

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnim Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

Th. 2573.

I VII
28.

Dr. L. C.
Bicki
Operas
Tomus II
N. V
58

G
I
In
M

K.P.

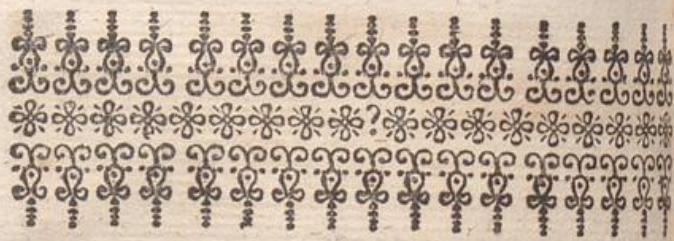
V. P.
GASPARIS
DRUZBICKI
SOCIETATIS JESU,
In Dominicas anni totius
MEDITATIO-
NES.

K.P.Druz. Op. X.

A

DOMI-

9. 11. 443
bicki
open asce
Jomlis II
N. V
58

DOMINICA I.

Adventus.

1. *Erunt signa in Sole. Luc. 21.*

Considera, qualia, & in quo Sole signa
hodie Dominus JESUS prædicti tibi fu-
tura. Erunt signa Panis & Vini, in Sole
Dominici corporis & Sanguinis, in Sacratissimo
Eucharistiæ Sacramento; & sub his signis, ad
te hodie veniet Sol ille. Vide ergo, ut cum
venerit credas, qui ecce prædicti tibi; vide ut cum
venerit hora, eorum reminiscaris. Respice &
leva caput tuum, quoniam appropinquat re-
demptio tua, atque jam nunc in adventum istius
præpara te Solis; ita, ut & tu ipse Sol fias, ca-
pax signorum cælestium. Scire enim debes,
quod etsi omnes eundem Dominum in Eucha-
ristia recipiant, non eadem tamen iste Dominus
in omnibus signa operatur; sed alia in Sole,
scilicet perfectis & constanter Deo servientibus,
alia in Luna, scilicet in iis, qui fervorem perpe-
tuò mutant, & claudicant in utramque partem;
alia in Stellis qui scilicet toti sunt alias in de-
betibus quotidianis, sed communicaturi, modi-
cum tamen luminis, hoc est devotionis & com-
punctionis semper induunt.

2. *Vide*

2. *Vide*
B eati
B am
debunt i
potestat
credo;
ad corm
das exm
regnante
in tui ac
vere mi
est grati
sitantum
dum cla
nunc in
vam fide
videns g

3. *S*
D ic a
qu in januis
venit, ul
Dei. Dil
Christi;
finis.

C onsi
cur
turas co
las, conf
quam ve
prælii te
rerum m

2. Videbunt Filium hominis venientem in nube.

Beati oculi qui te videbunt Domine, & in amicitia tua decorabuntur. Beati qui te videbunt in nube panis & tamen agnoscent te cum potestate magna & majestate venire. O Domine, credo; sed adjuva incredulitatem meam. Veni ad cor meum cum potestate magna, ad ejendas ex me adversarias potestates criminum, mihi regnantes: Veni cum majestate, ut anima mea in tui admirationem & amorem rapta, dicat tibi, vere mirabilis es Domine, & facies tua plena est gratiarum. Tunc ego, ô quam beatus ero! sitantum reliquiae seminis mei fuerint ad videntum claritatem tuam. Adoro te Deus meus nunc in nube Panis velatum venientem; da vivam fidem, quâ te videam, da amorem, quo te videntis gaudeam.

3. Scitote quoniam prope est regnum DEI.

Dic anima mea omnibus membris tuis, scitote quoniam prope est regnum Dei, prope est in januis: regnum Dei intra vos est. Ubi enim venit, ubi regnat JESUS, ibi sine dubio est regnum Dei. Dilatare Anima mea ut intret in te regnum Christi; & illum roga, ut regni ejus non sit finis.

4. Erunt signa in Sole.

Considera Dei justitiam. Disceptaturus enim cum peccatoribus, armat etiam omnes creaturem contra illas, scilicet Solem, Lunam, Stellas, confusionem maris: ponit in illis signa, tanquam vexilla militantia, tanquam ingruentis prælii tesseras; ut scilicet peccatores qui istarum rerum ministerio & usu sibi ad salutem æternam,

A 2

& Ser-

4. *In Dominicas annitotius*

& Servitium Creatoris concessso, abusi sunt, contraque Deum istas res militare fecerunt, jancarum nunc ministerio destitui, viciissim puniantur per eadem, per quæ peccarunt. Asfuerunt nunc creaturis uti pro salute tua, ut serviantibi; ne post, in damnationem serviant Deo.

5. *Erunt signa in Sole.*

Considera Dei misericordiam, qui ablatum ab hominibus miserendi tempus & iustitiae regnum superinducturus, nihilominus, non planè obliviscitur misericordiarum suarum, sed ponit signa iustitiae ingruentis; ut ea videntes homines, agere possint pœnitentiam. Ponit autem signa in rebus clarissimis, & communissimis, & omnibus, & omni tempore patentibus, Sole scilicet, Luna, Stellis, mari, fluctibus; ne scilicet quenquam imminens hora judicij ejus lateat. Pone & tu anima signa, in Sole & luna, in intellectu scilicet voluntate, & omni cogitatione tua: ut nunquam obliviscaris judicij Divini, sed potius quasi tumentes fluctus aquarum super te, severitatem Dei reformida, agnoscens, quod pondus ejus portare non possis, & pere ab illo, ut configat timore suo carnes tuas, ut à judiciis ejus timeas.

6. *Erunt signa in Sole.*

Considera quanti Deus hominem faciat, perituris enim generationibus, & sublaturus homines de facie terræ, planctum indicit omnibus creaturis tanquam mox suo Domino caritatis. Plangit ergo Sol, quod non sit habiturus quibus luce suâ serviat, tempora distinguat, res producat, opera lumine dirigat & exornet &c.

Et tam
gunt; i
præcipi

7
Q
ne solo
Quis m
donec
iustitia
ciorum
omnis
concupi

H
tremen
tia; q
tus ve
num;
gaude
contri
demiss
Mund
erecto
nunc
ctare
deorsu
cient,
demp
quare
huic s
confon

Et tamen homines interitum suum non plangunt; immo etiam procurant, & sponte vadunt in præcipitium.

7. *Arescentibus hominibus præ timore.*

Quis cogitet, quanta illa mala sint futura! quis exprimat? quæ sola sui exspectatione solo sui timore, arescere homines facient. Quis mihi det ô Deus ut in inferno protegas me, donec pertranseat furor tuus, quo judicabis etiam justitias hominum. Utinam ita memor sim Judiciorum tuorum imminentium, ut arescat in me omnis improbitas, & succus malitia atque concupiscentiæ extinguatur.

8. *His autem fieri incipientibus.*

Hoc solatium Sanctorum est, & eorum quos odit nunc & spernit mundus. Etenim toto tremente saeculo, ipsi stabunt in magna constanza; quando risus mundi in fletum transibit, fletus vero Sanctorum, in risum mutabitur aeternum; quando tristabitur mundus, Sancti autem gaudebunt; quia dum mundus gaudebat, illi contristabantur, sed tunc jam non erit, capite demisso incedere, quia jubebuntur capita levare. Mundi in praesenti est symbolum, celso vertice, erecto collo, nutibus oculorum ire: Sanctorum nunc contra est: inclinato & humili terram spectare lumine, & pressum collum jugo Domini deorsum incurvare. Veniet tempus, cum resipient, & illi sursum levabunt capita sua ad redemptionem suam, quam videbunt appropinquare. Noli ergo nunc ô anima mea conformari huic saeculo, ne etiam conformeris in fine; sed conformare Sanctis Dei in praesenti, ut olim

A 3

etiam

etiam inter Sanctos sors tua sit: sed & consolare te ipsam in iis, quæ tibi ac tuis sodalibus a mundo mala fiunt, hæ infamiaæ, hæ detractio-nes, hi linguarum doli, hæ contumeliam, ibunt in honorem aliquando, & aliquando habebunt redemptionem.

9. *Scitote quoniam prope est regnum Dei.*

Quis scit quæ prope est regnum Dei? Salutaris proculdubio scientia, operatur pœnitentiam: Pænitentia, appropinquavit enim regnum Dei; excitat fiduciam, auget fervorem, mercede laboris propinquâ, & appropinquante fine: Et unde tanta, non in mundo tantum salutis æternæ incuria, sed etiam in iis, qui Sanctos se esse valde profitentur, teor & negligentia nisi quia nesciunt prope esse regnum Dei. Adveniat regnum tuum Deus, adveniat in memoriā, in desiderium, in curam, in meritum, & tandem in possessionem. Quis servus Dei non laboret, sciens prope esse Regnum Dei, quo & Deus in illis, & illi in Deo, regnabunt? quanto ardentiùs diligimus, tanto sereniùs videbimus.

10. *Cælum & terra transibunt.*

Attende verborum Christi infallibilem veritatem, facilius est mutari cælum & terram, quæ Christi verbum, & quidni facilius? verbo Domini facti, verbo Domini firmati sunt cæli, potentius verbum quæ cæli. Et tamen infelix ego, ita Christi Magistri mei verba audio atque si mihi aniles næniae sonarent. Quoties, hoc illudve Christi præceptum, consilium; dictum, factumve, recolo, mihi ad instructionem, ad salutem, ad exemplum esse perquam utile, ne-

que tam
meam d
in agro a
dens, su
gotiator
no. Am

Cum at
Quis
vir
fecit &
qui ad v
cierum.
vinum f
tillis spe
guis, to
vinitate
totus in
tur. Ma
à Sacer
gitur. I
Omagr
na Chri
cula cha
maximu
minem
tis illi e
ceres co
meum!
vinctum
ex illo p

que tamen quidquam inde fructus ad animam meam derivatur. Verba Christi, sunt thesaurus in agro absconditus, sunt ager thesaurum ostendens, sunt margarita pretiosa, sed ego rudis negotiator, ac negligens, has opes stultus contemno. Amor & studium vita Christi.

DOMINICA II.

Adventus.

Cum audisset in vinculis opera Christi Matt. 11.

Quis non audivit in vinculis opera Christi? in vinculis charitatis, quæ potenti dextera sua fecit & facit? Magnum opus Christi in vinculis, qui ad vocem Sacerdotis venit in vincula Specierum. Magnum opus, quia panis fit Caro; vinum fit Sanguis; Magnum opus, quia sub tantillis speciebus, totum corpus IESU, totus Sanguis, totus Christus, cum anima, corpore, Divinitate, virtutibus meritisque concluditur, & totus in toto & totus in qualibet parte continetur. Magnum opus Christi in vinculis istis, quia a Sacerdote tenetur, portatur, frangitur, porrigitur. Putas hoc illi fieret, nisi in vinculis esset? Omagna Christi opera in vinculis! sed & magna Christi vincula. Vincula utique Adæ, vincula charitatis. Magnum sanè, & nescio an non maximum opus Christi in vinculis, quo ad hominem, ad me miserum venit; & quasi non sat is illi esset vincula Specierum intrae, sed & carceres corporum, pectorum, cordium. O cor meum! si scires donum Dei, & noskes hunc vincatum, exornares carcerem tuum, & faceres ex illo paradisum. Tu ô vincere amabilis JESU,

A 4

adju-

adjuva infirmitatem meam, & præsta hoc; fac
que opera tua gloria in carcere, hoc est corde
meo, quod nunc ingredieris.

2. *Cum audisset in vinculis.*

Attende quomodo Deus Sanctos suos in ha-
bitaculo, & in carcere. Joannes, ille magnus coram
Domino; ille Helias in Spiritu & veritate; ille
Angelus, ille neque manducans neque bibens,
ille quo inter natos mulierum non surrexit ma-
jor; ille qui primus cælum vim pati docuit; ille
Propheta altissimi. Vox VERBI, Sponsus amici
Baptisator Christi, in vinculis est. Itanè nimis
honorati sunt amici tui Deus, ut post omnes ho-
nores ad catenas deveniant? hoc utique non
honorari, sed onerari est. Verum, hæc est San-
ctorum nota ex Christi forma desumpta: Bona
agere, mala pati; bonum esse, malum reputari.
Quid tu vesane, Sanctus esse vis, sine tribulatio-
ne? Sed præter doctrinam & exemplum Christi,
præter morem Sanctorum, quin & præter fru-
ctum commodumque Sanctificandorum. Non
enim expedit Sanctis non pati, etiamsi possent
non pati; tum quia forma vitæ Christi id exigit,
tum quia in Sanctitate crescere est, in patientia
crescere & proficere. Obs firma igitur animum
non solum ad non fugiendum, sed potius ad
prosequendam, quærendamque patiendi ma-
teriam.

3. *Cum audisset in vinculis.*

Joannes de vinculis quærit quâ potest viâ, adit
audit, videt Christum, opem illius. Id scilicet
Sanctorum est, nunquam dicere sufficit mihi,
justus sum, nec deficere, non proficere amplius
volo,

volo, sed potius, ante vivendi quam proficiendi finem facere ; nec ullis retardari difficultatibus, quoniam melior seipso semper fieri contendat. Et Joannes quidem sic ; nos autem non sic, sed qualibet cessandi à bono ac proficiendi studio & labore occasione gaudemus , Servi planè non filii, virga ac calcaribus indigentes. Propone indefessum emendandæ vitæ Studium.

4. *Tu es qui venturus es?*

Sciebat Joannes Christum esse Messiam , & tamen quærit an ille sit? Non ut ipse disseret, sed ut alios doceret. Vera quippe charitas, sit cum scientibus , & nescit cum discentibus, sitque omnibus omnia ut omnes Christo lucrificat. Et ubi sunt illi , qui nonnisi in ædibus Christum prædicare, & nonnisi sapientibus magnatibusque sapientiam cæli revelare cupiunt, inter puerorum autem, rusticorumque greges de Christo dicere, aut erubescunt aut non sciunt. An verò pro his Christus non est mortuus? an istis non est opus Christo? an magis sapientes quam rudes prædicatione Christi opus habent? Zelus Christo pauperes lucrificandi; desideriumque cum abjectis & pauperibus potius, quam cum magnatibus agendi & convertandi.

5. *Tu es qui venturus es?*

O Quoties gratia Christi ex vinculis illis cælestibus liberalissimi JESU ad te nuntios suos mittit, quærens ex te Tu es qui venturus es, an alium exspectamus? Vellit ad te Gratia JESU, sed quia in te obicem videt, apud JESUM veluti vincita tenetur. Mittit ad te igitur nuntios, in-

A 5

spira-

spirations, Angeli custodis monita, varios
mentis motus. Itane desisti esse quod eras, ho-
mo tui amans, superbus facilis ad offendam Dei,
quousque alium te exspectare Bonitas Divina
debet? quousque divitias bonitatis ejus con-
temnes? cur thesauris tibi iram in die ira, &
impoenitens cor? Quare & quousque tenent
te vanissimæ istæ mundi carnisque illecebræ? o
quid respondere soles istis nuntiis; quando-
quidem eundem **te** deprehendunt qui fuisti;
superbum scilicet ut **ante**, curiosum ut ante, va-
gum, tepidum ut ante. Excitare aliquando,
& labora, ut possis respondere talibus nuntiis
Dei; Quod in Evangelio hodierno scriptum est;
Cæci vident, quia nihil scilicet ex se, sed omnis
sufficientia illorum ex Deo. Surdi audiunt,
Deum potius quam homines, quamvis seipso.
Claudi illi in utramque partem claudicantes, jam
rare in plenitudine cordis ad Deum con-
tendunt.

6. *Tu es qui venturus es?*

Credisne tibi mortem imminere? credisne
te Christi judicio tremendoque ejus tribu-
nali fistendum? Quod non credas, argumento
est præsens ista tepiditas, atque segnities in Ser-
vitio Christi ejusque vitæ imitatione. Quid au-
tem, an talis ante judicis illius oculos compare-
re velis, qualis es? Quam vere tibi nunc à Chri-
sto dici posset. Tunc es qui venturus es ad ju-
dicium meum, & redditurus rationem de omni-
bus? an verò alium exspectamus? Ecce tres
anni sunt, & sterilis arbor sterilis est, ut quid ter-
ram occupat, ab aliquo alio fructuosis occu-
pandam? Igitur qualis ante Christum in hora
judicij

judicij con-
talis esse in-
7. **Beata**
MAgis
licet
Usque ad
dalizantur
tam multo
culpâ, no-
calestis fa-
pter huma-
dere; sed
Si adhuc
non essem
bis judicer
judicat Do-
minum, sc
spectus hu-

8. **Beat**

SScandal
teri CI
signibus C
comparer
timur Do
niam, paup
bores, hu
bescemus.
lizari in te
insigniri.

9.
COgita
dere,
tum, mu-

varios
as, ho-
m Dei,
Divina
con-
ira, &
tenent
ræ? ô
ando-
fuiti;
e, va-
ando,
untiis
m est;
omnis
liunt,
ipso.
jam
con-

judicii comparere velis, nunc tecum statue &
talis esse incipe.

7. *Beatus qui non fuerit scandalizatus in me.*

MAgis optantis quam sperantis vox ista est:
licet ejus sit, qui finxit corda hominum.
Usque adeò rari sunt qui in Christo non scandalizantur. Ettamen Christus quamvis videret
tam multos in se scandalizandos, suâ ipsorum
culpâ, non tamen neglexit ideo opera Patris sui
calestis facere. Ita prorsus, nec te decet, pro-
pter humanas rationes, à Dei beneplacito rece-
dere; sed potius oportet te dicere cum Paulo;
Si adhuc hominibus placerem, servus Christi
non essem; mihi enim pro minimo est ut à vo-
bis judicer, aut ab humano die; etenim qui nie-
judicat Dominus est, qui solus novit corda ho-
minum, solusque rectè judicat. Contemne re-
spectus humanos.

8. *Beatus qui non fuerit scandalizatus in me.*

SScandalizatur in Christo, qui erubescit confi-
teri Christum, qui pudori sibi dicit, cum in-
signibus Christi Domini sui coram hominibus
comparere, ô quoties scandalum istud in te pa-
timur Domine JESU: quoties crucis ignomi-
niam, paupertatem, obedientiam, dolores, la-
bores, humiliationem propter te sustinere eru-
bescemus. Et quid est hoc aliud, quam scanda-
lizari in te, dedecusque putare, tuis insignibus
in signiri.

9. *Quid existis in desertum videre?*

Cogita quid in hoc desertum egressus sis vi-
dere, ad quod videndum natus es? Deser-
tum, mundus est; desertum, quia à Deo est de-
sertum,

fertum, Deo vacuum omni bonorum cælestium
 affluentia orbum. Exeunt aliqui in hoc deser-
 tum videre, qui revera non videre sed cæci
 egrediuntur. Exeunt enim videre vanitates &
 nebulas, lutum, voluptates; & hi vident om-
 nino nihil, imò videntes cæci fiunt. Ille vero
 exit in desertum videre, qui videt desertum, qui
 animum suum in rebus creatis non conquiescere
 agnoscit, qui ex creaturis ascendit ad Creato-
 rem, qui cælum intuens, terram sibi sordere facit.
 O utinam ita anima mea exeras in desertum vide-
 re, non arundines superbiæ vento agitatas, non
 homines voluptuosos & mollibus vestitos, sed
 prophetam, qui antiquis, Videns, dicebatur,
 præscium, videlicet futurorum, mortis futurae
 judicii Dei, damnationis, præmiique in cælo per-
 ennus. Despectus terrenorum omnium.

10. *Qui præparabit viam tuam ante te.*

Quis erit iste qui præparabit viam tuam ante
 te hic in hac vita, & in illo ad aliam inco-
 ghitam vitam digressu? Planè, nisi is Joannes,
 Gratia scilicet erit, actum est de te. Sed quis iste
 est Joannes? excute eum totum quantus est,
 nomen enim ejus Gratiam Dei sonat, officium
 ejus est vocem esse clamantis in deserto, Homo
 enim est sed non vestitus mollibus: Propheta
 & plusquam Propheta, imò Angelus est. Ta-
 lem te Joanne in habere imò esse oportet, si viam
 ante te vis præparari. Ama igitur & præ omni-
 bus cura ut Gratia Dei sit in te, ut vacua non sit,
 ut illam in vanum non accipias; scitoque quod
 in corpore molli delicatoque, Gratia Dei fervens
 & efficax moriatur,

11. *Ecce*

11. *Ecce*

A Udivi
 quia molli-
 giosis. Si
 patent, qu
 adulatoria
 conscienti
 Multi ven
 meliores,
 ut ad te Æ
 promoto
 excusatio
 untur, in L
 cretum me
 Religioso
 & Domibi
 nisque aff

D Eus n
 Deu
 tuus & fili
 autem rec
 Tuque vi
 des mihi
 qui sum;
 Ego vero
 me nihil
 O Domin

11. Ecce qui mollibus vesiuntur, in Domibus
Regum sunt.

A Udivi aliquando objectum aliquibus; Ecce isti & isti in domibus Regum sunt, Cur? quia mollibus vesiuntur, vñ nobis, & vñ Religiosis. Si ideò eis Regum Procerumque domus patent, quia mollibus vesiuntur, quia mollis, & adulatoria est lingua eorum, qui molliter & laxè conscientias tractant. Evidem verùm est illud; Multi veniunt ad nos ut ditiores fiant, pauci ut meliores. Miserum planè sic egredi Ægyptum, ut ad te Ægyptus recurrat divitiarum, honorum, promotionumque causâ. Utter quisquis es hoc excusationis clypeo. Ecce qui mollibus vesiuntur, in Domibus Regum sunt: Cella mea, secretum meum, paupertas mea, mihi cordi. Quid Religioso & mollitiei? quid profugo à mundo & Domibus Regum? Amor asperitatum, carnisque afflictionum, & fuga negotiorum fæculi.

DOMINICA III.

Adventus.

1. Tu quis es? Joan. I.

Deus meus mi JESU, quis tu? quis ego? Tu Deus meus & omnia, ego autem Servus tuus & filius ancillæ tuæ, Tu venis ad me, ego autem recipio te & quæro ex Te, Tu quis es? Tuque vicissim ex me, Tu quis es? sed tu respondes mihi voce grandi & magnificâ: Ego sum qui sum; & ecce ad te venio, ut cibus tuus sim. Ego verò quid dicam de me non habeo, quia ex me nihil sum; gratiâ autem tua sum quod sum. O Domine: pretiosissimum corpus Sanguisque Tuus

g: DRELL
bicki
open: asce
Tomus II
N: V
58

Tuus, det mihi cognoscere hæc duo; Quis videlicet es tu? & quis ego? utque recipiens & manducans Te, hæc penetrare possim; quarendo ex te, Tu quis es? Et quandoeunque Tu veniens ad me, quæres ex me Tu quis es? cognoscam me incomprehensibilibus à Te distare intervallis, Teque esse Omnia, me vero omnium Nihil. Te esse aliquid omnibus nobilius, & excellentius, & pulchrius, & consummatius; me autem esse omnino nihil. Dei magnitudinem in Communione; tuamque parvitatem considera.

2. *Medius vestrum stetit?*

Medius omnino nostrum est Dominus Iesus, quoties sese nobis in Sanctissimo Sacramento communicat; medius in ore, medius in corde, medius inter nos omnes, & singulos nos, medius mediator pro nobis. Vnde mihi, si hunc medium in me stantem, manentem nescio, indignè recipio, non dignè receptum tracto, indignè cum ipso versor. Aufer a nobis Domine Iesu hoc maledictum, ne de nobis dicatur, Medius vestrum stetit, quem vos nescitis: quia vnde nostris tam frequentibus communionibus, & Sacrificiis, si quando te Deum nostrum sumimus, quem sumimus, nescimus, aut non perpendimus.

3. *Tu quis es?*

Considera quis tu es? quis in natura, quis in gratia; seu quis ex te, quis ex Deo? Rursum. Quis ex DEO sis, quid egisse poteras? quid merearis? Jam quis sis in corpore & anima, quis in utriusque partibus, potentiss, ac passionibus

sionibus?
es apud Te
ris, & quis
aliis major
comparatu

Nhis ver
omnium
effervesce
ultionem
Prælatus ef
es? Perge
contingen
in omnibus

Consid
in op
in dignitat
tione, Sap
bonitate,
potissimum
latitudine
funditate
lis in Ang
bis terribi

Quære
quis
hilo, a D
ctæ, qua
proprias
pedimenta
fese ad usu
tatem off

tionibus? Quis es officio & obligatione? Quis es apud Te? quis apud Deum? quis esse tenetis, & quis esse neglexisti? quis es, collatus cum aliis majoribus, minoribus, & equalibus? quis es comparatus Deo? Notitia sui.

4. *Tu quis es?*

In his verbis omnis latet medicina aduersorum omnium, omniumque passionum importunè effervescentium. Læsit te aliquis? indignè fers? ultiōnem cogitas? cogita statim? Tu quis es, Pralatus est tibi alter, tuo judicio minor? Tu quis es? Perge sic per omnia in hac communi vita, contingentia, & invenies hanc quæstiunculam, in omnibus medicamento esse posse.

5. *Tu quis es?*

Considera quis sit Deus in natura sua? quis in operibus externis? quis ad intra, quis in dignitate, potentia, pulchritudine, gubernatione, Sapientiâ, providentiâ, miserationibus, bonitate, amore, & in aliis infinitis attributis; potissimum autem in longitudine æternitatis, latitudine charitatis, altitudine Sapientiæ, profunditate judiciorum. Item quam sit admirabilis in Angelis, in hominibus amabilis, in reprobis terribilis &c. Dei cognitio.

6. *Tu quis es?*

Quære ex omnibus & singulis creaturis, Tu quis es? Ac primum disces quod sint ex nihilo, à Deo in usum & servitium hominum factæ, quas tamen insipientia hominum Dominas proprias constituit; fecitque ex adjumento impedimentum. In omnibus ergo creaturis, quæ se ad usum, vel ad voluptatem, vel ad necessitatem offerent, hanc quæstiōnem, Tu quis es: institue,

institute, ac ipse respondere debebis. Allicis me ad te ô creatura? sed quis tu es, ut tui causâ à Deo discedam? An sapit, qui à fonte rivuli causa discedit? An sapit qui à Sole ad radium transit? an sapit qui ramum arbori præfert? Sed ais; Illa creatura, se se mihi opponit, facitque molestiam in via Dei; sed tu, quis es? ei responde, qui opus Dei impedis & avertis: non es tanti, ut me timor tui, aut laudes tuæ à Divinis obsequiis avertant.

7. *Ego vox Clamantis.*

Totus Joannes Vox, totus & Religiosus Vox est. Clama ad Deum, Clama pro Deo, ad Deum pro auxilio, pro Deo ad homines, Clama pro peccatoribus contra peccata, clama intentione cordis purâ & rectâ, clama fervore oris, verbisque cum zelo prudenti igneis. Clama exemplo, vita, opere, charitate, Dei gloriæ, Salutisque proximi dilectione. O quis iste qui dicere potest Ego Vox, Vox motu, aspeetu, gustu, incessu, linguâ, oculo, manu, pede, veste omnibus denique moribus & membris, Vox Deum laudans, Deum prædicans, arguens peccata, virtutem docens. Sed enim multi hodie sumus vox oris, voce externa Speciei, sed pauci sumus Vox cordis, pauci Vox operis, pauci Vox arcti exempli, morisque compositi. Et tamen certum est Frustra clamatur ore, si non clamatur opere; & hinc tam modicus nostrarum Concionum, nostrarum conversationum fructus.

8. *Ego vox Clamantis.*

Omnis creatura quantâ quanta est, vox est, Clamat, ipse fecit nos & non ipsi nos. Clamat deficio, clamat non Satio, clamat maculo, clamat

clamat on
habent &
diunt.

9. *Ego V*

Ui cl
Q Non
Patris vest
echo resor
foris reduci
voces sona
sonare pra
Non seipsu
quæ sua sun
sed directio
cipiè offici
am Domini
vias diriga
manas tant
differentes
Dirigunt a
alii arrogan
pseudopol
debet dirig
inculcare,
met; nec
mare cessa
mantis sit,
turpis & ab
tis, Vox s
composita
& ululatu
dicit, aliud
bona, cord

V.P. Dru

clamat onero, sed homines surdi sunt, aures
habent & non audiunt, vel potius opposita au-
diunt.

9. *Ego Vox clamantis in deserto dirigite viam
Domini.*

Qui clamat in deserto hujus mundi Deus est.
Non vos estis qui loquimini, sed Spiritus
Patris vestri; vox autem clamantis, & quasi
echo resonans, seu, qui vocem intus audiunt
foris reddunt, sunt Concionatores; sed quid istae
voces sonant certe non debent aliud quidquam
sonare præter istud: Dirigate viam Domini:
Non seipsum debet concionator prædicare, non
quæ sua sunt querere, non aliud creatum ambire,
sed directionem viæ Domini. In hoc solo præ-
cipue officium eorum situm est, ut dirigant vi-
am Domini. Alii Doctores, alii magistri, alias
vias dirigant; docent enim vel malas, vel hu-
manas tantum artes; vel si altiores paulo, in-
differentes tamen in usu Concionator non sic.
Dirigunt alii viam Superbiæ, alii ambitionis,
alii arrogantiæ, alii avaritiæ, fraudum, hæreseos,
pseudopolitiæ &c. Concionator viam Domini
debet dirigere, hoc sonare, hoc clamare, hoc
inculcare, & ita, ut præter hoc nihil aliud clame-
ret; nec cessare debet; non enim Deus clame-
re cessat. Videat itaque ut semper Vox clama-
antis sit, & dignè sit. Non decet Deum vox
turpis & absonta, non quadrat Verbo humilitatis,
Vox superbiæ, non decent stultum verba
composita ex sermone verboque ovino, voce
& ululatu lupino; absonta vox est, quæ aliud
dicit, aliud facit, dicit bene, vivit male; ore
bona, corde mala, opere pejora clamat. Uni-

K.P. Druzb. Op. X.

B

formis,

formis, proportionata, tractabilis, flectibilis: que vox esse debet Dei. Clara, quæ verum dicere non reformidat; sonora, viva non placenta tantum sed utilia loquens. Animata Spiritu, non externo eloquentiæ fuso; talem enim Dei vocem esse decet. Si concionatori vox est, & non talis, non Dei vox est, sed diaboli, mundi, hominis Superbi, ex eoque apparebit, quia non appetunt desertum sed frequentiam.

10. *Ego vox clamantis in deserto.*

Concionatoris officium, dignitatem, finem, considera, & disce h̄ic maxime, quod sit & esse debeat, non vox simplex, sed Echo; ut nempe prius à Deo audita dicat, ut prius ipse impleatur antequam effundat, ut sit vas, non canalis: ut ex abundantia cordis loquatur os ejus, ut videlicet sit percussio operis, & virtus imago oratio ejus; ut sciat, inter convales perculti vocem, in patenti verò ac plano loco Echo non audiri, quia humilium scilicet verba efficacia sunt & valida, voces verò superbia, & oratio in oculis hominum facta, laudesque & plausus eorum captans, enervis & infructuosa, concidit, rapiturque à vento.

11. *Ego vox clamantis in deserto.*

Vide quanta vallis sit Joannes; Pro Messia à Principibus agnoscitur, At ille quid? ingenuè negat. Messias es tu? non, Propheta? non, Vides ut resonat, quam probe sonum reddit. Quid igitur dicens de te ipso? Vox ego sum clamantis; non ipse clamans, non ipse clamor, sed vox tantum clamantis. Echo sum tantum. Non ego sum qui clamo, non ego sum qui loquor, verba mea non sunt mea, non ego mihi tantum sumo,

sumo, vox saltem sum ego. Minimum est in sermone humano Vox; à corde, à mente omnia procedunt; hoc sentio, (aut Joannes) de me. Hoc omnes Concionatores qui viam Domini dirigunt, sentire debent. Ita Joannes se subiectit, ut corrigiā calceamenti Christi inferiorem indignioremque se dixerit. Tu quoque Concionator fac similiter.

DOMINICA IV.

Adventus.

1. *Parate viam Domini.* Luc. 4.

Dominus veniet saliens in montibus, transiliens colles. Festinat equidem, amore & bonitate impellente, sed quia montes & colles cursum præpediunt, salire & frequenter transilire cogitur, ô ingratitudo cordis mei, agnoscit, enim majestatis Dominum festinare ad se, at tamen viam ejus complanare negligit. O cæcitas nefanda, quæ sic montes & colles tuos amas, ut Christo eos malis objicere, quām propter ipsum dejicere. Ecquid tandem proderit tibi superbia tua, fastus tuus, vanissimæ tuæ reputationes? si Christus te transferit, & ad te venire non poterit? Depone anima mea Superbiam tuam, & omnem cordis tui sublimitatem, eamque quantum potes deprime. Dominus enim Iesus humilia respicit, & demissa intrat domicilia, alta autem & superba corda transilit, eaque à longè declinat. Cùm enim montes sint alti, videri facile possunt, sed non adiri, præsertim ab his, qui oneribus aut muneribus onusti aliquo festinant, planam enim isti & rectam nec asperam amant

B 2

viam.

viam. Si itaque Dominum vis ad te venire, te
 cumque manere, para illi viam; omnem mon-
 tem & collem in te humilia, omnibus, etiam vi-
 lissimis creaturis te subjice collocans te infra sim-
 gulos. Omne autem vallem defectum, &
 imperfectionum quotidianarum, imple novo
 fervore, charitate, & diligentia, hanc enim viam
 JESUS intrat libenter, quia recta est & plana. Ipse
 a muneribus gratiis, meritisque incedit onustis-
 simus, quæ vult apud te deponere, si modo in
 via impedimentum non posueris. Præparatio.

2. Factum est Verbum Domini in deserto.

Considera quam felix, ac quam utilis Deo quæ
 grata, sit pia mentis Solitudo, suique ab
 humana conversatione subtractio & liberatio.
 Non enim potest Spiritus S. loqui ad cor homi-
 nis vagi ac distracti ac per humana, mundanaque
 dispersi, Secretò Spiritus loquitur, in Secreto
 manet, & non nisi à secreto & in secreto sentitur.
 Vis verbum Dei ad te fieri? in deserto mane,
 non quidem corpore sed magis mente; intus te-
 cum mane; Quin & corpore Solus esse ama,
 quamdiu per charitatem aut obedientiam licet.
 Liquor pretiosus non bene clausus, amittit odo-
 rem: & servens Spiritus, raro cubiculo inclu-
 sus, deperdit ardorem. Ama igitur Solitudinem
 & loquar tibi ad cor, ut cor audiat, quid cor
 volet, quæ cordi sapiunt, quæ cordi vitam da-
 bunt, loquar efficaciter, loquarque ita, sicut cor
 cordi loqui potest. Ego enim spirans cor suum
 Sanctissimæ Trinitatis, & in cordibus homi-
 num habito.

3. Parate

3. Parate viam Domini.

Omnia hoc mortalium munus est parare viam Domini, sed aliqui sunt qui tantum in se ipsis eam parare tenentur, aliqui etiam qui in aliis. Tu vide quorum sis de numero. Rursus multæ sunt & multiplices viæ Domini, Latiiores aliæ, aliæ strictiores, quæ semitæ nuncupantur: magis quidem compendiosiores, minus verò notæ. Non enim omnes capiunt verbum illud, Beati Pauperes, Diligite inimicos &c. Alii sunt Eunuchi &c. Qui vos audit &c. Addo quod iisdem viis homines ad Deum quibus Deus ad homines venit. Nec quilibet viâ ad hominem venit, nec qualibet venientem recipit. Multum igitur considerandum est, quæ sint viæ quibus incedas, & ad Dominum vadas, quamque Deo ad te venturo facias. Est quippe via quæ videtur homini recta, sed novissima ejus ducunt ad interitum. Præterea, Viæ Domini, aliæ sunt in ipso, ad ipsum, & hæ investigabiles, aliæ in Creatione admirabiles; aliæ in Redemptione, hæ imitabiles; aliæ in justificatione, hæ amabiles; aliæ in glorificatione, & hæ admirabiles, desiderabiles; aliæ in iudicatione, & hæ formidabiles. Insuper parant alii viam Domini ad homines, alii viam Domini ab hominibus, alii pro hominibus, alii contra homines. Ab hominibus & contra homines parant viam Domini, peccata hominum & Scandala. Ad homines & pro hominibus parat viam Deo patientia & zelus animarum. Denique Viæ Domini quædam sunt quæ videntur difficiles, eum sint faciles valde, videntur obliquæ, & sunt rectæ, videntur asperæ & sunt molles, videntur tenebriosæ & sunt

sunt lucidæ, videntur longæ, & sunt compendiosæ.

4. Parate viam Domini.

USque modò Deus ad nos iter instituit, & ex nunc præparatio ejus adventus, dicitque. Vado & venio ad vos, quaque horâ non putatis filius hominis veniet. Quid igitur agendum? hoc; si veniet Christus, jam non ad salvandum, sed ad damnandum; non ipse judicandus, sed te judicaturus veniet, non humilis, sed in gloria & maiestate magna; huic ejus adventui competenter viæ parandæ. Venturus est Christus ad judicandum te? judica teipsum; venturus ad humiliandum? humilia te ipsum, venturus ad confundendum & arguendum? confunde & argue tu teipsum. Si enim teipsum judicaveris, utique non à Domino judicaberis: Deus enim non percutit bis in idipsum. Nescit Ira Dei se vire in eum qui sibi ipsi non parcit; nescit eum deprimere qui seipsum humiliat; nescit eum accusare, qui se arguit. Itaque quod tibi, tunc à Deo fieri non vis, hoc tibi ipse nunc facito.

5. Omnis vallis implebitur.

QUo implebitur? bonis: Esurientes implevit bonis. Unde Moysi esurienti videre faciem Dei, Ego, inquit, ostendam tibi omne bonum. Et Christus, Beati qui esuriunt, ait, & sitiunt justitiam, quia ipsi saturabuntur: quod & David Dei nomine spondet; Replebitur, dicens, in bonis desiderium tuum. Est enim fames ista vallis profunda, quantoque fames major, tanto vallis profundior; & quanto vallis profundior, tanto capacior. Vis impleri? esuri; vis impleri multum? esuri multum. Multum esurit, cuius

ejus animus quotidie, solum Deum nem esurit anima mea in bonis & ficiendi,

Cor humum impletum. Sis igitur solum autem vultus vestrum disverò p. est Humanum, præfuit Beatus, tatem aruitus S. si quiescit tem, secundem, secundem, per quem. Vide quod ut de eis. O Humanus, capis, ipsa abutitur, genitum, vilegiū, litatem.

com- ejus anima renuit consolari, dum dicitur illi
 quotidie, Ubi est Deus tuus? multum esurit, qui
 solum Deum, solam justitiam, solam perfectio-
 nem esurit. O Beata fames, noli illam implere
 anima mea delectationibus sæculi, si vis imple-
 ri bonis &c. Fames & Desiderium amplius pro-
 ficiendi, vide Aug. in Ps. 41. & Ps. 64.

6. *Omnis vallis implebitur.*

Cor humile, vallis est. Si itaque cor tuum
 humile est, à Deo implebitur. Corda Deus
 implet non ora; aut certè priùs corda quam ora.
 Sis igitur humilis corde, ut implearis Deo. Non
 solum autem capax, sed & pretiosum Deus esse
 vult vas illud, quod seipso debet implere: Cor-
 dis verò pretium est Caritas, ejusdem capacitas,
 est Humilitas. Amator Dei humilis, ipse est ca-
 pax, profunda, & implenda vallis; Humilis
 fuit Beatissima Virgo, & respxit Deus humili-
 tatem ancillæ suæ, fecit eam gratiâ plenam: Spi-
 ritus S. supervenit in eam, qui super humiles re-
 quiescit, replevitque Virginis, non solum men-
 tem, sed etiam Ventrem, Verbo illo, unico qui-
 dem, sed quod significat omnia, in quo omnia,
 per quem omnia, & sine quo factum est nihil.
 Vide quomodo impleta sit vallis ista, ita quidem
 ut de ejus plenitudine nos omnes acceperimus.
 O Humilitas, quæ sola Deo impleris, DEUM
 capis, Deum concipis & paris! ut non solum
 ipsa abundes, sed & alios etiam abundare faci-
 as, generesque Deo filios Dei. Hoc habet pri-
 vilegium Humilitas: amas illud? ama Humi-
 litatem.

B 4

7. *Omnis*

7. *Omnis collis humiliabitur.*

Quid mirum si colles humiliantur, cum ipse mons Dei, Deus ipse, ipse Altissimi filius humilietur. Hoc potius mirum, quod Deo sic humiliatio, tamen homini veniat pes superbiz? vere diaboli superbiam esse oportet, in eo quin tanto humiliationis Divinæ exemplo superbus manet. Ideò namque cecidit diabolus, quia Verbum incarnandum audiens, humiliari coram ipso renuit. Quid igitur homo, nisi diabolus superbiam habeat? qui Verbum videat Incarnatum & humiliatum, humiliari tamen vel coram ipso, cum ipso renuit. Rectè sane nascente Christo omnis collis humiliabitur, vel sponte, Christi exemplo, vel coacte diaboli supplicio. Tu elige utrum velis.

8. *Erunt prava indirecta.*

Considera Christum ad hoc natum, ut ea quæ ante Sapientibus stulta videbantur, ostenderet esse Sapientiæ mysteria; quæ fortibus videbantur infirma, robustiora fierent hominibus; quæ superbis erant contempta, ea fierent amicis Dei honorifica. Ita paupertas honorabilis, Castitas amabilis, Obedientia gloria, Persecutio dulcis, Amor hostium facilis factus est. Considera ad hoc natum Christum, ut viam cœli difficilem, facilem faceret, sublati cæremoniis, collatâ gratiâ, dato exemplo fuso sanguine, spe præmii certi, nec differendi positâ. Cum itaque jam & prava directa, & aspera sint complanata, quæ excusationem homo prætendere potes, quominus per viam salutis & perfectionis incedas, totumque te Sanctitati, & Crucis Christi ferendæ dœvoveas?

9. *Erunt*

9. Erunt prava in directa.

Postquam Christus venerit ad judicium, hæc omnia consummabuntur. Vallis omnis implebitur, Collis humiliabitur, Prava erunt in directa, & aspera evadent in vias planas. Multi enim nunc sunt, qui ita habent profundum avaritiae sinum, ut nullis eum opibus possint implere. Ita multi laudum, honorum dignitatumque sublimitatem appetiunt, ut illis impossibile sit vel uni cedere, vel ab uno punto gloriæ recedere. Ita quibusdam stulta videatur & prava perfectionis Evangelicæ Via, ut malint juxta leges Sapientiæ mundanæ vivere quam magisterium exemplumque Sapientiæ Increatæ & Incarnatæ sequi. Ita denique plerisque Via Domini, & Via Spiritus videatur difficilis, ut astinent Vitam Sanctorum esse insanam & finem eorum sine honore, putentque impossibile esse, carere mundi carnisque voluptatibus & delectationibus. Sed hi omnes has universas suæ fabulas, manias & insanias, in die mortis aut judicii extremi, condemnabunt: videbunt quoque & fatebuntur, facillimum sibi, si voluissent fuisse, & vallem cupiditatis impleri & collem superbiæ humiliari, viasque Domini non pravas sed directas, atque ad beatitudinem recta tendentes: nec Vias Sanctorum asperas sed planas; valde se vero errasse à via veritatis, lassatos esse in via iniquitatis, & ambulasse vias difficiles. Tu igitur si sapi, nunc ultiro pravum tuum, si quod habes, de rebus judicium corrige, ne aliquando illud frustra & sero cogaris corrigere.

DOMINICA

Infra Octavam Nativitatis.

1. Erant mirantes super his. Luc. 2.

Beatissima Virgo & Joseph mirabantur eaque de Puerō JESU dicebantur. Non miraberis & tu, quae ab eodem JESU Domino & Deo tuo in te, & tibi fiunt? Miraris Infantem fasciis involutum, in ulnis maternis jacentem, ubera sugentem, & non miraris eundem jam gloriosum, fasciis tamen specierum tectum, in corde tuo miserè commorantem; te uberibus pietatis & gratiâ suâ lactare. O ubi estis Stupores! cur non omnes super his estis mirantes?

2. Ecce hic positus est in ruinam.

Sumunt boni sumunt mali, sorte tamen inæquali, vitæ vel interitus. Vide igitur quam dispar sit paris hujus sumptionis exitus? & execute aliquando, inveteratam illam tuam in sumendo Sacrosancto Christi corpore tepiditatem. Et si te tanta non commovet majestas, tamaniceps, saltem periculum commoveat. Ruina est Cibus iste, si indignè sumatur; Refectio est, si puro, & humili corde manducetur. Quoties igitur Corpus Christi, vel tractas, vel conficis, vel sumis, toties dici tibi puta; Ecce hic Cibus positus ante te, vel in ruinam vel in refectionem tibi. Cogita utrum ex ejus usu fructum reportare velis. Nonne anima mea contremiscent omnia ossa mea ad denuntiationem hanc tam perplexam tam ancipitem? Væ tibi si hic cibus fiat in ruinam tibi vel semel. Quem interficit medi-

medicamentum, quid sanabit illum? Digna
Comunio.

3. Erant Pater & Mater ejus mirantes.

Dilice à Sanctissima Virgine & Josepho mirari
ea, quæ vel de Christo narrantur, vel à
Christo fiunt. Et turbæ quidem imò Doctores
stupebant in doctrina & responsis ejus, miraban-
turque in sermone & verbis gratiæ, quæ proce-
debat de ore ejus. Et quidni mirandi diceret
verba Verbum Incarnatum? quidni mira de eo
pредicarentur? Generationem enim ejus quis
enarrabit? & quis tentabit, talia tantaque enar-
rare? opera gestaque ipsius. Utinam tamen scia-
mus mirari verba quæ dicuntur de JESU & ab
JESU, & ita quidem, ut exemplo Sanctissimæ
Virginis, conservemus omnia, conferentes &
meditantes ea in Corde nostro. Quæ enim po-
tior occupatio vel solatium majus? unde do-
ctrina certior, quam ex ruminazione Divinorum
eloquiorum? Meditatio Scripturarum.

4. Ecce hic positus est in ruinam.

Christus Dominus licet Salvator omnium
esset & Speculum omnis innocentiae, ea ta-
men in mundum conditione venit ut paratus es-
set tam bene dicentes sibi, quam contradicentes
sustinere: ut & tu discas, hac tibi conditione,
Christi insistendum esse vestigiis, ut & per igno-
miniam & bonam famam per approbationes &
detractationes multorum, eum sequaris; scias-
que & abundare & pati penuriam, adeò ut quan-
tum quidem in te sit, omnibus sit vita tua in re-
surrectionem, doctrinam, & salutem: attamen
si forte alicui absque culpa tua fuerit, in ruinam;
non tamen ideò, à Christi imitatione recedas,
cum

cum habeas contradictionis in ipso exemplar;
si enim ipsum persecuti sunt, utique nec tibi par-
cent: quis enim major meliorque Deo tuo est?

5. Ecce hic positus est in ruinam.

Recogita è quorum sis hominum numero, co-
rumque quibus Christus in ruinam, an qui-
bus est in resurrectionem? Utique Beatus, ait
Christus, qui non fuerit in me scandalisatus. Et
rursum; Lapidem quem reprobaverunt ædi-
cantes, hic factus est in caput anguli: qui super
eum ceciderit collidetur, super quem autem ce-
ciderit ipse, confringet eum. Exemplo eit la-
pillus ille Danielis, vide itaque inter quos sis;
Illi Christus est in ruinam, quibus vivendi ma-
litia & rapiditas, inconstantiaque in Divino ser-
vitio est usitata. Odit enim Deus duabus viis
incidentem simulque Dei arcam cum Dagon
statuenterem. In Salutem iis est Christus, qui
puro corde & perfecto jugiter Deo placere,
Christoque per omnia assimilari contendunt.
Talis esto si Christum in resurrectionem tibi
esse cupis.

6. Tuam ipsius animam.

Jam tunc ab ista Simeonis prædictione, in
Corde Matris gladius stetit dolorum, audiens
siquidem filium suum in signum cui contradice-
retur positum, haud dubie & se sine contradic-
tione non futuram videbat, & contradictiones
Fili tanquam suas futuras, imò tanquam præ-
sentes sentiebat. Toto igitur tempore Beatissi-
ma Virgo, quo Christus vixit, gladium in corde
portavit. **O** si verus hujus Matris filius aut ser-
vus fores, nonne compatereris frequenter Ma-

tri, gladii
portanti!
tut ex co-
stitue in s-
ita & de d-
liberare u-
tuæ filium
7
TOtus
cat
Primum f
operibus
rum Sim
itaque vit
mores, 1
mnia con
inter se.
mundus
contradic
stere part
tradicat r
cat Christ
contra m

SUrgu
S imbe
ternis.
facit tibi
ad annos
& obsec
quantum
magis co

tri, gladium illum tam diu & tam acerbe in corde portanti! Ad hoc sane gestavit eum, ut revelentur ex cordibus multorum cogitationes. Constitue in singulos dies, sicut de Christi Passione, ita & de doloribus Matris aliquid meditando deliberare ut sic te verum hujus Matris ac Dominæ tuæ filium servumque demonstres.

7. *Et in signum cui contradicetur.*

Totus Christus signum est quod & contradicit omnibus, & cui contradicunt omnes. Primum patentur impii. Contrarius est, ajunt operibus nostris, abstinet se à viis nostris, Alterum Simeon hic Sanctus denuntiat. Percurre itaque vitam Christi totam, omnia verba, omnes mores, rationes, doctrinam & illi mundana omnia compara, videbis quam sint contradictoria inter se. Est proinde Christus signum, cui mundus contradicit; & mundus signum est, cui contradicit Christus. Tuum est, alterutri afflere parti, cumque Christo esse Signum cui contradicit mundus, vel cum mundo cui contradicit Christus: qui enim, ait ille, non est mecum, contra me est.

8. *Quæ non discedebat de templo.*

Surgunt indocti & rapiunt cælum; surgunt imbelles foeminæ, & vim inferunt ostiis æternis. Ecce hæc mulier Hebræa, confusionem facit tibi Christiano, tibi Religioso: hæc enim ad annos 84. non discedebat de templo, jejuniis & obsecrationibus instabat die ac nocte, & quantum id distat à teporibus tuis? quanto id magis conveniret vitæ tuæ rationibus?

9. *Puer*

9. *Puer autem crescebat.*

Attende an in te formatus sit JESUS? an natus? an crescat? an confortetur? quam enim saepe nascitur in corde tuo JESUS per melioris vitæ proposita, atque principia, quæ tamen quia non diu durant, sed citò flaccescunt & extinguntur, Christus non crescit nec confortatur, verum instar seminis illius, quod cecidit vel seculis viam, vel super petram, vel inter spinas, ex crescere non potest, quia ab humanis cogitationibus, conculcatur, opprimitur, nec crescit, fitque cibus avibus cæli, hoc est irrisio Dæmonum, quia hic homo cœpit ædificare, & non potuit consummare; aruit in illo bonum semen, quod fuit enatum, quia caruit perseverantiae humore, & ab æstu sensualitatis negligentiaque, incrementum vigoremque sumere non potuit.

DOMINICA I.

Post Epiphaniam.

1. *Quid fecisti nobis sic?* Luc. 2.

Quam merito quilibet comunicans Sanctissimo Sacramento, potest ad JESUM hæc verba usurpare, Quid fecisti nobis sic? Obstupefcunt enim Angelicæ mentes ad tantam Christi dignationem ac amorem, videntes Dominum suum, in quem illæ prospicere desiderant, tam frequenter, tam amanter, tam liberaliter, vili adeo, ingratæ, ac pauperi creaturæ, homini videlicet sese comunicare. O Anima mea intuere saltem altare illud, in eoque Christum commorantem, adventum tuum præstolantem, ac Cænam illam magnam & admirabilem propter te instituentem. Nonne merito

merito ob
bis sic? v
Animam,
tem, glor
Christi m
siderendum
JESU, &
JESU, qui
Quis Tu
modo fec
sicuti scili
sti: quod
dere, null
admodun
te ipsa de
hodie JES
fecerit tib
& quare

M Atur
fan
gregat, ja
modum p
matrem &
Tu vide c
ctos exu
carnem,
voluntate
3. Cum
S Ingula
per E
luit, ut ta
plum. A
templum

meritò obstupefacta dices illi, *Quid fecisti nobis sic?* video Divinitatem, video corpus, video Animam, Sanguinem, merita, virtutes, majestatem, gloriamque Dei, ac Redemptoris mei JESU Christi mihi ad sumendum participandum possidendum esse propositam ab ipso Amore meo JESU, & nonne illi merito dicam? ô Amor mi JESU, quid fecisti nobis sic? *Quis ego sum?* & *Quis Tu ô JESU?* & quid fecisti tu mihi, & quomodo fecisti? Sic, ô verè, sic Domine fecisti, sicuti scilicet tu solus facere & potuisti, & voluisti: quod nimirum nullus intellectus apprehendere, nullaque verba humana exprimere, quemadmodum factum est à te, possunt. ô Anima! à te ipsa descisce præ admiratione eorum quæ tibi hodie JESUS tuus facit sic. *O si intelligeres quid fecerit tibi Dominus tuus sic? quomodo fecerit? & quare fecerit?*

2. Cum factus esset annorum 12.

Matrè Christus Dominus se à maternis consanguineorumque Domibus ac curis segregat, jamque prædicat exemplo, quod postmodum prædicaturus est Verbo: *Si quis diligit matrem &c.* plus quam me, non est me dignus. Tu vide quomodo affectus ad Sanguinem justos exueris, maximè verò erga tuam ipsius carnem, sensualitatem, judicium proprium & voluntatem.

3. Cum esset annorum 12. remansit Puer JESUS.

Singula verba perpende, quia ideo Spiritus S. per Evangelistam minutim ea exprimi voluit, ut tantò nobis efficacius esset Christi exemplum. Annorum adhuc 12. JESUS, descendit in templum, & puer duntaxat, remansit ibidem, nego-

negotiis solummodo Patris sui cælestis intentus, Sanctæ vero V. Matris oblitus; dolorum etiam ei ob suam remansionem imminentium gnarus. Erubescet tu, quod in tanta licet ætate, nequum tamen, sincere ex integro Deo servire cœpisti, admove manum cum Davide dicente, Nunc cœpi & fac similiter.

4. *Et cognoverunt Parentes ejus.*

Nempe frequenter se nobis JESUS occultat, tentatque nos Deus noster, num sincero eum corde diligamus, num tempore tantum consolationis credamus, tempore autem tentationis recedamus: Socii mensæ, sed non Socii dolorum. Item quia tu frequenter recedis, ab Hierusalem, descendis in Hiericho, ideo etiam frequenter pendis JESUM, incidis in latrones, qui & despoliant te & plagas tibi imponunt, vis autem recipere JESUM, frustra illum inter cognatos & notos requiris, frustra in comitatu externalium occupationum, sensualium delectationum, aut corporalium phantasmatum quæris, in Hierusalem te redire oportet, ibi videbitur Deus in templo Sancto suo, videbitur Deus in Sion: Exemplum habes in Matre Virgine, quæ sic fecit, & filium recepit.

5. *Et factum est post triduum.*

Cogita quid hoc triduo Christus egerit? Ubi & quomodo vixerit, manserit, hospitatus est, pernoctavit? & invenies multum te adhuc delicatum ejus esse imitatorem. Statue aliquid simile hodie cum illo & pro illo sustinere.

6. *Et*

6. *Et factum est post triduum.*

Christus amissus non nisi per triduum requi-
situs inveniri potest Dolore videlicet, E-
mendatione, Constantiâ, vel, Humilitate, Desi-
derio, Patientiâ. Amittitur enim Christus, tum
per peccatum, tum sine peccato, prius itaque
triduum priorum est, posterius posteriorum.
Amittitur aliquando Christus, quia queri vult,
quia docere vult, se amitti posse, quia custodiri,
detineri, vim sibi fieri amat. Amittitur, ut hu-
milietur per absentiam, quem forte extulit per
præsentiam. Amittitur, ut pellat securitatem ne-
gligentiae manente amissionis periculo, ex quo
postea solicitude profluit. Amittitur, ut ex de-
siderio ac sequenti dolore, tædioque amoreni
vel procreet, vel stimulet. Amittitur, ut homo
ipsum cognoscat, quis videlicet simi cum JESU,
quis sine JESU. Amittitur denique JESUS, quan-
do ita tenetur, ut amor ejus in proximos non de-
nivetur, non vult enim ita haberi JESUS, ut pri-
vatim unius tantum sit & prospicit, sed ut etiam com-
municetur. Itaque respondet; An nesciebatis
quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse?
quoniam opera quæ Pater facit, filius similiter
facit. Et quia Pater meus, usque modo opera-
tur, ideo & ego operor. Sæpè etiam JESUS à
piis abit, cum soli sunt, at si conversari cum
proximis incipiunt, interque eos JESUM requi-
runt, fit ut ipsi JESUM inveniant, & alios ad
eum adducant, juxta illud: Si quis audire, dicat
veni; & illud, adjuro vos filiæ Hierusalem; si
inveneritis dilectum meum &c. qualis dilectus
tuus? &c. est enim communicabile bonum JES-
sus, Oleum effusum nomen ejus. Et ne cum-
V.P: Brzib: Op: X: C   que

que blandiaris tibi, de quali animarum zelo, ne
ve contentus sis, unum aut alterum proximum
Deo reddidisse & in uno, altero & IESum gene-
rasse, adverte quod etiam a Parentibus amittit
possit, quia non solum steriles Christus deserit,
sed etiam minus fæcundos.

7. *An nesciebatis quia in his quæ Patris &c.?*

Disce, ubi? & in quo? inveniendus sit IESUS,
non alibi quam in his quæ Patris cælestis
sunt, quidquid non Deo, nec propter Deum agis,
ibi IESUM non invenies. Et quam multa sunt
opera tua hujusmodi, ex quibus nullus Deo ho-
nor, nullum proximo auxilium, nullum tibi
meritum profluit, in quo sola tua supina tibi no-
cet negligentia.

8. *Erat subditus illis.*

Quis? quibus? Deus hominibus. Attamen erat
Subditus illis! Disce terra subdi, disce vili-
tas humiliari, ne ista subiectio Christi, tua sit
aliquando, qui obedientiam vovisti damnatio!
Quam enim, improbe, dabis tuæ inobedientiæ
excusationem, hoc unico contra te Christi stante
exemplo.

9. *Et descendit cum eis, & venit Nazareth.*

Ab Hierusalem Christus in Nazareth descent-
it, ut sit subditus parentibus: ut satisfaciat
obedientiæ, relinquat Hierosolymitanum tem-
plum, & Doctores, & miratores suos &c. Hoc
quid est aliud, quam ut exemplum perfectæ
obedientiæ relinquat tibi; ut nempe omnia pro-
pter unicam obedientiam deseras, contemplatio-
nem, & extases, & Deum propter Deum, & qua-
libet

zelo, ne libet honorifica; & sis subditus illis, quos tibi
oximum præposuit Deus.

10. Et JESUS proficiebat.

JESUS ne proficiebat? ita omnino, proficiebat,
non sibi sed nobis. Proficiebat, ut nos
proficeremus, ut nobis nunquam de pro-
fessione blandiremur. Si non proficis, JESUS
autem profecit, quomodo illi similis eris?
quomodo sicut ille perfectus eris? Utique qui
non crescit, respectu ejus, qui crescit, decrescit,
& qui inferius manet, respectu ejus qui sursum
ascendit, descendit; & qui stat, respectu ejus qui
pergit, quodammodo retrocedit; Stans equi-
dem euntem nunquam assequitur, quanto mi-
nus festinanter, & tanquam Gigantem ad cur-
tendam viam exultantem. Proficiebat JESUS, tu
itaque perfectum te esse, nunquam tibi per-
suade.

DOMINICA II.

Post Epiphaniam.

1. Nuptiae factæ sunt. Joan. 2.

O Verè nuptiæ! in quibus sponsus obnubit se
velo specierum, & ad sponsam, id est, ad
animam venit; In his nuptiis JESUS est conviva-
tor & Neosponsus. Anima autem Sponsa est, &
ad convivium accedit Sponsusque suo pascitur.
Venerunt Nuptiæ Agni, & non solum uxor ejus,
sed & ipse Sponsus præparavit se, adduxit secum
Matrem, adduxit discipulos, venit in Cana Ga-
lileæ, zelo & pietate ductus, migrat de cælo in
terram. O quis dignè confideret, nuptias istas
inter Christum & animam, in Sanctissimo Sa-
cramento

C 2

cramento institutas! verè zelus hic est, & amatio, quâ Christus animam zelat & amulauit. Ut enim anima per cibum corporalem, corporum quod animat, nutrit, vegetat, & impinguat, ita quoque cibo spirituali, id est, seipso Christus eam nutrit, vegetat, & impinguat, scilicet plenam & opulentam divitiis spiritualibus. O si & tu anima mea degustares nuptias istas! Et quantum quidem est ex parte Christi, planè nihil desideratur, dum modò tu tibi ipso non desis. Zela itaque amorem Sponsi tui, amulare eum, migra ab omnibus quæ terram sapiunt, migra de tempore ad fervorem, de vita quotidiana ad jugem cordis puritatem, serviasque Christo volubiliter & promptè, idque tamdiu, donec transmigrationis tempus veniat, id est, donec deposito carnis tabernaculo, intres ad cælestes illas, æternasque Sponsi tui & Agni nuptias.

2. Eterat Mater JESU ibi.

O Beatæ nuptiæ! in quibus Mater JESU adest, non enim timendus est ibi vini defectus. Quid namque desit Gratia, ubi ipsa est Mater Misericordiæ? Non hæc est MARIÆ natura. O Anima mea JESUM quoties in nuptiis tuis habere cogitas, MARIAM invita, quæ te Filio suo reconciliet, commendet, repræsentet, ipsumque ad te Filium adducat; Nescit enim JESUS sine MARIÆ, nescit filius venire sine Matre, sed & nescit abesse, Matrem ubi novit adesse. Cura itaque ut dicatur de anima tua, & erat Mater JESU ibi. O quantas opes, o quantum habet præsidium, MARIAM qui habet! quis infernus terreatum, apud quem residet Maria? Age anima mea!

mea! MA
rem, in
mortis in
3. Deficie

A Gno
sent
vino, nisi
necessitat
orum oc
tatis perp
vinum, n
rem sugg
catur; U
bus succu
que hom
impetrare
patrocinie
dere com
vis experi
ginem,

O Qua
aliis
aliis ferv
dæ in pr
numque s
pereunt ta
Rebecca,
nostris, m
dixeris, V
sicut in vi
parent tib
non habe
mea!

9. DILEX
bicki
operi asce
Tomus II.
N: V
58

mea! MARIAM tibi fac propitiam, fac familiarem, in omnem quidem vitam, sed præcipue mortis in hora.

3. Deficiente vino dicit Mater ejus ad eum, vinum non habent.

Agnosce quam utilis sit MARIAE ubique praesentia, quid egissent Neonupti deficiente vino, nisi occurrisset MARIA, vel nisi adfuisset necessitatemque prævenisset, ac rubori sponorum occurrisset? Rursum vide quam sint pie-tatis perplena apud MARIAM viscera. Desuit vinum, nemo ab ea ut succurrat petit, ipsa ulti-rem suggerit Filio, & ut inopie subveniat pre-catur; Usque adeo parata est MARIA egenti-bus succurrere, ut non sint tam faciles prompti-que homines postulare subsidium, quam ipsa impetrare auxilium. Elabora igitur MARIAE te-patrocino, assiduis tuis in eam obsequiis red-dere commendatum, si etiam nihil cogitans ejus vis experiri intercessionem. Devotio ad B. Vir-ginem.

4. *Vinum non habent.*

O Quam multi sunt qui vinum non habent! aliis vinum deest gratiæ, aliis pœnitentiæ, aliis fervoris, aliis consolationis, aliis misericor-die in proximos, aliis zeli Dei gloriæ, homi-numque salutis, aliis aliud vinum deficit: sive pereunt tam ipsi, quam jumenta ipsorum. **O** Rebecca, quis dabit potum nobis & camelis nostris, nisi tu Soror nostra MARIA Filio tuo dixeris, Vinum non habent. Ecce Fili servi tui sicut in via deserta & in aquosa sic in Sancto ap-parent tibi, miserere illorum. Verè ô MARIA non habet vinum anima mea, quo olim abun-dabat,

C 3

dabat,

dabat, fervoris & jugis, constantisque ad perfectionem conatus: plena est aceto amaritudinis fecibus peccatorum, aquâ tepiditatis, ac immortificationis: vult & non vult, quia ei vinum deest, illud quod lætitiat cor & dilatat. Imperata mihi vinum istud, vinum conditum, vinum Sanctorum.

5. *Quid mihi & tibi mulier?*

HÆc utique deberet esse vox verè Spiritualium; quorum attendere est non quid caro possit, sed quid Spiritus velit, non acquiescere carni & sanguini, sed scire se expedire à carnis blanditiis. Blanditur vanitas, blanditur curiositas, blanditur sensualitas, voluptas, Propria voluntas, Superbia, blanditur vana multorumque rectefactorum conscientia gloria: Responde illi; *Quid mihi & tibi mulier?* Non propter te cœpi, non propter te fisiām. Ego me non arbitror comprehendisse; & licet nihil mihi conscientius sim, tamen nescio utrum amore dignus sim an odio? quare mihi pro minimo est, ut ab humano judicer die, si enim adhuc hominibus placebo, servus Christi non sum. Esto omnia, quæ facere debui, fecerim, tamen servus inutilis sum. *Quid enim habeo quod non accepi?* aut, *quid prior dedi illi, ut retribuat mihi?* Sic districto tibi, nunquam lascivire licebit.

6. *Nondum venit hora mea.*

Tempus vestrum semper est, hora autem mea nondum venit, ait Christus iis, qui eum mundo manifestare se requirebant. Fac homo & tu similiter. Non enim hic est hora gloria, non est hic hora mercedis, non hora triumphi, sed

sed hora hic est gratiæ, meriti, hora humilitatis, patientiæ, laboris, pugnæ. Dic proinde superbæ cogitationi cupienti honorari, Nondum venit horamea; Dic desidiæ volenti quiescere, Nondum venit hora mea, nec quies mihi aut honor, sed labor & confusio debetur. Disce hinc à Christo, cui ea verba frequenter sunt usitata, Domus religiosæ tempora ordinemque non negligere, si Religiosus es; ferè enim unus ex defunctum fontibus est, Temporum neglectus. Cogita hisce quoque Christi verbis, tepidos sapè homines uti, qui quoties illis de morum emendatione, deque pœnitentia & novo fervore sermo vel cogitatio insinuatur, respondent quandoque, Nondum venit hora mea, adhuc satis ad pœnitentiam temporis est; cum mors ingruet, agam quæ sunt agenda. Tu cave horum sequaris exempla, sed potius nunc agenda age; cogitans hanc esse horam animæ tuæ, hoc esse tempus salutis, tempus acceptabile, & breve quidem ac momentaneum. Non itaque carni illud impende, sed dic; O Caro noli præripere tempora; Animæ quidem salutem impedire potes, tum autem operari non potes. Nondum venit hora tua caro ut requiescas, & affluas deliciis; exspecta, dum anima & sibi & tibi propiciat. Hæc enim prudentia est Sanctorum, ut carnem in præsenti premant, spe autem laxitatis futuræ lactent. E contra improbi, nunc quidem carnis desideria perficiunt, in futurum autem illam æternis suppliciis secum reservant.

7. *Quodcunque dixerit vobis facite.*

Tibi dictum puta, nam & minister es Sapientia, minister & dispensator Mysteriorum

C 4

Dei.

Dei. Non habes quid dispenses? MARIE prescriptum serva; Quodcumque dixerit tibi, facito. Non succedit tibi cura animarum, nec votis laboribusque fructus respondet? vide ne sit culpa in te, vide ne Dei servitium negligas. Revera enim indignus est quem homines audiant, qui Deum ipse non audit. O Homo, ordinem serva, tu Deo subjiciaris, tibi caro, si autem renuis tu subjici Deo, nequaquam caro subjicietur tibi, aut alius aliquis homo. Scito itaque, quia conversionem animarum, maxime & frequentissime Convertentium impediunt peccata.

8. Impleverunt usque ad summum.

OBedientia ut sonat est implenda. Quinimō nec præmium meretur, qui non ad extum perseverat. Ridetur enim ille, qui ædificare cœpit, & consummare non potuit; potiusque Filius ille Patris implesse voluntatem est judicatus, qui quamvis ad initium noluit, in fine tamen ivit, præ illo qui dixit, vadam & non ivit. Ad hæc, verus Christi servus, nunquam dicit Sufficit; nunquam enim ignis satiatur lignis, nec Amor Dei, divinis obsequiis, sed ad summum usque implet hydrias, legem scilicet & Consilia: pro mensura Gratiae perfectioni insistit, & constanti incumbit animo, ut nihil perfectionis, quod Divina gratia potest consequi, negligat. Et licet hydriæ lapideæ graves sint ad portandum; tamen eas implet. quia verus obediens & proficiens, gravitatem aut duritiam præceptorum non æstimat, quia obediens tantum & proficere amat, ibi autem non dura necessitate servatur, ubi diligitur quod jubetur.

9. Hau-

DR. L. E. B.
BICKI
OPUS ASCE
TOMUS II.
NY 58

9. Haurite nunc & ferte.

Quando impleberis ad summum; postquam Concha fueris plena fervore & robore Spiritus, tunc hauriendum aliis praëbe, tunc ad DEUM alios trahe, tum pretiosum educ de vili; alioquin quid prodest mundum lucrari Christo, & perdere animam tuam. Si mundum totum vis esse Christi, cur te excludis; an tu aliquid mundi non es. Nihil prodest lucernæ, quamvis aliis luceat, sibi autem consumatur. Projnde cave ne sis sicut æs sonans & tympanum tinniens, ne- dum aliis prædicaveris, ipse reprobus efficia-
nis.

10. Omnis homo primùm bonum vinum ponit.

Ta est omnino. Oportet mundum & carnem minui, Deum autem & Spiritum crescere; Initia mundi sunt magna, Dei vero initia sunt parva, at finis è contrâ mundi parvus & tenuis, vilis, malus; Dei finis magnus, solidus, glorio-
sus, bonus. Vides, quod sacerdotalium gloria tem-
pore senescat, Sanctorum vero succrescat. Sic igitur & tu servatum puta bonum vinum usque adhuc. Crede, te nondum mensuram tuam im-
plevisse, grandemque tibi viam restare ad mon-
tem Dei. Intellige, te adhuc esse in matutina luce, nondum profecisse; nondum ad perfectum usque diem crevisse. Si quid boni & jucundi in mundo vides, scito fallaciam, bonumque vinum primo sanè positum esse, ad servatum deterius ad vesperam, postquam iam convivæ inebriati fuerint. Non utitur hæc fraude Deus; initio ap-
ponit quod deterius quidem esse videtur, salu-
tarius tamen est, purgat enim, roborat postea, denique consummat. Unde hæc Sanctorum Dei

C 5

est

est methodus, lugere, dolere, pati, laborare, crescere, proficere, augeri semper, juxta illud: Qui justus est justificetur adhuc, qui Sanctus est sanctificetur adhuc.

DOMINICA III.

Post Epiphaniam.

1. *Ego veniam & curabo eum.* Matth. 8.

O Voces plenas magnificentiae & munificentiae! In propria persona Deus & Dominus IESus promittit se ad me venturum. Ego, ait, veniam, non Angelum mittam, non per aliquem Sanctorum rem expediam, sed, Ego veniam. O Domine nonne millia millium assistunt tibi, & decies centena millia ministrant tibi! mitte horum aliquem & satis erit. Sed neque horum aliquo opus; dic verbo, mitte Verbum tuum; Non ita, inquit, fiet, Ego veniam. Sed quis sum ego Domine ut venias ad me? Ecce homo peccator sum veniam & curabo te. Facestite itaque ego Curatores & curationes aliae, Dominus sollicitus est mei, & quid deerit mihi? Obstupescere anima mea ad verba ista, Ego veniam & curabo te. Quis loquitur, aut quid loquitur, aut quem curare, aut cuius habere vult curam, Deus est. IESus te curare vult. Morbida es? curabit; confracta? curabit; jaces? faciet ut stes; polluta? curabit ut munderis, paupercula? curabit ut diteris: omnia quibus eges, tibi curabit, dicit enim: Ego veniam & curabo. Quid retribues ei? non est aliud, quam illud, Domine non sum dignus. Indue affectum Centurionis, & Christo

aborare,
cta illud:
nctus est
h. 8.
nificen-
Dominus
go, ait,
aliquem
niam. O
tibi, &
itte ho-
horum
n tuum;
uis sum
e homo
ffite ita-
Dominus
Obstu-
niam &
quitur,
curam,
ida es?
ut stes;
? cura-
urabit,
d retrai-
ne non
is, &
Christo

Christo illum da. Sat ei erit, mirabitur insuper donum, & dicet; Non inveni tantam fidem. Sic fac Anima, Sic age; dic, Domine, Domine non sum digna; Hem quo sim digna quæ in conspe-
ctu tuo sum nihil?

2. *Domine si vis potes me mundare.*

Dilce ab hœc leproso orandi modum, si vis orationis consequi effectum; magnificè petit leprosus, magnificè mundat Christus. Ille Soli Christi voluntati potentiam tribuit mundandi, hic sola quocunque vult potest & facit voluntate, Ille magnificè sentit de Christi voluntate, ac proinde mox magnifica à Christo sanatur virtute. O si sciremus aut vellemus tam magnificas preces fundere ad Deum! quid non à magnifica ejus bonitate & voluntate obtineremus? Gaudet enim magnificus Deus, magnificè rogar: magnificè verò rogatur, quando resig-
nanter in ejus Sanctissimam voluntatem ora-
tur.

3. *Domine puer meus jacet paralyticus in domo.*

Ecce aliud orationis fideique exemplum, nescio an non priore magnificentius. Tan-
tum exponit, nec amplius addit, tamen quod vult obtinet. Deus enim qui cor videt, & radices desideriorum exaudit, ait; Ego veniam & sanabo. O mi JESU, Ecce puer meus unicus, mihi-
que pretiosus, Anima videlicet mea jacet mor-
bida in hac corporis domo, & male torquetur, Responde etiam mihi. Ego veniam & sanabo
eam. Plus equidem centurio impetrat quām po-
stulat; indignum se Christi ingressu ad se judi-
cabat, nec tantam Christi dignationem sperabat
multò minus petebat; sanitatem quoque servo
suo

9. *Dir. L. 2.*
bicki
Open as C. C.
TOMUS II.
N. V
58

suō non poscebat, sed re tantū expositā, totum voluntati ejus relinquebat, & tamen omnia ad amissim impetrabat. O verē mirus, verē magnus, verē rarus, vereque efficax orandi modus! penetra illum cor, & medullitus edisce. Hoc enim verē est jactare cogitatum suum in Dominum, & ipse faciet. *Quid faciet, imō quid non faciet?*

4. *Ego veniam & sanabo.*

O Pietas, ô mansuetudo! audit infirmitatem, promittit sanitatem. Utinam gustare possemus ô JESU suavitatem mansuetudinis tua! Verē mirabilis es Domine & facies tua plena est gratiarum. Applica aures anima mea ad audiendas has voces Christi, Ego veniam &c. Applica oculos ad videndam suavitatem hilaritatemque dicentis; Applica gustum ad istorum verborum mel degustandum; Applica mentem ad interiores affectus Christi dicentis penetrando, edisceque modum cum proximis tuis suaviter procedendi.

5. *Ego veniam & sanabo.*

E Rubescat Operariorum, & omnium eorum, quibus ex instituto aliorum curare salutem incumbit pigritia. Vocaris ad consolandum mæstum, nunquid dicas Ego veniam? Vocaris ad faciendam concionem, nunquid dicas Ego veniam? Nonne potius difficultates prætendis, morosum te geris, adfers excusationes, prætexis fatigaciones, ad alios remittis, & similia? Hoc videlicet est cum Christo dicere, Ego veniam, hoc Christum est initari, ejusque zelum & suavissimos mores exprimere! At verò si ad convivia, tractationes munera, vel recreations in-

vita-

vitamur, sanè tum zelus, tum facilitas prompta est, primi tum ire contendimus, aliisve invidemus. O cæcitas, ô caro, ô sensualitas, quæ non sapis ea quæ Dei sunt, sed quæris quæ tua sunt, non ea quæ Christi: Utinam vel único hoc Christi exemplo, veram discamuis ad alios iuvandos accurrendi promptitudinem. Ne fortè nomine quidem & instituto Christum jaçtemus, re autem & facto longè ab eo absimis:

6. *Domine non sum dignus.*

O Mira humilitas! ô solidæ exemplum virtutis, promittit se JEsus venturum, ille vero judicat se indignum. At nos si quæ fortè nobis gutta Solatii venit de cœlo, continuò ad cor altum ascendimus, de Sanctitate nobis blandientes, gratiaque ipsa extollimus; quasi præmium illa esset aut debitum, & non gratis data. Hinc etiam fit, ut sæpè fervor ille divinus recedat à nobis, quém indignè tractavimus, indignèque ad eum accessimus: irido, peccatum, ut apparereat magis peccatum, per bonum operatur in nobis mortem, ut fiat, supra modum peccans peccatum. At in hoc Centurione vide certamen pulchrum, & disce implere illud Sapientis. Quantò major es, humilia te in omnibus; rara enim sed solida est virtus, Humilitas honorata, maximè, si à Deo honoretur.

7. *Nam & ego homo sum.*

A Gnosce unde tanta in Centurione, sui humiliatio? Nam & ego, inquit, homo sum. O! si scirent gentes, quia homines sunt, utique se magis sub potentis Dei manu humiliarent. Nunc autem dicitur illis, Si ignoras te, egredere & abi post tabernacula pastorum, pasce hædos

hædos tuos, vis humilis esse? vis hoc maledictum effugere? dic tibi meti ipsi, Ecquid fecisti homo quod non possit facere alter homo? Nosce te ipsum.

8. *Habens sub me milites.*

Cogita, utrum & tu dicere possis, Habeo sub me milites, vel potius dicere debeas, Habeo contra me milites. Exemplo illius qui dixit; Oculus meus deprædatus est animam meam? Etenim, quid sunt aliud immortificatæ passiones tuæ sensusque externi, nisi quædam militum cohortes, quæ militant adversus animam? Si itaque sub te est appetitus tuus, & tu dominaris illi, habes sub te milites; sin verò ratio servit concupiscentiæ, contra te est miles tuus, inque ipsis castris furit, seditio, quâ nisi sedatâ, victoriæ nullam spectare potes. Mortificatio passionum.

9. *Non invenit tantam fidem in Israel.*

An hoc novum est bone JESU, ut Sæculares ferventius tibi serviant, quam plerique nostrum qui ueste tenus Religiosam profitemur vitam? Heu mihi! quoties ego abundans & affluens bonis Spiritualibus fame pereo! cum interea mercenarii in domo Patris mei patientur panibus, & Publicani ac mcretrices, accumbant in regno cælorum, filii autem regni ejiciantur foras!

10. *Dico autem vobis quod multi.*

Quam multi me posteriores, tempore, ætate, scientiâ rerumque experientiâ, priores tamen fervore, recumbunt jam in pace animæ, in cordis puritate, in perfectione charitatis, in Sponsi amplexu, in Dei unione! Ego autem in tenebris

maledi-
id fecisti
homo?

abeo sub
s, Habeo
ui dixit;
meam?
e passio-
militum
am? Si
minaris
o servit
, inque
, victo-
rio pas-

eculare
lerique
itemur
dans &
! cum
tientur
ccum-
jician-

e, ata-
rioraes
nimae,
s, in
em in
nebris

tenebris erro, impingo, palpo, passionibus agi-
tor, & tamen in luce me esse glorior, Sanctita-
tem simulo, solâ annorum pluralitate & pigritiâ
superbiens; nec adverto, eos qui novissimâ
horâ venerunt, pares mihi jam factos esse virtu-
te, mercede: quia me fervore sui abnegandi,
excesserunt. O quanta mihi nunc confusio, &
quanta in judicio erit, quando novissimi fient
primi; & Primi, incipient cum rubore tenere
novissimum locum.

DOMINICA IV.

Post Epiphaniam.

1. *Quid timidi estis modicæ fidei.* Matth. 8.

Si nulla natio tam grandis est, quæ Deos ha-
beat sibi tam proprios tamque propinquos,
sicuti Dominus Deus tuus tibi Anima mea, quid
itaque timida es? Nonne timor iste modicam
arguit fidem? At, inquit, insurgunt tentationes,
crebri lapsus, etiamnum novam minantur rui-
nam, resurgendique faciunt difficultatem, ter-
rent vestigia aliorum, qui è Sanctiori prolapsi
sunt gradu; Audi dicentem; *Quid timidi estis*
modicæ fidei? Habe itaque fidem cor meum.
Ecce enim in navicula tua JESUS; spera in eo, &
ipse faciet. Quamvis quidem dormire videtur,
tamen ipsi est cura de te. Nam ad quid aliud ve-
nit, inque tuam naviculam ascendit? Verum,
inquieris, venit non ut me curet, sed ut quiescat.
At stulte, quomodo quiescet ipse si non curabit
te? putas te naufragante, & ipsi surgendum non
esse? Si apud te vult quiescere & dormire utique
& te debet salvare. Molestem itaque esse Chri-
sto,

sto, cognosce, si quis in ejus præsentia timeas naufragium, aut periculum, licet ipse dormire videatur, cor ejus vigilat & excubat pro navicula; ne igitur timeas, aut si forte sine timore esse non potes, Ecce nunc est, ecce vigilat in Sacramento ad preces tuas, pericula illi expontua, & ipse imperabit ut fiat quies: Et dices tunc, *Quis est hic, quia venti obediunt ei?* O verè quis est hic? qui ex me tam arido tam vegetum, ex me tam frigido tam ferventem, ex me tam debili tam fortē, ex me inconstanti, tam seruum; accuratumque facit? ex me tam turbato passionatoque ut mare, tam quietum, & mortificatum, ex me tam levi, & volatico ut ventus, facit tam solidum & constatē ut petra. Nonne is ipse est cui venti & mare obediunt. Huic fidē o navis mea, huic adhāre, ad hunc portum anhēla; & quoties communicas in eo conquiesce.

2. *Secuti sunt eum discipuli.*

Consolatio magna infirmis Spiritu, quia Iesus non solum in terra, solide perfectorum, sed in navicula interdum ex imbecillitate fluctuantium, dormit & quiescit. Non est enim difficile Domino dītare pauperem, cui non abominabile est, eundem de stercore erigerē & collōcare cum Principibus populi sui; quoniam pusillum & magnum fecit ipse. Est autem & exemplum omnibus Christi affeclis, quod eum sectiti sint Apostoli, non solum per terras sectitatis, sed etiam ascendentē in mare gravium turbationum & afflictionum. Hinc enim omnes discere debemus, Christo non solum in prosperis esse adhārendum, sed etiam in adversis, non solum in

9. Dic. 1732
bicki
Oper. 28. 22.
Tomus II.
N. V
58

in pacatis, sed etiam in rebus periculosis, nec soli
dormire in rebus certis, sed etiam spem
contra spem habere.

3. Et ecce motus magnus:

Mare est mundus, seu mundanorum corda:
Quam facilè illud, tam facile ista turban-
tur. Mare est ventorum ludibrium, nutrix mon-
strorum, omnes in se fluvios excipit, nec tamen
accrescit, & quamvis dulces in illud influunt a-
qua, ipsum tamen amarum est & salsum. Om-
nia hæc in mundano accidunt corde; nec tan-
tum mare agitatur procellis, quantum passioni-
bus & affectibus animus cruciatur, & divexa-
tur. Plenum quoque est cor mundanum mon-
stris scelerum, struthiones ibi habitant, & om-
nia immunda; terrenis bonis semper inhiat,
quibus tamen satiari non potest: fluvii sunt re-
fluentes; quia bona mundi manere & stare ne-
scidunt, ab uno fluunt ad alium. Ubi magni redi-
tus, magnæ etiam expensæ. Qui à multis time-
tur multos timet; quem alii honorant, & ipse
alios colere cogit. Omnia dulcia vertit in salsa:
quia dona Dei, æternæque salutis auxilia, vertit
in pestem sibi æternam &c. Tu itaque si hæc
maris signa in te advertis, mundanum te cor ha-
bere scito. Et quid prodest tibi, de mundo ex-
isse, & cor mundi retinuisse? Professio tua est,
omnibus caducis superiori esse, solis æternis
duci rationibus & moveri. Jam singula occu-
pationum tuarum puncta percurre, quibusque
rationibus ductus, ea obire soleas, vide, & arti
id terrenum, vatum, fluxum, sensuale, proprium,
att vero Divinum, æternum, solidum sit, adnota-

V. P. Druzb. Op. X.

D

4. Ipse

4. *Ipse verò dormiebat.*

Agnosce quid factus sit propter te Deus tuus
quo propter te devenerit ille, de quo di-
ctum est; ecce non dormitabit neque dormie-
qui custodit Israël; enī jam in tanto discipulorum
suorum totiusque naviculæ periculo obdormi-
vit. Non sanè ob torporem aut somnolentiam,
sed tum ob nocturnam in orando vigiliam, tum
ob diurnam in prædicando ambulandoque de-
fatigationem. Enī tanti Christo constituit, perdi-
tam ovem quærere. Hem! quantum verò tibi
pro propria salute, vel Dei gloria est laborandum,
si Deum pro aliena & tua sic laborare vides salu-
te? Ecquis jam Domino IESU nolit servire ad
defatigationem, quem usque ad tantam videt
laborare lassitudinem?

5. *Ipse verò dormiebat.*

Securus scilicet omnis periculi, qui expers erat
omnis piaculi. O si peccatam ex corde ex-
pellere possemus, nihil esset discriminis quod
metueremus. Justum enim si intus bene est, o-
mne quod exteriū strepit & furit non terret,
quia ei non nocet. O si ad eam animi quietem
liceat pervenire! o si ad eam in divina providen-
tiā resignationē & acquiescentiam fas sit ascen-
dere: ut in omni videlicet adversitate & discri-
mine, in omnium oppugnatione & resistantia,
Animus quiescat, & quasi dormiat, securus Dei,
securus sui. Unica in his via est efficax, Divina
providentia experimentalis cognitio ac pene-
tratio: qui enim Deum sibi in omnibus provide-
re certus est, nullum malum timere potest, atqui
Christum dormire putat, & non nisi suscitatum
& vigilantem auxilium dare posse putat, nun-
quam

quam à turbis liber erit. Conquiesce anima mea
Deus tuus in providentia Dei, & non confunderis in æ-
de quo dixi tunc.

6. Ipse verò dormiebat.

Causa turbati maris somnus Christi est. Inde in mari tempestas, quia Christus in mari dormit; & inde quoque in homine exsurgit tempestas, quia Christus in corde ejus obdormivit. Quia dormitavit anima tua prætædio & tediitate, ideo res tam vilis, tam levis, verbulum tuum, te turbavit. Si amor JESU in te vigilaret, hoc est si ferveret, ista te non turbarent, nec alterarent: vis esse sine turbatione, mane in fere. Item quando mare turbatur Christus tunc dormit, id est, quando cor circa externa vagatur, Christus in eo obdormit, & tale cor negligit. Vere igitur dici potest, & quia Christus dormit, mare turbatur; & quia mare turbatur, Christus dormit. Interdum etiam quando amatores suos Christus vult probare, vel eos quid in se sint ac possint, docere, obdormit aliquantulum, sive deserit eos; ut sic postquam se agnoverint turbatos, intelligent, a quo id quod ante quieti fuerint, habebant; secundum illud Davidis: Ego dixi in abundantia mea, non movebor in æternum; avertisti faciem tuam, & factus sum conturbatus. Quando igitur bene est animæ tuæ, scito JESUM vigilare: quando verò non nihil turbatur, JESUS obdormivit & fuscitari desiderat. Dormiente JESU vigilat mare, quia devicto Spiritu in sole scit caro. Dormiente JESU turbatur quoque mare, timet & tremit, quid putas faciet eo vigilante? Quiesceret

D 2

fine

sine dubio, obediet, & si opus fuerit, solidum
pedibus ejus substernet.

7. *Et accesserunt ad eum.*

AN recesserant quia accedunt? recesserant
diffidentiam, accedunt fide, recesserant
speratione, accedunt invocatione, recesserant
securitate, accedunt in periculo, nempe cum
cidebat eos, revertebantur ad eum. Vide
quantus tribulationis fructus. Ipse accedit ad Iesum,
fuscitat Iesum, impetrat salutem. Quam
dictum est, Pädagogus Sanctorum est Tribula-
tio: At pueri qui discoli sunt, sub hoc Pädagogo
esse, molestè ferunt.

8. *Accesserunt & fuscitaverunt.*

Mirro modo fides infidelitati plerumque per-
mista est. In periculo ad Iesum fugiunt,
Salva nos, clamant, hæc fides est: A somno
eum fuscitant, tanquam evigilandum ei sit, si
salvare velit, hæc est infidelitas. Placuit ergo
Christo petitio, ac proinde illam implevit, non
placuit fuscitatio, ideo timoris illam arguit: si
enim credunt quid excitant? quod si excitare
opus est, sanè plena fides non est, modica est.
Verè pravum est cor hominis & inscrutabile,
quis cognoscet illud? Nonne justè dices anima-
mea; Verebar omnia opera mea, quoniam &
si mihi nihil conscient sum, tamen utrum odio
an amore dignus sim, nescio. Deus autem ju-
dicat me, non parcit delinquenti. Beatus qui
semper pavitus est, & justorum est timere pec-
catum, ubi etiam non est. Timor Salutaris.

9. *Domine salva nos perimus.*

IMitare discipulos Christi in hoc, quia in peri-
culo salutem à Christo petunt; in hoc vero
non

, solidum non imitare, quia tum primū cum pereunt, cum querunt. Nam etsi nec tunc desperandum est, poenitentia tamen sera, raro vera; Paucos recesserant invenies latrones, qui in morte ad Christi cognitionem venerint, paucos reperies Simones, qui cesserant in villa amoris mundi egredi, crucem portarint post IESUM. Paucos quoque Religiosos invenies, qui aetate exacta fervorem amplexi, Vide quantum ad perfectionem pertigerint. Quam est stultum dicere, tunc istud pondus tam vastum fessum, cum viribus destituar; nunc quando robustus sum, non feram. Quam esset stulta Voluntas quae diceret, postquam mihi exciderint penae, tunc volabo; integris alis volare nolo. Sic facit, quisquis sibi post certos annos, fervorem in orando, in servandis regulis, in carne mortificanda promittit. Fac nunc si sapis, quod post facturum te dicas. Nam quis tibi pollicitus est vitam, quis spopondit sanitatem, quis bonam promisit voluntatem? Deinde nonne in desueta major erit dolor, in radicatis major labor? Nescis, plures inveniri, qui innocentiam servant, quam qui vere poenitentiam agant? nescis plures esse qui nunquam intepuerant, quam qui aetepore ad fervorem redierunt? Nescis rationem Phoenice esse, eum, qui ab eo gradu perfectionis, quem semel in initio Religionis assutus est, ad ulteriorem ascenderit? Ardua adeo res est ascendere! quid igitur dicas, postea siam melior? dic potius nunc siam melior. O quot bona voluntates, & Sancta proposita ardent in inferno. Cororum haec vox est, Cras, Cras, ingredinem deponam, aut assumam albedinem, quod tamen nunquam praestant.

D 3

10. Venti

10. Venti & mare obediunt ei.

Proh pudor! agnoscunt venti & mare Ch^{stum} imperantem, & obediunt ei! Eg^{uam co} autem rationalis creatura, non tantum imp^{me injus} tantem non audio, sed nec petentem exaudi^{quitatem} nec praeuntem sequor. An non merito, Erub^{semen tu} sce Sidon, dicit mihi mare, quoniam id quiden^{liante te} imperium cognovit, ego vero & minas, & be^{abundan} neficia, & exempla, & præmia negligo, eique^{suetudin} obedire recuso. Hem tandem nonnè aliquando^{potest sa} subdita eris Deo Anima mea? cui servire, reg^{fructus,} nare est?

DOMINICA V.

Post Epiphaniam.

1. Domine nonnè bonum semen seminasti?

Matth. 13.

Cogor mi JESU loqui & fateri contra me amaritudines, & utinam ad salutem, & non ad insipientiam mihi; En toties tam bonum Sacratissimi Corporis Sanguinisque tui semen seminasti in corde meo, & nihil prætermisisti, quod facere poteras, ut fructus tibi facerem perfectionis, fervoris, constantiæ, patientiæ, humilitatis, & nihilominus ager iste infelix habet ziania, parturit lolium, profert spinas, opertus est urticis, nec accusandus mihi alias est quispiam præter me ipsum; ego enim inimicus ille homo sum, non qui hoc feci, feci autem solum occasione somni, sed ipso somno. Quid est enim tempor iste meus tam grandis, tamque inveteratus, aliud? nisi somnus, quo Anima mea velut lethargo depressa supina stertit? Quid faciam

nam mihi ipsi mi JEsu tam male laboribus tuis
respondenti ? nihil quidem mihi restat aliud,
quam confundi ante te , & confiteri adversum
me injustitiam meam. Tu autem remitte ini-
quitatem peccati mei, & etiam hac vice, semina
semen tuum in corde meo; si fortè ego, auxi-
liante te , abjiciam omnem immundiciem &
abundantiam malitiæ, suscipiens verè in man-
uetudine hoc tuum insitum verbum, quod
potest salvare animas nostras, faciam dignos
iunctus, omneque zizaniorum genus, procul à
me exterminem. Tu verò anima mea præpara
te ad excipiendum digne, hoc admirabile se-
men, verbumque insitum, & postquam illud
suscepis, non amplius des oculis tuis somnum,
& palpebris tuis dormitionem; ne fortè ite-
rum veniat inimicus homo, & superseminet
zizania, & fiant novissima pejora prioribus.
Quoniam vœ terræ, ex hoc semine fructum non
ferenti, vel lolium ei admiscenti &c.

2. Simile est regnum cælorum.

Homo qui seminat bonum semen in agro suo, Deus est; semen, ejus est voluntas, mandata, consilia; Seminatio, est inspiratio, ager, cor humanum. Dormiunt homines, quando neglectis Dei inspirationibus, sua desideria sequuntur, cessantque ab operibus bonis, à lethone Spirituali, à fervore & frequentia orationis, à discussione conscientiæ, à colloquiis bonorum. Inimicus homo, diabolus est; diabolus homo, quia in suis temptationibus, humanitatem præfert, ab humanis incipit temptationibus, induit speciem humanam, & blandè voluptates carnis ingerens superseminat zizania, ita

ut ii, qui Spiritu olim cœperunt, carne tandem consumment, querantque honores, præminentias, commoditates in omnibus, in cibo, veste, lecto, domo, recreatione &c. ostentationes & similia. Hæc enim omnia diabolus, tritico piarum & ordinariarum actionum superjacit, non pure ad Dei honorem, profectum proprium, sed perfuntoriè, vel mercedis terrena caducæ causâ fiant. Quod bone Deus! quam frequens est? Cum tamen de hoc Veritas conqueratur, dicens; Amen dico vobis, percepunt mercedem suam, dignam laboribus & ad inventionibus suis; vani videlicet vanam, & nullius frugis. Agnosce tandem Anima mea, quam sit miserum, iis laboribus quibus æterna poteris mercari præmia, vanissimas lucrari commodates a creputationes; & non desidera, ut opera tua in hac tibi vita compensentur.

3. *Simile est regnum cælorum homini.*

IN hoc Evangelio explicatur initium, progressus, & finis tam bonorum quam malorum. Bonos Deus seminat, en initium; boni crescunt, en progressus; boni colliguntur in horreum, en finis. Superseminantur & mali ab inimico homine, & hoc est initium eorum; Sinuntur crescere usque ad messem, en profectus; & mittuntur in ignem, hic finis. Attende quorum sis ex classe; num inter triticum, num zizania? Si exerceris à malis, triticum es, si tu exerces bonus, Zizania es? Considera linguam tuam & indicabit tibi.

4. *Simile est regnum cælorum homini.*

Considera proprietates hujus boni seminato-
ris. Prima est, quia seminat bonum semen
quod

G. DREZ
bicki
Opus ascei
Tomus III
N. V
58

quod enim Deus facit, bonum est. 2da. Quia seminat in proprio suo agro non alieno; suo, ob creationem; suo, ob redemptionem; suo, ob naturale, quod in quemlibet habet hominem dominium; ita ut non sit qui possit resistere voluntati ejus; Suo, ob voluntariam hominis subjectionem, Deo in baptismo, inque profellione factam. 3ta, Quia patienter tolerat superseminationem zizaniorum & ipsa zizania. 4ta, Quia ita favet bono semini, ut propter ejus securitatem parcat & zizaniis, usque ad messem. Ubi ejusdem apparet prudentia, nam initia zizaniorum & tritici ferme aequalia sunt, cum & reprobi incipiunt bene sicut & prædestinati aliquando male. Et quandoque utrique incipiunt perguntae bene, & utrique incipiunt perguntae male: unde non facile est reprobum dignoscere ab approbato, donec advenerit messis, hoc est hora mortis. 5ta, Quia tritico maturitatem consecuto, separat illud à zizaniis, & in horreum suum reponit, zizania vero in ignem amandat, juxta illud Apostoli; Quos prædestinavit, vocavit, quos vocavit, elegit, quos elegit, sanctificavit, quos sanctificavit, hos & glorificavit, ô me Beatum si cum illo inveniar tritico! vñ autem mihi si de zizaniis fuero.

5. Cum autem dormirent homines.

IN felix dormitio quæ dat locum zizaniorum semini. Et quamvis sanè pessimè mortalibus isthac cedat somnolentia, nullum ramen vulgarius inter homines vitum hoc ipso est. Ubi enim non plena omnia socordiæ & acediæ, circa divina obsequia? Vide quanti viri, quanta passi sint in somnis. Non dormiens nudatus, de-

D 5

rifus-

risusque est à Filio ; Dormiens Samson proditus est à Dalila. Dormiens Sisara, occisus est à Jahel. Dormiens Holofernes, Judith manu occubuit. Dormiens Miphiboseth, à latrunculis in meridie necatus, dormiente ostiariâ. Dormiens David periisset, nisi à Michol, ad fugam excitatus fuisset. Dormiens Saul pene perit. Dormientium discipulorum Christi oculi erant somno gravati in horto, unde & Sathan expetiit, cribleare eos. Anima mea excute veternum, audi Apostolum, surge qui dormis, hora est, jam nos de somno surgere periculosa nimis res est dormitio, si his & tantis tam male cetsit, quid de me fiet ! verè hora est mi JESU, & quæ ? aut quota est ? decimus annus est, & ego dormio adhuc. Tu clamas & ais : Simon dormis ? quid dormitis ? Vigilate & orate. Ecce Sponsus venit exite obviam ei. Atego fatuus similis Virginibus, postquam oleum quærendum fuerat, & ornandas lampades, dormivi; jam cum excipiendus sit Sponsus, Oleum quæro ; Horâ Surgendi, metrico & frico, & moram facio, similis illi pigro dicens. Sine paululùm, exspecta modò, ecce modù, sed modò non habet modum. Excita me Domine ; Intona super me voce grandi & forti, ut evigilem & custodiam vestimenta mea.

6. *Venit inimicus homo.*

Considera inimici hujus proprietates. Prima est, Quia est homo. Dicitur videlicet homo, non propter humanam naturam, sed quia, vel hominis inimicus est, vel, quia humanis se se moribus, & humoribus, dum tentat, accommodat ; vel quia homines tentat per homines.

2da

9: DR. 122
 bicki
 oper. 28 C. C.
 Tomus III
 N. V
 58

2da, *Quia inimicus est, vel, ut Christus eum vocat, Homicida ab initio: nihil enim querit vel spirat aliud, quam damna, ruinas, cædes, & nem. Estque inimicus crudelis, assiduus, fortis, altutus.* 3ta, *Quia nocte operatur. Qui enim male agit, odit lucem, ut non videantur opera ejus, quoniam mala sunt. Nocte igitur operatur, id est, cum fuso, dolo, & ignorantia. Imo ipsum peccatum nox est, & ipse Princeps est tenebrarum.* 4ta, *Quia cum dormirent homines venit. Maximè enim diabolus decipit homines in securitate & negligentia; hæc duæ ejus sunt ad homines viæ. Quare scite Apostolus monet; Fratres; Sobrii estote & vigilate. Et Christus sapientissime; vigilate & orate.* 5ta, *Quia supersemnat zizania. Quid enim à malo, nisi malum? omnibus igitur modis conatur humanam salutem si non tollere, saltem impedire & difficilem reddere.*

7. *Nonne bonum semen seminasti.*

Vox hæc. Primò, Apostolorum est ad Deum, mirantium, cur inter fideles tanta sit salutis æternæ negligentia, tantus pœnarum inferni contemptus, Dei & districti ejus judicii oblivio? quamvis Christianos se se, & Christi discipulos profiteantur; ejusque doctrinam quasi semen toties excipiant in agro cordium suorum. Est 2do Concionatorum, Patrum Spiritualium, & zelum Dei habentium, qui euntes & flentes mitunt semina sua, nec tamen inde reportant manipulos in horreum Dei; Nonne bonum semen seminasti per ministerium nostrum? & quis verò credidit auditui nostro? Ecce hominum ager habet zizania. **V**æ mihi! si hæc querela eorum, qui meum

meum profectum curant, justè de me fieri poterit; Est 3tiò Vox diaboli Deo, Angelis ejus, ac Operariis Dei insultantis, quòd tam parùm circa hominum salutem proficiant, ipse verò malignus Spiritus, tam multùm: quòd filii hujus sacerdoti, prudentiores sint in generatione sua filiis lucis. Est 4tò vox hominis sibi improbrantis, piè indignantis, suamque infirmitatem & inconstantiam Deo cōfidentis. O Domine, quoties seminasti semen bonum in corde meo, quoties & ego bona propono in oratione, lectione, tum patientiam, tum observationem instituti &c. Et unde tamen anima mea habet zizania? dedi locum per negligentiam meam diabolo, quā usus est ille, ac infausta ea superseminavit zizania.

8. *Unde habet zizania.*

Utilis quæstio, necessaria valde cognitio, Unde ô Religiose homo habet ager cordis tui zizania? Nonne bonum semen seminasti? Nonne eo proposito hoc vitæ genus es amplexus, ut & Sanctus fieres, & Deo per omnia placeres? Nonne ideo in tirocinio per vota Deo te obligasti, ut in solidarum perfectarumque virtutum studium incumberes? Nonne hoc semen quotidie in terram cordis tui immittis, tum meditaris, oras, legis, colloqueris, Sacra menta suscipis, cohortationes audis, exempla vides? Unde igitur habet tot & tanta tamque adulta vitiorum, immortificationum, murmurationum, dijudicationum, discordiarum; aliorumque linguae, gulae, superbiz, iræ &c. malorum zizania? nempe dormiunt homines, atque à primis illis fervoribus recesserunt, & ideo inimicus homo mala hæc insevit. Quis autem hic inimicus? Amor proprius, privata volun-

Voluntas, judicium proprium, familiaritas prava, occasionum nulla devitatio, respectus humani, diffidentia, & malæ de superioribus opinione, Evagatio mentis, incuria sensuum, Libertas lingue, cordis non solicita custodia, perfunctoria conscientiæ discussio, Lectio & Oratio tepida, non præparata, non ædificativi sermones mutui, hæc innumera vitia, homines sunt inimici, hæc sunt zizania: hæc si abessent, nec zizaniis, nec diabolico locus esset, non esset, unde quis dicere posset; ô Divina, ô sancta Religio! unde habet ager tuus zizania? nonne optimos quosque, tuoque instituto accommodatos, & feligis & formas homines? nonne tantis tamque præsentibus auxiliis & commoditatibus ad bonum abundas? unde igitur ego tam distortus, discolus, difformis? dormiunt homines, qui sese ad interiora redundant, qui propositis auxiliis exactè utantur; Rara devotio est, momentanea compunctio, nulla constantia, & quid prodest decem millia habere Pædagogorum, si quis sibi ipse nequam est.

9. Unde habet zizania?

Illi qui salutem aliorum curant, bonamque sementem docendo, confessiones audiendo, concionando, scribendo, consulendo, ferunt, nec tamen scandala in regno Dei minui vident, sed potius quotidie scandala crescere intuentur, merito quærere debent, Unde habet zizania? Timere videlicet debent, suanè culpâ accidat, quod tantorum laborum, tam exiguus respondeat fructus? Qui enim sibi nequam cui bonus? vis esse devotos alios, qui ipse tepidus es? vis multos per te à Deo juvari, & ipsum Dei instrumentum esse negligis? recusas à Deo tractari prout ipsi placet,

placet, cum tamen hoc alios doceas. Fac quod prædictas verbo, & effice exemplo; atque tunc necesse tibi non erit quærere. Unde ager ille, quem colis, habet zizania?

10. *Vis imus & colligimus.*

Verè zelosi, Deique gloriam amantis est. Primo, Seminare semen in agro Dei. 2do, Invigilare quomodo crescat. 3to, Observare zizania etiam in herba. 4to, Ascendere ad Deum in oratione, eique nascentia mala demonstrare ac auxilium petere. 5to, Succinctum & ad nutum Dei paratum esse si forte jubeatur colligere zizania. Beati servi isti qui ita vigilant pro agro Domini sui! Væ autem mihi infelici, qui non tantum non dico, Vis? eo, colligo; sed postquam dicitur mihi, Volo ut eas, colligas; pigror, renuò, moras neceto; excusationes obtendo.

DOMINICA VI.

Post Epiphaniam.

1. *Granum Sinapis accipiens homo, seminavit in agro suo. Matth. 13.*

Si aspicis, si tenes, si gustas granum Sinapis, informe, parvum, subamarum est: Si tamen sumas, si manduces, magnæ virtutis, miræ efficitatis, multiplicis & saluberrimi effectus est. Aspice Sacram hostiam, ränge gustu; panis est & visu, & tactu, & gustu simplex. Aspice fide eandem, sume devotione, manduca charitate, nihil eâ beatius, nihil ditius, nihil in omni bono abundantius. Aperi oculos fidei, quid sub hac tantilla quantitate non videbis? Hominem Deum

Deum

merita, Sa
chritudin
suetudine
tatem. C
quàm mi
sumere, t
in agro m
do, sint. I
pascar cib
2. *S*
Ermer
nis.
satis farin
Spiritu.
tripli R
furis, qua
nempe, i
vore, seu
finem. E
frequent
cantem,
fata absco
est, done
dem maj
quàm ho
pus illud
licet cibo
moribun
ni JESU, i
bi similis
num gus
metemine

Deum', Corpus, animam, Sanguinem, virtutes, merita, Sapientiam, Potentiam, Bonitatem, Pulchritudinem, Charitatem, Humanitatem, Mansuetudinem, Patientiam, Obedientiam, Paupertatem. Quid vis amplius? ô Divinum Sinapi quām mirabile es! quis mihi te det gustare, lumere, tractare, prout oportet! seminareque in agro mei cordis prout decet! sit mihi amaritudo, sit lacrymæ, sit exinanitio, dummodo te pascar cibo animarum.

2. *Simile est regnum cælorum fermento.*

Fermentum Christus est, latens sub specie panis. Hoc anima pia accipiens, abscondit in satis farinæ tribus; in anima scilicet, Corpore & Spiritu. Verbo, Opere & Cogitatione; Vel, in triplici Religiosorum voto. Vel, in tribus mensuris, quas quodvis opus bonum habere debet, nempe, in intentionis puritate, in charitatis fervore, seu devotione, in perseverantia usque in finem. Etenim æquum omnino est, hominēa frequenter Sanctissimo Sacramento communicantem, ita hoc cælestē fermentum in prædicta fata abscondere, donec tota fermententur, hoc est, donec totus homo Divinus fiat. Non siquidem majoris est efficaciæ, farinarum fermentum, quām hoc animarum. Et sanè, valde malis corporis illud abundare oportet humoribus; quod licet cibo saluberrimo & temperatissimo pastum, moribundas tamen generat qualitates. Da mihi mi JESU, sic te sumere, ut totus fermenter, totus ibi similis fiam, totus in te transmuter, totus tuum gustum saporemque habeam, Tutotus in memineas, & ego totus sim tuus.

3. *Simile*

3. *Simile est regnum cælorum grano Sinapis.*

Sinapis granum specie parvum est & vile, virtute magnum, typus est Christi: qui ita parvus factus est, ut minoratus sit ab Angelis; ita vilius ut non esset ei aspectus, ita virorum novissimus, ut opprobrium esset hominum, vermis, pede cuiuslibet proterendus; Magnus tamen quia exaltatus à terra, omnia trahebat ad se, exhibatque virtus de ipso, & sanabat omnes. Nemo est Christianorum, qui nolit esse magnus ut Christus virtute, sed & ferè nemo est, qui ei par esse velit, in vilitate, quasi non ideo Christus esset exaltatus, quia seipsum humiliavit! Stultum igitur est gloriam Christi appetere, & virtus ejus viam refugere ac negligere. Vis eo pervenire quo pervenit Christus, eadem ito viâ, quâ ivit Christus.

4. *Simile est regnum cælorum grano Sinapis.*

Granum Sinapis vile & exile, forma est humilitatis, quid enim vilius humiliata? ipsa est vilitas, nisi quia voluntaria, quamvis sit & necessaria. In quantum enim quis se contemptibilem cognoscit, in tantum se contemnit, in quantum verò contemnit, in tantum se humiliat. Parva est, ut granum sinapis humiliata, adeò, ut cum omnibus maxima videatur, sibi mett appareat minima. Verus quippe humiliavult viliis reputari, quam humilius prædicari. Rotunda est & angulis caret humilitas, quia superflua non querit, secundum naturam facit omnia, nulla in oculos affectatione incurrit, amat, & gaudet defectu, ex omnibus humiliandi accipit occasionem; Omnis, Virtutes sine humiliitate congregans, quasi pulverem in ventum

tum portat
motu, ad
tum. Am
sicut Patie
humilitate
fine amar
itas est, q
sicut circu
illis omne
servatur h
et: Melic
superbus.

Ferme
ferme
adjungeret
lapit, sic
Deo non
facit pro
Quanto a
debimus;
stra in op
cede.

6.
A Mant
det
concrede
nibus, ve
cet, quo
quippe di
line vanit
in oculis
eorum no
dit ferme
V.P.D.

um portat. Volubilis est Humilitas, facilis motu, ad omnem Dei, Majorum, Rationis, nutum. Amara item ut Sinapi hæc virtus est; quia sicut Patientia ad Pacem, ita humiliatio dicit ad humilitatem; humiliatio autem non provenit sine amaritudine. Perfectissima denique humilitas est, quia sola perfectos homines facit, & sicut circuli in omni figura inscribi possunt, vel illis omnes circumscribi, sic omnis virtus vel levatur humilitate, veleā paratur, unde dictum est: Melior est peccator humilis, quam justus superbus.

5. *Simile est fermento.*

Fermentum fervor Spiritus est; abscondere fermentum in farina, est fervorem operibus adjungere. Ut enim sine fermento panis non caput, sic sine devotionis fervore bonum opus Deo non placet. Unus porro actus intensus, facit pro mille remissis. Et Augustinus ait; Quantò ardentius diligimus, tantò serenius videbimus; hoc est, juxta fervorem charitatis nostræ in opere, accipiemus amplitudinem in mercede.

6. *Quod acceptum mulier abscondit.*

Amant abscondi gratiæ divinæ dona; nec audit Deus cordibus perviis, thesauros suos concredere. Vult enim abscondi eos, ab hominibus, vel potius ab humanis laudibus, ut scilicet, quod facit dextra, nesciat sinistra: Valde quippe difficile est dona Dei in se deposita, aliis sine vanitate narrare, nec minus laboriosum est, in oculis hominum bona agere, & laudibus eorum non tangi. Prudens ergo anima abscondit fermentum suum; vel quia id, quod facit,

V.P. Druzb. Op. X.

E

non

non magni aestimat ipsa; vel quia se multis modis, & in ipso bono opere defecisse cognoscit; vel quia novit, saepe hominibus videri quod bona agant, cum tamen Dei oculis pravè eos agere constet, & inde eos mereri pñam, unde præmio se dignos fore putabant; adeoque reverentur opera sua; Et etiamsi justi fuerint, non audent tamen elevare caput; Intelligunt, nulli unquam Sanctorum obfuisse, quod latuit, multis obfuisse quia inclaruerunt.

7. *Simile est regnum cælorum fermento.*

Vilius & obviis comparatur, cælum. Non quia ipsum vile est, sed quia facile, quia cuius obvium est, quia omnibus sive ad emendum, sive rapiendum; sive ad furtum est expostum. Noli querere de pretio regni cælorum; tantum valet quantum habes, te da & habebis illud. Esto granum Sinapis, esto fermentum, & habebis cælum; imò eris cælum, Esto granum, modicus videlicet in oculis tuis, in aestimatione tua, velisque talis esse in aestimatione aliena, & habebis cælum. Esto Sinapi; fervens, videlicet, & ardens Spiritu in Deum, in salutem tuam ac aliorum. Esto fermentum vile, tibi videlicet & apud te, sed virtute, labore, charitate, patientia, doctrinâ, ac exemplo talis sis, ut possis totam massam fermentare, inque panem Christo ac mensâ ejus sapidum convertere; non sapit sine fermento panis, nec sine zelo labor Spiritualis. Angeli sunt sine zelo nihil, haud dubium quin nec homines sine zelo Angelici futuri sint.

8. *Hæc omnia locutus est JESUS in parabolis.*

USque modò Dominus JESUS in parabolis loquitur; usque modò sine parabolis loquitur

ur nihil Sed enim, quisnam credit Domine JESU
kenmonibus tuis? Tanti sunt etiam hodie verba
tua, quanti viles parabolæ, & triviales gerræ. O-
mnes quidem doctrinam Evangelii laudamus, at
quis est qui verba illa facit? cum tamen scri-
ptum sit, Estote factores verbi, non auditores
tantum. Laudamus verba Christi ore, vitupe-
ramus ea opere. An non parabola est, Væ vo-
bis qui ridetis. Diligite inimicos vestros. No-
nile judicare & non judicabimini. Beati qui per-
secutionem patiuntur. De omni verbo otioso,
reddent rationem homines in die judicii. Omnia
ita sunt parabolæ mundo, quia nihili sunt à
mundo, suntque tanquam deliramenta coram
hominibus. Attendite verò dicentem Domi-
num; Cælum & terra transibunt, verba autem
mea non transibunt, donec hæc omnia fiant; ut
ne iota unum vel apex sit, qui non impleatur.
Sed & tibi homo Religiose, non videantur pa-
rabolæ, minutæ illæ Regularum, passim à te vio-
lari solitæ. Sermones & adhortamenta majo-
rum, Exempla meliorum, Conscientiæ remorsus
& stimuli, non sint tibi, inquam, Parabolæ, sicut
sunt tepidis.

DOMINICA

Septuagesimæ.

1. *Quia ego bonus sum.* Matt. 20.

Quam majorem, anima mea, Christi in San-
ctissimo Sacramento ad te adventūs ratio-
nem requiris, quam aliam libertatis ejus quam
cum illo versari possis causam, præter hanc po-

E 2

stulas,

stulas, quam explicat tibi ipse, quia ego bonus sum. Bonus sum ait, bonitatem tibi meam communico, bonum te facere & esse volo, idcirco ad te venio & tecum habito, quia ego bonus sum. O Anima penetra hæc Christi verba, quia ego bonus sum. Nullis, inquit, me minis adgisses nulla vi coëgisses, nullis muneribus pellexisse ut ad te venirem, nisi tantummodo propter hoc, quia ego bonus sum. Ne putas quod vel tua pulchritudine pellectus, vel tui, tuorumque bonorum indigus, quod alicujus recreacionis, commoditatis, vel laudis spe inductus, ad te venerim? non: nisi, Quia ego Bonus sum. Quid enim est in te, quod mihi placere aut possit aut debeat? an origo, an natura, affectus, an tuum. Nihil, tua imperfectio, tuum peccatum? nequam, sed quia ego bonus sum. Hæ sunt catenæ, hæ vincula, hæ compedes, quæ me ad te, traxerunt, hæ munera, hæ species est & pulchritudo, quæ me illexit, quæ me venire coëgit Bonus sum & bonitas me bona est, amo hanc bonitatem meam, hæc me jussit, hæc me coëgit ad te ire; feci, ivi, veni: cur? Quia ego bonus sum. Et tu cur quoque bonus non es? aut quando tu bonus eris? Et quam bonus tu esse deberes atque posses, quamque bonum vellem ego te fieri si & tu velles, ô quantum vilia hæc sunt, quæ te impediunt! quæ bonum te esse non permittunt! Meus quidem pudor hic est, quod ego adeò bonus, toties apud te manens, bonum te tamen non effeci; ad tua hæc est damnatio, quod metam bonum hospitem tecum habens, hactenus tamen bonus factus non sis. Jam ipsa bonitas esse potuisses, & bonus esse nondum incepisti!

pisti! D
ctus eris
cumque
nec San
illuminata
en ad pr
nus, qui
tibi, hæc
causæ bo
ego bon
quod vo
folium re
te facere
verbis a
quia ipsi

2. S.

MAg
to
sufficien
vitare, &
mundus
vermicu
qua tan
eminet p
nandis e
emplor
minutari
dentiam
& videb
Conside
quod tu

pisti! De Deo Scriptum est, Cum Sancto San-
ctus eris, & cum bono bonus: tu cum Bonitate,
cumque ipsa Sanctitate habitans, nec bonus,
nec Sanctus es. Ô quis es! in sole es, & non
illuminaris; in igne es, & non ardes? mi homo,
en ad preces vertor, en supplex tibi fio, sis bo-
nus, quia bonus sum ego; salus & me parata est
tibi, hâc fruere, si non præmii, nec supplicii
causâ bonus esse vis, saltem idè bonus sis, quia
ego bonus sum: Mihi quidem licitum est facere
quod volo, sed tamen te non cogo, non terreo;
solum rogo, quia ego bonus sum. Tu vide quid
te facere oporteat atque deceat, Inhære singulis
verbis anima mea, & si bona amas, ame JESUM,
quia ipse bonus est.

2. *Simile est regnum celorum homini Patri-
familias.*

Magnus omnino Paterfamilias, cuius familia
totus est mundus, quem ea facilitate, &
sufficientiâ, & providentiâ, & sapientiâ, & sua-
vitate, & efficacitate gubernat solus, quali totus
mundus non potest regere & gubernare, unum
vermiculum, vel levissimum pluvisculum. Si
qua tamen alicubi paterna hujus Patrisfamilias
eminet providerititia, certè in hominibus guber-
nandis elucet; Ne longè abeas, te ipsum in ex-
emplum accipe, quamam, quam jugem, quam
minutam hujus Patrisfamilias experiris provi-
dentiam. Percurre omnia Patrisfamilias officia,
& videbis quam omnia abundè Deus expleat.
Considera è contra familiæ debita, & erubesce,
quod tu nullum ex iis, ut te decet, impleas.

E 3

3. *Exiit*

3. *Exiit primò manè conducere operarios.*

Vide vigilantiam Patris familias, primo manè exiit quærere conducereque operarios in vineam suam; idque non semel, non unā tantum facit horā sed singulis. Primo manè exiit conducere; quia nihil illi dulcius, quām si à prima ætate ei aliquis servire incipiat, unde tales operarios dicitur præ aliis conducere, quia illos suavibus & Spiritualibus solatiis demulso ad se trahit; quod non facit aliis, sed eis vel potestatiè imperat, ut vocatis, 3tia, 6ta & 9na hora fecit; vel etiam objurgatiè, ut undecimā horā ultimis, **Quid** statis totā die otiosi? Hinc ergo tu primū gratulaberis tibi, si ab adolescentia timere Deum didicisti, gratiasque illi ages, qui te in benedictionibus suis prævenit; Sin minus, gratias illi ages quia saltem in juventute vel virili ætate, præmii spe justi, te induxit ad salutarem vineæ ejus curationem, Roga verò eum, ut postquam hora II. venerit, teque fortè otiosum deprehenderit, salutari te judiciorum suorum timore, vitæque malè transactæ dolore concutiat, compungat, sincereque ad se convertat. Reflectes te deinde super temetipsum, & cognosces, quod adeò sis piger in conducendis ad Animæ tuæ vineam collendam operariis; qui sunt, Proposita bona, desideria sancta, crebræ aspirationes, orationes ardentes, mortificatio perpetua, jugis tui abnegatio, & super omnia tot occasiones ad bonum, quæ in religione, totā die stant otiosæ, exspectantes, ut ab aliquo conducantur, interim autem nullum facientes fructum, non suo quidem sed eorum vitio, qui eas negligunt, quorum tu es primus.

4. *Con-*

4. *Conducere operarios.*

Considera te esse operarium Dei, operarium naturâ, emptione, conductione voluntaria, addictione; & vide, quæ & quantâ hinc tibi incumbat necessitas Dei vineam colendi. Operariorum virtutes sunt Fidelitas, fervor, persistantia; in hæc libenter labores tuos expende.

5. *In vineam suam.*

Multiplex tibi concredita ad colendum vinea est, Ecclesia, Religio, Anima proximi, officium. Nobilis quælibet, & singulæ instar paradisi. Omnes colere debes, quia ad hoc vocatus es. Colere autem, extirpatione vitiorum, plantatione virtutum &c. Quâ ratione itaque tuam exequaris operationem, vide, & memento, tibi quoque dictum, Ecce posui te super gentes & regna, ut destruas &c.

6. *Quid statis totâ die otiosi?*

Nemini exprobrat Deus quod totâ nocte sit otiosus, sed quod die totâ. Per Noctem, potes intelligere antiquam legem; per Diem, Gratiae legem. Non igitur antiquos homines Deus arguebat, si perfectionem non assequebantur; sed Christianis, non potest non succensere, qui tantam salutem negligunt; quibus licet nocte abscesserit, diesque appropinquaret, non tamen abiciunt opera tenebrarum, nec arma induunt lucis. Potes etiam per noctem intelligere, Statum peccati, aut statum vitæ sacerularis; per diem statum gratiae & vitæ Religiosæ. Non est ita modestum Deo, etiam si sacerulares mala agant, vineam non colant, stentque otiosi; sed si homo religiosus, qui professus est religionem, sit otiosus, hoc indignè fert. Quis, ait, cæcus, nisi ser-

vus meus? & quia surdus nisi ad quem mitto nuntios meos? Extremè cæcum esse oportet famulum lucis æternæ, si in tanta luce impingat; Extremè surdum, qui vocem Dei sibi loquentis non audit. Cogita an tu non unus sis ex ipsis, cæcus & surdus?

7. *Quid statis totâ die otiosi?*

Totâ die, verè otiosi stant, qui peccant. Quid enim est otiosum esse, nisi nihil agere? & quid est peccare nisi otiori? O otia æternos labores parturientia. Quod si adhuc totius diei otia, id est totius vitæ peccata attendantur, quantus maledictionis cumulus consurget? Otium peccatum est, quia etsi negotiosa res sit peccare, neque potest quisquam nisi lassatus in via iniquitatis incedere; sed tamen otium merum, quia infructuosum, quia poenale, quia damnable. O quoties ego totius vitæ meæ diebus steti otiosus! in quibus ne unica aspiratio, nec unus oculorum nutus, divino cessit obsequio! Quid facieres Anima si redirent illi dies vitæ tuæ? fac nunc in iis, qui adhuc supersunt nec otiosos eos esse sine.

8. *Quid statis totâ die otiosi?*

Omnis ad bene agendum opportunitas vel necessitas, est dies; otiosè stat totâ die, qui totam bene agendi negligit occasionem. Quis numeret quam multarum exercendarum virtutum, quam multorum comparandorum meritorum occasiones, imò necessitates, quotidie sese mihi obtrudunt? quæ tamen à me negliguntur. Omnia beneficia, omnes fides, omnis spes, omnis charitas, omnia supplicia, omnes res, omnes actiones; totus ego, sunt dies in quibus

quibus
otiosus
tot orati
tuales,
supplici
fellatione
tot hab
internæ
quād di
conduc

NON
est
mitte D
Eduxit t
lacte &
quodju
& posui
que tuu
te cond
verbos
gies sita

TAM
ve
ü qui na
tamen n
in aranis
mi sunt
est pro
runt &
est grat
agere,
præfite

em mitto
se oportet
impingat,
loquentis
sis ex ipsis,
ant. Quid
agere? &
ternos la-
otius diei
cur, quan-
? Otiū
t peccare,
ia iniqui-
um, quia
amabilis.
tēti otio-
nus ocu-
Quid fa-
tuæ? fac
iosos eos

quibus laborare fructificareque possem, nisi
otiosus esse & stare mallem. Tot Lectiones,
tot orationes, tot examina, tot sermones Spir-
ituales, tot exempla bonorum, tot peccantium
supplicia, tot interni motus, tot de peccatis con-
fessiones, tot Sacræ communiones, tot Regulæ,
tot habitæ illustrations; tot compunctiones
internæ, tot consolationes divinæ, quid sunt aliud
quam dies? ad hoc unum stantes, ut sint usui, ut
conducantur, ut ego non otier.

9. *Nemo nos conduxit.*

Non est relicta hæc excusatio tibi. Signatum
est super te lumen vultus Domini. Rede-
mitte Deus in Sanguine, & fecit te sibi regnum;
Eduxit te de Ægypto, & introduxit te in terram
lacte & melle fluentem, vocavit te in vineam, &
quod justum esset, tibi dare promisit. Elegit te,
& posuit te, ut eas, & fructum afferas, fructus-
que tuus maneat; ipse Filius Dei descendit, ut
te conduceret, imò redimeret, ut te doceret, non
verbo solum, sed magis exemplo, quo ergo effu-
gies tantam negligis. Salutem?

10. *Acceperunt singuli denarios.*

Tam primi quam ultimi, tam qui primâ horâ
venerunt, & pondus diei toleraverunt, tam
ii qui novissimâ horâ undecimâ accesserunt, &
tamen nulli facta est injuria. Ut intelligas, non
in annis, sed in fervore virtutem consistere. Pri-
mi sunt conducti; aliis quod justum esset dari,
est promissum; tertii sine ulla conventione ie-
runt & laboraverunt. Multum videlicet inter-
est gratis Deo servire, & liberaliter cum ipso
agere, quia quanto se quis liberaliorem in eum
præstiterit, tanto eum in se liberaliorem expe-
rietur.

rietur. Non gratis servis Deo, si ut aliquid ab eo accipias, id facis. Gratis servi, & ipsum accipies. Nemo scit utrum amore dignus sit, an odio. Cur non scit? quia incertum est, utrum gratis serviat. serviat gratis, & sciet: non enim odit Deus eum potest, qui gratis amat eum, & qui gratis servit.

II. *Multi vocati, pauci electi.*

Heu! è quibus sum! vocatum me scio, Ele-
ctum nescio, inter multos jam sum, inter
paucos quis nostrum erit? Multi speramus nos
de paucis futuros, quasi inter paucos futuri sint
multi; Et quomodo quæso erunt pauci, si inter
eos multi sunt futuri? Sed nunquid non justus
est Deus, aut temerarius, qui nos ideo creaverit
ut nos perdat, infernsque ex nobis replete?
Perditio tua ex te Israël, in medio tui; tantum-
modo ex me auxilium tuum, proinde quod
multi vocantur, Dei est, quod pauci electi, ho-
minum est. Cur enim pauci electi? nisi quia
pauci digni. Indignos enim Deus non recipit,
sed eligit dignos se, Cur verò pauci digni, quia
pauci dignè suâ vocatione ambulant. Vis esse
inter paucos, sollicitè ambula. cum Deo tuo.
Quid est sollicitè ambulare cum Deo? illud vi-
delicit: Ambula coram Deo, & esto perfectus;
si coram Deo ambulas, non potes non sollicitè
ambulare; si sollicitè ambulas perfectus es; si
perfectus es, electus es; si tamen ad finem usque
perseveraveris.

DOMI-

DOMINICA

Sexagesimæ.

1. *Exiit qui seminat seminare semen suum.*

Luc. 8.

Considera, Christum in Sanctissimo Sacramento esse velut Seminatorem quendam, hinc seu telâ præcinctum, & semen serentem, ex euntemque ad seminandum semen suum per varios agros, & terram multiplicem. Christus ergo est qui seminat. Olim Deus se vocabat, *Ego sum qui sum, & qui est misit me &c.* nunc levocat eum, qui seminat. Olim Deus erat in eternum & sibi, nunc se creaturis communicat, & tot sunt ejus semina, quot rerum creatarum species. Ab initio quidem exiverat, seminare semen quasi non suum, Creaturas enim quas creabat, in suis puris naturæ viribus relinquebat; postea misertus earum, videns non posse eas hoc modo salvari, exiit seminare semen proprium, id est, dona & virtutes supernaturales, celestes, ac Divinas. Et egressus quidem ejus olim fuit multiplex & varius; ut in nube, in columna, in fulgure & tonitu; postmodum verò ex utero Sanctissimæ Virginis; tum in specie & forma servi, tum in forma Regis manuerti; similiter in specie captivi ex horto, in specie Stulti ab Herode, in specie damnati à Pilato, in specie illusi crudeliterque tractati, ad populum cum corona Spinea, Sceptro & purpura. Tandem in forma glorioſi de Sepulchro, & in specie victoris ad cælum. Sed nunc maximè prodiit in Specie Seminatoris de cælo in terram, sub velo & tela Panis; quâ specie tectus exit semi-

seminare semen suum, venitque ad corda hominum. Tu jam cogita, quæ & qualia seminet iste Seminator seminat. Ac primum quidem, ipse est qui seminat, & ipse qui seminatur; seu ipsum semen. Etenim sic se spargit, sicque suo corpore totum implet mundum, sicut qui seminat, implet agrum. Et quid est adeò sparsum, quod non solum Regna, Urbes, templa, altaria, sed & viscera replet hominum. Verè ergo Christus Semen, quia ipse Christus Christi est Semen, & ad hoc spargitur ut nascatur. Christus verè semen Christi; quia quoties Sacramentum conficitur, toties Christus nascitur, & Hypostatica Unio innovatur. Tu vide qualissis terra, an nascatur in te Christus? quomodo crescat, quem & quantum fructum faciat. Vx tibi si toties in te seminatus Christus, nunquam in Culmum, nunquam in spicam assurgat; nec adferat fructum non solum centesimum, sed nec trigesimum, An non te sterilem, petrosam, spinolam, perviam esse oportet terram? Certe terra bibens sèpè super se venientem imbrem, & nullum fructum proferens, maledictioni proxima est. Non immerito igitur quidam moriens clamavit, Vx nostris confessionibus, & Vx Communionibus; quia non ita sunt prout fieri deberent, non eo sunt Spiritu, fervore, intentione, profectu, fructu, sed aride, temere, ex usu, imparatæ, & post Christum suscepsum statim ad nugas effusione. O JESU! nunquam te manducem in iudicium, sed in præmium mihi!

2. *Exiit qui seminat Seminare.*

Olim Deus crebat, nunc verò seminat. Crebat olim naturam, ut multiplicaretur

super

super terram, feminat gratiam, ut augeantur
incrementa justitiae nostræ cælo. Quantò ergo
nobilior est natura Gratiâ, tantò nomen Semi-
natoris nomine Creatoris. Quid enim prodest
agrûm cultum esse, nisi eum quoque conseve-
ris. Per agrum hominis pigri transivi, ait Sa-
piens, & ecce totum operuerant urticæ. Age-
dum, te ipsum dispice, & sicuti es creatus, vide
an etiam es seminatus, quove in te proventu suc-
crescat istud semen! num centesimo, sexagesi-
mo, trigesimo, an verò millesimo? Semen Ba-
ptismus est, Semen Confirmatio, Semen alia Sa-
cramenta, Semen vota, Semen vitæ Institutum,
Semen multiplices gratiæ, Semen Fides, Spes,
Charitas, Semen Verbum Dei, Semen doctrina,
Semen ipsa ratio. Vide quanta semina; at
quanta seges, quanta spes messis? Videte ne in
vacuum gratiam Dei accipiatis, ait Apostolus;
ne videlicet in vacuum seminetis.

3. *Exiit qui seminat seminare semen suum.*
Qui seminat, Deus Pater est. Is exiit semi-
nare semen suum, IESum videlicet Filium
suum; juxta illud. Nisi Dominus reliquisset
nobis semen, quasi Sodoma fuissimus. Status
igitur Christus in mundo est, dum de Virginis
prodiit utero; Cecidit secus viam in stabulum,
posthac in petrosa Judæorum lapidea corda, à
quibus aliquoties penè est lapidatus, tum inter
Spinæ Cruciatuum, Flagellorum, Coronæ spi-
neæ, Clavorum Crucis, tandem in terram bonam
Sepulchri, de quo prodiens, omnia traxit ad se
ipsum juxta suam prædictionem: Nisi granum
instrumenti cadens in terram mortuum fuerit,
ipsum solum manet, cum autem mortuum fuerit,

mul-

9. DILEX
bicki
open: ascer
Tomus III
N. V
58

multum fructum affert. Tu hic adnota solum
 ortum progressumque seminis Domini. Quo-
 modo à via ad petram, hinc ad spinas, tandem ad
 selectam terram pervenit. Tu quoque semen
 & genus Dei es, nunquam verò secus viam,
 nunquam in petrofa incidere, nunquam Spinas
 sentire, sed semper in molli terra esse cupis.
 Nescis autem dictum à Deo; Dilecti mei ambu-
 laverunt vias difficiles & unus eorum, de se ad
 Deum ait, Propter verba labiorum tuorum, ego
 sustinui vias duras. Sic itaque & te oportet fa-
 cere, si fructum vis multum afferre.

4. *Exiit qui seminat seminare.*

ET tu Seminator es. Bonum Seminatore te
 esse oportet. Qui seminat exit in agrum,
 Semen ipse manu portat, seminat totum agrum,
 seminat bono selectoque semine. Non tibi fa-
 tis est, si intus in cubiculo pro aliorum salute
 ores: prodi foras ad agrum; fer semen manu,
 hoc est, quod doces, fac ipse; semina agrum
 totum, non uni tantum loco prodesse velis, non
 loquendo tantum placentia, non cùm solis tan-
 tum agens amicis aut cum Divitibus, negligendo
 verò pauperes. Selectum semen semina, quod
 verè Divinum sit, de cælo haustum, non pere-
 grinum, non quod oleat sacerdotium, non ut
 laudes captentur, non ut fallatur tempus, non ut
 tedium vitetur, non ut lucrum temporale pare-
 tur, sed ut succrescat Christus.

5. *Exiit qui seminat seminare.*

Merito, quid enim agat aliud Seminator?
 quām seminet. At quot sunt qui cum Se-
 minatores non sint officio, messores tamen vo-
 lunt esse fructuum? Heus! metitis, ubi non se-
 mina-

minastis, in alienos labores intrastis, falcem
mittitis in messem alienam! Quo jure? desidiæ:
quo fructu? Perditionis! Sed ecce & ego in la-
bores Patrum meorum introivi, fructus industriae
iporum meto, de illis vivo, propter illos ho-
norem laudemque doctrinæ & virtutis habeo:
in verò similia semino? quæ crescant in poste-
ris, an potius contra legem, diverso semine ab
illis agrum consero? vñ mihi si taliter ago! A-
dulterinæ plantationes non dabunt radices altas,
fructuosas, aut diu mensuras, sed omnis plan-
tatio, quam non plantaverit Pater meus, era-
dicabitur & arescet, & in ignem mittetur; &
ardebit.

6. *Exiit qui seminat.*

U

Tique de die, utique de mane, utique spe
proventus & incrementi, non a se sed a
Deo futuri. Inimicus homo est, qui noctu se-
minat nocte, dum dormirent homines. At S.
Paulus non erubescit Evangelium. Et Christus
monet; Operamini dum lucem habetis, alioquin
vanum est vobis ante lucem surgere. Siquidem
lemita justorum quasi lux, & qui bene agit ad
lucem prodit. Mane autem seminar; quia etsi
nullum tempus opportunum non sit seminatio-
ni, paenitentiae, & vita emendationi, bonum
tamen est viro, si portaverit jugum Domini ab
adolescentia. Porro sibi nihil tribuat, sed cum
omnia fecerit, dicat, Servus inutilis sum & si
quod debui facere feci, servus inutilis tamen.
Neque qui plantat, neque qui rigat aliquid est,
sed qui dat incrementum Deus.

7. *Exit qui seminat seminare.*

7. Exiit qui seminat seminare.
Non exiit otiali sed seminare, non lapides, sed semi-

semina. Ad hoc, non exiit metere, sed
 seminare. Non est hic otii locus, nec lapides in
 terra crescunt, quia vivi non sunt. Cælestis hoc
 est agri proprium, ut ibi sint lapides vivi & cre-
 scentes: nec est hic tempus messis, sed tempo-
 re suo metemus, ait Apostolus. Denique semen
 est quod seminare exiisti, non matura seges;
 crescere debes non meti. Viatores quippe su-
 mus non comprehensores, in via non in termi-
 no manemus. Nunquam in hac vita proficere
 potes, quin melior adhuc esse possis & Sanctior.
 Quidquid facis h̄ic boni, semen adhuc alterius
 boni est, nec solum meriti præmiū futuri, sed
 & præsentis gratiæ meritorumque futurorum &
 sequentium. Tantò enim te magis ad gratiam
 charitatemque disponis, quanto amplius in
 Charitate & gratia laboras; Labora itaque mul-
 tum ut crescas multum. Et agnosce Dei libera-
 tatem, qui in hac vita terminum tibi non præ-
 fixit, sed quamdiu vivis tamdiu crescis, tamdiu
 seminaris. In Cælo jam semen non est, sed quid-
 quid agitur, metitur; h̄ic h̄ic omnia seminantur
 in spem messis cælestis. Vis multū illic metere,
 h̄ic multū semina. Quid putas, quām copio-
 sam æterna messis requirat seminationem, qui
 enim seminat de benedictionibus & meret. Vis
 scire compendium? Deus est ager tuus, semen
 quoque tuum Deus est, Deum igitur in Deo se-
 mina, hoc est omnia in Dei gloriam facito, &
 semen tuum, messem in æternum duraturam
 habebis. Si Deus finem habet, & ager tuus aut
 messis tua finem habebit. Dei tu Genus es, Deus
 semen tuum; Exi igitur qui seminas, qui in sta-
 tu seminandi es & semina semen tuum. Noli

te ipsum

Dr. L. E. Z.
 bicti
 operi ascer
 TOMUS III.
 N. V.
 58

tere, sed teipsum & in teipso seminare, quia non cresces;
lapides in non enim tu es tuum semen nec tu sibi sufficis;
celestis hoc non enim potes ad staturam addere cubitum u-
niv. & cre- num, multo itaque minus poteris augere mes-
d tempo- sem in omnem aeternitatem suffecturam.

8. *Et dum seminat, aliud cecidit.*

Bonitatem Dei considera. Semper querit omnesque vult salvos fieri, ad agitatemque veritatis pervenire. Spargit enim sua semina propria, omnibus, semper, & multipliciter, pluit super justos & injustos, illos, ut argumentum sumant in justitia, istos ut crescere incipiunt. Facit solem suum oriri super bonos & malos; tum, ut illi videant, multum se adhuc a perfecto abesse die, tum ut hi tenebras suas exterriti ad diem illum currant, & abjectis operibus tenebratum, induantur arma lucis. At quis est iger, vel quae agri portio, quae possit conqueri super eum dicens; Ros celi non cecidit super me, non dabo fructum? Aut quis est, qui dicere possit, Luce lucente Sol non illustrat me, videre non possum? O Domine, Tu mittis crystallum tuum, sicut buccellas, & non est qui se abscondat a calore tuo, nisi qui mordicus amat frigus tuum. Da mihi, ut sim gratus gratiae tuae, utque respondeam ei semper, potissimum vero ne permittas me gratiam tuam ultimam excitantem, seu remotam, seu propinquam, negligere, sed a omnino bene illa utar, & non desim salutem, sicut tu Pater benignissime nunquam dees mihi.

9. *Aliud cecidit secus viam.*

Bonum semen cecidit a bona manu, sed in malum locum secus viam omnibus perva-

V. P. Druzb. Op. X.

E

aff.

am. Et quis unquam copiosam mæssem collegit juxta viam? Secus viam, qui est hoc aliud quam cor vagum, curiosum, nugis distractum Dei & sui oblitum, in eo quid succrescat boni? A Creaturis solatia emendicat, quomodo gloriam quæ à solo Deo est, sperabit, & solatium? Pervium est volucribus Harpiis, & quomodo mundissimis incoleatur columbis? Denique id est, cui dicitur, Incurvare ut transeamus, hoc est, effunde te ad externa, inclinare ad terram. O cor, si sursum esses erectum & cælestia spe-
ctares Dæmonibus pervium non esses! Non itaque Cor meum sis secus viam, sed fuge terrena. Secus viam publici sunt, peccatores, qui scandalo sunt aliis, juxta illud. In via quâ ambulabam, peccatores absconderunt laqueum mihi, objec-
runt videlicet mihi offendiculum exempli sui pessimi. Secus viam Thamar sedens, Judam decepit. Peccatum instar & fæminæ tabernariæ secus viam dulciaria dividentis, & à pueris pecuniam emungentis; aliquum quis incidet in illud, si in via non esset: Commune est, venale est, omnes emunt, non tu solus peccas, non est dedecus, difficile est ab his cavere? Nonne hoc est secus viam? ô Anima mea attende tibi, & in via peccatorum non confiste.

10. Aliud inter Spinas.

Cor passionibus vivis secatens, cor spinosum est; quod à nemine tangi sine læsione & punctura potest, & ipsum sibi carnificina est perpetua. Vide itaque quibus tu frequentius perturberis passionibus, Irane, an invidiâ, an murmurandi, detrahendi, judicandiæ alios libidine?

11. Aliud

11. *Aliud cecidit supra petram.*

Cor durum quod nec Deum timet, nec homines reveretur: durum, quia duratum tepitatem, quod licet gravi percussione & motionis Divinæ malleo commoveatur, mox tamen sua terra voluntate, in solitum sibi trahitur temporum. Vide an non de te fabula hæc narretur. O Cor meum quid te tepidius, quid inconstantius? Credis quidem & tu, ferves, & aliquando promonis, sed quoad usque occasio se non offert relinquendi.

12. *Aliud in terram bonam.*

Bona terra est, quia etsi non sit pervia, nec tamen est invia, etsi non petrosa, non tamen arenosa; etsi non spinosa, septa tamen nec rapina exponitur, ut securus viam, nec deficit, ut petrosa, nec suffocat, ut spinosa, sed recipit, condit, fovet, & fructum fert centuplum. Euge si terra bona es, ubi fructus, ubi centuplum? quanta semina recepisti, & quantuli sunt fructus? Ergo tu tellus bona? nonne magis maledictio proxima? Centuplum fert fructum quisquis te die in diem, de virtute in virtutem proficit, qui seipso quotidie vult fieri melior, qui non sibi sed Deo laborat, qui omnia in Charitate facit, qui non sua tantum salute contentus, etiam alios quosquos potest, ad Deum trahit, qui aufert scandalum de regno, quem mala pati bona agere delectat, quilibenter impenditur superimpenditur pro animabus proximorum. Denique qui se in Charitate perficit centuplum

11. *Aliud*

F 2

13. *Aliud*

13. Aliud in terram bonam.

Cecidisti ô semen in bonam quidem Ecclesie bonamque Religionis terram, facisnè vero fructum Centuplum? quam bona terra Ecclesie quam bona Religio, quam culta, quam munda, quam pinguis. Sole pluviisque oportunis, quam sedulis curata agricolis quantis fæcunda exemplis! Age quam 'te sterile semen esse oportet, qui in hoc tam bono agro nullum fructum facis.

14. Qui habet aures audiendi.

HÆc dicens Clamabat JESUS. Clama & tu, clama tibi, clama aliis. En tam copiosa seminazione tam boni seminis, unus tantum ager fecit fructum æternæ Salutis. Ergone unus tantum salvabitur? vix non ausim dicere, Unus in comparatione tantæ multitudinis damnandæ! At cuius hæc culpa? non Seminatoris, non Seminis; sed quia terra alia secus viam, alia petrosa, alia spinosa. Qui aures habet audiendi audiat. At terra secus viam non audit, quia strepitus prætereuntium impedit. Petrosa non audit, quia petrosa est. Non audit Spinosa, quia sepivit aures suas Spinis, & quia suffocat semen Dei, quanto magis aures suas. Non itaque aures habet audiendi, quomodo ergo audiet? quodsi non audiet quomodo credet? si non crebet, quomodo salvabitur? qui enim non crediderit condemnabitur. Exhorresce igitur quod pauci adeò salvabuntur, & quidem culpâ suâ: Curaque ut inter paucos hos inveniri merearis.

DOMI-

DOMINICA

Quinquagesimæ.

1. *Quid tibi vis faciam.* Luc. 18.

Uare & tu ex Christo recepto, vel recipien-
do in Venerabili Sacramento, Quid tibi
vis faciam Domine JEsu? Respice enim ad illum
qui stat, cæcum clamantem, adduci præcipit,
queriturque ex illo, quid tibi vis faciam? hoc est;
Ecce ego paratus omnia facere, potens omnia
facere, quid vis tibi faciam? nisi tu homo cæ-
tor essem cæco isto, obstupecere deberes omni-
bus stuporibus, ad tantam JEsu dignationem,
facilitatem, promptitudinem. Sed ne in alienis
verferis; quia docunque JEsus in Venerabili Sa-
cramento ad te venit; quid aliud dicit, quæm,
Quid tibi vis faciam? Postula à me & dabo tibi
petitiones cordis tui; pete quæ tibi putas maxi-
mæ necessaria, pete quæcunque scis me digna,
& illa tibi faciam, postula à me & dabo tibi, inò
ne pete quidem, sed tantum dic, & faciam; Pe-
tis ut dem tibi merita mea? faciam; petis ut tibi
dem virtutes meas? faciam: petis ut te San-
ctum, ut Servum meum, ut te castum, humilem,
obedientem, patientem, modestum, ferventem,
celosum, prudentem, mortificatum, anima &
corpore sanum, in bono perseverantem, per-
fictum efficiam? faciam, denique quid tibi vis,
tum faciam. Ut autem petere audeas, Ecce
te tibi gratiam super omnem gratiam, ad te
veni; Dic igitur: Quid adhuc tibi vis faciam?
Scibam velle te venire ad me, non poteras
venire, ego veni ad te, quia sum & maneo apud

F 3

te,

te, si parum tibi videtur, quid præterea vis faciam tibi? Feci te, redemi te, vocavi te; feci te talem, vocavi te huc, servavi hactenus, in statu tali, tecum insupermaneo & conversor, te me ipso cibo, pasco & nutrio, quid vis adhuc tibi faciam? Scio quia pauper es, exæcus in intellectu, malitiosus in voluntate, oblivious Dei beneficiorum judiciorumque meorum, immortificatus, inconstans, undique mille periculis hostibusque tam animæ quam corporis expositus, veni ad te ut indices mihi, Quid tibi vis faciam? Sæpe me offendis, poenitentiam serò aut nunquam agis, in Servitio meo prout debes & ut recepisti non proficis, poenâ & eâ multipli ci es dignus, & usque huc pepercit tibi oculus meus, quia pretiosa fuit in conspectu meo anima tua. Tu jam ipse judica inter me & te, quid tibi vis faciam. Percurre omnia quæ in terra, supra terram, intra terram, in aqua, aëre, cælo, super cælos, omnia corporalia, naturalia, omnia feci propter te, omnia tuis obsequiis addixi, ipse propter te ego homo factus sum, triginta tribus annis in terris vixi, laboravi, feci mira, pertulidira, omnia tibi factus sum, etiam cibus, quid præterea vis tibi faciam? quandoquidem & omnia alia, & meipsum propter te feci, & usibus tuis servire feci? O Domine ad hæc omnia quæ fecisti, adde unum: ut videam! quid enim prodest te fecisse, si ego ea non video? Videam mi JESU ea quæ fecisti mihi, & quæ pro me. Videam quis tu, qui fecisti, quis ego, cui fecisti, quid debeam tibi pro his omnibus quæ fecisti mihi.

2. Ecc:

g. D. L. C. E.
bicki
operi accept
Tomus III
N. V
58

2. Ecce ascendimus.

Prædict Christus Discipulis suam Passionem, ut eos erudiat, quod non ad delicias sint vocati, sed ad Crucem. 2. Ut se sponte suâ mortem oppetere ostenderet, quâm multò ante & prævidit & prædixit, qui enim præscire posuit, utique & evitare potuit. 3. Ut animos eorum præpararet, ne illis novum esset & insolens videre eum morientem, super quem hæc ventura dudum ante cognovissent. Et discipulis quidem ideo; At cur prædict & nobis? An dominantis præfagientisque vox ista est tanquam malum aliquod sibi hoc tempore à nobis imminere prævideret & præsentisceret? O ad quam multos hodie Christus tanquam ad Hierosolymam aliquam ascendit, à quibus, gentibus tradetur & illudetur. An timentis hæc vox est? vere timet Christus ne his temporibus pejora à fidelibus patiatur, quam olim à Judæis, & non immerito! Quot enim sunt qui hos dies effrenes, omnibus devoverunt nequitiis? quis itaque dubitet Christum ab his tradendum esse gentibus, offendendum videlicet peccatis, & quidem talibus, qualia nec inter gentes experitur! Nonne bone JESU illuderis, nonne flagelaberis hodie, & sequentibus his diebus, & quidem à Fidelibus à Christianis tuis! ô quanta hodie perditionum, flagellationum, illusionum, putorum plastra in Christum congerentur! ô quanta animarum pericula, quam millena Inventionæ, Sanctimoniae Gratiae Divinæ, Pudoris Virginitatis, omnis denique virtutis, multis imminent naufragia. Et tu hodie non illuderis Christe? An admirantis & præ stupore hærentis

F 4 vox

vox est ista? Dubitat videlicet Christus & vir credit, hæc his diebus super se ventura Hierosolymis, scilicet, inter Christianos, in tali loco, corde, urbe, in qua toto transacto anno, cultus, amatus, honoratus fuit, in qua ei dum nuper in festo corporis sui processionaliter obiret illam, tanti plausus, tanti sumptus, tanti ornatus, tanti honores sunt exhibiti. Verè mirum est, mi^{ss}u^r J^{es}u, sic nos repente contra te armari, & verendum tamen est, ne à nobis tradaris, ne à nobis illudaris; quis enim nunc non audet omnia? quis non omnia sibi permittit? quis prohibet? habet etiam insania laudem, plausum, spectaculum, admirationem, Universitas, iniquitatis tempus illud est. Inferorum recreatio, Regnorum insanias, Spatum ad exercendam patientiam Dei, ab hominibus præfixum, Angelorum infernalis cruciatus, & infernus ipse, mors virtutum, Conjuratio hominum contra Christum, Apostasia totius mundi à Deo, seditio Generalis, Idololatria publica, licita, laudata, vera tragædia, qua Christi, omnes cruciatus non tam repræsentantur quam innovantur: Æmulatio scelerum, quidnam graviorem Deo injuriam contumeliamque faciat, quid certiorem mundi causet ruinam? An minantis est vox? quia videlicet minatur Christus pœnam Christianis talem, qua est super omnem pœnam peccandi scilicet licentiam. Ita enim homines his diebus peccant, planè ac si Deus puniendi haberet impotentiam, vel ac si Deus totius anni peccata dissimulans demum hac peccatorum permissione, mundum punire vellet? Frequenter sanè Deus peccata punit peccatis? ut videlicet ira Dei & pœna super

9. DILEX
BICKI
OPEN: 1866.1
TOMUS III.
N. V
58

super omnes pariter effundatur. An vox ista
comiserationem exigentis est? ut videlicet pii
homines videntes hisce temporibus, tam gravi-
ter Christum lœdi, iterumque quasi à peccatori-
bus crucifigi, ei non secus atque die parasce-
ves facere solent, compatiantur. An causam af-
signantis vox est? quâ videlicet fiat, quod tan-
tam peccandi licentiam Deus non subito puniat
obstare nimirum Christi Passionem, quæ eum
in finem tum ab Ecclesia commemoratur. An
vox ista remedium contra præsentium tempo-
rum licentiam ostendens est? ad Christi, vide-
licet patientis recurrenti memoriam? Tuum
itaque est hæc omnia intelligere, cavere, depre-
cari, in te punire, nunc præcipue conari Deo,
quam ferventissimè, accuratissimè, instantissimè
servire, adesse, placere, postquam offenditur
negligiturque à plurimis, postquam quilibet pec-
cat, peccat enim eo tempore, quo mundus totus
peccat, Deumque exasperat & offendit, & quan-
tum in se est, ostendit se de numero esse eorum,
qui cum mundo, carne, inferno, peccato, in
Dei offenditionem conspirârunt, conjurârunt-
que.

3. *Consummabuntur omnia.*

Nondum scilicet satis Christus à Judæis est
passus; adhucnè à te, ô Christiane homo,
Passio ejus consummari debet? qui tradis illum
gentibus, repugnas illi, videlicet, perversis ani-
mitui moribus ac motibus. Barabbæ enim gen-
tes, immortificatæ sunt passiones in Anima tua,
quæ rationi repugnant, solaque sensualitate du-
cuntur; his quasi Rex præsidet Amor proprius,
cujus est proprium, Deo refragari, & æmulari

F 5

omni-

omnipotentem, non enim novit, nec nosse vult Dominum. Itaque tunc homo gentibus tradit JEsū, quando omnia facit propter se utque sibi aliquantulum molestus non sit, à Deo reddit. Vide ergo ne JEsū gentibus tradas, sed avertere ab amore tui, convertere autem ad amorem JEsū, insuper quoque dole & desse, quod toties illum tradideris.

4. *Cæcus quidam sedebat secus viam.*

Vide, ne in te hoc de cæco secus viam Hiericho sedente, quadret. Quid enim stultus amator sæculi, & rerum præsentium captor aliud agit, nisi quasi Cæcus secus viam Hiericho sedet? infelix, quia secus viam Hiericho; infelissimus quia sedebat. Extremum autem miseriæ exprimitur ejusdem, quia mendicus esse dicitur. Verè enim quisquis sæculum amat, quisquis solatiis delectatur terrenis, cæcus est, hæc, quæ amat, non cernens peritura esse: cæcus est, hæc, quæ à mundo maximo pretio emit, cique ingenti summâ solvit; cæcus est quia non videt sibi falsa pro veris, mala pro bonis, transiuntia pro manentibus obtrudi, & non tam dari quam mutuari tantum. Mendicus autem est quia mavult à mundo hæc obtainere precariò quæ à Deo gratis habere potuisset, si illum audisset dicentem; Quærite primum regnum Dei & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis. O Anima mea, & tu aliquando sic cæca, sic mendicans sedebas secus viam infelissimi hujus mundi Hiericho amabas, quia miseria famem fers, cum scires in domo Patris tui mercenarios panibus abundare; da nunc gloriam Deo quod JEsus Nazaræus hac transiens jussit te

nosse vult
bus tradit
se utque
Deo rece
adas, sed
autem ad
e & desle,
n.
um Hieri
im stultus
captator
Hiericho
ho; infe
utem mi
dicus esse
m amat,
xacus est,
esse: ca
etio emit,
quia non
is, tran
tam dari
utem est
precario
illum au
um Dei
ntur vo
ic cæca,
licissimi
eria fa
ui mer
gloriam
jusserit
te

te adduci ad se, & tibi dixerit, Respice, vidisti
namque confessim, & secuta es ipsum, dico
tibi, usque modo sedissem secus viam istam men
dicans, & cupiens de siliquis porcorum saturare
ventrem tuum, nec tibi quisquam petenti dedis
set eas, quin etsi fortè clamare post JESUM cæ
pisses invocans misericordiam, increpasset te
turba præteriens, ut taceres. Proinde benedic
Anima mea Domino, & noli obliuisci omnes
retributiones ejus, qui redemit de interitu vitam
tuam.

5. *Quid tibi vis faciam?*

MUltis mihi opus est, quæ facias Domine
JESU mihi; sed præ cæteris illud, ut vide
am, quibus modis hoc Sacrosancto ingruentis
Quadragesimæ jejunio tibi placere, inque vitæ
Sanctitate ac morum integritate & emendatione
proficere possim. Ut videam quanta tu Do
minus meus fecisti sustinuistisque pro me? Ut
videam quibus rationibus, quo zelo, quâ pru
dentiâ animas Fratrum meorum, Servorum au
tem tuorum juvare, ad te perducere, inque ser
vitio tuo firmare possim. Ut videam, non mi
nus corpore mihi nunc esse jejunandum, absti
nendo videlicet à cibis vetitis, quâ animâ, mor
tificando ejus passiones, eamque à terrenis avo
cando ad Te solum convertendo. Ut videam
utendum esse nunc parcus somnis, jocis, cibis
& potibus, linguam esse frenandam, Orationi
plus dandum, plus vacandum Lectioni, haben
da esse pia colloquia, ab otiosis conversationibus
abstinendum, mysteria divinissimæ tuæ passionis
accuratè & fructosè esse recolenda, Carnem
flagellis atterendam, actus humiliationis fre
quen

quentandos &c. Ut videam quid adhuc desit mihi, quām longē sim à te, quām sim nihil ipse in me. Ut videam quid sit suprame, quid infra me, quid pro me, quid ante me, quid post me, quid circa me, quām aliena, quām mea, quām tua! Ut videam quis tu, & quis ego? Ut videam quo tu dignus? & quid ego debeam tibi? Ut videam quām sis admirabilis in Angelis, quām amabilis in hominibus, quām terribilis in reprobis? Hæc videam Domine, ut confessim sequar te, magnificans te, & laudans nomen tuum in sempiternum.

DOMINICA I.

Quadragesimæ.

1. *Non in solo Pane vivit homo. Matth. 4.*

Verè non in solo pane, non solū secundum panem seu panis speciem, Corpus Domini sumendum est, sed secundum Spiritum, qui enim indignè manducat, judicium sibi manducat, non dijudicans illud. Væ mihi si in solo pane vivere soleo! cum spiritus sit qui vivificat, caro autem non prodest quicquam. Non igitur in solo pane Sanctissimi Sacramenti vivit homo; id est, non tantum contentus esse debet se Sacratissimam Eucharistiam sumpsiſſe, sed etiam conari, bene sumpsiſſe. Bene autem sumit qui cum fide, cum desiderio, cum charitate, cum humilitate, cum fiducia sumit; qui sumit cum carnis afflictione, cum profectus desiderio, non autem ex usu, qui agnoscit se nihil esse, se sibi nihil prodesse, omnia ex Deo habere, omnia ex Deo posse; hoc si quidem non ex solo pane vivere est, sed ex omni

huc defit
nihil ipse
quid infra
quid post
ne, qua
? Ut vi
eam tibi?
Angelis,
terribilis
ut con
laudans

omni zelo Dei, gladio quounque ancipiti, pe
netrabiliori, pertingente usque ad divisionem
animæ, compagum quoque & medullarum.
Et quid autem causæ quod ego toties Corpus
Christi sumens, vix tamen vivam? Nonne quia
in solo pane vivere volo, non verò in omni Dei
verbo? verbo inquam Divinæ inspirationis,
correptionis, mei ipsius dijudicationis, exhor
tationis & inspectionis, Dei cognitionis, Spiritus
accensionis, fervoris. Audi anima mea verba
ista, & fac ea ut vivas.

2. *In manibus tollent te.*

Dic Anima mea Christo: Estne possibile Do
mine JESU, quod homines in manibus tol
lent te, imò tollent te linguis, ore, visceribus, id
que homines non Angeli, quasi non solis Ange
lis mandatum sit de te Domine, sed & homini
bus. Porrò quoties & ego fero Te mi JESU, &
ore & manu; quām verò dignè! Tu quidem
noſti imperfectum meum, sed tamen & ego
conſcius mihi sum, quia indignè, quia indevōtè,
tepidè & inconsideratè, ac: quod pejus est, ſine
ullo emendationis conatu te fero. Da mihi mi
JESU, ut aliquando resipiscam; ut dignè te tra
tem ac recipiam fideliter, audacter, humiliter,
fide videlicet, desiderio, humilitate, meque ſem
per magis magisque emendem.

3. *Ductus est JESUS in desertum.*

Ductus est; Credo à Spiritu Sancto, à Spi
ritu Amoris, quis enim eum in tantum
cordis & animæ meæ desertum inducere po
nūſſet, niſi, Spiritus ille Amorofilſimus, eum vel
duxifſſet, vel etiam expulifſſet. Gratiæ tibi ô Di
vine Spiritus, qui vel coactum JESUM ad corda
noſtra

nostra ducis, & gemitibus inenarrabilibus clamans in nobis proque nobis ducis eum ad desertum nostra; verè deserta, desolata, solitaria, ejus gratiâ, ejus meritis, ejus virtutibus, ejus instituti indigna. Tu attende anima mea, ne diu in desertum habeat JESus; sed vive cum illo, age cum illo, si tu ipsa semper non potes, cor saltem illi socium jugiter relinque, quo, & cum quo, oblectet; Pasce illum, ne esurire cogatur aut tentari pane lapideo; pasce profectu, pasce fervore, pasce lacrymis, pasce humilitate, patientia, resignatione, hi sunt cibi, quibus libens vescitur, quibus desertum suum solatur, & quorum causa putat delicias esse, cum hominibus conversari.

4. *Ductus est JESUS à Spiritu.*

Olim dixerat per Spiritum, Filius accedens ad Servitutem Dei, sta in timore & tremore, & præpara animam tuam ad temptationem, nunc ipso exemplo id ostendit; dicitur enim in desertum à Spiritu, ut tentaretur à Diabolo, post jejunium bene longum. Vocatus es ad vitam desertumque Spirituale, & ad obligationem Sanctitatis, sta in timore, desertum id est, non frequentia; nulla hic deliciarum, carnis, oblationum, sensualitatum, propriæ voluntatis judiciiæ frequentia, vacua sunt hic ab his omnia & deserta, horrida verò omnia, durâ aspera carnis passionumque mortificatione, silentiæ soliditidine, paupertatis defectu, disciplinæ rigore, obedientiæ magisterio. Una hic est consolatio quia à Spiritu S. ductus es, ut tenteris à diabolo; illo te solare, isthæc autem tolera, neque hoc cogita quomodo non tenteris, sed quomodo non supereris; & resolute animo proflus reli-

giose

g: DILECT
bicki
oper: access
Tomus III.
N. V
58

gioso & generoso, ut à Spiritu S. duci te finas, tentari quoque finas, vinci verò non finas, nam sine tentatione vivere non potes, tentationem verò vincere potes: non itaque in hac vita tentationes refuge, nec eas molestas puta, sed ad eas ferendas ad victoriam & tolerantiam earum, amare.

5. *Ut tentaretur à diabolo.*

Christus à Diabolo, Deus è Dæmone: Quis? quantus? à quo? & quanto tentatur, gestatur, assumitur, collocatur? quid amplius? etiam ad casum, ad adorationem sui, ad petitio- nem à se regnorum mundi incitatur. Magna equidem hæc humilitas, mansuetudo, patientia prudentia magna. En arma contra Hypocritas, contra falsos, contra fictos fratres, quos tolerare nec scis, nec potes, quos tamen tolerare debes, quia in Communi vita sine hoc non vivitur; ac non solum debes, sed etiam humiliter debes, mansuetè, patienter, prudenter; toleravit Ju- dam, Christus, tentatus à Diabolo est; ille oscu- lo eum prodidit, hic tentando, de loco in locum gestavit. An tui fratres quos subdolos putas tibi, usque cò pervenerunt? Non puto; & esto; quomodo suos toleravit Christus, eo quoque modo, suos tolerare debet Christianus.

6. *Et cùm jejunasset.*

Christi jejunium Gulæ remedium est, simul que sobrietatis & abstinentiæ exemplum. Jejunavit Christus, quia tu voracitate, sensualitate, voluptateque ciborum, saporum, condimentorumque delectu frequenter delinquis. Jejunavit Christus, ut daret gulæ tuæ medicinam; doceretque te pugnare, mereri victoriam, ideo istud

istud Christi jejunium Ecclesia & veneratur & imitatur. Ideoque tu, filius si es Ecclesiaz, obedi Matri, sequere magistrum & scito te adhuc valde in Spirituali pugna novitium, si gulâ superaris, scitoque te diabolo contemptum esse, qui Spiritualibus armis tecum pugnare non dignatur, cum sciat te carnali illo vitio, tam facile, tam sâpe posse superati. Quare non solùm libenter jejuna, sed etiam cautè comedere, nec sensualliter, nec avidè, nec ad satietatem. Et hæc faciens, jejunium Christi aliquantum non tantum carnis tuæ jejunio exprimere debes, sed multò magis mentis jejunio: frustra enim caro abstinet à cibis, si anima vitiis distenditur. Collige igitur mentem vagam, immortificatam, tepidam, curiosam, ad vanâ aspirantem, sui oblitam, oblitam & Dei; eamque mortificationi, orationi, fervori, aliisque Spiritualibus exercitiis applica, tantò amplius, quanto hoc tertius & sanctius est & aptius, ut verè cum Matre Ecclesia canere Deo possis; Qui corporali jejunio vitia comprimis, virtutem largiris & præmia.

7. *Si Filius Dei es, dic ut.*

UNA hæc est de technis diaboli, fiducia videlicet virtutis propriæ & meritorum suorum; quâ nonnunquam elevat servi Dei, peccatorum se se periculis exponunt. Præsumunt quiderat de Deo, magis autem revera de seipsis, ita ut videantur Diabolo obtemperare ea suggestenti, si Filius Dei es, dic ut lapides &c. iam scilicet multum profecisti, mortificatos habes sensus, iramque in potestate, ne timeas &c. Fidendum sanè est Deo non tamen præsumendum, fidendum, ubi gloria Dei requirit, aut Charitas pro-

ximi, sed
culo res
desiderat
ac latron
portu, m
onustam
rem, deri
noscere,
fit, ut du
damus; c
timore &
tur.

8.

Vildeba

orsu

Nempe n

inclination

icit, murr

videt, hu

taque ad

inclination

dere. Eti

si tamen i

tione nos

tolus me

hoc imple

portas ho

bolus, no

Non p

solo

Ideus, no

lraælem,

pane Ang

V.P.D.

timi, sed ubi inanis probatio virtutis est, pericula res est vicina. Deprædari enim haud dubie desiderat, quisquis thesaurum in manu portat. Ac latrones & Pirati, non invadunt fluentem e portu, mercesque aliunde petentem navim, sed onus tam mercibus portuique appropinquantem, deripiunt. Est igitur bonum dona Dei agnoscere, sed occultare ea oportet; sæpè enim fit, ut dum virtutem nostram agnoscimus, cadamus; qui quamdiu eam nesciebamus, cum timore & tremore salutem nostram operabatur.

8. *Dic, ut lapides isti, panes fiant.*

Videbat tentator Christum esurire, ac proinde orsus & temptationem à commiseratione. Nempe non temere tentat diabolus, sed prius inclinationes explorat, unde quem tristem agnoscat, murmurationem ei suggesterit, quem latum videt, huic subrbiam obtrudit & lasciviam. Ars taque adversus diabolum magna est, invigilare inclinationibus suis, nec temere eas foris prodere. Etsi enim multæ illi sunt temptationum viæ, si tamen nostras ignorat propensiones, qua ratione nos tentet, difficile statuit. Unde Apostolus monet, Nolite locum dare diabolo. Vis hoc implere? nihil timeas, nihil cupias, claudere portas hosti & non poterit intrare. Etenim diabolus, nos per nos oppugnat.

9. *Non in solo pane vivit homo.*

Non planè in solo pane; quæ enim hæc vita, solo pane vivere? Sit quamvis panis Angelicus, non tamen in illo solo vivit homo. Audi Iacobælem, quomodo nauseat anima ejus super pane Angelico, sicut super cibo aliquo levissimo

V.P. Druzb. Op. X.

G

Com-

9: DILEX
bicki
oper: ascer
Tomus III.
N: V
58

Compositus homo est ex carne & Spiritu, ideo opus habet pane nutriti & verbo, quare tam pauci in mundo homines plenè sunt vivi, qui solo ut plurimum pane vivunt. In religione tamen frequentius homines vivos, vegetos, robustos, lætos, invenies, quia non in solo pane vivunt. O felicitatem Religiosorum, si tamen & bona sua norint; etenim & illi frequenter cibum fastidiunt de ore Dei procedentem. Miser est infans, qui cibum præmansum à nutrice respuit, miser & homo, qui verbum procedens de ore Dei respuit & fastidit: Quisquis talis est, Dei non est, quia qui ex Deo est verba Dei audit.

10. *Non in solo pane vivit homo.*

Præclarum hoc est contra omnia tentamenta amuletum & antidotum. Facta tibi injuria est aliqua, suggerit vindictam tentator; responde; Non in solo isto vindictæ pane vivit homo, sed & in illo verbo, Dimitte ut c'mittatur, hoc enim processit de ore Dei. Bene forte tibi res cessit, applauditur, passimque gloriola se se ingerit, & amor proprius, responde Gloria mea non est mea, ego non glorifico meipsum, Scriptum est enim, omnia in gloriam Dei facite.

11. *Mitte te deorsum.*

Omnis tentatio diaboli, Superbia est: sive enim ad alta, sive ad humilia incitat, ad Superbiam vocat. Tale videlicet malum superbia est, ut sine illa diabolus tentare non possit, etiam tamen, cum deprimere se suadet, exaltationem molitur, adeò, ut sit qui se nequitur humiliat. Rursum omne peccatum deorsum trahit semper, & tendit ad profundum usque inferni. Diabolum respice, quia ab alto loco ad quam

imum

imum ille
rum ille f
chaos, ait
ut nec
transire qu
peccatum
12.
Vana, v
nia su
stendi &
lket sunt
momento
mortis am
rum ostend
uti, cum n
transfert.
cadens Da
turus. Qu
i prostrat
bolo subm
gna dabis
mnem gl
Quod si v
quem ad
tius est, I
Sathan.
adoration

Onsic
tradi
gelus iste
num dilig
hoc te cu
flosdia pr

ritu, ideo
uare tam
ivi, quia
one fane
obustos,
e vivunt.
& hi bo-
er cibum
er estin-
: respuit,
s de ore
est, Dei
i audit.
tamenta
i injuria
respon-
thomo,
ur, hoc
resces-
ingerit,
non eit
rum eit
t : five
rat, ad
n super-
polis,
altatio-
hum-
trahit
infern.
quam
imum

imum ille cecidit. Epulonem vide, supra Lazarum ille fuit, at quantum decidit! Magnum chaos, ait Abraham, inter nos & vos firmatum est, ut neque hinc ad vos, nec a vobis ad nos transire quis possit. Et nonne fugies etiamnum peccatum omne, tanquam a facie colubri.

12. *Ostendit illi omnia regna mundi.*

Vana, vaga, inque momento transitoria omnia sunt bona mundi, quae & in momento ostendi & videri & cognosci possunt, quia videri sunt momentanea, non solùm quod vix momento uno durant, sed quia in momento mortis amitti possunt; Ethæc ipsa diabolus tanquam ostendit; non sinit ea possidere, non sinit uti, cum minimè cogitas, aufert ea, adque alium transfert. Ad hæc, talia sunt bona hæc, ut nisi cadens Dæmonem adoraveris ea non sis habitorus. Quæ vero ista gloria si corruam, si cadam, prostratus jaceam, si me alteri & quidem diabolo submittam? O diabole si omnia mundi regna dabis, quare tamen vis regnare mihi? si omnem gloriam dabis, da etiam istam, ne cadam. Quod si vero alteri subesse Deo, quam tibi; si quem adorare debeam, adorabo potius, quia Iesus est, Deum, eique soli serviam. Vade itaque Sathan. Te autem adoro Deus meus, omni adoratione quam tibi debedo super omnia.

13. *Angelis suis mandavit de te.*

Considera beneficium Dei, quod Angelo te tradiderit in custodiam; quaque cura Angelus iste te custodiat, cui ipse diabolus testimoniūm diligentia perhibet. At tu quomodo cum hoc te custode geris? quam dignum te tali custodia præstas, qualemque te præstare debes.

G 2

Sed

*G. DR. L. Z.
BICKI
OPERA ACCEP
TOMUS III.
N. V
58*

Sed quid est quod dicitur, Angelis, non Angelo? An non unus tui custos? Certè non unus sis-
pis; tot custodes sunt tibi, quot curam gerun-
tui, qui omnes invigilant pro anima tua, tan-
quam rationem reddituri. Vide ne id faciat
gementes.

14. Accesserunt Angeli.

VEL unam hanc ob causam diabolo esset in-
stanter repugnandum, ut Angelis pariamus
lætitiam, ut eorum ministerium, protectionem,
auxilium, applausum promereamur. Spe-
culum facti sumus mundo, Angelis, & homini-
bus; utinam etiam curaremus fieri recreatio-
rum! Audi Bernardum dicentem. Currite fra-
tres, currite; non soli Angeli; sed ipse Angelo-
rum creator vos exspectat: Lætari fecistis An-
gelos in conversione, proficiamus & festinemus
eorum implere lætitiam. Nuptiæ paratae sunt,
sed nondum plena est domus, adhuc exspectan-
tur, de quibus nuptiæ impleantur. Etenim, cur-
tam prompti ad ministerium accurrunt, &c.

DOMINICA II.

Quadragesimæ.

1. Transfiguratus est ante eos. Matth. 17.

Jesus transfiguratus est ante fideles: in mani-
bus eorum, in ore, in corde eorum; propter
isolatum, nutrimentum, auxilium illorum. O
mira dignatio! Transfiguratus est, at quis?
quomodo? ex quo? in quem? is, qui sedet ad
dexteram Dei, sub specie pariis est in altari, quem
Angeli intueri contra non audent, pro maiesta-
te in cælo, ille se hominibus dat in cibum in altari.

Ver

Verè transfiguratus es Domine JESU ante nos,
quia propter nos: Utinam & nos transfigure-
murante te, per te, siamusque similes tibi. Id ego
te precor per amabilem admirabilemque istam
in Sanctissimo Sacramento transfigurationem
tam. Quid autem mi JESU? efficaciorane sunt
verba Tua ore Sacerdotis prolata, quam Tu ipse
in ore & corde meo positus? Sacerdos Verba
mea proferens, Panem transmutat in Te, Tu in
ore cordeque meo præsens, me in Te transmu-
te non potes? Potes Domine quia omnia po-
tes, tantummodo velis, & mihi da, ut velim,
ignescit ferrum in igne, aqua à calore calefcit,
et penetratur à luce, at ego ferrum, cur in te
ignem non transmutor? ego aqua tu calor, cur
in te non calefio? ego aér, tulux, cur non pe-
nior & illuminor totus?

2. *Hic est Filius meus dilectus.*

Vox æterni Patris Filium suum unigenitum
Christum JESUM, tibi, ô Anima mea, com-
mendantis est. Suscipe illum, vide lumen, ut
scias quem suscipis; vide ut scias, quomodo
suscipitum tractes! Filius Dei iste, quem in Sari-
fissimo Sacrâmento cernis & sumis, & Filius
quidem dilectus, in quo sibi Pater complacuit:
tu itaque cura, ut in eo tibi bene complaceas;
ipsum audi, ipsi obtempera, tanquam Filius Patri,
tanquam subditus Domino, tanquam figmentum
Factori, tanquam Sponsa Sponso, tanquam æger
medico, tanquam discipulus Magistro, tanquam
instrumentum artifici, tanquam miles Impera-
tori, tanquam Viator ductori, tanquam empti-
tus redemptori, tanquam reus judici. Id enim
Pater æternus exigit à te, cum ait; Ipsum audite,

G 3

ipsum

9. DR. L. Z.
Bicki
operi accept
Tomus III.
N. V.
58

ipsum solum tanquam legitimum & certissimum
audite libenter, humiliter, constanter in omnibus. O Anima mea! ecce nunc suscipis aut suscepisti hunc Dilectum Dei Filium ad cor tuum, erige interiores aures tuas ad verba cœlestis hujus Doctoris, & dic; Audiam quid loqueris in me Deus meus, quoniam verba æternæ vita habes.

3. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem, in montem.

AScensurus & tu in montem Perfectionis transfigurandusque, assume exemplo Christi, Petrum Charitatis, Jacobum fervoris, hoc est submissionis continuationem, & Joannem, puri cordis corporisque custodiam, ista enim tria omnino sunt necessaria ei, qui montem culmenque virtutum descendere velit aut debeat. Vide igitur tu, quantum hic fervor charitatis, hæc continua submissio, hæc jugis cordis corporisque custodia, in te, hoc potissimum tempore, succrescant; certoque scias, si ex virtutes tecum non fuerint, perfectionis verticem te non consensurum, nec unquam ad gloriam Transfigurationis admittendum, multò minus autem, vel cum Moysè locuturum, hoc est, contemplativam vitam & viam adepturum, vel cum Elia, veri zelosi hominis typo, ullam unquam similitudinem habiturum. Cum tamen ista omnia, instituti tui ratio à te exigat, tuque hæc singula, in vita tuæ ratione profitearis.

4. Dicit illos in montem excelsum.

Non est mons si non est excelsus, nec est excelsus nisi seorsum, ita ut neque mons esset nisi seorsum esset. Quid est hoc seorsum? illu-

nempe:
quar ad
giens, &
ad cor no
homo p
& spe fo
ad cor &
illud, of
similitud
etiam vir
occupati
tate val
sanctas S
usurpare
meum m
homo se
Contem
confortin
scorsim,
cum pro
quia qui
captui &
Vident
glori
liis igno
pationer
ribus, ha
An ut fid
mæ hum
tandam
absque e
ranti glor
indigna

nempe: **Ducam eum in Solitudinem, & ibi lo-**
quar ad cor ejus. Et illud: Ecce elongavi fu-
giens, & mansi in solitudine. Non loquitur Deus
ad cor nostrum in turbis positum, sed oportet, ut
homo prius sedeat Solitarius, & tunc in Silentio
& spe fortitudo erit illius; quia Deus loquetur
ad cor & transfigurabit, illud ante se, & se ante
illud, ostendens ei quale esse debeat, & ad cuius
similitudinem. Ama igitur cor meum abstra-
ctam vitam, & Silentii curam ac contemplationis
occupationem, quantum salvâ obedientiâ & cha-
nitate vales; & fuge otiosas, imò quaslibet non
sanctas Sermocinationes, ac conversationes; ut
usurpare possis illud Isaiæ, & Francisci, Secretum
meum mihi. Secretum meum mihi. Verè enim
homo secretum suum proprie habet, quando in
Contemplationis monte manet, nullius enim rei
consortium contemplatio patitur. Unde merito
seorsim, & excuso in loco esse dicitur; at quando
cum proximis conversatur, de monte se demittit;
quia qui fructum in proximis vult facere, eorum
captui & infirmitati condescendere tenetur.

5. *Et transfiguratus est ante eos,*

Videntibus videlicet illis. At cur hoc? num ut
gloriam suam demonstraret? num ut futuris
louis ignominiis, hanc gloriæ suæ visionem usur-
pationemque præmitteret? An ut futuris terro-
ribus, hanc majestatis suæ anchoram opponeret?
An ut fidem firmaret futuram? An ut Sanctissi-
ma humanitatis gloriam, doloribus & morte pa-
tandam præmonstraret? An ut discipulis se non
absque causa, sed ob talern qualem in ipso vide-
rant gloriam, omnibus hominibus promerendam,
indigna omnia brevi subiturum declararet? An

ut ostenderet, se sponte suâ, nullâ vi aut potentia
hominum compulsum, moriturum? An ut magis
discipulorum animos compassione commoveret,
cum recordarentur, illum nuper tam gloriosum
inter Moysen & Eliam apparuisse, nunc verò tam
contemptum in cruce, inter duos latrones pendere?
An quia tum habuit, coram quibus dignè
se transfiguraret? Petrum videlicet, Jacobum, &
Joannem, Moysen, & Eliam? An excitare carnem
suam ad passionem volebat, ideoque Charitatem
fæditati, impassibilitatem passioni, gloriam igno-
miniæ præmisit? Spiritus, enim promptus est,
Caro autem infirma, ideoque roboranda quan-
doque. O Anima mea! utinam intelligeres,
quod non sunt condignæ passiones hujus tempo-
ris, ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis!

6. *Transfiguratus est ante eos.*

AT quomodo? Resplenduit facies ejus ut Sol;
quia in morte sua obscurandus erat: Vestis
autem apparuit alba; quia albâ induendus erat
apud Herodem. Transfiguratus est in monte:
quia verè in Calvario monte erat transfiguran-
dus de vivo in mortuum. Transfiguratus est
ante eos, nempe & propter nos; & ut discipu-
li ejus, transfigurari cuperent in imaginem glo-
riæ filii Dei; id verò fiet si facies intentionis
fiat lucida ut Sol, si vestis morum candida ut nix,
si verax, simplex, æquabilis, sollicita & soli Deo
tantum placens conversatio, si Animus sit in
monte excelsø, hoc est, omnibus creaturis, &
semetipso excelsior & generosior, si ad magna
cum Moysè & Elia pro Deo audenda & agenda
consurgat, seque ipso quotidie melior esse con-
tendat; gnarus quod ille non sit verè bonus,
qui

9. DILEX
bicki
open: ascer
Tonus III
N: V
58

qui melior esse non cupit. Transfiguratus est ante eos, tu verò quando aliquando transfiguraberis coram Deo? quando mutaberis in virum alium? quousque, ô parvule, diliges stultitiam tuam? quando transfiguraberis ante fratres, ante domesticos, ante proximos; quâ fronde satagis transfigurare proximos tuos, cum te ipsum transfigurare negligis. Jam aliquoties transfiguratus es, de non malo in pejorem, defervido in tepidum.

7. *Domine bonum est nobis hic esse.*

Ubi bonum? & quām bonum Petre? Bonum est esse in loco transfigurationis Christi; ubi splendet Christus sicut Sol, ubi vestis ejus sicut nix. Et quis dicit quām bonum est esse isthic? Misera & minuta sunt omnia, quāe nec dicere possumus; proinde nec bona sunt, quāe dici non possunt vera bona. Bonum equidem est hic esse; sed nunquid jam opportunum? Non dum hyems transiit, nondum imber abiit, floresque isti, qui apparuerunt, extra tempus erumpunt in terra nostra. Non audis Petre quid Moyles & Elias cum Christo loquuntur? De excessu videlicet; hoc est, de obitu, deque morte ejus. Si igitur bonum est hīc esse, potesne Calicem bibere quem Christus bibiturus est? imò quem bibit? ô quam multi sumus, qui dicimus, Bonum est nos hīc esse? at nos de excessu non libenter loquimur, de morte & cruce non libenter audimus, Socii videlicet consolationum non uitem tribulationum.

8. *Si vis, faciamus hic tria tabernacula.*

Unusquisque perfectorum & Spiritualium tria debet tabernacula ædificare in corde suo;

suo; videlicet Christo, Moysi, & Eliæ: Contemplativam. Activam, & Mistam debet callere vitam, Ut nimirum, Moysen contemplando, Eliam conversando, utrumque perfectè obeundo, Christum exprimat. Ut in curandis aliorum bonis, in portandis aliorum defectibus, pietatem & mansuetudinem Moysis; in honore & gloria Dei defendenda ac propaganda, ignitum fervorem retineat Eliæ; in omnibus vero cujuscunque generis oppressionibus, ac molestissimis licet operibus, unionem conservet cum Christo. Ad Christum medium, tam Moyses quam Elias recurrent, & cum eo de excessu loquuntur. Sic ergo, o homo, te tradas aliis, ne tamen obliviscaris tui, si quoque vacas tibi, ne tamen negligas alios, sed ad illud ex hoc recurrendo, Christum ubique medium retine, inque omnibus tuis occupationibus ad ipsum convertere.

9. *Hic est Filius meus dilectus.*

Quis dubitet Patri aeterno dilectum esse Filium unigenitum? Ad quid igitur haec vox de nube? an ut nos ad Filium suum amandum suo exemplo excitet? An ut ostendat omnia in eo esse amore digna, quoniam in eo sibi Pater bene complacuit? An causam ipsum amandi nobis ostendit, cum ait, propterea quia in ipso mihi bene complacui, amate illum, ut & vos amem cum ipso, ut vobis benefaciam propter ipsum. Bene mihi complacui in ipso, quare & vos ad Filii mei exemplar vos componatis, eique similes fieri laboretis. Moneo itaque, ipsum nonentem audite, & docentem, ipsum exprimate facientem. Audit ille me, audite vos illum, & vos

& vos dilecti mihi eritis. Age anima mea quomodo tu audis dilectum hunc Patris Filium, & quomodo eum audire debes.

10. *Nemini dixeritis visionem.*

Scut propter nos nobis dat JESUS dona communicatque gloriam suam, sic propter nos tandem celare mandat. Non enim sibi cavet Deus, dum sua vult latere dona, sed nobis, qui ex donis Dei quandoque acceptis ab illo, superbire solemus tanquam de propriis. Potes autem, o anima, in alium quoque sensum derivare verba ista. Audisti ab alio aliquid factum male, nemini, cui non interest, visionem hanc dixeris. Audisti ab alio, de alio dictum aliquid, nemini dixeris visionem hanc. Vidisti aliquid contra alterum factum? nemini dixeris visionem hanc. Audisti verbum, fili? moriatur in corde tuo, non enim te disrumpet, alioquin, sicut sagitta in femore canis, sic verba in ore stulti, dicetur tibi. Intellexisti aliquem hoc vel illud proposituisse, in hoc vel illo orasse, infortunium illud subiisse; memento ut nemini dixeris visionem hanc, sed in te sepeli illam, & quo tibi visi fieri, alteri id ipsum facias.

DOMINICA III.

Quadragesimæ.

1. *Pervenit in vos regnum Dei. Luc 11.*

Profecto pervenit. Et quis pervenisse dubitet? Eo pervenit, quod & JESUS; nam JESUS est regnum Dei, ad me autem pervenit JESUS, nonne itaque sunul cum illo regnum Dei? ubi enim esset regnum Dei si non in JESU, in quo habitat omnis

omnis plenitudo divinitatis corporaliter? Facta mihi est petitio mea, quā petivi, ut adveniret in nos regnum Dei; venit, quia JESUS Deus meus venit. Nonne agnoscis anima mea commodum tuum? O Corpus! ô Anima! pervenit in vos regnum Dei, regnat in vobis JESUS, in JESU DEUS, quid vis amplius? O Cor! regnum es Dei. Quid? quod tale regnum venit in te quale est in Deo, eodemque modo pervenit in te. Regnat Deus in Christo, veni huc, mane hīc, exi hīc vade illuc, veni de cælo sis sub specie panis, abi ad viscera mea, abi ad viscera illius. Nonne hoc est regnum Dei? ô quid erit aliud? Pervenit in te, ô Anima mea, regnum Dei.

2. *Beatus venter quite portavit.*

A Bæterno Domine JESU portavit te uterus Patris: Ex utero ante Luciferum genu te Psal. 2. Olim te portavit uterus Virginis, & beata quæ credidit, merito enim dicit Deo, Magnificat anima mea Dominum, quia fecit mihi magna qui potens est. Et tu quoque anima mea beata, siquidem & tu portas in utero eundem Dominum JESUM in Sanctissimo Sacramento receptum. Gratulare tibi ô anima mea: sed scito, non assuefisse JESUM portari, nisi vel in aeterni Patris, vel in Virginis Matris Sacratissimo utero, proinde conare, ut assimiletur uterus tuus illorum uteris; ut casto & Sancto JESUM viscere portes. Et quia multum distas à Patre illo cælesti, Matreque illa Sanctissima, tui contemptu & humilitate omnia compensa, ab iisque quod in illis superabundat, suppliciter exora.

et anima

3. *Erat*

3. Erat JESus ejiciens dæmonium.

Proprium Christi officium est, ejicere dæmonia. Quis enim ejiciet illa, si non Christus fortis? Armatus est dæmon, fortiter custodit, non solum domum quietis suæ, sed ipsum etiam arrium, fortiori igitur ad ejiciendum ipsum opus est: & quis fortior illo, quem dixi, Christo? Dole quod toties mancipium fueris diaboli, & quidem propter ignaviam tuam, vel propter res vilissimas. Gratiasque age Christo, quod te ab hoc possessore liberaverit; & pete ne in ejus potestatem te posthac venire sinat. quin & tu omne ejus vestigium eradices, ne quidquam suum in te inimicus habeat; magna enim est tyrannis illius.

4. Et illud erat mutum.

Requens est, ut te mutum invenias; Vide ne hoc sit dæmonis, te mutilantis signum, si mutus es in oratione, mutus in Dei laude, inque gratiis agendis, si mutus in misericordiis tuarum apud Deum expositione, mutus in peccatorum confessione, mutus in piis operibus, mutus in peccatis, quantum licet, liberè, quantumque tua interest, arguendis, mutus in juvandis ad pietatem, quâ consilio, quâ doctrinâ, quâ concione, credere potes, dæmonium mutum cō tempore te infestare. Mi JESU, ejice hoc dæmonium, ne fileam à bonis; ut aliquando dicere non cogar; Væ mihi quia filii! pollutus ego sum labiis. Non sola enim loqua polluit hominem, sed & silentium.

5. Et cum ejecisset dæmonium, locutus est.

Magnum signum ejecti dæmonii, locutio muti est. Sive quando tentationes fædæ- que

que quævis cogitationes superiori dèteguntur; sive quando latebræ conscientiæ & peccata in confessione aperiuntur, in his quippe duobus, dæmon, præcipuè mutus est, mutosque homines reddit. Sive quis vitia propria, confessio-
nis gratiâ publicè aliis detegit, hoc muti dæ-
monis ejecti evidens signum; proprium nam-
que Sanctorum est, querere confessionem pro-
priam, sicut malorum est, timere confundi. O
Domine ejice hoc ex me dæmonium, ut confi-
tear adversum me injustitiam meam tibi.

6. *Et admiratæ sunt turbæ.*

Rectè omnino, talia quippe opera mirari adde-
cet. Sed, ô quoties talia spectamus, nec ta-
men miramur! Vilesunt opera tua Domine apud
nos, non quia mira non sunt, sed quia crebra sunt.
An miraculum exiguum hoc est, homines gran-
dia sua peccata homini pandere? & tamen hoc
fit, quando tu id jubes Domine, qui ejicis dæmo-
nia; nos verò ista non miramur, quia non atten-
dimus, majus esse miraculum convertere pecca-
torem, quam suscitare mortuum. ô si id facere-
mus! magis utique ad eorum conversionem ex-
citaremur, frequentius & ferventius pro peccato-
ribus oraremus, pœnitentias subiremus, intelli-
geremusque, hoc sacrificio, nihil apud Deum esse
gratius.

7. *In Beelzebub principe dæmoniorum.*

Nihil est tam Sanctum, quod improbas non
adscribat impietati, ex suo omni metiens.
Gravissimum certè peccatum, sed tamen com-
muniſſimum, interque Religiosos non infrequen-
tatum, cuius est mater invidia. Tu cave ne hoc
malo labores, quoties enim bona aliena culpas,
exte-

extenuas, invides, inque malam partem interpre-
taris, toties Christo, vel Spiritui Sancto, boni o-
mnis authori dicis. In principe Beelzebub &c.
Fuge hoc malum, & potius mala aliena lauda,
inque bona pertrahe, quam quod sive bona, sive
mala culpes. *Quis enim es tu qui alienum judi-
ces servum?*

8. *Alii tentantes signum de cælo.*

Hic stulti sumus, ut miraculum in miraculo
quæramus. Vident Judæi mutum, ejectum
demonium, & tamen aliud signum quærunt. **O**
quoties Deus mira in nobis operatur, quæ tamen
nos non agnoscimus; signum de cælo posci-
mus, quasi inspiratio illa ad bonum, à nobis aut ex
nobis, & non potius ex Deo sit, ex quo omnis
sufficiencia nostra. **O Domine!** discam non
scrutari thesauros tuos, aut majestatem tuam, ne
opprimar à gloria; sed potius discam, dona tua
cum humilitate acceptare, & pias à te immissas
voluntates cognoscere, & amplecti, sequi, exe-
qui.

9. *Vidit cogitationes eorum.*

Et audes aliquid cogitare impurum, leve, scur-
tile, mordax, murmuratorium, detracto-
rium, superbum! Quod te pudet facere, quod
pudet aliis dicere, pudeat quoque cogitare. Nam
Deo loqueris, quidquid ipso conscientia cogitas,
nam sicut homo audit voces, vel videt opera, sic
Deus, intuetur, & audit cogitata. Cogitati, dicti,
facti, discrimine apud homines sunt, apud Deum
non sunt, nam sicut in suis, sic in hominum operi-
bus, has differentias non habet. Ergo Deum
cordis tui censorem reverere; non secus immo-
magis etiam quam homines operum judices me-
tuis,

tuis. Quid enim hoc impudentia esset, in tenebris erubescere, in sole perficere frontem? Aspectus hominis tenebræ sunt; aspectus Dei, plus quam sol est.

10. *Omne regnum in se divisum.*

Mirere etiam nūm causam desolationis tuā. Anima mea; & causam require domūs supra domum labentis. Divisum est regnum tuum, quid miraris? Regnum tuum, ô homo, cor tuum est, Anima tua est, tu ipse es: si dividūs est cor, si anima secum pugnat ipsa, si Rationi voluntas, si caro spiritui subdi nescit, nonne regnum in seipso divisum est? Et nonne hæc tu experieris, nonne quod divisum regnum tuum, ideo & desolatum agnoscis? Non est desolatio super animæ desolationem: mavult Deus desolari cælum, quam animam; quoniam ne anima desolaretur, ipse deseruit cælum, & ob hoc in terris vi-sus, cumque hominibus conversatus est. O ingratum mundum, qui desolari potius à Deo vult, quam incoli ab eo! ô ingratam animam, quæ Deo hoc studium negat, quæ in hoc Deum non juvat! Et quam olim Deo causam tantæ suæ desolationis offeret? Reduc ergo anima mea ad concordiam teipsum, subjice te Deo, carnem tibi, voluntatem tuam rationi. Tu servi Deo, & caro tibi: quod si feceris, sedebis in pulchritudine pacis, in tabernaculis fiduciae, in requie opulenta, tam hic, quam in altera vita.

11. *Ideo ipsi judices vestri erunt.*

Vestri, ô viri spirituales, ô Pharisei, ô annositi Deiservi, etiunt judices Publicani & peccatores, seculares homines, novitii, aliquæ longæ vobis simpliciores, quoniam illi, etsi minus acc-
perunt,

perunt,

regnum

gilti in

um divi

nauseati

minutar

cepta ta

paret en

quoniam

dixi, jud

dete ru

Hom

da

zelant p

eos mor

modo s

Ubi int

Mahom

olos C

tentior

Servand

prudenti

quidem

pollo,

Christia

se ipsum

13.

Quis

ce

Dei id

vitia co

resolvit

si solvit

V.P.

perunt, faciunt tamen plūs & præcedunt vos in regnum Dei; vos inquam, duces cæci, vos Magistri in Israël, vos émeriti & veterani, vos qui iam divites facti estis, qui jam non egentes, qui pauleatis super profectu & fervore Spirituali, manutarumque rerum observantia, vos qui accepta talenta sudario involvitis & defoditis: apparet enim, nequaquam vos sudare in labore, quoniam sudario non egetis. Ecce hi, quos dixi, judices vestri erunt, sed immutato nomine, detetu fabulam accipe.

12. Ideò ipsi judices vestri erunt.

Hominum Christianorum erunt Judices Iudæi, Mohometani, Hæretici, hi enim ita zelant pro suis superstitionibus & erroribus, ita eos mordicus retinent, ut nihil non agant, modo suos errores vel dilatent vel defendant. Ubi inter Judæos de lege Schismata? ubi inter Mahometanos de sectis & fide certamina? inter Iulos Christianos divisus est Christus. An potenter est Diabolus ad regnum suum in pace servandum quam Christus? an filii hujus sæculi prudentiores sunt filii lucis? cur alias dicit, Ego quidem sum Pauli, Ego vero Cephæ, Ego Apollo, Ego Calvini, Ego Lutheri, ô pudor! Christiani, quantum in se est, regnum Christi in se ipsum dividunt, Cur? ut desoletur.

13. Profecto pervenit in vos regnum Dei.

Quis Sapiens est & hæc intelligit? quia videlicet pervenit in nos regnum Dei; En digitus Dei id monstrat, si ejicit dæmonia, si monstrat & virtus comprimit, si mutorum ad Dei laudes ora resolvit, si auget fervores, promovet virtutes, si solvit in lacrymas oculos, si cor ad dolorem

V.P. Druzb. Op. X.

H

com-

compungit, profecto pervenit in nos regnum tuum, & da mihi ut cognoscam adventum ejus omnem autem divisionem ejus vitam. Sciam tempus visitationis meae, & eorum, quae ad pacem sunt mihi, alioquin in scientia abscondit, & thesauro latente, quae utilitas?

14. *Cum fortis armatus custodit atrium.*

Non solum fortis sed etiam prudens est armatus iste. Fortis, quia armatus; prudens quia atrium custodit; non sinit hostem & in atrio consistere, principiis obstat, elidit pestem in semine, adversario repugnat in foribus, & si intrare contendat, bellum minatur. Hoc fac, & erunt in pace omnia quae possides. Atrium tuum, cogitatio tua: intrat hostis atrium, quando cogitationes suggestionesque malae consensum querunt vel oblinent, allide istos parvulos ad petram, ne nascantur, ne per longas invascent moras. Deus meus quanta mea hoc in genere negligentia est? quantus examinis circa cogitationes neglectus, quanta sensuum incuria? Arma me Deus & fac robustum, ut non sati putem ab intimis cubilibus ejecisse hostem, sed etiam ab atriis portisque illum arceam. Nam, et si illud plane malum non est, ad pacis tamen possessionem turbandom multum valet.

15. *Si autem fortior.*

Hostis tuus o anima mea non ideo vincit quia te fortior, sed ideo fortior, quia te vincit; nunquam enim hostes tui fortiores te sunt, quia Deus non permittit te tentari supra vires tuas: quando ergo ab hoste vinceris, non provenit hoc ex hostis robore, sed ex tua ignavia. Quare vide quam sit malum te ignorantia esse ac tepidum,

os regnum tuum. Nam primum das hosti de te victoriam, nuntum ejus inde eum fortiorum reddis, qui te erat infirmus. Sciamus demum arma tua illi cedunt, ac ultimo quæ ad passus condita, tollia tua tibi erepta; & vasa instrumentaque honorum operum ac meritorum tibi accepta, attribuit, in tuam perniciem vertit, & mortificat. Da Domine ut nunquam intrem in tentationem, nunquam immitte mihi hostem, meum fortiorum, sed talem quem vincam, faciamque contentatione proventum.

16. *Spiritus ambulat per loca humosa.*

Non invenit Spiritus nequam in locis siccis requiem, habitat enim in locis humidis, omittit in secreto calami. Humentia loca sunt, terra immortificata, corpora delicata, & asperitatem horrentia, ubi ergo voluptas non est, ibi quietem Spiritus immundus non habet. Sed al. quād difficilia sunt prælia castitatis, quam laboriosum est Spiritum immundum, fomentum diuinis ex locis humentibus ejicere! Solius hoc opus est; nemo enim potest esse continens, nisi Deus tribuat; alioqui nos quidquid agimus, suppositos cineri doloso calcamus, & plenum laboris & aleæ opus tentamus. Amat tu anima mortificationem tam internam quād externam, melius est enim corpus mortificatione docere, quam immundi Spiritus requiem aut habitationem esse.

17. *Revertar in domum meam.*

O anima! sic pœnitentiam age, sic meliorem vitam inchoa, sic induc fervorem, sic multumores, ut hostem in desperationem de redditu adducas, si enim potest & audet tuus hostis dire, Revertar in domum meam, appetet te negligenter.

H. 2.

gligen-

gligenter pœnituisse, appetet te jam intepuisse.
O Domine! ecce ego infelix jam vocem hanc
 Revertar in domum meam, familiarem feci dia-
 bolo inconstantiâ meâ? Toties namque egredi
 quidem eum à me, confessione, communione,
 Sanctisque propositis cogo, at nihilominus mo-
 re canis ad vomitum protinus convertor, ille
 post diem horamque dicit, Revertar in domum
 meam. O Domine! confirma me, ut aeternum
 excludam hostem meum.

18. *Tunc vadit, & assumit septem.*

Hoc est recidivantium damnum, ut quoti-
 die deteriores fiant, liberiores, dissoluto-
 res. An non tu anima mea experiris, ex quan-
 to scilicet fervore, in quantum recidisti teponem,
 ex quanto vigore, ad quantam laxitatem, quam
 difficile tibi nunc meditari, quam jugiter tibi
 vas cordis angustiatur, ne gratias, ne illumina-
 tiones, ne auxilia Dei recipias. Exhorresce ani-
 ma mea execrabilem istum teponem, & time ne
 novissima fiant pejora prioribus. Nam isthac
 inconstancia tua, facit te difficilius converti, tar-
 dius compungi, citius arescere, facilius ad vo-
 mitum redire, ad cordis duritiem transire, iram
 Dei thesaurizare, quæ omnia inferno pejora
 sunt, quia infernus propter hæc tantum malus
 est.

19. *Beatus venter & beata ubera.*

VEnter animæ memoria est. Beata memoria
 quæ Deum habet præsentem, Beata ubera,
 quæ JESUM lacte servoris nutrunt, conatusque
 ei magis semper placendi. Expressa ubera tuæ
 animæ, & vel ad sanguinem Christo fugenda
 præbe,

intepuisse habe, ut crescat in te & roboretur, & proficiat
cem, hanc gratiam apud Deum & homines.

20. *Beati qui audiunt.*

Udiunt verbum DEI interius inspiratum,
A exteriū prædicatum, audiunt legendo,
grando, loquendo, exempla aliorum attenden-
do, opera Dei considerando, beneficia ponde-
ndo & simul ad interiora reducendo, consci-
entiam denique ad examen revocando. Beatus
qui se se his exercens, audit verbum Dei, loquen-
tiis excitantisque. Agnosce anima mea negligen-
tiam tuam in his omnibus, in tanta licet omniuni-
tia, deprecare, fervoremque statue. Custo-
dient verbum Dei qui implent, qui ut ab aliis
confodiatur curant, qui ab hæreticorum deprava-
tionibus illud defendunt, qui scrutantur scriptu-
ras aliisque explanant, qui quemadmodum alias
nocent, ipsis faciunt; alioqui, nullam sibi excu-
sationem faciunt à peccato.

DOMINICA IV.

Quadragesimæ.

1. Unde ememus panes? Matt. 14.

Quam promptè Benignissimus JESus de Cibo
pópulo illi necessario cogitat? quàm copio-
eundem subministrat? Unde ememus panes?
In cura; Distribuit discubentibus quantum
volebant: en copia! Sed quanto libenter tibi
providet de cibo corporis sui sacrosancti, si
modo ad eum accedas, si digne adeas. Confer,
& merito præfer studium Christi in te pascendo,
illí in pascendis quinque millibus. Quod tibi
dat soli, toti mundo sufficere potest. Quod isti

uni dedit, non satis erat pluribus. Deinde illis panem, tibi corpus suum, illis panem nudum cum paucis pesciculis, tibi cum corpore sanguinem suum, vitam suam, animam, merita, virtutes, divinitatem dedit. O! digne accede anima mea ad cibum hunc nobilem, ô propera, & noli esse sollicita de pretio, dicendo, unde ememus hunc panem? Teda, & habebis illum: si aliud dare pretium velles, ducenti denarii, hoc est, infinitum pretium non sufficiunt. Affer fidem, affer charitatem, affer humilitatem, affer desiderium, affer cor, & habebis quantum voles, imo plus quam voles. non enim capies quod habebis, sed comprehendenteris ab eo, quem manducabis, mutaberisque in eum, & non in te ille. O quam bonus es JESU, quam admirabilis in hac tua liberalitatis ratione, cum prospicis commodis nostris, cum voluntati nostrae subservis! das quia vis, sed non das quantum vis; verum quantum volumus tantum das. Et quis similis tibi ex mundi magnificis! ô Anima! si non saturaris, si non impinguaris, quem culpas?

2. *Quantum volebant.*

ET quid dicas Anima te velle Deum, te cupere amare Deum, te famescere Deo? en dat, en distribuit JESUS quantum volebant. Exere itaque famem, dilata cor, intende desiderium, diffunde voluntatem, Spiritu anhela. Magnus est Dominus, magnum & capacem locum querit, quantum de illo voles, tantum tibi communicabit, quid queris amplius à DEO? Dilata ô DEUS cor meum, ut sit capax tui, & sit multum capax.

3. *Subiit*

g: DILEX
BICKI
open: access
Tomus III
N: V
58

3. Subiit in montem & sedebat cum discipulis.

N montem JESUS subit cum discipulis, & cum eis ibi sedet, ad turbas verò descendit, quia turbæ non possunt ad eum ascendere, imò facti JESUM comprimunt quam tangunt. Tu vide è quorum numero sis; An de discipulis, num verò de turba: Si ascendis in perfectionis montem, si quotidie te ipso existis melior, si tibi ardet terra, si animum excelsiorem omnibus creaturis habes, si nihil te adversorum turbat, si gratis Deum sequeris, & non ideo quia ex panis ejus saturatus es, si in orationis monte cum IESU versaris, & ibi quasi discipulus sedes, verè discipulus es. Si autem IESUS ad te descendere debet, condescendere tibi, lacte non solido cibo. te pascere, de turba es. O Anima! profice, & montem subire, conare.

4. Cum sublevasset oculos IESUS.

Ntuere ô homo oculis tuis elevatos oculos benignissimi IESU, spectantes ad se venientem turbam, de ejusque saturatione cogitantes. O quam libens IESUS elevat oculos super turbam ad se venientem! nonne cupies anima mea turbas hominum ad IESUM pertrahere, ut oculos ejus tam jucundo recrees spectaculo? Si verò tam jucundis turbas respicit oculis IESUS, quibus putas oculis respiciet discipulos, quibus electos, sponsas adamatas? Non frustra IESUS levat oculos; levat enim ut misereatur, ut necessitati subveniat, ut sublevet carentem, ut animet pugnantem, ut recreet fessum, ut coronet victorem, ut alliciat accedere veredantem. Leva mi IESU oculos tuos super me, & pone eos super me, sicut super sponsam

H 4

aut

3. Subiit

5. *Unde ememus panes?*

Providentia querit. unde providebis? an hoc dicit tentans, cum sciat quid sit factura? vere providentia tentans dicis, quoties aliquid facere constituis: sed tentas, ut fidem probes & fiduciam explores, o utinam sciat mundus quid sit providentia Dei! non tam parcus esset in JESUM, ut quæ ille mundo dedit, emere cogatur ab illo, & quod magis est, etiam panes renuit gratis dare pauperibus, qui fratres sunt Christi & membrorum eius.

6. *Unde ememus panes?*

Vox Prælatorum, Doctorum, Concionatorum ea esse debet. Ecce subditi, ecce rudes, ecce populi querunt panem directionis, solatii, doctrinæ disciplinæ, admonitionis, Unde ememus panes? At miser es quisquis ab homine queris, qui ab homine emere cupis, qui ipse eget, qui ipse est pauper, conservus tuus est, Vade ad divitiam, qui dicit. Emite sine pretio, sine argento, sine ulla commutatione. Ad Sapientiam abi & eme; pudeat te prædicare quod è cœlo non hausisti, quod oratione, lacrymis, humilitate, mortificatione non emisti.

7. *Ipse enim sciebat quid esset facturus.*

Sæpe Dominus tentat nos. Jubet aliquid agere, successus verò negat; non quia à nobis fieri non vult, sed quia tentat an potius illi, quam nobis fidamus. Si ergo aliquid acturus es, quod Deum te velle putas, age quod in te est, sed in Deo spera, & scito JESUM scire, quid sit facturus. Non succedit negotium? habes adversarios potentes

9: DILEX
bicki
oper: ascer
Tomus III.
N: V
58

unum de-
tentes? tanto magis fide, spera contra speim, speim
habe, cogitans, quod scit JESUS quid sit facturus.

8. Ducentorum denariorum.

Sta est carnis & sæculi prudentia, quæ suas ex-
minat vires, nihil habet quod suum possit di-
cere, & tamen centenarios computat. Noli
tuus attendere vires, sed Dei divitias. O quan-
tum Dei distant cogitationes, quantum ejus iu-
dicia à nostris! Duecentorum denariorum panes
paucos judicamus, Christo verò & quinque sunt
nimii. Noli tuis ex viribus metiri Deum, crede
tum plus posse facere, quām te cogitare; disce-
que Deo committere, ut ipse faciat.

9. Colligate Fragmenta.

Vide quam providus sit Paterfamilias Domi-
nus JESUS: Jubet colligi fragmenta ne pe-
teant, at ego prodigus frusta integra colligere
negligo, plane ac si Deo ditior essem! ô quan-
ta negligo fragmenta, quando occasiones me-
ritorum prætero! Plura sunt fragmenta quām
ipsi panes fuere. Facilius scilicet hi proficiunt
in virtute, qui etiam minutissima observant,
quam qui tantum magna agere contendunt.
Valde magna facit, qui etiam minima facit, qui
minima ut magna facit, qui nihil perfectionis
omittit, quod Divina gratia consequi possit.

10. Colligate fragmenta.

Ogita quomodo divitias Christi, hoc est,
paupertatem servas, tractas acceptas. In-
tegrosne requiris panes, an fragmentis conten-
tus es? Optasne ea tibi dari quæ viliora sunt do-
mi? Male vestiri Paupertas non potest si pau-
pertasest, quanto nudior est, tanto ornatior, &
suis planè vestita coloribus, sed nos ne de no-

mine quidem Paupertatem novimus, qui fragmenta aspernamur.

11. Colligite fragmenta.

O Divites quod superest, date Eleemosynam, & omnia munda sunt vobis. Non vult Deus à vobis possessiones integras; date fragmenta, date quod superest, date calicem aqua. Et vos, ô Discipuli! fragmenta colligite, fractos homines peccatis, convertite, eos si negligitis peribunt, sed & sanguis eorum, de manu vestra requiretur.

12. Colligite fragmenta.

Si Discipuli fragmenta neglexissent, miraculum non cognovissent, vel saltem non ita cognovissent. Maximus est Deus in minimis, si modò quis oculos habeat, ut videat quantus est Deus, in providentia rerum etiam minutissimarum circa unum hominem. Totius vitæ meditatio, huic cogitationi parva est.

13. Facturi eum Regem.

Compara tuam, cum turbæ hujus, gratitudinem. Illa post unum beneficium Jesum vult Regem facere, tu post tanta, tamque multa, ipsum Regem non facis. Cum tamen Jesus cupiat esse Rex tuus, si eum facere velis. O Jesus esto Rex meus; rege me, & gubernata. Dignus es Regis titulo, qui me etiam nolentem, certè negligentem, ultrò tam suaviter regis.

14. Fugit in montem solus.

Ne quære mercedem operum in hac vita, gratias Deum ama, liberaliter Deo servi, modo nolis esse contentus, nec putas tibi satis esse, si tuo satisfecisti officio. Officium tuum est, facere quantum potes, si plus potes quam facis, officio

officio tuo non satisfecisti. Neminem ex Catalogo sibi ad famulandum Deus conduxit: nem magnus evasit Dei amicus, qui omnia servit sua ad calculos revocavit, aut, quid teneretur, quid non, examinavit. Multò autem minus hic, qui pro singulis mercedem speravit, exigit, vel recipit. Gratis ergo Deo serviendum, ut servias non gratis, sed servias, ut sis gratus.

15. *Fugit in montem solus.*

Fugit honores JESUS, ut tu eos non secteris: & fugit in montem. Non enim quælibet fuga, fuga est, sed ille verè fugit, qui ad montem fugit; id est, qui soli Deo tanquam summo vertici, honorem tribuit, ipse verò sua humilitate supra omnes honores saeculi, & laudes hominum, ne ad ipsum pertingant se attollit. Hoc est accedere ad cor altum omni honore humano altius, ut exaltetur Deus, & in ipsum solum omnis honor redundet.

DOMINIĆA V.

Quadragesimæ.

1. *Quem te ipsum facis. Luc. 8.*

O JESU quem te ipsum facis, quando in Sanctissimo Sacramento cibum hominum te facis? quando ad me ingrederis, ut à me manduceris? quando à me manducari vis, rogas, jubes, gaudes? Nostine tu quis sis, nostine quis ego sum? Quem te ipsum facis, quando te mihi ita communicas, quando te ita propter me vertis, evertis, convertis, exinaniris, viliorem te memetipso reddis? O quem te ipsum mi JESU facis propter me! fac me quoque talem, fac me

me humilem, fac me qualem me esse desideras propter te. O homo quem sic creator dignatus, qui Redemptorem Deumque tuum es suscep-
rūs, qui conviva Domini factus, quem te ipsum facis? Ah! quām tepidus, quām distractus, quām vagus, quām imparatus, quām sine ulla fame ac præmeditatione accēdis, quām facile hoc cibo sumpto, te ad vanam convertis? O con-
viva Dei, ô Christo satur homo! oblitusnē quid modo egeris, quid obtainueris, quem manibus & ore tractaris? supra sortem Angelorum modo primum evectus, protinus ad lutum, feces, te-
porem, garrulitatem, evagationes recidis. Ubi morum compositio, ubi devotionis internæ sensus? O stulte, quem te ipsum facis? Christus te vult esse Divinum, tu te facis suam in volu-
bro luti, O utinam videres aliquando, quem te ipsum facis?

2. *Quis ex vobis arguet.*

Quis in Sole tenebras, in igne frigus inveniet? In Te ne peccatum sit mi JEsu? Contemplare, ô Anima, defixis oculis innocentiam JEsu, cui nec hostis quod objiciat habet; Gratulare ei, & quod tam purus sit, gaude. Sed cum ille tam sit innocens & mundus, & tamen talia in vita sua passus, quid tandem te decet? 2. Ple-
rumque nobis id accidit, de absentibus male lo-
quimur, facta eorum consiliaque ac mores, cul-
pamus, quibus palam objicere nihil possumus.
O! utinam discamus frena imponere linguae?

3. *Quis mihi det vivere ut ita, adversariis, tam visibilibus quam invisibilibus, tum in vitatum in morte, dicere possum, Quis ex vobis arguet me de peccato? solus Deus vere & secure dicere potest*

desideras
dignatus,
suscep-
n te ipsum
l distractus,
a sine ulla
am facile
? O con-
usné quid
ianibus &
um modo
ces, te-
lis. Ubi
ernæ sen-
Christus
n voluta-
quem te
us in-
u? Con-
centiam
; Gratu-
Sed cum
nen talia
? 2. Ple-
male lo-
res, cul-
ffimus.
lingua?
is, tam
atum in
guet me
e dicere
potest

potest, **Quis ex vobis arguet me.** Nos crebro id quidem usurpamus, sed vel ex superbia, vel quod pejus est, ex malorum nostrorum excusatione, male enim facimus & pejus defendimus.

3. *Si veritatem dico, quare Ego.*

Verè mirum est Domine IESU, quare tibi non credimus, vel saltem non in omnibus credimus. Persuasisti nobis, ut credamus abstrusa, difficilia, supra captum nostrum; quæ vero facilia & obvia sunt, his non credimus. **Quis enim nostrum credit amandum esse inimicum, de omni verbo otioso reddendam esse rationem?** Ecce ego mi IESU, qui speciali ratione tibi credere deberem, saepe fidem dictis tuis non adhibeo, & si eam non ore, opere frequenter nego.

4. *Si veritatem dico.*

Utilis interrogatio his qui præsunt, qui alios docent, **Quoties enim veritatem dicunt, & quare tamen tam raro, tam pauci credunt?** An in auditoribus culpa est? Non raro quidem. An in docentibus? frequens & in his. **Damna-
tio sanè audienti & non facienti; sed & vñ illi,
qui unā tantum manu homines ad Deum trahit,
alterā vero, exemplo scilicet suo, ab ipso repellit.** Non erat in Christo culpa, sed in Judæis, unde merito eos arguit. **Si veritatem dico, quare non creditis mihi?** saepe tamen & in docentibus culpa quare non creditur eis.

5. *Qui ex Deo est, verba Dei audit.*

Ibenter amicus verba audit amici; si audire non vult non est amicus, quis & que amicus est nobis atque Deus? **Ipse plus amat nos quam ipsi nos.** Cujus itaque potius verba audiemus, quam amici Dei? Attamen quam multi sumus, qui

qui nugas & fabellas quasvis audire malumus,
quam verba Dei. Audimus quidem Conciones,
sed eas non ut verba Dei, sed ut verba homi-
num, acutè, doctè, novè excogitata attendimus,
Spiritum verò, mores corrigere negligimus.
Sed vñ nobis, venient enim dies, quando etiam
Deus verba nostra audire non volet! quanquam
quid dico, venient dies, quid si jam venerunt?
Quoties Deum oramus, clamamus ad Deum,
nec tamen audimur à Deo? an non quā mensura
metimur, eadem reinetitur nobis? O ovis, vis
à Pastore audiri, vis ab eo curari, audi vocem
ejus. En canes ob modica beneficia audiunt
voces Dominorum, negligunt escas captasque
prædas, En accipitri, ad sibilum, libertatis sus-
obliti, manum & vincula Domini repetunt. Tu
vide, qualis sis in Deum tuum ô homo!

6. Honorifico Patrem meum.

UT inam hoc mihi sufficiat in omnibus ope-
ribus meis, ut nec oculos quæram homi-
num, à quibus videar aut lauder; nec reformi-
dem judicia linguasque eorum, à quibus videar;
nec frangar objicientibus se se difficultatibus &
impedimentis, sed hoc unum respiciam, hoc so-
lum præcipuumque motivum mihi sit ad omnia,
Honorifico Patrem meum qui in cœlis est! Sic
fecisti tu mi JESU, audisti enormem blasphemiam,
dæmonium habes; contentus fuisti negasse,
Ego dæmonium non habeo. Non reddis con-
tumeliam contumeliâ, non refundis convitum
convitio; non minaris, non infers ruinam aliis,
non quereris, non accusas. Verè honorificas
Patrem tuum; at ego impius non honorifico te.

7. Et

7. *Et vos in honori ficas me.*

Uoties propter culpam tuam pusilli scandalizantur, quoties causa es peccati alieni, quo-
ies propter quemicunq; à virtute devias, Deo pro-
cepto beneficio gratias non agis, virtutem alie-
nam in malum convertis; pudore, torpore, timo-
re, id quod ad latrem Divinam facit, omittis, to-
nes in honori ficas Christum. Mori mihi prius con-
tingat Domine JESU, quām justè à te audire, Tu
vero in honori ficas me, Terrent me aquæ con-
tradictionis, ubi te Moyses & Aaron in honori
ficaverunt coram populo, & mortui sunt. Ho-
norificasti me Dominus Deus in creatione, ima-
gine tua; in redēptione, sanguine tuo, in gu-
ernatione curâ tuâ, baptismo, fide, & characte-
re gratiæ tuæ; in vocatione, statu me religioso
honorificasti; spondes etiam honorificationem
gloriae æternam. Absit ergo à me, ut ego in-
honorificem Te.

8. *Non quæro gloriam meam.*

Omnis quidem hominis, sed præcipue Reli-
giofi Apostolicam vitam profitentis verum
hoc stemma est. Exige itaque à te rationem, an
terè dicere possis, Non quæro gloriam meam,
non quæro quæ mea sunt, sed quæ sunt JESU
Christi; magna omnino hominis dignitas est,
qui Deus gloriam suam concredit quærendam;
nam omnes ferè homines, Deo aut furantur,
aut rapiunt, aut negant, aut saltem diminuunt
gloriam. Si tibi hoc munus commisit, ejus ut
gloriam quæras, vel propages, vel amplifices,
considera quâ fide hoc te agere oporteat. Om-
nia Deus dedit hominibus, & Filium suum uni-
genitum

genitum, solam exceptit gloriam; Gloriam meam alteri non dabo, tanti Deus gloriam facit. Ama ô homo Dei gloriam; & tuam in hoc felicitatem colloca, si vita, honoris, aut cuiuslibet boni tui, etiam maximo detimento, gloriam Dei augere, & amplificare potes. Statueque omnia ad majorem Dei gloriam, exemplo SIG-
NATII agere.

9. *Est qui querat eam.*

Consolatio hæc nostra est, quia quando ego gloriam meam non querò, quando eam propter Deum negligo, Deus curam gloriae meæ suscipit, Deus illam querit, mecumque hunc init contractum, dicens, *Fili quære tu gloriam meam, ego queram tuam, ô si hoc penetrare valeam, ut pro Dei gloria meam negligam!* ut sive per ignominiam, sive per bonam famam, Dei gloriam amplificem! quia Deus in se patrocinium gloriae meæ recipit, & pro hac temporali quam perdo, parat mihi aeternum gloriae pondus in cælo; & non solum in cælo, sed etiam in terra, nimis honorati sunt amici Dei, ut in omnibus Sanctis ejus cernimus. Confidenter ergo, anima mea, gloriam tuam despice, Divinæ tetotam impende, contemptus Dei causâ, affecta quia est, qui querat, qui curet, qui amplificet gloriam tuam.

10. *Si quis sermonem meum servaverit, non姑
stabit mortem.*

Quomodo mihi JESU gustans sermonem tuum gustet mortem, cum verba aeternæ vita habeas? cum verba tua Spiritus sint & vita? qui ergo servat verba tua, spiritum servat, vitam servat; nec mortem videbit in aeternum, qui sermonem

moner
sint vita
mans
in cor
itation
verba
laboru
nui via
creatuer
earum
suntqu
tinnien
led à cc
verò &
in æter

HÆ
H &
objiciu
nos, sie
mum e
in Relig
utinam
michi JE
Quod i
paratur
improp
me; eg
bonis d
eis nen
vivat, eg
das ven
V.P.

monem tuum servat in æternum; cum verba tua
sunt vita æterna. Da mihi, mi JESU, cor docile, &
mans sermonis tui, ut vivam tibi; sint verba tua
in corde, sint in ore, sint in lectione, sint in me-
ditatione mea semper; vox enim tua dulcis, &
verba tua decora; unde etiam, propter verba
abiorum tuorum, (O utinam verè dicam) susti-
nui vias duras; Sileant mihi verba omnium
creaturarum, quoniam vanitas sunt, quoniam
eorum verba emortua, strepunt non vivunt,
suntque sicut sonitus æris sonantis, & Cymbali
tinnientis; quia non à vitali potentia procedunt,
sed à collisione inanimatorum corporum: Amem
vero & servem verba, & sermones tuos mi JESU
in æternum.

11. *Nunquid tu major es Patre nostro
Abraham?*

Hæc tepidorum vox est, quam ferventibus
& reformatibus sese, corripiantibus sese
objiciunt. Sic enim vixerunt alii, sic viximus
nos, sic vixit ille; nunquid tu es major eo? ni-
mium esse vis Sanctus. Utinam saltim hæc voces
in Religiosis Ordinibus non audiantur! verum
utinam magis ego ipse eas non usurpem! mori
michi JESU prius contingat, quam talia dicere.
Quod si vero illas audire, aut perferre me vis,
paratum cor meum, ut scuti locotibi sim, utque
improperia improperantium tibi, cadant super
me; ego autem iis non movear, nec à cæptis
bonis desistam; sed illud mihi persuadeam, quod
eis nemo in Ordine hoc juxta institutum suum
vivat, ego vivere teneat? ad regulas enim servantes
veni, non ut aliis me conformare. Daque

V.P. Druzb. Op. X.

I

mi

mi JESU, mihi ut in lucris reponam, si in tali casu
unquam aliquid patiar.

12. *Quem te ipsum facis?*

O Homo! ô Vanitas! ô Nihil! quem te ipsum facis? cur inflaris? quanti te æstimas? Sed ô homo, ô imago Dei, ô deliciae Sapientiae æternæ, ô Sanguinis Christi pretium! ô Fili Dei, quem te ipsum facis? cur te ad vana, ad turpia, ad ista vilia demittis, cum natus sis ad magna? ô Religiose! quem te ipsum facis? Postulas immunitates, exceptiones, reputaciones, blandiri tibi vis de virtute, labore, antiquitate, ætate, doctrina, gradu, meritis; quem te ipsum facis? nunquid tu major es quam te Regulæ esse volunt? Implevistinè mensuram illam quam tibi vocatio tua statuit, ut nihil perfectionis quod Divina gratiâ consequi possis, prætermittas? Si nondum hæc implere cœpisti, quid extolleris? quemque te ipsum facere gestis?

DOMINICA

Palmarum.

1. *Cum appropinquasset Hierosolymis. Luc. 19.*

Triumphat JESUS appropinquans civitati suæ Sanctæ, Civitati Pacis; jam enim tempus aderat, quo, conciliato hominibus Patre, progressurus erat ad cælestem Hierusalem. Sed anima mea, ecce appropinquit etiam tibi in Sanctissimo Eucharistiae Sacramento; quid videntur tibi? triumphatne etiam Hierusalem cum intraret, commota est universa Civitas dicens: *Quis es tu hic?* Commoventur etiam ad introitum

tali casu
te ipsum
as? Sed
entia &
Fili Dei,
d turpia,
magna?
ulas im-
blandiri
ate, do-
n facis?
esse vo-
lam tibi
is quod
ittas? Si
tolleris?
ic. 19.
tati suz
tempus
, pro-
i. Sed
tibi in
uid vi-
m cum
dicens:
introi-
tum
tum Christi in cor tuum omnes potentia? vires-
quæ tuæ, & mirantes, jubilantesque dicunt,
Quis est hic? Ô vere Quis est hic? Hic enim est
JESUS Propheta à Nazareth, qui de cælesti mig-
ravit Nazareth, & venit ad te, manetque apud
te sub Speciebus Panis & Vini. Venit autem Rex
tuus, tibi mansuetus, insidens asello. Rex est?
reverere eum; Tuus? ergo exulta quia tuus tibi
venit, ergo multa ab eo spera, multa pete. Man-
suetus venit! ergo non timeas, ne opprimaris à
gloria, Asello insidens? (Specie scilicet panis ve-
dus) proinde animum cape; cum enim asellum
non dedignetur, necte aspernabitur.

2. *Sedens super pullum asinæ.*

A Sellus est Spiritus & caro mortificata, carens
equis indomitis, passionibus & affectibus:
purga ad delicias sæculi, prompta ad obedien-
tiam Spiritui: patiens ponderis, laboris & æstus;
quæque ut jumentum apud Deum est, & tamen
semper cum Deo. Tali asello libens vehitur
JESUS, in tali jumento triumphat: quod quidem
vult esse pullum, hoc est Spiritu primævo &
novitio fervens, simplexque & candidum.

3. *Ite in castellum, solvite.*

O Quanti aselli & asinæ in castello Ec-
clesiae hoc tempore solvi egent, à peccato-
rum vinculis, scilicet liberari: ab erroribus quæ
doctrinæ, quæ morum expediri! Proh! cuius
animus aut bos si die festo cadat in puteum non
extrahitur etiam in Sabbato! In tuis solùm ju-
ventis extrahendis Domine JESU pigritamur.
Quomodo audeam me à tali occupatione excu-
sare, quando hoc sanctioris hebdomadæ tem-
pore dicis, Ite in castellum, solvite, & adducite

ad me? quomodo præponam meas privatas ratiunculas devotissimasque tanto lucro? Cum itaque anima mea, Dominus IESUS opus habet asello (anima videlicet in peccatis jacente) nunc quid moraberis illud ad IESUM adducere.

4. *Dominus his opus habet.*

Cogita quantum hoc ad promptitudinem, ad fervorem & diligentiam motivum sit. Quid non agam promptè, si quā re Dominum opus habere intelligam? quid non ferventer? quid non diligenter exequar, si operā meā Dominus opus habet? Da mihi, mi IESU, ut cogitem te semper, licet nullus egentem, ex bonitate tamen tua, nostris voluisse egere bonis, nostra à nobis exigere obsequia. Da semper ut omnia quæ tibi placent, alacriter, ferventer, constanter aggrediar atque perficiam; utque asinum istum propriæ voluntatis, aut judicii, propriæ commoditatis vel negligentiae, alligatum, continuò solvam, quia tu his opus habes.

5. *Fecerunt sicut præcepit.*

Non solum quod præcepit, sed etiam sicut præcepit fecerunt. Vide: opus est asinos agere? fecerunt. Audax, periculose, & pro-bro vicinum est, aliena solvere jumenta? totum tamen fecerunt. Hoc vere obedire est non tardè, non ægrè, non curiosè, sed simpliciter quia imperatum, & quando imperatum est facere. Tale ministerium, et si in speciem vile, et si contemptibile est, Christo tamen gratum est, ac proinde nobile est. Examina ad hoc exemplar obedientiam tuam.

6. *Alii*

6. *Alii autem.*

Ides quia in triumpho Christi nemo otiosus
est; alii asellum ducunt, alii asellum ornant,
alii Christum super illum sedere faciunt, alii
velimenta in via sternunt, ramos alii cædunt,
alii Osanna clamant, alii JESUM portant, alii præ-
cedunt, subsequuntur alii, comitantur alii. Non
potes tu magna pro Dei gloria operari in Reli-
gione, saltem laboribus aliorum non invide,
non detrahe; sed saltem applaude, saltem respi-
ce, saltem pro iis Deum ora, Deo saltem con-
gratulare, et que quod habeat qui ejus gloriam
renue promoveant, quod excitet sibi animo-
sos famulos & idoneos, gratias age: & pete, ut
tu unus eorum esse non potes, nec dignus
eorum saltem admirator, laudatorque esse
possis.

7. *Alii autem.*

Considera in tantis & tam variis omnium, dig-
nè JESUM excipiendi studiis, asellum plus
omnibus facere plusque Christo commodare,
et si omnibus contemptibilior sit, & videatur.
Quis enim Christum portat, quis Christi pon-
dit, cuinam Christus infidet, nisi asello?
Dant vestes alii, alii ramos, alii voces, alii plau-
sus, nemo seipsum. Subjiciunt alii Christo ve-
les, alii ramos sternunt, seipsum substernit &
subjicit nemo. Solius hoc aselli munus est.
Scio, mi JESU, me pigrum, veluti asellum, scio
ne nullius frugis, scio contemptibilem & ad lau-
dem splendoremque tuum, valde ineptum, ob-
secro, saltem idoneus sim ad pondus tuum:feren-
dom, ad onus, ad jugum tuum hoc solum enim
asellum decet & huic solummodo ferendo ido-

neus est. O quis mihi det ut asellus tuus sim mi
JESU! dent alii tibi divitias suas, erogent substantiam in pauperes, ramos trophaeaque in gloriam tuam erigant, statuant, ferant, substernar ego tibi & sufficit mihi! Onus meum, amor meus, pondus meum, honor meus.

DOMINICA

Gloriosa Resurrectionis.

1. *Emerunt aromata ut ungerent. Joan. 20.*

Considera diligentiam istarum mulierum in præparandis aromatibus Corpori Christi mortui ungendo, sciebant unctum esse anteseptulturam, non tamen contentæ, novam unctionem parârunt. Hæc ille Christo, summo mane facere cognatæ, magnoque sumptu. Tu vide, quantum adhibeas studium ad corpus Christi vivum gloriosumque honestandum? quam ad illud ruditer & inparatè accedis? quam nulla affers aromata virtutum, devotionis, fervoris, desiderii? Indignare tibi ipsi, teque diligentius præpara: cogitans, quam indignum sit, ut Christi corpus post tantas à Judæis toleratas defædationes jam glorificatum, resurgens, hodie tamen abste perceptum, eo ipso glorificationis suæ die, à te conspurcetur; omnino si rectè attendis, illis Christi Crucifixoribus deterior es: illi enim Christi resurgentis Corpori nihil intulerunt injuriæ, tu autem etiam in cælis beatifico, infligere multos contemptus non vereris.

2. *Ecce locus ubi posuerunt eum.*

En admirandi materiem. Intuere Christum sub panis specie in altari ante oculos tuos,

in man
dicens
cus! ô
meum,
in Cruc
in cord
am, se
oblatu
sed ab a
positus
ctionen
ta, in ru
miration
polueru

3.

VEre
sur
vivo
jan
admon
cordibu
Utnam
ledvide
vis jam
antiqua
qubus i
nisset C
sua mor
ne tibi c
sion iter
modo it
tuâ, quo
aliquand

us sim mi
t substan
gloriam
r ego tibi
eus, pon
1. 20.
erum in
i Christi
e ante se
nunctio
no mane
Tu vide,
Christi
quam ad
nulla af
ervoris,
igentius
ut Chri
as defa
, hodie
cationis
ecte at
rior es:
nil intu
reatifico
is.
hristum
os tuos,
in

in manibus tuis, in ore tuo ; & si potes, mirare dicens : Ecce locus ubi posuerunt eum ! ô locus ! ô ubi ! locus os meum, lingua mea, cor meum, Dignius forsan nuper fuit JESus positus in Cruce, vel sepulchro, quam in ore meo, quam in corde meo. Positus fuit in Præsepio quoniam, sed à Virgine, & in Cruce, sed à seipso, oblatus enim est quia ipse voluit; in sepulchro, sed ab amicis; At in ore, & in corde meo à quo positus; A sua quidem benevolentia in resurrectionem ; sed vereor, ne etiam à mea negligenta, in ruinam mihi ! Adeste dulces lacrymæ admirationis, gratiarum actionis, Ecce locus ubi posuerunt eum !

3. *Veniant ad monumentum orto jam sole.*

Vere ita, ibant enim ad mortuum qui jam resurrexerat; ibant ergo, orto jam sole, redi vivo jam Christo. Etiam nunc peccatores eunt ad monumentum suæ animæ orto sole Gratiae in cordibus suis, quæ illos monet ad pœnitentiam. Ut nam hanc Dei gratiam, serio cognoscant ! sed videas alios currere ad monumentum, quamvis jam sit ortus sol, hoc est redire ad peccata antiqua, quæ Paschæ diebus istis abjecerant, & à quibus resurrexerant, planè ac si ideò resurrexeret Christus, ut ipsi repeteret possint tandem sua monumenta. Vide ne tu sis horum similis, ne tibi quadret illud Quàm vilis facta est filia sion iterans vias suas. Pedes lavisti tuos, quomodo iterum inquinabis eos ? Exuisti te tunicâ tuâ, quomodo iterum indueris illâ ? ô Domine si quando incipiam sapere !

I 4

4. *JESU*

4. *JEsum queritis crucifixum.*

Onsidera, Christum eductis è limbo Patri-
bus ad vitam redire; Corpus illud nup-
laniatum & fædatum ad gloriam surgere, efe-
jam clarum impætibile, agile, subtile; anima
plenè esse beatam; visitare Matrem suam, adre-
& solari lugentem Petrum, plorantem Maga-
lenam, dispersos discipulos congregare, pacem
congregatis dare; Gratulare hæc omnia Cri-
sto, te ipsum junge in Spiritu omnibus istis Cri-
sti visitationibus, singulas specta, mirare duce-
dinem Jesu gusta, & sic cum patibili concepto
que adhuc, versari dulce suit, quæm dulcejam
erit cum glorioſo? Pete à Christo ut te educat
lymbo & limo imperfectionum & tenetrum,
inducat autem in admirabile lumen suum, faciat
te ita red: vivum, ut nunquam moriaris deo;
subjiciat perfecte totum corpus animæ, ut non
dominetur tibi ulla immunditia; faciat te claram
Superioribus & intimè cognitum, faciat mori-
ficatum & domitas passiones habentem, faciat
te subtilem patientia, & omnium humanaum
rerum contemptorem; faciat agilem ad omniem
nutum obedientiam, faciat denique immortalem,
per Sanctam in bono perseverantiam. Si te his
donis bearit, convertat te ad proximorum filiu-
tem, ad auxilia, ad pœnitentes sanctificandos,
ad lugentes solandos, ad confirmandos vacilan-
tes, ad animandos timidos, ut verè olim possis
usurpare illud quod Christum usurpasse Resur-
gentem credibile est, quando scilicet mores suo,
Patri æterno pro sui resuscitatione & gloriagra-
tias agens dixit. Convertisti planetum meum
in gaudium mihi, confidisti faccum meum, &

circum-
& non
perfec-
tivit
naturam
A U
A ru
meredu
ole in
præsid
pient æ
2. 1
A Tte
A qu
approp
Jesu, e
ille pe
facili m
tuam p
per me
lanc ibi
licias ha
lciunt c
sermon
certum
mea si J
exhibe
ipse app

G. DILLZ
Bicki
open access
Tomus III
Nov
58

circumdedisti me lætitia, ut cantet tibi gloria mea,
& non compungar amplius meâ tristitiâ aut im-
perfectione atque peccato, sed tibi semper in
novitate serviam Redemptori Domino Deo meo
natum.

Feria II. Dominicæ

Paschatis.

1. Loquebatur ad invicem de his.

Audi querelas duorum istorum discipulo-
rum, dolorem de Christi morte, insuper
incredulam desperationem; & vide, quâm fa-
cile in peccata proruant homines, cùm à Dei
præsido discedentes, suæ nimirum industriæ sa-
pient æque fidunt.

2. Dum fabularentur & secum quærerent.

Attende quâm facile sit JESUM allicere. Lo-
quere bona, loquere de JESU, & ipse JESUS
appropinquans ibit tecum. O verè deliciæ tuæ
JESU, esse cùm filiis hominum, ad quos tam fa-
cile pellici te sinis. O me ingratum! qui tam
facili medio tam raro utor, & cui dubium quod
tuam præsentiam non amem? cui dubium quod
per me solum stat quominus te mecum habeam?
Iamè ibi homines cupidissimè agunt, ubi suas de-
licias habent, illucque facillimè trahuntur, ubi
sunt esse quod amant. Quia ergo tu propter
sermones nostros de te habitos, ad nos accurris,
certum est tuas inter nos delicias esse. O anima
mea si JESUM amas, hoc illi amoris argumentum
exhibe; ama sermones pios, de illo loquere, &
ipse appropinquabit tibi!

3. O stulti & tardi corde.

Christus errantes & desperantes discipulos erroris admonet, magnamque hinc capit voluptatem, ut te suo exemplo doceat, nulli parcendum industriæ laborique, quoties proximi tui egent ab errore, tuâ operâ, liberari, ad virtutem, excitari; cum nullum aut tibi utilius opus, aut Deo gratius præstare possis, quam educere pretiosum à vili, animam è peccato. Totis ergo viribus in eam curam incumbe, & jam nunc totum te Deo commenda.

4. Qui fuit vir Propheta.

Vide quibus titulis ornent JESUM hi discipuli. Fuit vir Propheta, Potens in opere & sermone coram Deo & omni populo. Quantum ergo potes elabora, ut in his Salvatori tuo quam simillimus efficiare.

5. Et aperti sunt oculi eorum.

Coactus Christus fuit ad manendum cum discipulis invitatus hospitio. Vide jam quomodo liberalem compenset animum; redi- vivum se illis clare ostendit, eorumque animos donis ornat. Esto securus ô homo; si quid Dei causâ facis, non vincendum abs te Deum. Qui credit Deo, fæneratur; cum fænore enim debitum recipit. O liberalitas cum Deo! Utinam aliquando tui amor, studium, exercitiumque corda nostra occupet! Quis nolit aureum credere, ut centum aureos recipiat? sanè aut Deus mihi mendax est, aut parum promissis ejus fido, si parcus sum in Deum, si non sum in Deum dives.

Feria

Feria III. Dominicæ

Paschatis.

1. *Pax vobis nolite timere.*

O Jucundam salutationem, & nonnisi post Christi Resurrectionem optime usurpam! Ubi pax, ibi Deus. Unde quando Christus pacem dat discipulis, Deum ad illos inducit, filios Dei facit; juxta illud; Beati pacifici, uoniam filii Dei vocabuntur. Vides quanta conferat bona Christus, pacem conferens. Unde sequitur; Nolite timere. Quid enim timeam, cum pacem habeam, cum pace Deum, cum Deo credidate in cælestem & omnia? O pax quæ uolum omnium immortificatorum hominum superas, quando te potiar? mi Christe affer pacem ad me semper, quoties te in Sanctissimo Sacramento percipio.

2. *Pax vobis.*

Christi discipulis, non vobis discoli & impii, Non est pax impiis, dicit Dominus. Apud illos justos pax vera; juxta illud: Qui posuit mes tuos pacem, & adipe frumenti satiat te: instrumentum est vita iusta, adeps ejus pax. Justi satiantur, quia fruuntur. Unde & Isaias; Redebit, inquit, populus meus in pulchritudine facis, in tabernaculo fiduciae, in requie opulenta. At pax impiorum, non pax; quia non pulchra, quia sine fiducia, quia non opulenta.

3. *Videte manus meas & pedes meos.*

Quia ego ipse sum; palpate & videte. En veritas resurrectionis Christi, En efficax discipulorum in fide de hoc articulo confirmatio. En molesta infidelitatis eorundem accusatio!

sio! En liberalis ad Divinitatis thesauros tractan-
 dos, habendosque invitatio! O Beatam animam,
 quæ à Christo ad hos misericordiæ fontes invitatur! Et quoties ego invitor abs te, ó Bone
 JESU, administro Sacra menta vel percipio, præ-
 fertim Eucharistia, quid aliud mihi loquens,
 quam istud; Vide manus pedesque meos, quia
 ego sum; vide & palpa. O dignitas Sacer-
 tum, scilicet, Sacra menta usurpantium! Attende
 etiam quod Christus discipulorum fidem per
 omnes corporis sensus stabiliverit. Videri se
 jussit? en oculos visumque firmat: Loquitur
 illis amabiliter? en auditum: Comedit coram
 illis, extra corporis glorificati necessitatem? en
 gustum. Palpari se tangique imperat? en ta-
 ctum: Odore corporis sui gloriosi eos re-
 creat? en odoratum. Quis jam de resurrec-
 tione dubitandi locus? Vere aperuisti discipulis
 tuis sensum Domine JESU, aperi & nobis, ut effi-
 caciter credamus, nos etiam olim resurrecturos,
 sicut Te credimus resurrexisse.

DOMINICA I.

Post Pascha.

1. *Stetit JESUS in medio Discipulorum.*
Joan. 20.

Considera, quam frequenter JESUS tui cau-
 sa consistat in medio Discipulorum ad vocem
 Sacerdotis, januis clausis, invisibiliter, Pane in
 suum corpus mutato consistit illic in medio al-
 taris, in medio plebis suæ. Mirare tantam Deitui
 dignationem; judica te illâ indignum; gratias
 Deo age; gaude de tam bono Domino tuo, tam
 ama.

os tractan-
m animam,
ontes invi-
, ô Bone
ipio, pr.
i loquens,
neos, quia
s Sacerdo-
! Attende
fidem per
Videri se
Loquitur
redit coram
atem? en-
t? en ta-
i eos re-
surrectio-
discipulis
is, ut effi-
rrecturos,
I.
orum.
s tui cau-
ad vocem
, Pane in
medio al-
um Deitui
; gratias
o tuo, tam
ama.

unabili, sociabili, qui etiam ad manducandum
cum dignatur descendere. O quanta dignatio!
in medio stat JESUS discipulorum, in medio alta-
rum, in medio hominum, in ore visceribusque il-
lum: Agnosce anima mea hanc stupendam
tui bonitatem.

1. Serò, una Sabbathorum, Fores clausæ, Disci-
puli congregati.

Agnosce conditiones ad adventum JESU ne-
cessarias, sive communicaturo requisitas.
Utsit serò apud te, hoc est; ut tibi solatia lau-
s lucisque humanæ occidant, & ut inclinentur
imbræ occupationum externarum: Verecun-
us enim est sponsus tuus & turbas aversatur.
Vel serò, propter vehemens desiderium adven-
tus ipsius. Vel serò, ob longam perseverantiam,
anlem exspectationem ac sustinentiam Domini,
non enim quando tu voles, sed quando ipsi vide-
tur, veniet: vel denique, Serò, in tenebris sci-
per & solitudine, in squalore & humilitate, ibi
nun nos constitutos, libenter JESUS visitat. 2.
Si sit Sabbathum: Festus nempe dies, ut ferietur
sens ab omni opere, non solum malo aut otio-
s, sed etiam minus sancto, intendat autem laudi
divinæ, sciens quoniam sabbatum Domini est;
vide ergo, an quando communicandum aut ce-
lebrandum tibi est, Sabbathum apud te sit? vide,
quid præter instantem communionem vel
celebrationem aliud cogites? Quam enim quæ-
putas graviorem magisque urgentem, ac ma-
gus anticipitem occupationem hâc unâ, tractare
videlicet Dominum majestatis, eumque vel in
vita vel in mortem sumere? 3. Fores clausæ:
oris scilicet, cordis, aurium, oculorum, nec eo
solum

solum die quo adventum Dei præstolaris, sed & pridie. An enim decet linguam, quæ verbum æternum & Deo Patri consubstantiale ferre, immo etiam confidere debet, verba otiosa, jocosa, alia-
ve his pejora proferre. An decet oculos esse vagos, qui Deum suum veniente & præsen-
tem sunt visuri? An decet cor distrahi, aut in-
quinari cogitationibus inutilibus, quod Deum suum hospitio excipere debet? An aures vana-
audire decet, quæ excipere debeant quid loqua-
tur in se Dominus Deus suus? 4. Congregati
discipuli: sit videlicet amor integer, & unio
cum omnibus; ut nec tu ulli, nec tibi ullus of-
fensus sit, quin primus eum tibi conciliatum red-
das. Sic itaque paratum JESus libens volensque
invitere festinabit.

3. Pax vobis.

Quid afferat aliud Angelus pacis quam Pa-
cem? Utinam vero liceat nosse qualem
JESus suis afferat pacem! Non talem, quasi nul-
lum sit bellum; non pacem ita, quasi nulla sit
angustia quæ prenat, nulla probatio quæ affli-
git, sed pacem quæ ab hoste impugnatur, & non
turbatur; quæ in probatione constans est, in
tristibus læta, in angustiis animosa. Unde Christus
datâ pace, manus & latus ostendit; Manus,
videlicet, quia in hac pace laborandum est; La-
tus, quia patiendum, quia tensionibus, calcari-
bus, ac stimulis adversariorum illud exponen-
dum. Vis pacem habere Anima mea? pacem
Christi require. Pax vero Christi in patiendis
& sufferendis adversis, non autem eis refugien-
dis est; non habet Christi pacem, qui adversis
caret, sed qui in adversis gaudet. Affer, Domine
JESU,

aris, sed & illu, hanc pacem ad animam meam, ut sciat in
iæ verbum no perfecta sit lætitia, feramque fructum cen-
ferre, imo sum in patientia.

4. *Ostendit manus & latus.*

U t viderent quod pro eis gettisset & susti-
nuisset. Manus, ut scirent se in manibus
scriptos; Latus, ut viderent se in latere &
nde Christi conservari, sibique illud tutissi-
um ac paratum contra metus Judæorum, va-
norumque hostium insultus, esse perfugium;
ita illud: Pone me juxta te, & cujusvis manus
ignet contra me. Ostendit eis manus, crea-
ces, Redemptrices, remuneratrices, auxiliatri-
e. Ostendit latus; indicans se verum esse
dam, qui ex latere suo formasset Eam, San-
ctam Ecclesiam, ostendit manus perforatas, ut
Christo talia passo, intelligerent quid sibi Dei
usa sufferendum laborandumque sit. Osten-
tatus, quod videlicet & ipsi oppositu laterum
orum deberent pro gloria Dei stare. Osten-
tum in manibus auxilium, in latere solatium. O-
stendit manus, & latus; ô quantos thesauros!
unquam terra tales vidi. En anima mea fodi-
en venæ, cruere ne dubita, ditaberis.

5. *Ostendit manus & latus.*

Christus Dominus in corpore suo vulnera re-
tinuit, multis de causis. 1. Ut ostenderet,
corpus redivivum surrexisse, quod tanta
oper fuisset passum. Unde disces, Corpus non
stra atteri laboribus, cum labori respondeat
gloria. 2. Ut pateret, quanti suam Christus fa-
ctum passionem, cuius insignia in corpore suo
sorioso voluit conservare. Unde Christi pas-
sionem disces estimare, & eam, identidem piè

ac

ac religiosè meditari. 3. Ut horum vulnerum
 respectu, Christus ipse novos semper in se ergo
 nos amoris ignes excitaret; memor videlicet
 quod nostri causa, vulnera illa sint suscepta. Al-
 fuesce ergo & tu, hæc Christi inspicere vulnera,
 ut nova semper concipias charitatis incendia.
 4. Ut horum oppositio vulnerum, iram paternam
 mitigaret, indignationemque ejus in homines
 emolliret. O Pie JESU! quoties miser ego pe-
 riissem, nisi me vulnera hæc tua defendissent!
 5. Ut ipsis vulneribus, gloriosum suum corpus,
 & hanc gloriam corpori, pro illis vulneribus da-
 ret. O Beatæ cicatrices, quæ ad corpus hone-
 standum assumentur! quæ pro ornamento glo-
 riosi corporis adhibentur! Ita novit Deus omnia
 nostra incommoda, in commoda & ornamenta
 convertere. 6. Ut habeamus semper libros pa-
 tentes Divini amoris, possimusque legere, &
 quantum nos Deus dilexerit, & quantum ipsum
 diligere debeamus. Etenim, quot sunt in cor-
 pore Christi vulnera toties inibi scriptum puta:
 Sic Deus dilexit mundum, & diligit sicut dilexi
 vos; Ne avertas unquam oculos tuos à libis
 istis, multa enim disces si hanc scripturam disces.
 7. Ut nobis præsidium & refugium relinqueret
 contra omnes hostium nostrorum infestations,
 sive enim passionibus perturbaris, sive adversis
 vitæ hujus premeris, sive te daemon oppugnar,
 sive mentis cæcitas hebetat, sive te malitia pravæ
 voluntatis inquietat, sive tempor infrigidat, sive
 cupiditas versat, sive defectus arcat, omnium
 hinc malorum medicinam hauries. Hic quies-
 habitat, hic omnium securitatum sedes est, hic
 terror dæmonum evanescit, hic lux refulget, hic
 oleum

G. DILLER
 BICKI
 oper. accep.
 Tomus III.
 Nov
 58

oleum miserationis stillat, h̄c ferventis charitatis
igniculi accenduntur, h̄c omnium plenitudo
bonorum, & omnium divitiarum thesauri con-
tinentur. 8. Ad æternam damnatorum igno-
miniam, Christus h̄c sua servavit vulnera; ut
illis iis, agnoscant in quem pupugerint, intelli-
gantque, nullam sibi salutis tamdiu spem fore,
quamdiu vulnera illa in Christi corpore à se vel
inflicta, vel contempta manserint. Exhorresce
cor meum, & hoc tam acceptabili tempore utere.
H̄c vulnera horti nobiles sunt paradisi, po-
ma nova & vetera continentes: sunt cellæ vina-
æ, quas ut intres, præit Thomas ingredere &
adbriefatem pota: Omnis in vini hujus ebrie-
tate temperantia. Omnis in hoc vino ebrietas
alutaris. Sunt soles, totum cælum radiis suis
lustrantes: pande itaque cor tuum, ut his radiis
lustreris, ut nubila cupiditatum dissipentur, ut
saludes luxuriæ siccentur, ut abscedant ignoran-
& tenebræ. Sunt fontes abluendis sororibus ac-
commodati, levandæ siti idonei, rigandis plan-
ulis optabiles. Sunt succensæ fornaces, igne
benillimæ: alges? accede, calefies, imò ardebis.
Sunt apothecæ omnium aromatum genere re-
pertæ, odore beato plenæ, ut mens inde recre-
tur abunde; Sunt ubera lactis, quo lactentur
infantes, cibo solido nondum idonei. Curram
mi JESU post te, memor uberum tuorum! Sunt
paratissima triclinia; comedere igitur fidenter
de ferculis istis, bibe avide & largiter de vino
no, nulla metue venena, omnes cibi sunt anti-
to, sunt sanitas, saturari licet ad ingluvem
usque: Non est hic panis arctus, non aqua bre-
vis, maria sunt ista, horrea sunt ista, ut quid fame
H̄c quies-
des est, hic
efulget, hic
oleum
V. P. Drus. b. Op. X. K. peris?

V.P. Drusb. Op. X.

K

peris?

peris? quem accusabis si ad has mensas non accidis? Sunt Gazophilacia unionibus refertissima: quos uniones vis? accede, cape, habe. Et iam tibi dicitur quod Apostolo, Affer manum tuam, & mitte in latus meum: immitte in manus meas, in pedes meos. Felix anima quae his se ornamentis ornat, & conspectui sponsi sicut! Sed in tanta opum varietate, quæris quid potissimum eligas? si me consulis, nihil prius accipiendo censeo, quām ipsa vulnera; hoc ornatu, hoc amictu, Christo totus similis ero.

6. *Gavisi sunt discipuli vijs Domino.*

Christus manus & latus ostendit: Discipuli verò viso Domino gaudent: tanquam dicat Evangelista; Discipuli vijs Christi manibas & latere gayisi sunt. O quoties tu, & manus Christi in te vel aliis, opera scilicet Christi vides! amorem Christi erga te vel alios, non aure solūm, sed oculis etiam, & penè manu palpas, & tamen, tantū abest ut gaudeas viso Domino, ut necdum authorem bonorum cognoscas, illivè laudem tribuas, sed vel tibi arroges, vel aliis bona invideas, tristerisque de illorum successu ac favore. Assuesce amare Dei dona, tam in te quām in aliis, pro iisque gratias Deo agere, & pro augmentatione illorum ei supplicare.

7. *Sicut misit me Pater & ego mitto vos.*

O JESU quomodo misit te Pater tuus in mun-
dum? an in splendore, pompa, sufficien-
tia rerum, cum gloria, laudibus, humanis? Aut,
ad quid misit te Pater? an ad conquirendat ter-
rena bona & regna? non verò in humilitate, pau-
pertate, contemptu, dolore, nuditate, ad que-
rendas animas, ad faciendam voluntatem Patris,

ad viam
tus cum
sum ope

Chari-
pro
Viderun
gaudium
dia com
superbia

Dixi-
da
fides en-
mentum
is fides
fine mir-
fideles c-
signa, su-
verò o I-
Ecclesian
contrari

O Ut
ve-
hora! S-
co, dicar
peracto
nus meu-
lio, si
dicam, d-
et offe-
sontra n-
matione

as non ac-
refertissi-
habe. E-
er manum
tte in ma-
na quæ his
onsi sistit!
uid potis-
rius acci-
oc ornatu,
no.
Discipuli
uam dicat
anibus &
nus Chri-
ti vides!
aure so-
palpas, &
Domino,
seas, illi-
, vel aliis
successu
tam in te
gere, &
vos.
in mun-
sufficien-
nis? Aut,
date ter-
ate, pau-
ad que-
in Patris,
2d

ad viam vitæ docendam. Confer tu missiones
tuas cum Christi missione, & invenies te delica-
tum operarium in vinea Domini.

7. *Vidimus Dominum.*

Charitatis hæc virtus est, ut suo non contenta
profectu, aliis communicet bona Domini.
Viderunt Christum discipuli, & communicant
gaudium suum Thomæ. Disce & tu sine invi-
bia communicare aliis bona Dei, modo circa
superbiam.

9. *Nisi videro non credam.*

Dixisse debuerat Thomas; Si videro non cre-
dam; nam cum quis videt, quid credit?
Fides enim eorum est quæ non videntur, & argu-
mentum non apparentium. Talis aliquando in
fides est, qui miracula desiderant, cum tamen
sine miraculis credenda sint dogmata fidei. In-
fideles opus habent miraculis, Judæi quærunt
signa, supra quorum corda velamen est. Ego
vero ô Domine, credo omnia quæ revelas per
Ecclesiam tuam, licet Angelus de cælo lapsus
contrarium dicat.

10. *Dominus meus & Deus meus.*

O Utinam hæc cordi meo hæreant medullitus
verba! ô utinam mihi familiaria omni sint
hæra! Sive Sanctissimæ Eucharistia communica-
to, dicam Dominus meus & Deus meus, sive
peracto aliquo opere bono, concludam Domi-
nus meus & Deus meus sit benedictus; sive ab
ilio, sive à me quidpiam factum mali, illico
dicam, doleo quia Dominus meus & Deus meus
et offensus. Permitit Deus aliquid clavis, aliquid
contra meum desiderium, contra meam existi-
tationem? Laudetur Dominus meus & Deus
meus

K. 2

meus

meus. Occasio sese offert peccandi? Prohibet Dominus meus & Deus meus absit ut agam. O Domine imprime dulcissima hæc verba cordi meo profundius, Amen.

DOMINICA II.

post Pascha.

1. *Ego sum Pastor bonus.* Joan. 10.

VERè bonus, quia cum non habuerit in mundo pascua suis ovibus salutifera, panem de cælo illis præstítit, dans illis propriam suam carnem in cibum. Boni dicitur Pastoris esse, tondere pecus & non deglubere. Quantum vero boni Pastoris erit, semetipsum & tondendum & deglubendum dare pro ovibus, in modo totum dare ovibus. Ecce sicut ovis coram tondente se obmutuit, ita factus est nobis, pro nobis in escam, ut proprio sanguine viveremus & corpore. Aperi oculos fidei anima mea, & Christum in Sanctissimo Sacramento latentem intuens, dic; Verè tu es Deus absconditus, verè Tu es Pastor bonus! Benedic anima mea Domino, & noli obliuisci omnes retributiones ejus.

2. *Ego sum Pastor bonus.*

VERè bonus Pastor cui adeò curæ & cordi sunt oves suæ, ut cum in mundo non inveniret Pastorem cui oviculas committérerit suas, ipse de cælo descenderit, ad eas pascendas. Unde etiam similis illis incedit, ante ipsas vadit, dans eis in se ipso exemplum. Imitare ergo anima mea Pastorem tuum. Quæ enim major oviculæ felicitas, quam assimilari Pastori suo? Quanta autem sub hoc pastore securitas, si modò ovis se pasci sinat.

Prohibet frat: O! vix profugis ab hoc Pastore! Cogita agam. O vero, Christum etiam nunc hoc munus Boni pastoris diligenter obire, dum tam frequenter oves suas visitat; partim in Sanctissimo Sacramento, partim in inspirationibus & solatiis in amis, partim tribulationibus. Tuum munus domino est, ne te pastor tuus aliquando vagam, erraticam, discolam ovem inveniat. Age si hoc articulo ad te veniret, qualem te inveniret? num similis iis quae de grege tonsarum sunt, omnes gemellis fratribus, & sterilis non est inter eas? An confractam, an scabiosam?

3. *Bonus Pastor animam suam dat!*

O Quantum tu ab hoc boni Pastoris distas exemplari! quid laboris, quid periculi, quid defatigationis, quid incommodi subis, pro animabus fratrum tuorum? Oves illae sunt, & quidem errantes; tu illarum saltem ex charitatis obligatione Pastor, quid illarum causa agis? Si minutissimas commoditates negligere propter eas nescis, quomodo animam pones pro illis? Et amen si id non facis, bonus Pastor non es, Mercenarius es.

4. *Mercenarius.*

O Te maledictum si mercenarius es! non potes majus convitium à Deo audire, quam si dicat tibi mercenarius es, si propter quid tenuum Deo servis, si præminentias queris, si non gratis Deo servis, si nihil laboris subis, nisi simul aliquid temporalis proventus sequi videas, mercenarius es, Pastor non es! O Deus! quid mihi est in cœlo, & à Te quid volui super terram! Deus cordis mei, & pars mea Deus in eternum. Nihil habeo in cœlo aut in terra Deus

K 3

meus

meus, quod à Te velim mihi dari , nihil habeo quod velim accipere à Te, præter Te: sed Teso- lum volo, imò etiam (liceat dicere) nec Te vo- lo, sed Te libens carebo, dummodo tibi place- am, & aliquid in augmentum gloriae Tuæ facere possim. Nihil enim tu mihi debes tui, & ego to- tū me debeo Tibi.

5. Non pertinet ad eum.

DE segnibus & pigris hoc dictum puta. Hi enim quoties ad curam animarum, ad exci- piendas confessiones, ad habendas conciones, ad visendos pauperes evocantur, mox respondent: Non pertinet ad me de ovibus: Quoties amore obedientiæ ex ordine domestico aliquid agendum est, non pertinet ad me, aliorum, juniorum id est. Sed ô homo! quid dicis? nonne ad te per- tinet de ovibus JESU? tunc negliges oves Christi? non curabis animas Crucifixi Sanguine, vitâ, morte redemptas? & quid pertinebat ad Chri- stum de Anima tua, pro qua ille tot fecit mira, tot pertulit dira, tot subivit abjecta & sua divini- tate indigna? Non te miseret sanguinis Christi, quem nequissimus Sathan in animabus homi- num calcat, & ad pænas æternas rapit, facitque fomentum ignis perpetuum, Sanguinem illum, qui erat arrha vitæ, & salutis perpetuæ officina futurus. O zelus meus! expurgiscere: en lupus, & hic multiplex, qui rapit & dispergit oves: en superbia, en divitiarum jactantia, en opum cura, en Sanguis sanguinem tetigit, & inundaverunt mala, en atheopolitica, en hæresis, en Dei no- men blasphematur; ô pertineat hoc ad te cor- meum! Domine forma me gratiâ tuâ, & Pastor- rem me fac tuum, ut plurimostraham ad Te.

6. Cog-

6. Cognosco oves meas.

Christus ita cognoscit oves suas, ut eas cognoscendo esse suas, simul faciat suas. Si possem intelligere quid adhuc desit mihi, ut ovis Christi sim! ô si possem cognoscere, quid sit cognosci à Christo inter oves ejus! non ita curiosè alienas de me inquirerem cognitiones; sufficeret mihi à Deo meo cognosci, interque oves ejus numerari, nec judicia de me hominum curarem. Cognoscit JESUS oves suas, & dat illis hoc, per quod sint oves ejus. Vis cognosci à Christo inter oves ejus? notas ovium ejus assume. Hæ autem sunt: Bona agere, mala pati.

7. Non sunt ex hoc ovili.

Habesne & tu oves alias quæ non sunt ex hoc ovili Christi, quasque te adducere oporteat? mores tui indisciplinati, passiones mortificatae, sensus tui adeo sparsi & laxi, lingua garrula, judicium tuum adeo tenax & temerarium, suntne oves ex ovili Christi? minime. Tua nec ad institutum viræ tuæ religiosæ. Quare, importet eas adducere, immò jam oportebat dudum eas adduxisse, si verus bonusque pastor esse vobis. Jam itaque sine mora adduc eas, ut sit unum ovile, unum conformitate, unum charitate, unum perseverantiâ. Vide mi jESU: alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili, oportet te & has adducere: Adduc ergo eas, ut sim totus tuus, & nihil sit in me quod sit extra ovile tuum.

8. Vocem meam audient.

O Quam vocem audient! Non vocem exasperantem, non verbum asperum, sed Vocem virtutis, Vocem salutis, Verbum vitæ æternæ,

quo in æternum pascentur & vivent. Quando autem? nunc quidem ex parte, mi JESU, oves tuæ audiunt vocem tuam, ex parte custodiunt illum: tum autem ex toto & revelatâ facie, cum diceat illis: Venite benedicti. O quâm beatus ero, si fuerint reliquæ seminis mei ad audiendam claritatem vocis tuæ! Sonet vox illa tua in auribus meis; Vox enim tua dulcis, & facies tua decora. Tunc verò erit unum ovile & unus Pastor, tunc vades ante oves tuas, & ipsæ ingredientur & egredientur post te, & pascua invenient semper, quia tu eris pastus ipsarum, de te, & gloria tua satiabuntur, & pascentur in æternum usque, & ultra.

DOMINICA III.

Post Pascha.

I. *Modicum ergo non videbitis me. Joan. 16.*

Verè modicum est quin à nobis videatur JESUS. Modicum, siquidem species Panis, obstat quominus ipsa Divinitas latens cum humanitate videatur. Sed ô fides sustine modicum; sustine invisibilem quasi videns eum, sustine latenter quasi verè presentem? Ne tristis, anima mea, quod per modicum non videas JESUM tuum, ecce supplebitur damnum tuum, gustabis namque eum, quem modicum non vides. Nunc enim mavis ad tempus illius carere visione, cuius plenam accipis gustationem. In tua, anima, potestate est, tantum gustare quantum vis, dummodo præparata accedas. Purga linguam, acue palatum & gusta. Quanquam quid gustatione pensari visionem dico?

Quando dico? non pensatur sed gustatio præcedit; Gū-
l, oves tua sunt illam. Glare enim & videte ait Psaltes, vis videre JESUM
cum dices: anima serva ordinem. Gusta prius, ut videoas?
Non est enim cibus carnis sed spiritus. Cibus
cūs ero, si quidem carnis prius videtur quām gustatur; Ci-
am clarita- bus verò animæ, prius gustatur quām videtur,
ibus meis; plus sentitur, quām cognoscitur, prius posside-
ora. Tunc quām videtur, nisi enim possidetur non vi-
unc vades deretur. Adeò sincerè nobiscum agit Deus,
egredien- ut prius se nobis gustandum quām videndum
r, quia tu ibiuit; quo ipsi judicare probareque possi-
tua satia- mus, Dignusnè sit quem videre desideremus, ad
isque, & quem videndum aspiremus, oculosque nostros
attollamus. Lauda, ô anima mea, mirare, toti-
que mundo & creaturis omnibus tantam JESU
benignitatem prædica, redde te illi totam, festi-
naque ad ipsum gustandum & videndum.

2. *Modicum & videbitis me.*

Ustine Dominum anima mea, cupisnè dissol-
vi & esse cum Christo? modicum & vide-
bileum. Premunt te afflictiones, ita ut vivere
vadeat? modicum & videbis me, ait Dominus.
Modica tibi necessaria est patientia. multas vi-
bris tibi injurias laboresque sustinere? modi-
cum & videbis me, ait JESUS, Pro isto modico,
evidi, & momentaneo tribulationis præsentis,
eternum gloriæ pondus habebis, id est, visione
dei perfrueris, JESUMque videbis. An sufficit
aboribus præmium hoc? verè modicum à no-
bus exigitur ut possimus videre JESUM, Fac mo-
dicum, dicit Christus, & videbis me, contende
modicum, eleva oculos, exi foras, ascende ar-
borem sycomorum, abi ad discipulos & dic eis
volo videre JESUM: nonne ista modica sunt?

K 5

fac

fac illa, & videbis IESUM: modicum est Fides, modicum est amare Deum, modicum est quod Dominus ait, Nolite judicare, & illud; Quod superest date eleemosynam, & omnia munda sunt vobis. Fac ista modica & videbis IESUM. O quām modica res ista sunt, quā ad tam magnas perducunt!

3. *Modicum & jam non videbitis me.*

O! Si consideraremus quām modica ista sunt quā nos à Deo separant & avertunt, quā nos à perfectione vitæ & multis meritis retrahunt! puderet sanè nos dementiæ illius. Contemne tandem anima mea modica ista, ea quæ par est astima. Propter modicos defectus venialiaque peccata aut omissiones leves, visio Dei saltem ad tempus aufertur, arcetur anima à complexu dulcissimi sui sponsi, aspersa pulvrisculis istis. Excute illos, & quantum potes, à venitibus abstine.

4. *Modicum.*

Modica creatura est quā à Magno Deo nos separat. Cogita totum quod in mundo est, nonne modicum est? Percurre omnia quā sunt, vivunt, sentiunt, intelligunt, nonne modica sunt? Percurre ea quā ad splendorem, pomparam, honores, divitias, delicias, potentiam, maiestatem optari possunt, nonne modica sunt? Te ipsum considera quod es, vivis, sentis, intelligis, duras, quod possides, desideras, habes, nonne modica sunt? Dixit Psaltes; Verumtamen universa vanitas, omnis homovivens. Cogita tandem; Deum creatorem tuum, quantus ipse est? Et tamen si illa modica spernis, Deus se tibi

um est Fidei
cum est quod
illud; Quod
mnia munda
idebis JESUM
æ ad tam ma
it is me.
odica ista sum
vertunt, qua
meritis retr
illius. Con
ista, ea que
s defectus ve
ves, visio De
anima à com
sa pulvriscula
otes, à venia
gno Deo nos
od in mundo
re omnia qua
nonne modi
dorem, pom
tentiam, ma
modica sunt?
s, habes, non
Verumtamen
ens. Cogita
quantus ipse
s, Deus sele
thi

bi donat; si vero haec modica amplecteris,
Deus tibi se se negat.

5. *Modicum.*

Modicum est vita mea: Ergo urgere perfe
ctionem meam debo. Modicum hacte
us pro Deo, caelo, salute mea laboravi: Ergo
n, Nunc capi, & magnis passibus præteritæ
negligentia damna pensare volo. Modicum
ant merita mea: Ergo non est unde superbiam,
secunde magnam mercedem exspectem. Mo
dicum ferveo, & tamen hoc fervore, in aeternum
trvere, & vigere, & vivere volo. Modicum ro
boris & virium habeo, tam facilè pecco, quam
tale spiro: Ergo cautè mihi ambulandum:
ego Dei auxilium jugiter implorandum est.
Modicum valde est quo perdere caelum, mereri
aeternum possum. Modicum est pro quo cae
sum promittitur, quo caelum venditur, quo
Deus possidetur: Ama, & habes eum. Quid
accidit, quam velle, quam amare? Amanti ni
lominus dat Deus seipsum. Proh! quantum
caesium, quam modico labore? Et tamen in
hoc modico, pigri & infideles passim invenimur.
Modicum illud hominum est, quod in caelo est
naturum, nam multi sunt vocati, pauci electi;
qua pauci pro caelo laborant, prout laborandum
est. Illudimus Deo plurimi nugantes, & quid
us aliud curantes ferventius quam salutem no
stram; quod loquor quoque de his, qui nulli
alieri rei se vacare prætendunt quam Deo. Pau
di salvandi sunt: Timete itaque Deum, etiam
omnes Sancti ejus, etiam vos virtute potentes,
cum timore & tremore operemini salutem ve
stram. Etsi enim magna est misericordia Dei, &
parata

parata recipere poenitentes, attamen terret me
veritas ista, quia angusta est porta quæ ducit ad
vitam, & pauci sunt qui inveniunt eam. Deus
bone! pauci sunt qui inveniunt! Ergo forte
pauciores qui intrant: ergo forte pauciores qui
salvantur! Deus meus! inveni quidem portam,
video me esse in via, sed da Domine intrare, da
progredi, da transire usque in locum taberna-
culi admirabilis, usque ad domum tuam.

7. *Nescimus quid loquitur.*

Incognita lingua videtur hominibus, quando
illis dicitur, Modicum, quando repetitur, mo-
dicum. Omnia enim existimant magna, obser-
vant ut magna, deflent ut magna: ô stulti, mo-
dica sunt ista, imo ad vile nihil tendentia;
verum hoc non capiunt homines, & dicunt,
Nescimus quid loquitur. Sic enim terrena cu-
rant, ac si Evangelio non crederent. Sed vere
nesciunt, quia verba medullitus non interno-
scunt, sensumque eorum non penetrant, nec
intelligunt corde.

7. *Plorabitis vos, mundas gaudebit.*

And oculum patent ista. Quis enim conte-
nitur nisi servus Dei? Quis deridetur,
nisi justi simplicitas? Quis vero honoratur nisi
amicus mundi? At noli simulari in malignantis
bus anima mea, Elige abjecta esse in Domo Dei,
magis quam habitare in tabernaculis peccato-
rum. Tabernacula enim sunt transitura, non
domus æternitatis. Elige modicum hunc plan-
etum, ut gaudium possideas sempiternum. Sic
enim ait veritas! Tristitia vestra vertetur in gau-
dium. Verè vertetur, & nunquam immutabi-
tur; quia gaudium tuum Deus erit, qui non
mutatur,

terret me
ducit ad
Deus
ergo forte
ciores qui
n portam,
trare, da
taberna-
am.

mutatur, quique nunquam recedet à te, quia
audium tuum nemo tollet à te, sed erit Dilectus
tibi, & ad te conversio illius in aeternum.

DOMINICA IV.

Post Pascha.

1. *Et nemo ex vobis interrogat me, quo vadis?*

Joan. 16.

Meritò JESus conqueritur de iis, qui com-
municantes, eum non interrogant, *Quo
vadis?* *Quo vadis?* quique nihil considerantes
vrum quæ agunt, cum quo, aut quomodo
agunt, Corpus Domini non dijudicant. *O Do-
mine quo vadis?* ad mene vadis? ad peccatri-
um creaturam tuam, ad fugitivum debitorem
tum, ad proditorem tuum, ad locum plenum
squaloris, sordium, immunditiae, vani-
tatis, superbiæ? *O Domine!* *quo vadis?* Da
mihi, piè JESU, penetrando cognoscere quo va-
dis, quando ad me in Sanctissimo Sacramento
vadis? Sed adhuc interrogò Domine JESU,
Quo vadis? ad eum quem ad gloriam tuam
reasti, ad eum quem sanguine tuo emisti, ad
sum quem infinitis beneficiis in singula mo-
menta afficis? ad eum quem de millibus in ser-
vam, in discipulum tuum, in amicum, in spon-
suum tuum elegisti. Rursum Domine JESU inter-
rogo, *Quo vadis?* de sinu Patris, de gloria, de
adorationibus, & laudibus Angelicis vadis ad
te? An sinus meus nobilior paterho sinu? an
anima mea cælum? an cor meum gloria tua? an
ego te purius castiusque adoro, quam Angeli
qui non
mutatur, *o Domine Quo vadis?* Sed vadis ditate
paupe-

pauperem, sanare infirmum, solari mœstum
 solidare confractum, erigere jacentem, sustinere
 ruentem, visitare hospitem, beare miserum
 O! amo te mi JESU, summum meum bonum, &
 benedico pietati tuæ Sed & te interrogo ô ho-
 mo, Quò vadis? an eò quo vadere debes, an ad
 eum, qui te in mundum misit, ut salveris? an ad
 eum quite quærit, ut damneris? vadisné ad eum
 statum, ad eam religionem ad quam vocaris, vel
 ad eum locum à quo fugere deberes? Hoc tuo
 opere quo vadis? Spectare Deum in eo & glo-
 riā ipsius? an aliquid temporaneum? hac tua
 inconstanti vivendi ratione quo vadis? ad per-
 fectionemné? ad Deum? ad cælum? an alio?
 Cur non dicis intellectui tuo subtilia magis
 quam utilia quærenti, Quò vadis? Cur non
 voluntati falsa bona magis, quām solida quæ-
 renti, & amanti Quò vadis? Cur memorie
 Deum non memoranti non dicis, Quò vadis?
 Cur non dicis judicio tuo aliena censuranti, sua
 verò laudanti, Quò vadis? Cur non affectibus
 se immoderatè exerentibus, cur non oculis vanè
 curiosèque circumspectantibus, cur linguae
 murmuranti, detrahenti, mordenti, invidenti,
 gulæ sese saginanti, deliciasque appetenti non
 dicis, Quò vadis? Cur antequam quidquam
 proloquaris, non dicis verbo tuo, Quò vadis?
 Cur intentioni operum tuorum non dicis, Quò
 vadis? Ecce via qua pergis præcipio termina-
 tur, opera quæ exerces in ignominiam tuam de-
 finent. Cur salutis tuae oblitus, tanto studio
 divitias, voluptates, robur potentiam, ac vani-
 tatem quæris? Quò seſtando ea, vadis? Allo-
 quere in iuper creaturas omnes, & quære ex iis
 Quò vadis?

Quò vadis? Vita mea quo vadis? tempus, forma, species, doctrina, scientia, imperium, maiestas, Quò vadis? O caro, monde, peccatum quo vadis? in quid verteris? quò me pertrahis? ô æternitas quo vadis? quo usque duras, quibus concluderis terminis?

2. *Expedit vobis ut ego vadam.*

Anè expedit proximis meis communique saluti, ut ego proficiam, Mea enim obsistunt peccata, quominus multorum à Deo per me procuretur salus. Dic ergo proximis tuis in corde tuo; Nunc expedit vobis ut ego me privatim ad vestram salutem exerceam, olim meis procurandam. Expedit vobis, ut vadam vobis exorare Dominum, ut me labori contemptui, inopiæ, confusioni, pro salute animam vestrarum exponam. Expedit vobis, ut sim vobis exemplo bono, si sum vestrum aliquibus occasio peccandi. Expedit vobis, ut me à familitate vestra segregem. Expedit vobis sensus dei, caro mea, ut vos durius in hac vita tractem, vobis melius olim sit in futura: quoniam tantum in gloria proficiemus, quantum in hac vita vobis ipsis vim inferemus.

3. *Si ego non abiero, Spiritus Sanctus non veniet ad vos.*

Vnde quād difficile sit & animæ & corporis suavitatem simul habere, cum Corpus Christi videri & simul Spiritus Sanctus haberi non possint. Despice ergo bona transeuntia & visalia: Despice voluptates & solatia externa, ut speriri possit interna. Tantum proficies, quantum tibi vim intuleris.

4. *Multa*

4. *Multa habeo vobis dicere.*

Paratus est Deus tibi multa dare, si tu solummodo paratus es accipere; Tolle impedimenta, tolle externa onera. Quomodo enim terrenis onustus desideriis, portare poteris cælestes thesauros? Melle implendus es, at si aetate es plenus, quo mel repones? O te stultum si terrenis posthabeas cælestia! Quid prodest tibi si universum mundum lucreris, animæ vero tuæ detrimentum patiaris?

5. *Non loquetur à semetipso.*

Spiritus Sanctus non loquitur à semetipso, tu autem si quid boni ad ædificationem profers à temetipso dictum putas? Ô pudor! Spiritus S. de alieno sumit, tu te sufficientem existimas: ex te, tanquam ex te aliquid cogitare posse putas; non ex Spiritu Sancto hoc est: is enim de alieno loquitur; at ex spiritu maligno, hic enim de proprio loquitur, unde & continuo mendacia loquitur. O si Ecclesia illis abundaret prædicatoribus, qui non à semetipsis loquuntur, sed quasi sermones Dei. Da mihi mi JESU, ut nunquam à memetipso loquar, sed quæcumque à te audiam, hæc loquar & enuntiem aliis.

6. *Non loquetur à semetipso.*

Num nescit à semetipso loqui? utique ipse est, qui arguet mundum, qui convincet mundum de peccato, de justitia & judicio: numquid ergo pro semetipso loqui nesciet, qui etiam alium convincet? Num à semetipso loqui non licet? nempe; mihi vindictam, & ego retribuam, ait Dominus. Nescit mansuetudo Christi defensionem, nescit à se ipso, pro semetipso

loqui, unde & JESUS in judicio tacebat, nec defendere volebat.

7. *Arguet mundum.*

Ignus mundus qui arguatur; Dignus quoque ille à quo arguatur. Quis enim verior Spiritu Sancto? quis nequior mundo? mendax est mundus, & à quo mendacii convincendus est? nonne & omnis homo mendax? Sanctissime Spiritus, qui solus verax es, veni, & convince mundum mendacii sui, argue eum peccati, quod facit; argue eum justitiae, quam non fecit; argue eum judicii, quod reformidat.

8. *Ille me clarificabit.*

Volo me clarificet os hominum, lingua mendax, lingua adulatoria, ignara quid lateat in homine; ille me clarificabit aliquando, qui clavis claritatis lucem inaccessibilem inhabitat, in cuius dextera sunt honores. O utinam, homo, solius ejus clarificatione contentus, omnes laudes humanas, omnes reputationes vacas despicias! O utinam quoque in omni opere tuo, hoc solum mihi solatium sit; Ille me clarificabit. Valeant censuræ hominum, valeant laudes eorum, Deum specto; Ille me clarificabit.

DOMINICA V.

Post Pascha.

1. *Creditis quia à Deo exivi.* Joan. 16.

Redimus etiam hoc mihi JESU, te à Deo exisse; quia Te præsentem in Sanctissimo Sacramento credimus, agnoscimus, & supplices te gloriamus, amamus, ac sumimus. Existi nimirum à Deo, ut nos duceres ad Deum: Existi à

V.P. Drußb. Op. X.

L

Deo,

G. DRILLER
BICKI
oper: accept:
Tomus III
N: V
58

Deo, ut nos donis ditas Dei: Existi quidem olim ab æterno à Deo per generationem æternam, existi in tempore per Incarnationem, at nunc existi per Sacramentalem panis in Tuum verum corpus transubstantiationem. Credimus hoc totum mi JESU, quia nemo potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi à Deo sit egressio ejus. Praesta itaque dulcissime JESU, ut Pater tuus amet nos, quia tu dixisti Apostolis tuis; Ipse Pater amat vos, eò quod me amastis, & credidistis quia à Deo exivi. Credimus & nos, & amamus te, & desideramus te suscipere in Sanctissimo Sacramento. Amet nos Pater tuus, & sufficit nobis.

2. *A Deo exivi.*

Est quod miremur, quod amemus, & quod gratias agamus. Exivit Verbum æternum à Patre secundum Personam Divinam, egressio admirabilis: Exivit à Deo ad naturam humanam in Incarnatione, egressio amabilis; & omnibus hominibus utilis; Exivit & sub specie Panis; ad quem? ad te ô homo! unde? de cælo interram. Ad quem? ad hominem peccatorem, ut cibus tuus fieret, tū in te maneret. Quid ages ô homo? mirare, ama & gratias age.

3. *Amen, amen dico vobis.*

Asservationem tam gravem considera. Sine dubio enim Christi sermo verus esse debet, & res quæ promittitur magni momenti. Si quid, inquit, petieritis Patrem dabit. Nihil hæc de iunctu ratione majus, nihil utilius, nihil liberalius; nihil ô homo excipitur; Pete cælum, pete gratiam, pete gloriam, pete quodvis donum, pete ipsum Deum, omnia hic promissa sunt. Si quid petier-

quidem
em ater-
nem, at
n Tuum
Credi-
o potest
à Deo sit
ne JESU,
Apostolis
e amaltis,
e in San-
tuus, &
& quod
eternum
egressio
imanam
omnibus
e Panis;
o inter-
rem, ut
uid ages
ra. Sine
e debet,
Si quid,
de jun-
ius; ni
ete gra-
n, pete
Si quid
petieri-

teritis: Ab omni dubitatione hæc promissio
na est: dicitur enim Amen Amen; & ab eo
non mentiri non potest Deo. Sume ergo ani-
mum, ô homo, & pete, quia parva sunt quæ pe-
& minora promissis: Fons manat, quin bi-
us; thesaurus patet, quin ditescis.

4. *Si quid petieritis.*

Propterea nihil impetras, quia nihil petis; pete
aliquid & obtinebis. Dicitur enim; si quid
petieritis. Nihil verò petis, quando ad oratio-
nem imparatus vénis; nihil petis, quando ad
tentem voluntatemque Dei non petis; sed mo-
dum amore & gratiā hominum, modò lau-
ren, aliaque his pejora petis & vaniora; O uti-
mā apprehendamus, à Deo, esse Quid peten-
tum, non Nihil. Ipse enim, Nihil nobis dare
non potest: cum Nihil, non factum sit ab illo,
hinc ipso sit.

5. *In nomine meo.*

Nō coimmemoratione videlicet nominis mei,
in vi sanguinis mei, in meritis, in humilitate,
et virtute obedientiæ meæ, quā obedivi Patri
meo usque ad mortem. In nomine meo, &
quasi mihi non vobis petite; filius enim Filio
adulgebit Pater. Aliqui in nomine suo petunt;
in nomine scilicet propriæ voluntatis; qui ea
petunt, sic & non aliter, hoc & non alio tem-
pore fieri volunt, præscribentes legem Deo.
Quia, licet non sint aliqui ita expressè animati
adpositi, tamen resignati & indifferentes non
ant in manus Providentiæ Divinæ. Petendum
in nomine JESU, quia hoc nomen super omne
nomen est, in quo nos omnes salvos fieri opor-
tuit. Hoc nomen Christo dedit Pater, ut in illo

omne genu flectatur: non ergo leve ducas, in
hoc nomine JESU petere. Certè in re magna
petitur, quia in præmio Christo à Patre dato pe-
titur. Homines, magnorum laborum præmia
servant, ea sola de causa, quod magno sint labore
parta & maximè si à Rege sint collata: Quantum
autem Christus laboravit? & pro his laboribus
cunctis, præmium à Patre cælesti accepit Nomen
suum: Hoc præmium contulit nobis Christus,
& dedit tanquam in usuram, ut cum eo acceden-
tes ad Patrem, oppignoremus ei cum opus est:
cā tamen lege, non ut nos illi, sed ut ille nobis
usuram solvat. Gratias tibi, mi JESU, pro hoc
liberali dono Nominis tui, volo frequenter eo
fænerari. Est enim hoc donum. Da mihi, dul-
cis JESU, hoc gloriosum donum, nomen tuum
JESU, dignè venerari, devotè colere, ardenter
amare. Homines communiter omnia nomine
alicujus faciunt, præfiguntque operibus suis
nomina sua, sic artifices, Sculptores, architecti,
Principes, rebus à se erectis, nominis sui austro-
ritate excusis, scriptores frontibus librorum sua
apponunt nomina; quibus significare videntur,
quod ea omnia in suo faciunt nomine. JESUS
verò omnibus suum vult præfigi nomen, omnia
vult suo nomine fieri, omnia propter nomen
suum impetrari: vultque nos docere, omnia
nonnisi propter se suaque merita nobis dari.
Hinc agnosce quanta reverentia & amore no-
men JESU sit prosequendum, in quantumque
eius venerationem, apud omnes promoven-
dum: cum in tantum JESUS nomen suum amet,
ut nec vitam, nec corpus, nec animam suam,
nec vulnera sua, tantum amet. Omnia enim
adversa

diversa in
impetrando
& dæmonio
Hoc fo-
qui
potius
Deum
emptione
paro-
postulante
e frustra
7. Peti-
ORimus
esse pli-
beatiss;
rum pler-
ollat à vo-
cium re-
perfect
Christum
in plenur
Hæc or-
timè dedi-
beat.
8.
Cogita
diu-
nem ve-
nem be-
plenum
plenum g-
tire, ô si-

G. DITLIZ
BICKI
OPUS ACCET
Tomus III
N. V
58

diversa in eo nos pati jubet, omnia in eo nobis
impetranda promittit, omnia contraria superan-
& dæmonia in eo ejicienda prædictit.

6. *Usque modo non petistis.*

Hoc fortè singulis nobis dictum putemus,
qui potius in nostro, quam in JESU nomi-
potius in nostris meritis confisi, quam Chri-
Deum oramus. Erubescamus de hac præ-
emptione, & Christo ejusque nomini hanc
rogativam tribuamus, omnia in eo à DEO
postulantes; maximè concii, nos nostro nomi-
frustra omnia petere.

7. *Petite & accipietis, ut gaudium vestrum
sit plenum.*

Primus sensus est; si vultis gaudium vestrum
esse plenum, petite: 2. Scitote, quid petere
beatiss; non aliud quam hoc, ut gaudium ve-
rum plenum sit, & gaudium vestrum nemo
allat à vobis. Quod idem cum eo est; Quærite
cum regnum Dei & justitiam ejus. 3. Nihil
perfectius, quam cum petitio nostra intendit
Christum: tunc enim verè gaudium nostrum
sit plenum, quia petita nostra obtinebimus.
Hæc orationis est excellentia, ut qui ei ap-
timè deditus est, gaudium plenum semper
abeat.

8. *Ut gaudium vestrum sit plenum.*

Ogita quid sit gaudium illud plenum. Gau-
dium, primò est de bono quod est præsens,
enam verè, de bono quod perfectum est, quod
enam bonum est, implens omne desiderium.
plenum Bonum, non nisi Deus est, Ergo &
plenum gaudium non nisi de Deo est. O Amare,
tire, ô sibi perire, ô ad eum pervenire! ô quan-
L 3 tum

tum Bonum, quām plenum Deus est, quid nationis
 illo non bonum! aut quod bonum est extra vim
 illum? O Deus meus & omnia! Nulla alia bona sunt plena, nulla alia cor implet, solus Deus implet, quia solus Deus plenum Bonum, vocantur tamen etiam plenum bonum, opera bona, perfecte facta, secundum illud: Non invenio, ecce opera tua plena coram Deo. Plena non sunt, quae circumstantiam aliquā carent; quae non propter solum Deum, aut ut illi placeant, aut quia ille dignus est, sunt, & ita qui in uno offendit, fit omnium reus. Sunt equidem & gaudia plena, sed pauca! quoties gaudium habent mundani, sed non plenum, deest aliquid, perpetuum non est, cessat. Quod ergo est plenum? Primum in Deo, & in cælesti Patria, ibi est certa securitas, secura æternitas, æterna felicitas, felix suavitas. Secundum in hoc: Petite & accipietis, hoc est in voluntate ad Dei nutum resignata; In animo, qui Divinæ providentiæ bonitatique tutò fidit, & in ea acquiescit; qui securè dicit, Dominus regit me & nihil mihi deerit; In eo & gaudium erit, & gaudia nihil deerit, quia plenum erit. Is enim verè petit, & petita obtinet, imò is semper orat, & petita impetrat, qui in omnem Dei voluntatem paratus stat, cuius pondus, velle divinum est. Pondus meum amor meus est; qui hoc solum amat, quod Deus vult. Talis ergo petit, & semper accipit, semperque gaudium plenum habet, quia quidquid Deus vult, & ille vult, & sequitur, hocque solum petit, quod Deus dare decrevit; quod autem decrevit, hoc utique dat, ut proinde quocunque talis petit, semper impetrat, habetque hunc fructum resig-
 natio-

G. DRILLER
 BICKI
 operi ascet.
 Tomus III
 Nov
 58

et, quid in huius suæ, ut omnia impetrèt. Utinam intel-
ligen-
tia est extra vim voluntatis in manus Dei resignata &
a alia bona huma in differentiæ virtute ornatae!

solus Deus 9. *Venit hora cum jam non in proverbiis.*

Udi & contremisce. Audi quoque & læta-
re, *Contremisce serve nequam & infide-
lis inveniens, ecce enim venit hora, cum jam non in pro-
verbiis Deus loquetur, sed omnia palam dicet,*
aut quia in Hierusalem. Proverbia nunc multis viden-
tibus offendit, ut esse; quæ JESUS dicit: *Nolite judicare &c.*
Diligite inimicos vestros; De omni verbo otio-
mundi, reddent homines rationem in judicio: Male-
dictum non dicitus qui facit opus Dei fraudulenter; Beatus
Primum in securitas, qui semper est pavidus. Sed veniet hora, cum
non videbuntur proverbia, cum amplius
x suavitas, non dicent. Nescimus quid loquitur; sed co-
s, hoc est gentur fateri, Ecce nunc palam loqueris & pro-
In animo, verbum nullum dicis. Sed vñ tibi ignorantis, qui
tutò fudit, proverbia non intellexeris, vñ tibi qui sermo-
Dominusnes Dei proverbia dixeris; Ubi enim absconde-
gaudium ns à verbo aspero & à vultu majestatis ejus? Eu-
um erit. Is-
sò is sem-
nem Dei-
n, velle di-
s; est; qui
alis ergo-
gaudium-
ult, & ille-
tit, quod
evit, hoc
alis petit,
um resig-
natio-
nem
Venit optatus dies, ut ubi Dominus est, illic &
minister ejus sit, ubi fuerit corpus, ut illuc con-
gregentur aquilæ, ut rapiamur obviam in aëra
Christo, ut semper sic cum eo simus, & revela-
facie gloriam Dei contemplemur, & Chri-
stum, de Patre suo palam annuntiantem nobis.
Ojam tunc cessabunt proverbia cuncta, nec ipse
JESUS rogabit Patrem pro nobis, sed ipse Pater
amabit nos quia nos perfectè JESUM amabimus.
O quis mihi det ut capiam, quis det ut intelligam,

L 4

quid

quid sit illud, Amare JESUM, quid sit illud, amari Corpus
a Patre JESU! Da bone JESU ut te nunc amem, quod si male tibi
in æternum Te amare, & a Patre Tuo caeli, O JESU per
amari merear! Amen.

DOMINICA VI.

Post Pascha.

1. *Cum venerit Paracletus quem ego mittam
vobis. Joan. 15.*

Agnosce Christi erga te liberalitatem. Apostolis suis, cum eis præmittit Spiritum S. subtrahit suam corporalem præsentiam, tibi vero & Spiritum Sanctum præmittit mittendum, & ipse ad te sua præsentia, in Sanctissimo Sacramento venire parat. O! quid facies ita ab eo contumelias, & Apostolis ipsis quasi prælatus? nonne exultabis? nonne ad thronum tantæ gratiæ Christi properabis, omnemque humilitatem, fervorem, Charitatem, spem, & desiderium, in duas, ut dignè corpus Christi sumas, ut dignè arrham pignusque, immo domum palatumque Spiritus Sancti ab ipso Fabricatore dignum inhabitari, eique excipiendo unicè accommodatum tractes? Provoluere ad Christi pedes, rogans ut ipse ad te venire, inque te manere dignetur, quo sic Spiritus S. ex alto veniens, sibi habitaculum dignum in te reperiat, & libens in te requiescat. Cave ne de te dictum sit: Non noverunt Patrem neque me. Possent enim homines dignè recipere Spiritum S. sed quia Corpus Christi quod illis pæne obtrudit, dignè non tractant, non habent quo Spiritum S. recipient. Optima itaque præparatio est ad Spiritum S. dignum.

ud, amari corporis Christi sumptio. Qui corpus Christi
nem, quod si male tractat, Spiritum S. quomodo tractabit?
o cœlesti, O Jesu per hanc quæ instat Corporis Tui San-
ctissimi sumptionem, da mihi gratiam, ut possim
te dignè ad adventum Spiritus S. præparare.

2. *Spiritus veritatis.*

Vnde quis te Spiritus regat, Veritatisne an men-
daci? Si cum Deo & proximo agis sincere
& constanter, Spiritus veritatis in te est; si fuca-
t, fallaciter, perfuntoriè, si verba tua scatent
mendaciis, jocis ironicis, amphibologicis, poli-
tis evasionibus, quæ Spiritui veritatis repug-
nant, Spiritus mendax in te est, qui non à Patre
Deo sed à Patre Diabolo procedit.

3. *Ille testimonium perhibebit de me.*

Hæc veræ innocentiae vera est confidentia.
Accusatur? non se excusat. calumniis &
contumeliis fama denigratur? servat modestiam,
sec meditatur vindictam. Opprobria in eam
mendaciter jaciuntur? vel silet, vel verbo nega-
se contenta est! Sic filuit Susanna, & cor ejus
confidens erat in Domino. Sic JESUS tot ante
Præsidem impetus calumniis, tacebat, ita ut
Præses miraretur vehementer. Tacebat JESUS,
ut videlicet Spiritui S. locus de se testimonium
perhibendi remaneret. Recordabatur quod di-
cerat: Testimonium ab homine non accipio,
sed opera quæ facit testimonium perhibent de
me. At ubi nostra patientia? quid non facimus
tiam verè accusati? si vero quid innocentibus
obtruditur, ô quantum furimus! ô JESU da ut
tuo exemplo doctus taceam, memor istius,
quia olim Spiritus tuus testimonium perhibebit
de me.

L 5

4. *Et*

4. *Et vos testimonium Sc. quia ab initio Sc.*

Ecce & tu cum Christo ab initio es, ab initio videlicet vitæ & ætatis. At dignusne cul Christus dicat, Et tu testimonium perhibebis de me; an verò cui dicat, Tanto tempore tecum sum, & non cognovisti me, ut testimonium de me perhiberes vitâ, aut factis tuis. O JESU, negligens ego sum in tua schola discipulus! nec cor, nec lingua, nec corpus meum, nec conversatio, testimonium de te perhibent. O me infelicem & sterilem arborem, quæ gratis terram Religionis & Ecclesiæ occupat.

5. *Ab initio mecum es.*

Quid est cum Christo ab initio esse? nisi ut talis sis semper in progressu servitii illius, qualis circa initia fuisti, talis ut sis Veteranus & Professus, qualis Novitus. Sed ô quam serventes fuêre illi, & quâm nunc tepidi progressus tui! Tanta illa fuerunt initia, ut te ab omnibus mundi bonis, à carnis commodis, ab amicis, Parentibus, libertate, fama, opibus, honoribus, re & spe, abstrahere potuerint, & ad Religiosam paupertatem traducere. At progressus tui nunc sunt adeò tepidi, adeò frigidi, ut à minimo vitio, à levi cupiditate, & pauciuncula, à modica comoditate, delectatione, reputatione, honore, aut proprio judicio, non possit avocare, & ad tui mortificationem impellere. O quantus pudor, si quid tibi frontis est, inde consurgit? quibusque conatibus opus habes, si ad initialem fervorem redire velis! Quanta verò gloria ejus erit, qui à Domino audire merebitur. Ab initio mecum es, usque huc; in primo scilicet tuo fervore & Spiritu, in initiali illa legum Regularum,

que

G. DREZ
bicki
open: ascer
Tomus III
N. V
58

o Gc. que obseruantia. Excitate ô Anima & revocate
ab initio id pristina illa tua initia,
snè cul
bebide
e tecum
ium de
su, neg-
nec cor,
versatio,
licem &
digionis

nisi ut
i illius,
anus &
serven-
sus tui!
s mun-
Paren-
s, re &
n pau-
nc sunt
itio, à
i com-
onore,
, & ad
us pu-
? qui-
tialem
ia ejus
initio
o fer-
arum,
que

6. *Hec locutus sum vobis, ut non scandali-
zemini.*

Attende Scopum verborum Christi. Odit te mundus, persequitur te gratis, sermonem tuum non servat? ne scandalizeris; idem prius Christo fecit, eum priorem odio habuit: Non poteris esse major Domino tuo, nec felicior illo, ut videlicet mundo non servias, & tamen amabis ab eo. Alterutrum elige, vel mundo servire & amari ab eo; vel mundo non servire, & odio esse illi. Erras omnino, si nec servus mundi, nec exosus illi esse cupis, nam sic affectum, necesse est te scandalizari in Christo, quem mundus odio habuit. Proinde resolutus servus Christi ad alterutrum esse debet, immo hoc sibi persuadeat, eum quamdiu vivet, contradictiones habiturum, non solum à mundo, sed etiam ab eis qui non videntur esse de mundo. Nam non solum Christiana, sed etiam humana vivendi hæc ratio fert, ut unus omnibus placere non valeat, sed necesse sit eum alicui non probari. Non ergo in hoc laborandum, ut ab omnibus ameris, ut omnibus satisfacias, sed fac quod debes ac potes, de reliquo patientiam habe, & ne scandalizeris, si multi te inferiores magis reputabuntur, magis amabuntur quam tu, si plura illis concedentur, quam tibi, si tu, etiam bene agendo habeberis vitiosus, fuerisque despectus: Vide ne scandalizeris, ne indigneris, ne invideas, ne murmures, ne declines in verba malitia, ne te cum aliis compares; sed oculi tui Deum omnia

omnia videntem respiciant, illique cor tuum soli
placere studeat.

7. *Venit hora, ut omnis qui vos interficit, arbitretur &c.*

UJSUS & veritas horum verborum ab experientia discitur. Detrahitur tibi, & filii matris pugnant contra te, imò in hoc ipso, in quo maximè prodesse, & gloriam Dei promovere conaris, ab omnibus culparis; quodque gravius est illi qui culpant, arbitrantur se obsequium præstare Deo. Quodnam contra talia Christus dat remedium tela? ut non scandalizemini. Nam sic volvitur orbis, sic agitur in mundo. Non intuentur homines Cor, ab extra tantum judicant, ex probabilitibus decernunt conjecturis, quisque suum judicium & sensum suum individualem habet. Tuum attendere est, an vera culpent, ut corrigas; Sin minus, ut non scandalizeris. Hoc accuratè ponderandum, utpote in omnem vitæ quietem in omnem securitatem profuturum. Nemo diffitetur id esse difficile, sed Christi est semita, & aliter salvari non possumus, nisi Christum præcuntem sequamur. Quare gratia DEI est invocanda, patientia procuranda, & soli Deo conscientia probanda.

8. *Venit hora.*

VERBA utilissima, venit mortis hora, at ego paratusnè sum? venit judicii hora, & dicitur mihi, Redde rationem villicationis tuae, ego verò diffamatus sum, quasi dissipaverim bona Domini mei: quid faciam? Hora venit ut ad aeternitatem transmigrem; at ego in tam longam viam de alimento mihi non prospexi. Venit hora, quâ jam perfectus esse potui, certè ut reli-

giosus

solus debui ; at invenior recessisse à perfectione, defecisse à primis propositis, & pristino fere. Venit hora, quâ Deus paratus est gratiam tam mihi tribuere, si paratus essem eam excire; sed ego nūgis distrabor, Deum non cogito, & vanis me rebus potius quâ Divinis, neque saluti impendo. Venit hora, apud Deum multa merendi, sed occasiones negligo, omniaque mea non sentio. Venit hora, quâ penitentiam agere, peccata deflere, Deo in contemplatione conjungi possim, at ego garriendo, stando, nugando, eam consumo. Venit hora, quid pro Deo perferendi, memet humiliandi; ego autem occasionem Deo tam gratam, tam alii utilem, tam nunquam reddituram, aversorū refugio. Venit hora, quâ literâ imperfectâ scīctâ, ad opus ad quod vocor, me conferam, at expulsui signoque attendo, nec diligenter aut alio opus conficio. Venit hora tentationis & alii, quam sequentur paulò post Coronæ & Iumphi, at ego veluti ignavus miles arma ultrò spacio, manus porrigo, suggestionem sequor, resistere nolo, imò nescio. Venit hora, ut proposita exequar; at ego præter proposita, nisi amplius Deo ostendo; ô Homo utinam es homo, cum sis in honore & hæc intelligas, sumque in præsenti hora reminiscaris, ne jumentis comparatus, similis fias illis; ut demum ist horam sapias quod stultorum ac damnatorum solempne est.

9. *Quia non noverunt Patrem.*

Ec tua esse debet in adversis consolatio. Pateris linguas hominum tibi detrahendum? pateris calumnias, æmulos, invidos, irri-fores,

sores, falsos fratres? cogita hoc contingere ideo, quia non noverunt Patrem cælestem, neque te; Nesciunt quid faciunt. Patrem non noverunt, alias enim timerent. Non noverunt te quia ne nō scit quid sit in homine, nisi spiritus hominis qui in ipso est. Et sic excusavit Christus crucifixores, cur non tu excusas detractores? Vera Christianorum virtus est, scire sustinere non solum adversa sed etiam adversantes. Fit enim sæpe ut adversa toleremus, eos tamen à quibus patimur, tolerare non possimus. Ama ergo adversarios & inimicos tuos.

10. *Cum venerit Paracletus quem mittam vobis à Patre Spiritum veritatis.*

Quando eum recipies, qualem te inveniet? quid facies ut dignetur ad te venire? Paracletus est, ergo non nisi poenitentibus mittitur, vel iis proficienibus, qui se à mundi solatiis abstracthant, quique etiam Christi carne privari contenti sunt, ut Spiritum ejus habeant. Spiritus veritatis est, ergo perfectis tantum datur, quos in veritate Sanctitatis conservat, cavitque, ne cum Spiritu cæperint, carne consumentur, quibus Deus veritates annuntiat, & quos ad docendam veritatem emitit. Hinc triplicem disce modum percipiendi Spiritum S. mentemque parandi ad ejus adventum. Poenitentiam scilicet, Virtutum exercitum, & Veritatem, seu Perfectionem in humilitate fundatam. Ad poenitentes venit consolator; Ad laborantes in virtutum exercitiis, venit donum filii & virtus induens ex alto; Ad perfectos venit verax testimonium prohibens illorum conscientias, quod sint Filii Dei, quod in via recta ambulent, quod

extrema

9. Dr. L. E.
Bicki
oper: ascer.
Tomus III
N: V
58

ntingere utrem illorum ipso Spiritu perseverantiam
em, ne-
rem non
hoverunt
si spiritus
Christus
ractores?
sustinere
tes. Fit
tamen à
s. Ama
n vobis à
nveniet?
e? Para-
mittitur,
latiis ab-
vari con-
Spiritus
ur, quos
que, ne
tur, qui
d docen-
tisce mo-
que pre-
iam scili-
, seu Per-
ad pœni-
es in vir-
virtus in-
rax telti-
is, quod
nt, quod
extrema

giente, primordiis sint haud dubiè responsura.
te ergo ad recipiendum Spiritum Sanctum
zpara.

DOMINICA I.

Post Pentecosten.

1. *Estote misericordes sicut & Pater vester.*
Luc. 6.

ndicabo tibi, ô homo, quid Deus Dominus
tuus à te requirat. Euntes, inquit, discite quid
Misericordiam volo & non sacrificium. Mi-
sericordiam à te vult & requirit Deus, & miseri-
cordiam quidem talem, qualis in Deo ipso est,
Note, ait, Misericordes, sicut & Pater vester
misericors est. At qualis in Deo Misericordia
est verè multiplex, verè infinita. Nam miseri-
cordia ejus non est numerus, miserationes
suis super omnia opera ejus. Proprium ei est
misereri semper & parcere. Repleti sumus ma-
te, ait, Psalmista, misericordiâ tuâ exultavimus
et delectati sumus. Et alibi, melior est Miseri-
cordia tua super vitas. Miseretur autem Deus
omnis cuiuslibet variis modis: Creando, re-
mendo, vocando, conservando, regendo, pro-
gendo, justificando, tolerando eum, miseretur
eius hominis, parator ad dandam ei gratiam,
nam homo ad accipendam: Miseretur Deus
eum, jugiter propter vulnera Christi nobis
accendo. Miserere & tu Anima Dei tui, quem
presentem in Venerabili Sacramento sumis, ei
parce, nec amplius peccatis tuis offende; toties
eum Christum crucifixis, quoties peccas. Mi-
serere

serere & tui ipsius, studens Deo in omnibus placere in Christo. Miserere & aliorum condonans illis; Miserere Fratris peccantis in te: Miserere animarum in purgatorio.

2. *Nolite judicare.*

Attende, quām utilis sit simplex oculus, qui aliena dicta factaque non examinat. Si enim non facile judicat aut damnat, non etiam judicabitur aut damnabitur. Id quantum sit, quis enarrabit! Orabat David: Non intres in judicium cum Servo tuo Domine! Idem Job poscebat, inquiens; Quis mihi tribuat ut in inferno protegas me, & abscondas me donec pertranseat furor tuus? Adeò formidabile est à Deo judicari, cum ipse Judex sit inexorabilis, & judicium ejus inexcusabile, testis Conscientia irrefragabilis, sententia irrevocabilis, Carnifex implacabilis, Ignis inextinguibilis. Et tantum tamen judicium, tam facile evitatur, quam facile proximus non judicatur. Noli itaque judicare, qui cunque judicari formidas. Nam, sicut verum est quod ait Christus; Nolite judicare & non judicabimini, ita oppositum quoque verum est. Si vos judicatis, & vos judicabimini. Et certe, meritò talis merces, talisque pœna, tali culpa rependitur. Quod enim tu facis alteri, jure vicissim suffers ab alio. Ipsum insuper judicare, cuius est nisi hominis superbi, si ipsius ignari, tepidi, curiosi? Tune alios judicares, nisi tibi secretorum cordis alieni notitiam, quæ DEO soli convenit arrogares? Tune judicares errantes, si tuæ conscius infirmitatis, cogitares, non esse peccatum quod fecit homo, quod non facere possit alter homo? sique scires, misericordia

Dei factum, ut non pridem à peccatis pœ-
que æternis sis consumptus? Tunc alias ju-
ares, si tibi attendens, notares, & te in mul-
delinquare? Ita omnino certum est, nem-
ad aliorum mores judicando divertere, nisi
prius à suis cognoscendis avertat. Et hic adeo
probus Censor, nonne juste censuram Dei,
districtum ejus judicium incurrit? Attende
go ô homo tibi, considera te ipsum, & mores
tuos, nec alio convertaris: Nam, quod hodie
tuas in alio, forte cras gravius ipse aliquid in-
deprehendes. Puta ignorantiam, puta casum,
tuula intentionem, ora pro eo ut surgat, ora
nō teneendas. Quid quod si ille conversus jam
ad Deum, tu judicando, & in proximum pec-
cus & in Deum.

3. *Date & dabitur vobis.*

Otuit te Deus salvare gratis sicut creavit gra-
tis; non tamen voluit, sed exigit coopera-
tionem. Date, ait, & dabitur; Date mihi cor-
dum, date amorem, date observationem
mandatorum, date gloriam nomini meo, & da-
tur cælum vobis, dabitur vobis æterna gloria.
go ipse dabor vobis in mercedem magnam ni-
us. O Domine! quidni omnia demus tibi,
cum non tantum pari pari referas, non tantum
ad eum mensurâ quam metimur, tu remetiris nobis,
ad pro imperfecta, das omnino mensuram bo-
num, confertam, coagitatam in sinus nostros?
Iudicium laboravimus pro Deo, & invenimus
ultam requiem apud te, pro gloria terrestri
ælestem, pro corde Deum, pro amore vitam
æternam. Vere tu es Domine merces magna,
Deus noster & omnia bona nostra! Non tantum
V.P.Druzb.Op.X. M das

das quia dāmus Tibi, sed etiā quod dāmus, mea: reddis nobis. Tua dona vis donari tibi, ut ea Divi nobis solvas, præmia tua nostra merita facis, ea erga remuneraris & coronas. Creditor es, & debitorēm te facis; ut tibi dicere audacter possumus; s. M. Feci Domine quod jussisti, da quod promisisti. Dñe c. At, nonne ô Domine hoc ipsum quod feci, do- num tuum est? Ergo tuum donum solvis quod in me posuisti. Si illud apud te servasses, p. mio exca- mio non atfecisses. Immergere ô Anima mea in hoc Bonitatis Divinæ fonte, & ex eo haurire, p. inde, statue.

4. *Eadem quippe mensura.*

Attende quid hoc sit. Dixerat supra, mensu- ram bonam, confertam, coagitatam, & supereffluentem dabunt in sinum vestrum, jam verò subjungit; Eadem quippe mensurā quā mensi fueritis, remetietur vobis. numquid potest homo confertam mensuram Deo dare, ut tantum det quantum debeat? Absit, quisquam existimet, se tantum aut plus dare quam Deo debeat, cui videlicet omnia debet, cui hoc ipsum debet, quia illi omnia debet, cum & hoc sit gratia ejus, quod illum debitorem suum esse voluit. Quid ergo est, quod dicitur; Eadem quippe mensurā? Hoc requirit à nobis, ut quicunque Deo serviantur quicunque Deum diligunt, servi- ant ei in plenitudine cordis sui, in toto corde exquirant & a mente eum, annihilent seipso propter gloriam ejus, nihil sibi reservent sui, toti- sint ejus in quo sunt, cum se ei mille nominibus debeat. Eadem quippe mensurā quā fuerint mensi remetietur eis: si parcè seminabunt, par- cè & metent. Et aliquando intellige illud, An-

od datus amea: **Quod**, quantò se quisque liberaliorem
tibi , ut erga Divinam majestatem præstiterit, tanto ean-
ra facis, et erga se liberaliorem experietur. **Quâmen-**
es, & debi. &c.

postimus; s. Numquid potest cæcus cæcum ducere.
promisiisti. Illece quanta sit Religiosæ obedientiæ necessi-
tatis. Nam & Voluntas tua cæca est, sequi-
olvis quod rationem prout facem accensam. At &
asses, prædictio excæcata est, per peccatum, non discernens
nimia mea in omnium à malo sed sæpe malum pro bono eligens.
eo hauritur. Inde, si Voluntas propriæ Rationis sequetur
etum, nonne ambo in foveam carent, cum
cæcus cæcum dueat. O homo! vis effugere ca-
ora, mensu-
m? vis in foveam non præcipitari? cæcum
titatam, &
trum, jam
ensurâ quâ
on sequere, tuo videlicet proprio judicio non
here, sed magis eos qui Dei nomine tibi præ-
seunt sequere.

6. *Nunquid potest cæcus cæcum ducere.*
Gnosce, quanta tibi opus virtute, quam solli-
dâ scientia, quam illustri claroque Dei lu-
ne, cum ad hoc à Deo vocatus, cum hoc vitæ
minus amplexus sis, in quo præter tuam, etiam
secura curanda tibi salus est, in quo non tantum
tu, sed & aliis duxit vitæ constitutus es; *Quod si*
cæcus cæcos duces, si ipse trabem in oculo tuo
tens, aliorum festucas extrahere, si ipse Sancti-
tatem inflammare, si
carens, alios ad Sanctitatem inflammare, si
ignarus alios docere volueris, nonne ambo
sive cæcetis? *Quid tu*, qui bene quidem
tens, ita autem agis, aliud facis, quam
Deum duceras, quomodo te judicet ac pu-
er? Nonne Deus tibi dicet aliquando, *Quare*
enarras justicias meas, & assumis testamentum
meum per os tuum? *Tu nuzigerule, fabella-*

rum narratōr, tu scurriloque, tu detractor, murmurator, assumis testamentum meum per ostium plenum dolo, plenum nequitiā, hypocrisi, politicis, similis illis ejicientibus dæmonium Iudeis, quibus dictum, JESum novi, & Paulum scio, vos autem qui estis? & insiliebat in eos. Nunc ergo instrue animam tuam doctrinā fānā, præpara eam variarum virtutum exercitio, unione cum Deo, orandi assiduitate & devotione, passionum edomatione, tum sensuum, de Deo loquendi usu, ut dignus Dei minister, dignumque ejus instrumentum evadas; ne forte cum aliis prædicaveris, ipse reproberis; ne forte peccatis tuis, opus Dei, quod perte in salvandis animabus facere vult, impediās.

7. *Non est discipulus supra Magistrum.*

Considera cujus tu sis discipulus, quemque magistrum æmulari & imitari debeas? Christum videlicet, qui dicit; Sequere me. In quo? In vita paupertate, morum integritate, laborum assiduitate, in patientia multa, persecutionibus duris, in contumelia & fama neglecta, tunc enim perfectus eris, quando Christo simillimes eris, quando tres ejus individuos comites Paupertatem scilicet, Dolorem, & contemptum, tibi familiares redde; Christus enim exemplum tibi dedit, ut quemadmodum ille fecit & tu similiter facias; cum servus non sit major Domino suo, & discipulo satis sit, si sit sicut magister ejus.

DOMI.

DOMINICA II.

post Pentecosten.

1. *Homo quidam fecit cœnam magnam.*

Luc. 14.

Magna cœna Sanctissimum Sacramentum est! Cœna, quia institutum in ultima Christi ma est; Cœna, quia post illam, nullus in hac dignior diviniorque datur cibus? Magna ma est, non carni sed cordi, non oculo sed iei. Magna, quia magni Authoris. Magna, quia magno & miro artificio facta. Magna, quia ius omnipotentiæ sinum est complexa. Magna, quia totum Deum & hominem continet. Magna, quia omnibus Communis; non solum agnis sed etiam parvis proposita; opposita vi- sicut cœnis hujus sæculi Regum, qui ad suas culas pauperes non admittunt, eò quod cœnæ forum parvæ sint, solis sufficiuntur magnatibus, superibus nequaquam, Magna, quia magnam requirit in accendentibus præparationem; sine iste nuptiali accessus ad eam non datur. Bene que apprehende, quanta & quam magna est cœna sit, & quantus tu, qui ad eam fe- mas.

2. *Homo quidam fecit cœnam magnam.*

Magna cœna vita æterna. Cœna est, nam nul- lus post eam labor est, sed sempiterna qui- & laus Dei in sæculorum sæcula. Magna est, quia illa cœna, Deus ipse est, quo nihil majus est? Audi Christum dicentem: Hæc est vita æterna, ut cognoscant te verum Deum, & quem misisti JESUM Christum: cognoscant per visio-

M 3

visio-

visionem beatificam, per possessionem æter-
nam. Magna, quia magno pretio, Christi IESU
videlicet sanguine, nobis empta est: Magna,
quia à constitutione mundi parata est. Arca qui-
dem Noë centum annis fanis fabricata est, at vi-
ta æterna ab initio mundi facta est, quæ ergo
major machina est? Magna, quia sola talis est,
sola æterna, sola omnibus referta bonis, omni-
bus vacua malis est. Magna est, quia major
omni spe, omni cogitatione, omni estimatione,
omni voto; quam oculus non vidit, quamque
auris non audivit, &c. quia nihil in ea nisi mag-
num. O Israël, quæ magna est Domus Dei &
ingens locus habitationis ejus! hæc recordatus
sum & effudi in me animam meam, quoniam
transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque
ad domum magnam magni Dei.

3. Et vocavit multos.

Quare vocavit multos? quia magnam cænam
paravit. Ad cænam enim magnam, multos
vocare decet: alioquin, quorsum magnitudo,
si non esset multitudo? Vocavit multos qui &
me non prætermisit. Quis ego qui vocatus sum,
quasi à cæna illa magna abesse fas non esset?
Certè multos vocavit, cum & me, (qui pluri-
mum id promerueram) non neglexit. Vocasti
ergo me ad cænam tuam Domine; sed quomo-
do respondebo tibi, quomodo accedo ad te, vel
potius quomodo cæna tua contemnitur à me?
Rogandus eras ut vocares, at non rogatus, me
vocasti, & tamen te vocantem contemno. O an-
usquam sub cælo tanta est ingratitudo! Incipe
tandem Anima dignè ambulare vocatione ea,
dignè Cæna magnâ.

4. Missus

4. *Misit servos suos dicere invitatis.*
 Christi IESU Tu unus ex servis ejus es, missus ab eo ad invitatos, Hem quomodo tuo fungeris officio?
 : Magna, Arca qui quisne invitatis, an quenquam tua culpa negligis?
 a est, at vi- quisne in tempore; Hora cænæ est, omnia pa-
 quæ ergo sunt. an siles? Missus es, cur non clamas, cur
 a talis est, tere cessas; Omnia sunt parata, Quid à te non
 his, omni- sonito respondebis? nonne vñ tibi est, si non
 uia major iangelizaveris? Prædica ergo verbum, insta op-
 timatione, iutunè, importunè ministerium tuum imple, ne
 quamque iugis alienus de manu tua requiratur, omnino
 nisi mag- anima tua, pro anima illius, immò anima tua,
 us Dei & illius peribit.

5. *Omnia parata sunt.*

A Pud Deum parata sunt propter me omnia,
 sed ego ad Deum accedere imparatus per
 omnia. Quid enim paratum in me? num anima
 in Spiritu? num corpus? num voluntas aut
 effectus? num sensus aut vita? omnibus vestis
 ultiatis deest, non est oleum in lampade; Do-
 nus consummata non est, nec super Petram, sed,
 heu! super arenam ædificata! ubi structura ex
 auro & argento, lapidibus pretiosis? ubi fructus
 ventesimus in patientia datus? ubi lucrum ex ne-
 gotiatione? Deus meus qui parata propter me
 abhes omnia, fac & me paratum ad omnia, En
 holam primam perdidi, en annulo careo, en nu-
 bus sum. Dissipavi substantiam omnem; Audio
 quidem vocem servi tui invitantis me, sed ego
 clam emi, terrena videlicet diligo, terrena sa-
 bo, adhæsit terra venter meus. Emi quinque
 gaboum, inutilibus me impendi occasionibus,
 acularibus me implevi negotiis. Duxi uxorem,
 propriam voluntatem meam, nec mei potesta-

M 4

tem

tem habeo, venire nullo modo valeo; voluntas
quippe mea inimica tibi est, & amor proprius,
æmulus tuus: Si verò cum hoste tuo ad te veniam,
certè non in ueste nuptiali, quæ charitas est, veni-
am, sed in ueste discordiæ.

6. Et cœperunt simul omnes excusare.

Considera & stultitiam & ingratitudinem,
quæm sëpe in Deum tuum ostendis. Stulti-
tiam, dum Deus Dominus tuus te ad cœnam su-
am adeò magnam, adeò rebus omnibus instru-
ctam invitat, tu & cœnæ magnitudinem spensis,
& Dei invitantis benevolentiam contemnis, le-
vissima & vilissima prætendis negotia. Nonne
hæc rustica est stultitia, Regios cibos, brassicis
suis postponere? nonné mentis motæ, ac de-
mens es, quominus Deo placeas, & ejus in gra-
tia crescas, minutis & negotiorum quisquiliis te
avocari sinis. Ingratitudo verò quæ est tam bar-
bara, quæm quæ contemptibus Divinam liberali-
tatem penitit, quæ tantos tui excipiendi cauila
profudit sumptus, tu verò omnia in irritum reci-
dere permittis. Manat sanguis Christi in salutem
tuam, fluunt torrentes gratiæ, tu verò omnia
despicis, acsi nec divina essent, nec quidquam
tibi prodeßent. Cessa ingratus esse, & noli tibi
thesaurizare iram in die iræ, & cor impœnitens,
sed potius pro mensura gratiæ tibi, à Deo com-
municatæ insiste devotioni quærendæ; nam alias,
ubi abundat gratia, superabundabit delictum, &
tandem aliquando supplicium.

7. Adhuc locus est.

Veri Servi Dei, veri proficiens hæc vox est,
Domine factum est ut imperasti, & adhuc
locus est. Verus proficiens nunquam se com-
prehendit.

voluntas gehendisse arbitratur, sed semper locum su-
proprius, prossesse proficiendi videt, semper gratiam Dei
e veniam, perabundare cernit; videt in domo Dei man-
est, veni-
tus multas & varias esse, gradusque gloriae
finitæ majores esse quam meritus sit, ac pro-
tre. Spiritu ac profectu ita fervet ut quantum-
itudinem, sumpserit, adhuc justitiam esuriat, quan-
is. Stulti-
cænam su-
us instru-
n spensis,
mnis, le-
Nonne
, brassicis
ac de-
us in gra-
squilius te
tam bar-
liberali-
di caufa
um reci-
salutem
ò omnia
uidquam
noli tibi
œnitens,
eo com-
am alias,
etum, &
vox est,
& adhuc
se com-
prehen-
gehendisse arbitratur, sed semper locum su-
prossesse proficiendi videt, semper gratiam Dei
e veniam, perabundare cernit; videt in domo Dei man-
est, veni-
tus multas & varias esse, gradusque gloriae
finitæ majores esse quam meritus sit, ac pro-
tre. Spiritu ac profectu ita fervet ut quantum-
itudinem, sumpserit, adhuc justitiam esuriat, quan-
is. Stulti-
cænam su-
us instru-
n spensis,
mnis, le-
Nonne
, brassicis
ac de-
us in gra-
squilius te
tam bar-
liberali-
di caufa
um reci-
salutem
ò omnia
uidquam
noli tibi
œnitens,
eo com-
am alias,
etum, &
vox est,
& adhuc
se com-
prehen-

8. *Nemo virorum illorum gustabit cænam meam.*

Horribilis quidem comminatio, sed justissi-
ma indignatio. Quid enim hic homo
ultra facere potuit quod non fecit hospitibus suis
avitatis? Quid debuit Paterfamilias ultra facere
lineæ suæ & non fecit? quæ tamen pro uvis
rotulit labruscas, & invitati, ne venirent, nu-
scillima prætenderunt negotia. O filii Belial,
vorum cor non est cum Domino, meriti estis
adire, nemo gustabit cænam meam; veniet
tempus quando vos stultiæ vestræ pænitiebit,
uppletis venire ad cænam, pulsabitis januam, di-
centes, Domine, Domine, aperi nobis! deside-
rabitis

rabitis gustare, sed nemo vestrūm gustabit, dicitur vobis, Non novi vos. Heu mihi! qui toties vocatus toties renui, quid aliud exspectem, quam illud, Non gustabis cænam meam? Incipe itaque aliquando respondere vocanti Deo.

DOMINICA III.

Post Pentecosten.

1. Erant appropinquantes ad JESUM peccatores.
Luc. 15.

Quis? ad quem? quæ conjunctio Christi cum Belial? quæ lucis cum tenebris? At quidni appropinquarent peccatores ad JESUM, cum JESUS appropinquet ad peccatores, & non appropinquet solum, sed & maneat cum illis, manducet cum illis, manducetur ab illis. Quis credat eo pervenisse peccatorem, ut manducare audeat Corpus JESU? En audet, quia sic manducanti expedit, quia sic voluntas ejus est, qui manducatur, qui ait, Peccator non vives, nisi manduces; Quis ergo non audeat? At non sum dignus, dices, verum, ut sis dignus, ipse respondet, Manduca, Quid prætendes amplius! Appropinqua itaque ad JESUM, & eum manduca corde, affectu, & ore.

2. Erant appropinquantes.

Vide ut surgunt peccatores & publicani & appropinquant JESU, ut rapiant regnum eorum. Surgunt Cameli, deponunt gibbos suos, & contendunt transire per foramen acūs, satagunt intrare per angustam portam. Hem verò quæ mea tepiditas, quæ mea cæcitas! Peccatores me antecedunt ad JESUM, ferventiores sunt in

salute procuranda quam ego, illi qui curis
multis sunt gravati, qui terrenis implicati, qui
multis negotiis & difficultatibus sunt intricati,
ocurrunt ad Christum, frequentes sunt in tem-
po, in audiendis concionibus, in eluendis cri-
minibus studiosi, in oratione assidui, summis
Deum obtestantur modis, totos se effundunt in
acrymas, prolongant vota, multos gemitus du-
cent, immoti persistunt, & quasi in precando
restantur cum Deo, vim cælo faciunt. At ego
seculo & omnibus ejus laqueis expeditus, in-
que Christi familiam adscitus, deses jaceo, & ve-
lamentum in stercore putresco, langueo in
corpore, & ex ore Dei evomor cum dedecore.
Illi in tenebris sum, cur non propero ad lucem?
palmes aridus sum, cur non unior Viti? Ovis
trans sum, cur non Pastorem requiro? Fame-
lio, cur non ad cibum festino? Cervus saucius
sum cur non ad fontem vitæ accurro? En taber-
naculatoria patet, omnibus referta bonis mer-
itis, emitur sine pretio & argento, & sine ulla
commutatione, appropinquant peccatores &
publicani, Ego verò qui maximè egeo, appro-
pinquare ut emam, nolo.

3. Ut audirent illum.

Ustissima fuit Publicanis ad JESUM appropin-
quandi causa, unde etiam liber illis apud eum
patebat aditus; nam ideo ad JESUM appropin-
quarunt Pharisei de quibus Christi scriptum te-
latur. Populus hic labiis me honorat cor autem
corum longè à me est. Sed nonne & tu Phari-
seus es, qui fastidis sacras lectiones, erubescis-
que pias collocutiones, respuis salutares moni-
tiones, piget audire divina, conciones. Pudeat
te à

te à publicanis & peccatoribus superari, qui ut
JESum audirent, ad eum appropinquarunt.

4. *Hic peccatores recipit.*

Quis peccatores recipiet, si JESus eos rejicit
aut à JESu sunt recipiendi, aut à diabolo
possidendi. Quid mali facit si peccatores reci-
pit? sed manducat cum illis? quid hoc mirum
cum ipse manducetur ab illis? Cibus peccatoris
est JESus, & cibus JESu peccator; Peccatoris est
JESus, ut in JESu crescat & vivat, JESu verò pec-
cator, ut ei gaudium ferat. Agnoscimus tuam
JESu benignitatem, etiam tuis hostibus mirabi-
lem; quia proprium tuum est peccatores reci-
pere. Non capiebant illi quomodo nequitia
jungeretur sanctitas, sed ideo non capiebant quia
superbi & animales erant, non autem animalis
homo percipit ea quae sunt spiritus. Quid verò
dulcius hac voce, *Hic peccatores recipit!* det
mihi quis hominem omnium quadrupedum ne-
quissimum, desperatum planè ac depositum, his
vinculis immutabitur, *Hic peccatores recipit.*
Non itaque despera *Anima* si peccas, si deficis
non proficis; JESu confidenter appropinqua:
en peccatores recipit, en ovem centesimam tanto
labore, tanto sudore querit, inventam humeris
imponit, caulis infert, propter drachmam unam,
totam evertit & evertit domum, quid non faciet
propter te, toto mundo in oculis ejus potiorem.
O Beata tua pie JESu mansuetudo, quam dulciter
dilexisti nos! Ego scelestus tanto tempore in
tua schola manens, hanc tuam mansuetudinem
nondum didici.

5. *Donec*

5. Donec inveniat eam.

Non est contentus ovibus nonaginta novem, non satis ei est dimisisse illas in deserto, nec est quærere unam, sed tamdiu quærere, donec inveniat eam, quæ périerat. Quantatua Domine IESU in quærenda mea salute cura est? has millia millium tibi ministrantium, attamen unum ita quæris, quasi aut ego omnibus illis sem major, aut tu neminem haberes, qui dignè ministraret. Proh! quid non facis, quas vias & rationes inis, quibus me ad servientiū tibi inducas! Non possum non fateri, non autum me infinitis modis obstrictum esse, ut tibi vivam, sed etiam ut in tuo obsequio quotidie inventior & robustior siam. Si enim tu Redemptor meus, me tamdiu quæsiisti donec me inventes, utique ego tamdiu proficere teneor, donec tibi placeam; donec sim Servus perfectus, donec ex toto te diligam corde. Si me quæsiisti usque ad mortem, & sanguinis tui effusione, utique ego tibi servire debeo usque ad coris mei defatigationem.

6. Gaudium erit in cælo super uno peccatore.

Ide quantum sit bonum pœnitentia vera, quæ & nonaginta novem justis unum peccato-
rem quæquat, eisque in Sanctitate parem facit, eo
quod eum ex certiori periculo liberat: Melior
et enim peccator humilis, quam justus super-
pis, qui se pœnitentiâ non egere putat, ut Pha-
leus ille Publicani contemptor fecit. Quis
autem peccator humilis est, nisi qui perpetuò
commissa deflet, & deflenda committere caver.
Tu itaque si justus fueris, noli elevare caput,
poniam non difficile Deo est de lapidibus su-
scitare

scitare filios Abrahæ ; time omnia opera tua, sciens quia peccantibus Angelis Deus non percit ; sed rudentibus inferni detraxit eos : nec præsumas de tua justitia ; quia auferetur aste misericordia, quā sublatā, omnes justitiae nostræ, sunt tanquam pannus menstruatæ ; omnes quippe peccavimus, & egemus gratiæ Dei.

7. *Gaudium erit Angelis.*

Vide quantopere ament nos Angelici illi Spiritus, qui tantum de nostris gaudent bonis, tantum gaudent, quando convertimur, quid putas quantum curen̄ ne avertamur ? Contristasti aliquando Angelos, maximè Custodem tuum, cùm caderes in peccatum, cùm fugeres à Deo, fac gaudium eis, tuā conversione ad Deum ; Lacrymæ enim pœnitentium vinum sunt Angelorum, vinum autem lœtificat eorū quare ut Angelos crebrò lœtifices, crebrò illis vinum pœnitentiæ propina.

DOMINICA IV.

Post Pentecosten.

1. *Exi à me Domine quia homo peccator sum.*
Luc. 5.

Fateor etiam si nolim, clamat Veritas, Peccator sum, ut quid ad hominem peccatorem divergis ? Exi à me Domine. Video te equidem in altari positum exspectare me donec veniam ad te & suscipiam te : Ut quid exspectas ? an pauci alii me meliores ad quos divertas Domine ? Si verò nihilominus tibi placet venire ad me, Exi à me Domine, & veni ad me Miserator Deus ! Exeat Dominus, & veniat Misericors ; non sūstinebo

era tua, in eo presentiam Domini, manum requiro
on pe- niterantem: Hæc si verè dicere convenit ante-
rit eos: quam te suscipiam, quantò verius potquam Te
etetur abs uicepero.

2. *Duc in altum.*

O Cor meum, non species externas considera,
interiora attende; non oculos, sed fidem
confuse! Duc in altum; Deus istic latet sub velo
quod spectas, Corpus Christi est, sub Panie qui
idetur. Et licet ore Carnis sumatur, Animæ ta-
ben cibus est. Duc itaque in altum, nec qualis
quali devotione, puritate, aut desiderio conten-
tus esto, sed nervum amoris, devotionis, ac de-
siderii ad supremum intende, omniaque cordis
interiora scrutare, & quidquid Deo displicet ejus-
te, quidquid placere potest arripe. Hæc si præ-
flare nequis, humilitate supple, & saltem cogita
quantum inter te & illum quem recipis intersit.

3. *Duc in altum.*

Arduum est quidquid hactenus à te factum est,
non sufficit quæcunque perfectio, in altum
ducendum, ad summa tendendum, nihil
sanctitatis quod Divina gratia consequi possis
prætermittendum, heroicis actionibus, virtutum
habitus insignes sunt radicandi, ad imas radices
passionum securis apponenda, fibræ evelendaræ,
timendum peccatum etiam ubi non est; Hoc
nam est ducere in altum. Semper tibi displiceat
quod es, si vis ad id pervenire quod non es. Quid
autem illud est quod non es? infinitum est; &
quid illud est quod es? nihil in comparatione
illius quod esse possis, potes. Si mille habeas vi-
tas, mille salutes, mille robora, velles autem hæc
minia pro unius animæ salute profundere, si que-
scires

scires te damnandum, & hoc ipso ad Deum a-
mandum trahereris, hoc ducere in altum est.
Duc in altum: Inspice Instituti tui Regulas, quæ
eam exigunt perfectionem, ut quantumcunque
profeceris, nondum eas expleveris; adeò sunt
altæ, & adeò in altum ducunt! Duc in altum, nec
facilè ad littus redibis; ea enim causa est, cur tam
sæpè, licet bene agere incipiās, tam facile ad
mala defluas, quia in altum non ducis, quia ex
intimo corde & animi detestatione peccata tua
defectusque quotidianos non defles, quia virtu-
tis pulchritudinem medullitus non amas, nec ad
perfectionem consequendam anhelas.

4. *Per totam noctem laborantes.*

Triplex inanis istius laboris causa est; Absen-
tia Christi, Retianon Iota, & Nōx. Labor
est perfectionem querere, si in hoc labore non
proficiis, certè causam ex his tribus sātem ali-
quam esse existiha. Christum in navi non habes,
si proprio sensu abundas & regeris, si perfectio-
nem ab Instituto alienam queris, si in via salutis
inordinatus; hoc est si neglectis internis, externa
sectaris, vel privatas quidem devotiones ferven-
tiūs peragis, communia verò negligis. Retia
Iota non sunt, si immunda est conscientia, si caro
immortificata, si sensus laxati, si anima in levi-
bus peccatis admittendis libera, si garris, quando
& quantum & quibus de rebus vis, si levis, si
jocosus, mordax, murmurator, dijudicatores. Si
in oratione rarus, si indevorus, segnis, tepidus
es, retia Iota non habes, ac proinde lava illa ut
proficias, lava lachrymis, lava confessione, novo
fervore, vitæque emendatione. Nocte denique
laboras, si nec intentionem ad Deum dirigis, nec

9. DRILL
BICKI
OP: 1866.7
Tomus III
N. V
58

Deum a-
ltum est.
ilas, quæ
mcunque
adeò sunt
ltum, nec
, cur tam
facile ad
, quia ex
ccata tua
ia virtu-
, nec ad
; Absent-
Labor
ore non
item ali-
on habes,
erfectio-
via salutis
, externa
s ferven-
s. Retia
ia, si caro
a in levi-
, quando
levis, si
tores. Si
tepidus
va illa ut
ne, novo
denique
rigis, nec
ab V.P.Druzb. Op. X.

deo postulas lumen in intellectu, amorem effi-
ciam in affectu, si laudes hominum aut vanam
lorum spectas, si duceris aspectibus humani-
um ad malum faciendum, tum ab bonum omit-
endum; Si ægre alienis acquiescis consiliis, tuo
cum nixus judicio, certe nocte laboras; Qua-
ad Deum clama in his tenebris. Mane nobis
Domine, Et nos illustra lumine, pulsâ
tentis caligine, Tuâ replens dulcedine.

5. *In verbo tuo.*

N° 5 hic ad summos gradus Petri deductæ
sunt Virtutes, Altera Obedientia, Altera
Fiducia, Tota nocte laboraverat, seque egregie
laxaverat, tamen promptissimè in verbo Chri-
stii rete, en Obedientiam: Rursus labore
minus noctis didicerat, se posthac frustra labo-
raturum, nec videbat cur de die meliorem fuc-
tum speraret, tamen erigitur in spem contra-
rem, & laxat in verbo Christi retia; en Fiducia.
Si vero tu, qui ad obedientiam venisti, & Di-
cam Providentiam circa te, etiam in rebus
minutissimis toties es expertus, ne cum tamen
et promptè obedire aut in Deo animosè sperare
dicisti. O Domine, doce me in verbo tuo,
nam celerrimè laxare retia, inque te sperare
super, & facere bonitatem.

6. *Laxabo rete.*

Ulti quidem in verbo Christi retia in mare
mittunt, qui tamen ea non laxant in captu-
re; nam licet ea quæ jubentur faciant, tamen
murmurationem nihil illo opere apud Deum
larentur, auf præmii capiunt. Quare non solùm
verbo Christi rete mittendum, sed & laxan-
dum

N

dum

dum id est, promptè, fortiter, animosè, hilariter
obedientia exercenda est.

7. *Exi à me Domine.*

Efficax Christi præsentia est. In verbo ejus
pisces capiuntur; precibus ejus navicula à
terra reducitur; assistentiâ ejus, Cor Petri com-
pungitur, ad summam humilitatem deprimitur.
Si corde cares contrito, si humili cares affectu,
præsente cares Christo; si fructu laboris tui fru-
straris; si navis mentis à terra non potest abduci,
præsente cares Christo. Exi à me quia homo
peccator sum. Exi quidem ô JESU à me pecca-
tore, sed mane apud me pœnitentem! Pelle &
deterre me peccantem, sed recipe, inhabita, per-
fice, & confirma me resurgentem.

Antitheses Divi Petri & Animæ Proficientis.

1. Petrus jubetur ut reducat à terra pusillum.
Ego rogor ut educam in terram pusillum na-
vem meam, ipsamque exponam ad Solem, sicut
bi egerit rimas.

2. Petrus, et si tota nocte laboraverat, tamen
ad Christi concionem properat: Ego si quid la-
bоро sive facio, statim quietem exigo, solita
exercitia negligo.

3. Petrus, reducit à terra in gratiam Christi,
gratis fessus; Ego tam intractabilis sum, ut nisi
merces statim laborisit, nolim laborare.

4. Petrus rogatus, reduceret pusillum à ter-
ra, reducit etiam in altum: Ego aurem cogor
& rogor reducere pusillum à terra proprium ju-
dicium; pusillum frenare linguam: modicum
quid gulae & ventri subtrahere, nec tamen
volo.

Petrus

5. Petrus descenderat & ex proposito lava-
retia; Ego conscientiam, vitam, mores, ope-
raria, cursim tantum obiterque exploro.

6. Petrus à terra reducit; Ego ad terram
fixi, anchorasque jeci; & quid prodest navim
structam esse, flare idoneos ventos, si affixa sit
litori.

7. Petrus totâ nocte laborans nihil capit,
tamen murmurat: Ego labores omnes mo-
st abduci, rejecere constituo &c. Proh quantum
laborant hæretici, ut perdant animas suas
et alienas, mihi autem quâm facile venit fasti-
lare labore? Non memini me pro Dei causa,
pro aeternitate laborasse.

8. Petrus cum cæpisset pisces nimios, annuit
Sociis, licet secum non laborassent; Ego si cui
benefit, invideo, & dolori mihi est, promotio
reputatio alicujus, præsertim si inferior sit
estate, gradu, &c. Utinam discam aliquando ex
orde amare aliena bona.

9. Petrus captis piscibus, annuit Sociis, non
damat: Ego silere non possum, quounque
venio, quacunque occasione, linguam levo,
attario.

10. Petrus jubetur ducere in altum, obedit,
non arguit Christum indiscretionis, sed ait, In
terbo tuo &c. non facit conventionem. Ego
intem si quid mihi extra ordinem juberet, indis-
cretionem voco, paciscor de pretio.

11. Petrus dixit exi à me Domine, non suo
labori adscribit: Ego si quid mihi succedit, vel
alteri propter me, mihi adscribo: Si inquam,
non ivissem ego, non fuisset illa res in recto
statu.

12. Petrus captis copiosis piscibus omnia relinquit Christumque sequitur: Ego autem nec in abundantia modum, nec in penuria patientiam servare scio.

13. Petri solius navim Christus concedit, neque id molestum Petro; Ego autem dico, ne-
sciunt Superiores mei recursum præterquam ad
me, quasi solus sim.

14. Petrus in verbo laxat rete, non rationes, non imperia exspectat, nec adfert excusationes: Ego autem volo rogari; nec à quolibet, sed à Superiore in propria persona, exigo omnium causas & rationes.

15. Petrus ex omnibus auditoribus Concio-
nis Christi maximum fructum cepit, ut patet
ex prædictis, idque cum adhuc novitus esset:
Ego tamdiu, toties, cum Christo permanens,
quantum profeci?

16. Petrum, Christi ingressus, in alium muta-
vit: Ego quotidie Christum recipio, neque ta-
men immutor, neque quidquam proficio.

17. Petrus quia laboriosus, fuit à Christo
effectus: cum diceret, Duc in altum. Ego vero
quia mei amans sum, ideo ad littus hæreo.

18. Petrus semel sibi videns à Christo in ca-
ptura piscium benedictum, mox tantam benefi-
cii expensam videns, de redditione cogitat, &
parem se non videns, totum se dat, Christum
sequitur relictis omnibus: Ego toties DEI ex-
pertus favores, tamque multa videns à Deo pro-
pter me expensa, nihil omnino fructus Deo vi-
cissim reportavi. Et in quotidiana quidem, aut
hebdomadaria rationum subductione, damnum
minus elucescit, aut in semestri, vel annua-
Com-

computatione, quantum defecerimus, lucu-
ter apparet.

DOMINICA V.

post Pentecosten.

1. *Nisi abundaverit justitia vestra.* Matt. 5.

Rorsus meritò negas cælum Domine JESU
iis, quibus eti tantopere abundant auxilia
salutem, non tamen abundat justitia plus-
quam Scribarum & Phariseorum, quomodo
cum excusabiles esse possumus? qui toties ad
fontem Salutis, ad Fontem Sanctitatis, justitiae,
minusque perfectionis & virtutis accedentes, &
eo quantum placet potantes ad haurientes,
men vel nulla, vel valde modica incrementa
iustitia nostra sumimus. Erubescere anima mea
conspictu Salvatoris tui Christi JESU tamque
fus ad pedes provolvito ingratitudinem ac
negligentiam. Fatere, atque deplora, quod to-
tes ad Sanctissimum Sacramentum corporis &
sanguinis Domini accedens, nihil tamen profi-
cas in virtute, non abundes in iustitia plusquam
nus è Phariseis. Excita in te, ô anima mea, fer-
rem, & te cum omni diligentia præpara, ut
acedens ad solem Justitiae, quam plurimos ejus
odios in te recipias, & metue ne aliquando istæ
ne tam frequentes communiones sint tibi in-
ditionem.

2. *Nisi abundaverit justitia vestra.*

Evoca in mentein, quanta fuit Phariseorum
iustitia; quam exacta in mandatis, quam
cupulosa in ceremoniis, effusa in eleemosynis,
vigilans in orando, jugis in jejunando, diligens

N 3

in

in Sabbatho sanctificando, justa in decimis redendis, pia in Sepulchris Prophetarum orandis, quæ omnia cum ex variis scripturæ locis, tum ex illo Pharisæo in templo orante cum Publicano colligere est. Et tamen Christus dicit, Nisi abundaverit justitia vestra plusquam Scribarum & Pharisæorum, non intrabitis in regnum cælorum; quasi dicat; Cum ista Pharisæica virtute & perfectione, et si illam habueritis, salvi non eritis. Deus Bone quid mecum fiet? qui nec talem justitiam habeo! illi cum sua non salvabuntur, ego salvabor etiam sine illa! Sola Pharisæis obest ostentatio ne salventur, at mihi obest etiam hoc, quia non habeo quod ostentem. Disce hinc, quam terribilis sit Deus in judiciis super filios hominum, quod etiam justitias sit judicaturus; Disce aliquando quod etiam si justus fortè fueris non debeas elevare caput, sed magis cum timore & tremore operari salutem tuam. Disce etiam hinc, fugere, vanam gloriam, propter quam, Pharisæis justitia sua nihil profuit, quia receperunt mercedem suam. Solidas tu quære virtutes, & noli tubâ canere antete; quod facit dextera tua, nesciat sinistra; in omni opere da confessionem Sancto; Da gloriam justo Deo; vanitatem Diabolo; tibi nihil reserua.

3. *Ego autem dico, omnis qui irascitur.*

Adverte, in quo debeat abundare justitia tua plusquam Scribarum & Pharisæorum. Illorum fuit justitia, non occides, tua debet esse. Non irasceris, non dices Fratri tuo Racha, non dices Fatue, Securis ad radicem apponenda est. Ut non occidas, non maledicas, noli irasci; si iratus es, si maledixisti, peccasti, & ira quidem

imis red-
 orandis,
 concilieris. Hæc est justitia plusquam Scriba-
 m. O quantum distant sensus nostri in hoc
 mere à verbis Christi! longè sunt aliæ mundi
 gen, quas observamus. Quid tu facies anima-
 ta in Christi judicio? quid interrogata de tam
 aquenti impatientia & ira, aut contentione?
 quoties cædis fratrem tuum clam, palam, joco,
 in faciem, apud alium, apud teipsum?
 quoties fatuum vocas, quoties ultiōnem medi-
 us, conquereris sine causa, excandescis, uni-
 ob verbum, factum ex sola suspicione;
 unne hæc quotidiana apud te, levia sunt, quæ
 men asserit Christus digna judicio, digna con-
 tro, digna gehennâ ignis inextinguibilis. Me-
 tre ergo aliquando tuæ impatientiæ, mortifica-
 tionem, contemptu tui, estimatione fratrum,
 templo Christi, momoriâ offendarum abs te
 eo factarum.

4. *Si recordatus fueris quia frater tuus* &c.
 Considera utilitatem Examini conscientiæ
 quæ his verbis innuitur. Quomodo enim
 recordaberis offendæ quam frater tuus habet ad-
 versum te, nisi tu reflexeris te super opera tua,
 que diligenter examinaveris. In Examine
 recordamur, tam bonorum quam mali-
 cum quæ fecimus. In eo cognoscimus quænam
 nobis Deo displicent, quænam proximum à
 nobis alienant: quorum posterius, tanti fecit
 Deus, ut malit honorem cultumque suum neg-
 li & interrupi, modò proximo fiat satis.
 En tu hîc inspice, quoties, & qua cum diligen-
 tia quovè fructu ex instituto Tuo examen facere
 beneare, & quo item modo id defacto exequi

N 4

soleas,

soleas, an cum pudore, dolore emeridatione, diminutione defectuum, efficacia propositorum, an verò tantum superficie tenus, & cursum & ex usu. Ubi enim interna illa in te tuisque factis dignoscendis perspicacitas & acies? unde ista cæcitas Spiritualis? unde immunditia cordis, unde copia defectuum? nisi quia non sentis malatua? non sentis, quia non nosti, non nosti, quia non examinas. Ergo excurias te sine dolo, sine adulatioine, sine palpatione, suspendito cogitationes tuas in equuleo, vide quid egeris, quid dixeris, quid cogitaveris, vide quid agere debueris? quomodo egeris? quid omiseris? sic tibi in te intento nunquam lascivire licebit.

5. *Rens erit gehenna ignis.*

Heu! quis poterit ex nobis cum igne devorante habitare in gehenna, seu valle tristitiae, ubi ignis & sulphur pars calicis eorum, mors depascet eos in stagno ignis ardantis, ubi est mors secunda, mors æterna, infinita, continua, mors crucians non tamen excrucians, necans non tamen enecans, consumens non tamen absumens. Ingredere anima mea in infernum vivens, ne descendas moriens, istisque morantibus per donec apprehendas quam malum sit dereliquisse te Dominum Deum tuum, neque timuisse eum, qui postquam occiderit corpus tuum habet potestatem mittere te in gehennam. Quantus ergo erit dolor, carere visione beatificâ ad quam creatus sum, ad quam tot gratiis, auxiliis, ac mediis invitatus sum, & nolui ad illam irrepropter meam negligentiam, malitiam, stultitiam? Quantus dolor erit, vivere inter tetras il-

las

ridatione, dæmonium, hostium Dei larvas, & portentis, & monstruositates? Quantus erit dolor, carere consortio Sanctorum, manere autem inter damnatos Deum blasphemantes! Quantus dolor ut repleri omni inexcogitabili amaritudine, amore, rabie, desperatione, Divinæque Majestatis contemptu, & diabolicâ blasphemandi audaciae obstinatione! Quantus dolor carere delitus cæli, & natare in tormentis inferni! quantus dolor non sequi agnum ad fontes vitæ aquam, sed sequi Leviathan, Behemot, & Beelzebub dæmoniorum Principes, de stagno ignis in agnum nivis! Exhorrescite membra corporis contremiscite omnes potentiaæ animæ, & orate liberemini à malo illo. Vx enim illi, quem illud vñ continget, quia in inferno nulla redemptio. Et quid prodest Christum nunc sequi, si non datur consequi? melius erat si natus non fuisset homo ille. Domine hîc ure, hîc seca, in vernum parce.

6. *Vade prius reconciliari fratri tuo.*

Considera quantum Deus requirat concordiam cum proximo & quantum bonum habitare fratres in unum. Nolo, ait, Christus solationem tuam, relinque munus, abi etiam ab omni meo, reconciliare fratri tuo. Ubi adverte, non dici, Si recordatus fueris quod aliquid in fratrem peccasti, sed si recordatus fueris quod aliquid habeat adversum te frater tuus, sive tu offendaris, sive ille, sive justè sive injustè habeat aliquid adversum te, vade prius &c. quod ideo Christo dictum, ne effugia nostra politica locum habeant. Ego nihil habeo adversus illum, non illum, non illi quidquam injuriæ intuli, ipse

N 5

Iæsus

læsus sum potius ab illo. Non est hæc Christi exceptio, absolute dictum est. Si recordatus fueris quod frater tuus aliquid habeat adversum te, vade prius &c. Vide ergo, an te expediat tuas potius calvas excusationes, an Christi propositiones observare?

7. *Tunc veniens offeres munus tuum.*

QUod munus? non tam illud relictum quām novum allatum, munus inquam amoris, Concordiæ, pacis, mansuetudinis, munus humilitatis, munus patientiæ, munus oblitteratæ injuriæ. O munera gratissima Christo! sine his ad cælum malè acceditur, Beati pacifici quoniam filii Dei vocabuntur. Si filii Dei erunt, etiam munera eorum grata erunt. Vade & tu fac similiter.

DOMINICA VI.

post Pentecosten.

1. *Misereor super turbam.* Marc. 8.

CONSidera anima mea JESUM residentem in monte modico, hoc est, Panis specie, stipatumque discipulis suis, scilicet immensis Cælum choris, ab illius Sapientiæ ore pendentibus, aperire illos benignissimos oculos misericordiæ & miserationis, eosque super multitudines hominum, superque multiplices miseras ipsorum (ac potissimum super tuas quæ maximæ sunt infirmitates) ponentem commoveri mirabiliter ad beneficiendum omnibus, nec valentem dissimilare vehementiam affectus, exclamare; Misereor super turbam. Ex quibus verbis intelliges, Ô anima mea, quām bonum Dominum habemus

ec Christi, quām ad beneficiendum facilem, nam ad
cordatus aliud prostat istic in altari, nisi ad hoc ut
adversum misericordiam suam effundat, si modò absit qui
mediattuas igne hauriat. Vis misericordiam? accede, Fons
propositus est, si sitis bibe. Horreum & penu est, si esu-
comede: Thesaurus est, si pauper es, sume:
nis est, si alges calesce; Medela est, si ægrotus
nare. Denique, ait, Misereor super turbam,
est, scio in hac turba multos esse miseros &
urie afflictos, ego autem omnium misereor,
ullum planè miseriae & afflictionis genus exci-
dens. Hic tu etiam anima mea ingredere in
la JESu Christi viscera misericordiæ, tam late-
tentia; & cogita quam bene fuerit tibi, à tua
sfantia usque huc manere in ista domo! quoties
uiram Dei & pœnam merueras, & tamen hæc
domus te tenuit, cujus nomen est misericordia,
cujus inscriptio, Misereor: semper scilicet, omni
tempore, omni ætate, omni culpâ, omni malo,
omni genere miserationis, dans & Corpori &
animæ vitam, victum, esse naturæ, gratiæ, glo-
riæ, jucundum, utile, honestum, omnia. Vide
gitur quām dignè ad hanc misericordiæ do-
num, arcemque accedas! Conare quām di-
missimè venire, quod si te indignum agnoscis,
nude tamen ingredi, sciens quia porta Domus
cujus Misereor vocatur, & fatere lubens Christo,
quod tota vita tua & totum esse sit aliud nihil,
quam juge & continuum ejus Misereor.

2. *Misereor super turbam.*

Onsidera quām verè à Davide dictum sit, à
Divo Franciso usurpatum, illud; Jacta
cogitatum tuum in Domino & ipse te enutriet;
nem illud; Dominus regit me & nihil mihi de-
erit,

erit, in loco pascuæ ibi me collocavit. An non locus iste pascuæ, ubi septem panibus 4000. hominum pasta sunt? & quidni tu fidas certissimæ Dei providentiæ? Sanè D. JESus melius novit necessitates tuas, magis te amat quam tu, plus potest quam tu, ergo etiam facilius, melius providebit, quam tu, fide ergo illi.

3. *Misereor super turbam.*

Considera quam item verè dictum sit illud à Christo Domino; Primum quærite regnum Dei & justitiam ejus, & hæc omnia adjiciantur vobis. Exemplum habes in hac turba, oblita cibi corporalis quærit cibum animæ. Christum triduo sustinent, audiunt, sequuntur. Quid Christus? O turbæ, cibum animæ queritis, corporum obliviscimini, Misereor super turbam; utrumque illi panem me suppeditare oportet, ut fidelis in meis verbis inveniar: dabo cibum animæ, adjiciam cibum corporis, hictu disce, quod si serius aut accuratus esse voles in iis quæ ad Deum & animam pertinent, Deus tibi in copia adjecturus sit ea, quæ corpori necessaria sciet.

4. *Misereor super turbam.*

Considera quam dulcia esse debeant verba hæc animæ pænitenti, Misereor super turbam. His enim verbis aperit Christus viscera misericordiæ super peccatorem; plane ut mater, videns lugere infantem, ejus lacrymas ubere cohibet, eumque demulcet, veluti mater plena lactis habens ubera, quærit lactentes quamvis alienos, eosque lactat. Sic enim Dominus JESUS, habens plenum misericordiæ pectus, quærit illam super turbas effundere. Unde etiam non misere-

AN non
000. ho-
ertissimæ
us novit
tu, plus
lius pro-
sit illud à
erite re-
nnia adji-
ac turba,
animæ.
quuntur,
e quæri-
per tur-
ditare o-
r: dabo
, hictu
voles in
Deus tibi
necessa-
nt verba
uper tur-
s viscera
e ut ma-
nas ubere
ter plena
quamvis
nius JE-
, quærit
riam non
miser-
miseretur super Apostolos, quia nempe non
pus erat sanis medico, sed male habentibus,
pos sine dubio in turbis videt esse non paucos.
Nam Domine JESU, oculus tuæ misericordiæ
meatur aliquando turbam meam, & dicat, Mi-
seror super turbam! revera enim pro sua per-
turbatione vehementi & frequenti non habent
mod manducent; & si tu dimiseris eam jeju-
nam, deficiet in via; quæque nunc aliquantum
sustinet, adhærens tibi & ambulans post te,
nista nisi tu adjuveris, sique iniquitates ejus
observaveris Domine, quis sustinebit? Adjuva
nos Deus salutaris noster, omnes quicunque tibi
confitemur misericordiam nostram, de longè venimus
ante deportis, mortis & inferni faucibus con-
serfi, nondum sani planè & firmi, sed adhuc an-
quorum scelerum percussi ulcere & turbati
conscientiâ memoresque pristinarum mundi &
amis sordium, lento gressu venimus ad te, ut
adñeamus misericordiam. Revertimur ad te
acatum à te irato, ne rejicias, ne repellas nos in
nem à facie tua, neque etiam confundas preces
ultras ante Te.

5. *Misereor super turbam.*

Miseretur super turbam præsentem, qui miser-
tus fuerat ante super eandem absentem,
enim non misericordia illius est qui præsens
est? ita omnino; misertus erat turbæ ut ad
eum veniret, nunc miseretur ut apud illum per-
veret. Venisti ad Deum anima mea, miseri-
cordia illius est, quia dicit Christus, nemo venit
me, nisi Pater meus traxerit eum, Pater utique
misericordiarum, & rursum. Nemo venit ad
eum, nisi per me, qui sum ipsa Patris miseri-
cordia.

cordia. Ergo misericordiæ Dei sunt, quia con- in forte-
sumpti non sumus in sæculo, non computruimus miseri-
in peccatis, non damnati cum hoc mundo! Sed is max-
putasne propriæ tuæ virtutis est, quod apud illum ratissim-
perseveras, & perseverare vis? Et quidem tua ateis da-
hoc loco peccata jam merebantur ejici, nunc misereor
unâ tecum, quoniam in domo Domini fecisti ha- ute-
scelera multa, & in domo Sanctorum iniqua ges- in mi JE-
fisti, sed tamen hucusq; pepercit tibi oculus Dei, adiant t
quia pretiosa fuit in conspectu ejus anima tua. in viis
Deinde tua inconstantia in bonis solita, quoties; nec t
te à proposito viæ istius resilire fecisset, nisi pro- infern-
hibuisset ille, qui statuit pedes hominum iupra pe cælo-
petram quasi cervorum, cuique non difficile le- entium
viisnam plumam contra omnium ventorum 20, mitt-
suras tenere immotam, planè ac si esset vastus
aliquis mons & immobilis. O quoties fuissent *Vides* t
turbæ in corde meo excitatæ, tot religiosæ vitæ exp-
molestiis, laboribus, casibus, eventibus, sed pro- Christus
hibuit turbas qui miseretur super turbas. Gra- le prov-
tiæ tibi Domine JESU, qui misereris omnium, qui
potes omnia. *quia te r-
lex ne te*

6. *Misereor super turbam.*

SI tantum miseretur super præsentem, quid
putas quantum miseretur super absentem.
O si intelligas quantum misericordia illa Christo
dolet, quando turbas multas alibi videt, apud se
autem non habet. O si intelligamus, quanto-
pere cupiat ad se adduci turbas elongatas à se, ut illis frangat panem vitæ! ô vos Apostoli, ô
viri Apostolici. quid agitis, quid cessatis Christo
adducere turbas ut misereatur illarum? Turba
sunt? Esto; Sed Christus earum misereri vult,
& paratus est, & clamat, *Misereor super turbam.* *8. U-
Vox p-
guin-
qualibet* *An*

quia con- in forte ad illum adduci nolunt? Suadete illis, proutruimus misericordiam Christi promittite, ostendite modo! Sed is maximè opus esse misericordiā; & rursum apud illum misericordiam illis esse misericordiam. Ecce in uidem tua ateis dat vocem suam, ecce in desertis clamat iici, nunc tñereor super turbam. Adesnum ô turba, feminini fecisti una, utere, Quis mihi det ut aliquando dignus niqua ges. In mi JEsu ad Te turbas populorum ducere! ut culus Dei, uidant te, ut discant facere justificationes tuas, anima tua. In viis tuis ambulare, ut planè à turbis desertus, quoties; nec solus Dæmon, turbatim pellat animas, nisi pro- dñfernum, sed tu turbis comprimaris, regnum- um supra cælorum vim patiatur à multitudine conten- difficile le- ventium intrare per angustam semitam. Ecce ventorum go, mitte me Domine.

7. *Deficient in via.*

Vides Christi solitudinem, an tu nunquam expertus similem? ô quoties defecisti, & Christus te refecit! ô quoties defecisses, nisi te providisset! & nunc scito gratiam illius esse tua te robustum esse sentis; pete autem superlex ne te permittat in hac via deficere. Recog- a autem varios modos deficiendi in via. Nam deficiunt, vel ob penuriam alimentorum, vel ob fatigationem, vel ob claudicationem, vel ob tuberculos in pedibus natos ex attritione, vel ob horam sponte- am, vel ob detentionem vio- quanta- tam ab aliquo, vel ob seductionem de via re- atas à se, in erroneam, vel denique ob regressionem postoli, ô strò. Vide ne aliquo istorum modo deficias.

8. *Unde illos poterit quis saturare panibus.*

Vox pigri operarii circa animas Christi san- guine redemptas; Vox pusillanimis & qualibet difficultate sese deterrei sinentis circa ani-

animarum curam; Vox superbi operarii, qui nonnisi cum omni commoditate & sufficientia temporalium, vult laborare circa animarum curam, nonnisi loca honorata & frequentia, illustres cathedras, auditorem nobilem requirit, & benefactores, lautas tractationes; si hæc desint continuò erumpit in quæstionem, unde illos quis poterit saturare in solitudine? O stulte! quærendum fuit, quot panes habetis? quantum laboris, animi, virium, atfuhisti? quo cum desiderio animas curandi hue venisti? cur non petis ut benedicat JESUS? Vide ut septem panibus & pisciculis paucis benedixit. Ecce ita saturati sunt, & tulerunt fragmenta quæ superaverant septem sportas, erant autem qui manducaverant quasi 4000. Nunc ad calculos revoca omnia, exigè quid sis, quid possis, quām bene habeas! O homo Dei, zelus animarum & amor Sanguinis Christi, ista non reputat, non estimat, contemnit etiam dum adsunt, quanto magis absunt!

9. *Quot panes habetis? septem.*

Considera hos septem panes esse septem magnas Dei misericordias à Deo homini praestitas. Prima est Præservatio à peccatis multis, in quæ alii inciderunt & ego potui. Non est enim peccatum quod fecit homo, quod non possit facere alter homo. 2. Expectatio ad pœnitentiam, cum tamen multi propter leviora & pauciora jam ardeant in inferno, eo quod sine dilatione à Deo sint justè puniti. 3. Remissio peccatorum tantorum, tam facilis, tam frequens! dixi Peccavi, & Dominus quoque transtulit peccatum meum à me. 4. Colatio gratiæ & donorum tam variorum; & quid pre-

arii, qui
fficiencia
rum eu-
ia, illu-
quirit, &
ec desint
nde illos
O stulte!
quantum
um desi-
non pe-
panibus
i saturati
raverant
caverant
omnia,
habeas!
Sanguin-
t, con-
absunt!
m mag-
ni præ-
is mul-
potui.
homo,
xpecta-
propter
no, eo
niti. 3.
facilis,
is quo-
4. Col-
& quid
pre-
reliosius Gratia Dei; non comparabitur ei au-
m neque argentum. 5. Consideratio pœnæ
ternae quam merueras; potuit enim Deus cul-
m dimittere, sed tamen in æternum punire,
ut defacto, et si dimittit temporalem; tamen
nam relinquit. 6. Largitio perseverantia in
Columnae cæli ceciderunt & confractæ
& quis mihi pollicebitur perseverantiam?
enim irum qui dicit, eum qui venit ad me in
mitudine cordis, non ejiciam foras. 7. Re-
cipio in gloriam, ubi videtur Deus facie ad fa-
m. Vide ergo anima mea ne divitias bonita-
Dei contemnas, ne tantis beneficiis existas
grata, sed servias illi corde perfectissimo.

10. *Quot panes habetis?*

Septem Panes septem Ecclesiæ Sacra-
menta
lunt à Christo instituta, Apostolis eorum
e successoribus ad administrandum tanquam
dividendum inter turbas, commissa, his 4000.
e est infiniti homines saturantur, nec tamen
accipiant virtus Sacramentorum! cum merita
huius sint infiniti pretii. Attende ergo, quan-
to totus mundus Christo debeat pro tantis
quis! quam vulgo hi panes contemnunt, præ-
sumptim aliqui, quam rari eorum virtutem sciant
valorem! Tu vero conare, quantum in te
impensare Christo aliorum negligentiam. Ad
huius, hi septem panes possunt vocari. Septem
ma Spiritus S. Donum scilicet Sapientiæ, In-
tellectus, Scientiæ, Consilii, Fortitudinis, Pieta-
tis, Timoris Dei. His panibus vescuntur ani-
mæ triduo Christum in solitudine sustinentes,
tres vias ad eum accedentes, nempe Purga-
tivam

O

tivam

tivam, Illuminativam, Unitivam sequentes Christum, Crucemque suam tollentes.

DOMINICA VII.

Post Pentecosten.

1. *Attendite.* Matt. 2.

Omnis anima mea vires sensusque ac intentiones, attendite quid nunc agere, & quantis mysteriis affistere, atque cui majestati comparere debetis! intelligite, tandem aliquando, quod qui indignè manducat & bibit Corpus Sanguinemque Domini, judicium sibi manducat & bibit, non dijudicans corpus Domini, non attendens quid audeat, quid præsumat, quid agat. Attende tu anima, quantus & quis sit iste ad quem accedit! cum qua præparatio ne humilitatis, puritate, devotione, desiderio, fide, charitate accedit? Quid abs te debeatur illi majestati, cui creaturæ omnia simul nihil dignum præstare possunt. Hæc attende & penetra bene.

2. *Arbor bona bonos fructus facit.*

Cogita Ecclesiam Christi paradisum esse: in eo quot Christianos, tot arbores fructu faciendo idoneas contineri, easque pro distinctione Statuum varii generis. Invenias hic arbores Scientiæ, nempe Doctores. Invenias ficus grossos suos proferentes, amygdalos, olivas fructiferas, Palmas, Libani cedros, vites abundantes, alias que complures arbores, ut meritò dicat. Sponfa sponso omnia poma nova & vetera dilecte misservavi tibi. Inter has omnes arbores cogita excellere

es Chri- d're arborem Vitæ, quæ est Christus JESUS.
 mi quidem ex parte sic meritò vocandus, sed
 recipue ob Sacramentum altaris, quod verè
 dore est jugiter florescens, & fructus profe-
 ns, omnem saporem, delectamentum salubri-
 temque continentes; In hac arbore, volucres
 di nidificant, sub hanc bestiolæ requiescunt,
 que ac in- usque umbrâ teguntur, per hanc vermiculi re-
 gere, & unt, omnibus enim ista arbor amabilis, Chri-
 majestati us inquam in Sacramento se communicat, sin-
 aliquan- gulis prout eorum exigentia, præparatio, capa-
 bit Cor- tias exigit. O si cognoscas arborem hanc! O
 ibi man- gustes quam bonis tu fructibus abundares!
 Domini, ac enim arbor, eam virtutem habet, ut non so-
 ñsumat, un ipfa in se sit fructifera; sed etiam alios faciat
 & quis fructiferos. Tu toties de ista arbore comedis,
 paratio- tamen sterilis es, quis dubitat causam esse
 esiderio, hanc, quia negligenter accedis, postquam acces-
 lebeatur sis, negligenter te geris, hinc ad fructuosita-
 ul nihil in nullam proficis.

3. *Attendite.*

Pro! ad quidnam, vel cui attendendum? At-
 tendite, Vox Dei est perpetuò clamantis ad
 cor hominis, Deus magister est, attendite disci-
 puli ad doctrinam ejus; Deus exemplar est, at-
 tendite imitatores ut illum ad vivum exprimam-
 us: Deus Dominus est, attendite famuli, ut
 non sitis supra Dominum; Deus Doctor est,
 attendite peregrini, in via enim hac qua pergitis,
 peccatores abscondent laqueum vobis: Deus
 vigil est, attendite qui dormitis, quia adversa-
 tis vester tanquam leo circuit: Deus spectator
 est, attendite certatores, quomodo vos dignè
 conspectu ejus geratis: Deus beneficia fundit?

O 2

atten-

attendite ut recipiatis, ut grati sitis, ut non abut tamini. Deus vocat? attendite ut obediatis voc ejus: Deus iudex est? attendite quomodo estis rationem reddituri: Deus fur est? attendite; quia quâ horâ non putatis veniet & perfodiet pariem: Ecce enim dies Domini sicut fur veniet. Vide an prædicta sint ejus momenti, ut merito sit ad illa attendendum; tu verò quomodo at tendis?

4. *Attendite.*

Ad vestra propria & eorum qui commissi m vobis sunt, ad publica scelera quæ communi calamitate luuntur, ad iram Dei paratam, ad ingratitudinem vestram, vilitatem & infirmitatem, ad insidias & inimicos eorum innumera biles. Attendite ad Dei dignitatem, ad vestram obligationem, & effrenem passionum licentiam, vel subdolam quietem. Attendite præmia cælestis patriæ, inferorum pœnas, trementa & se creta Dei judicia; Attendite ad Christi passionem, ad propriæ vitæ institutum & conscientiam, ad Regulas, ad Proposita, ad Intentionis puritatem, attendite ad vitæ tempus, ad aliorum ferventia exempla, seriamque sui victoriam, ad indefatigabile profectus desiderium. Denique anima mea attende, quomodo quotidie te ipsa fias melior, quibus rebus præpediaris à profectu, quò Dei respondeas inspirationibus, quò oculis ejus plus quotidie placeas, tibi dispiceas.

5. *Attendite.*

Non malis solum attendendum est ne fiant, sed bonis etiam ut fiant, utque bene fiant. Nam justè quod justum est persequeris, ait Moyses. Quod quidem faciet Considerationis prædictæ

usus, ut scilicet quodlibet opus majoris
item momenti, antequam aggrediaris, tecum
discutias prius, v. g. Qua intentione illud
sciam? quæ mihi sese in hoc negotio offerent
occasiones, quæ virtutum, & quarum
tercendarum seges, quæ mei vincendi, morti-
candi, deprimendi, charitatem aliis faciendi op-
portunitas? hoc negotium si Christo aut alicui
sanctorum faciendum fuisset; quomodo se
fuisset in eo &c. Talibus prævisionibus, suc-
ciant proposita; invocatio Divini Numinis, tan-
temperato opere, examen circa prædicta o-
mnia, an quid omissum boni, an quæ neglecta
occasio virtutis, an quid admissum mali! Gratia
Deo agendæ; Emendatio proponenda. Talis
attentio anima mea, messis meritorum est, &
sanctitatis unicum compendium.

6. *Attendite à falsis Prophetis.*

Prophetæ falsi repleverunt mundum, plenus
est mundus fallacibus vaticiniis, cum aut
pondentur bona (quæ non venient) ventura,
aut promittuntur mala, (quæ venient, nec abi-
unt) non futura, vel abitura, hominis cras
morituri. Vitam sibi alii promittunt longissimam,
spes magnas, honores amplissimos, successum
eternum per omnia. Talis fuit ille qui dicebat Ani-
ma mea habes multa bona, reposita in annos
doloros, & ab illo misero stulto illa ipsa nocte
anima repetita est, tales & illi erant, qui de se
tarebuntur aliquando & farentur; Nos insensati,
nam illorum æstimabamus infaniam & finem
ne honore. Attende ergo tibi, o homo, à falsis
prophetis. Propheta fatus tu tibi ipse, nam
semper te ipsum queris. Caro, omnia simulans,

O 3

ut

ut illi bene sit, adulatur, malus socius, concupiscentiae; Creatura, dæmon, mundus & quæ in eo sunt. Porrò ad veros prophetas attende quales sint. Tua propria conscientia, Probi & fidèles amici, maximè Superiores tui, Inimici quoque, Angelus custos, Deus, calamitates, humilis oratio. Hos prophetas vide, & sæpè aedas, sæpè consulas; ab illis, vide, ut tibi sagacissime caveas.

7. *Nunquid colligunt de spinis uvas.*

DUplex sensus est horum verborum. Primus est; Attendite à falsis Prophetis, quos ex hoc signo cognoscetis, si de spinis uvas botros-vé vini non colligunt, aut de tribulis non decerpunt ficus; si colligunt, boni prophetæ sunt, evenit enim quod dicunt. 2. Nolite fidem dare falsis prophetis, nam sicut de spinis uvas, de tribulis ficus, nemo colligit, nec ad colligendum accedit, ita nemo fidem dat falsis prophetis. Credere enim falso, est ficus à tribulis, & uvas à spinis exspectare. Tu nunc anima mea signum falsorum Prophetarum attende: si enim non colligis adhuc de spinis uvas, adhuc falsus prophetæ es. Scire & velle & solere uvas de spinis legere, hoc est verum Prophetam hoc est perfectum & Sanctum virum esse &c. Hoc ita intellige: *Quamdiu ad omnes injurias & molestias non eris paratissimus, nec tibi dulce erit quam plurima indigna, etiam sine ulla causa tua, & propter alienos non tuos defectus, etiam à tuis, ac à quibus minimè velles, deberesque pati propter Deum; quamdiu alienos mores naturalisque à tuis diversas, & complexioni tuæ dissimilares perferre, quamdiu, tam in animo confusio-* nem,

, concu-
& quæ in-
ende qua-
bi & fide-
mici quo-
s, humi-
pè adeas,
gacissimè
as.
1. Primus
, quos ex
as botros-
on decer-
metæ sunt,
dem dare
s, detri-
igendum
rophetis.
lis, & u-
ima mea
: si enim
nuc fallus
as de spi-
n hoc est
Hoc ita
& mole-
lulce erit
causa tua,
etiam à
sque pati-
res natu-
uæ disso-
onfusio-
nem,
tem, temptationem, pudorem, tædium, ignomi-
nam, calumniam; quæm in corpore morbos,
paupertatem, injurias cæli, tolerare non scies,
moneris verus propheta, quia de spinis uvas non
tolliges. Denique quamdiu de omni creatura
fructum Spiritualem, profectusque tui materi-
non capis, tamdiu falsus Propheta es.

8. *Ex fructibus eorum cognoscetis eos.*

Omnis arboris nota fructus ejus; Hominis
nota, opus ejus. Quod est fructus arbori,
hoc Homo operi. De terra trahit arbor succum,
ut suppeditet fructui, de cælo debet homo su-
mere vigorem suo operi. Age vero vide quales
sunt fructus tui, hoc est opera tua. Ex fructibus
arbor noscitur, bona sit an mala; ex operibus
homo scitur, bonus sit an malus; Fruktus, (ait
Apostolus) bonus, pietas est cum sufficientia;
fructus bonus patientia est; fructus bonus man-
ifestudo & humilitas est cordis; fructus bonus,
Sanctitas est, fructus bonus devotio est; Ad ex-
tremum fructus bonus & charisima optimum
charitas est. Habes hos fructus? arbor bona
es, deficis ab his? mala es, Ex fructibus eorum
cognoscetis eos.

6. *Ex fructibus eorum cognoscetis eos.*

Omnis homo in mundo, tanquam in horto
aliquo vivit. Ingressus quis hortum, aspi-
rit flores, aspicit arbores, unusquisque eum ad
le trahit, & pulchritudine rapit. Accidit inter-
dum tamen, ut pro odorato flore, carpatur fæ-
tens, pro dulci fructu carpatur acerbus si quæsi-
fies ex carpente, est ista bona arbor? bona vi-
detur, quia habet fructus; quæres ubi gustarit
fructum? malam esse dicit, quia malos fructus
habet.

O 4

habet. En ex fructibus cognovit arborem, ex
 flore herbam: Sic est; intuere res hujus mun- 10.
 di. Arbores opes sunt, facultates, possessiones;
 Arbores sunt honores, magistratus, officia, di-
 gnitates; arbores sunt convivia, epulæ, ludi
 choreæ; Arbores sunt mercatura, jura, militia,
 artes liberales & mechanicæ; Arbores sunt,
 Domini stipati famulis, famuli Dominorum af-
 seclæ, &c. quæ horum arbor non pulchra, si
 spectes ad extra frondes, folia, splendorem, lu-
 cem, ramos, fructus; Introduc inter istas arbo-
 res hominem juvenem, ignarum, quamlibet ar-
 borem laudabit, ad quamlibet aspirabit. Da illi
 fructus ejus germanos ad gustandum, si stultus
 non est, si amarum non dulce putabit, arborem
 ex visu laudatam, ex gustu culpabit. O! homi-
 nes mundi! hoc est, quod Christus dicit; Ex
 fructibus eorum cognoscetis eos. Nolite con-
 siderare externa tantum folia; quia arbor viret,
 quia pandit ramos alte & latè, quia fructus habet
 pulchros aspectuque delectabiles, sed gustate
 de fructibus ejus, hoc est penetrare ejus naturam,
 viam, astus, pericula intimè, denique finem no-
 scite, & videbitis, quia extrema gaudii luctus.
 Ultimum in arbore fructus est, ultimum bono-
 rum mundi, miseria est. I per singula si placet.
 Quid profuit nobis luxuria? querunt quidam;
 Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad in-
 fernum descendunt. De aliis dicitur, Qui vo-
 lunt divites fieri, incident in laqueum diaboli,
 ait Apostolus: Denique divitiae spinae sunt teste
 Christo, Finis non esset singulorum.

10. Ev

rem, ex 10. *Ex fructibus eorum cognoscetis eos.*
 is mun- Tiam vita spiritualis hortus est, viri spiritua-
 iliones; les in horto vivunt. Unde Dominus Reli-
 cia, di- forum, Paradisi terrestres vocatae; claustra
 x, ludi suntur, quia hi clausi sunt in hoc vitæ spiritua-
 militia, horto. Tot arbores quot occupationes, quot
 es sunt, hortos; nulla sterilis est, nulla otiosa; de nul-
 rum al- dixeris, ut quid terram occupat? Ipse cibus,
 chra, si somnus, ipsa recreatio, arbor est, aurei fru-
 em, lu- us ejus, non solum aspectu, sed etiam pon-
 s arbo- te & pretio, idque non apud homines solum,
 bet ar- multo magis apud Deum; fac intentionem
 Da illi inam, fac ex obedientia, etiam vilissimum,
 stultus tam minimum, apud Deum magnum est, aure-
 borem est, etiam id quod pes calcat, rosa est, planè
 homi- capilli capitum numerantur; cur? quia San-
 nus; Ex sunt, gressus eorum dinumerantur, & vestigia
 e con- dum eorum considerantur, quia non sunt otio-
 viret, sed sancta, sed pura. Usque adeò in Religio-
 habet omnia fructuosa, etiam ipsa peccata huc fru-
 gustate tura, & sunt occasio pœnitentiae, humili-
 in no- uctus, us, cautelæ. Utinam hos fructus cognoscas
 oono- ma mea! Utinam feras, feres autem si ad te
 placet.
 idam;
 ad in-
 ui vo-
 aboli,
 t teste
 o. EV

11. *Non omnis qui dicit mihi Domine.*

Orrenda & terribilis est hæc sententia. Noli
 tibi blandiri, noli operibus quæ facis, etsi
 estissima videantur, sæpe ipsis Deus offendit
 quibus placari creditur. Cum timore & tre-
 ore &c. Noli altum sapere, sed time, si sem-
 timueris Deum, semper securus eris, semper
 gens, semper exactus, Sanctus, humilis: &

O 5

qui

qui enim timet Deum nihil negligit, alioquin si paululum te extuleris, scito quia detrahetur superbia tua usque ad inferos, non enim omnis qui mihi dicit Domine, Domine, intrabit in regnum cælorum. Et Phariseus dixit, & Judas dixit & alii, & tamen perierunt, etsi in nomine Dei multas virtutes feceris, dæmonia ejeceris, adhuc time; multi enim qui jam posuerunt in cœlos, & nidum suum, descenderunt usque ad abyssos. Quære enim? Quomodo cecidisti Lucifer? Domine JESU, quomodo vidisti Sathanam cadentem de cælo? Tanquam fulgur, inquit. Vide igitur, quomodo cautè ambuletis sicut in die Filii lucis; quantò major es, humilia te in omnibus, & in hoc solo gaude, si nomen tuum scriptum est in cælis.

DOMINICA VII.

Post Pentecosten.

¶. *Scio quid faciam, ut recipiant me in domos suas.*

Quid facies, ô Prudentissime JESU, ut recipiamus te in domos nostras! olim mundus te non agnovit, licet factus per te esset, & quamvis in propria veneras, tamen tui te non receperunt, quid igitur nunc facies, ut recipiant Te tui? Audite cæli consilium sapientiæ: Venerat olim Hospes, ut panis cibique egens, nos inhospitales eramus, Christo panem dare nolbamus; venit ille nunc ad nos in forma panis, venit planè panis ipse, ut nobis excusationem adimat de inhospitalitate, dicitque nobis, noluitis me recipere comesturum vobiscum, recite

oquin si me jam comedendum à vobis ; qui comedetur me recipiet me, & ego manebo apud eum, neque vivet propter me, nec mortem videbit aeternum, quoniam ego sum panis vitæ, panis qui de cœlo descendit. O JESU nonne jam te animabus nostris ; Scitis quid fecerim vobis, panis factus sum comedendus à vobis, ut sic recipiar à vobis, nonne recipietis me ? Debera infelix anima delibera, an receptura, qua caritate receptura sis hunc panem ! Etiam per morari nec ruis præceps, Christo ad te sic in pessum mendicante talibusque artibus procurante ? Surge igitur anima, propera, festina ad unum istum, ad cibum istum : avidè suaviter comedere, sciens gratius esse nihil jucundius que Christo quam si avidissimè, deliciosissimè, apidissimè comedatur abs te. Sapiens enim & rationabilis est panis iste, gustat ipse dum gustatur, & molestum illi est, si non cum sapore, suauitateque gustus ab aliquo sumitur, quoniam in eum suum sibi videtur non assequi, ob quem comedere voluit, nempe ut sapore, dulcedine, suauitate animam repleret, utque eam nutrit, imponguaret, in substantia augeret. De hoc enim dicitur verissimè tritum illud, si sapit, nutrit ; vel, quod sapit hoc nutrit, tu ergo tandem decerne, quid faciendum sit, & provide, ne quid in tuo palato sit, quominus hic panis tibi ad alatum sit. Ama vero, lauda, mirare, prædicare istas JESU,

2. *Homo quidam erat dives.*

Quis putas hic dives nisi Dominus Deus noster JESUS, Divitias ejus nosse vis ? unum illud Sanctissimi Altaris Sacramentum attende.

tende. Quæ ibi, quantæque divitiæ! Vis Omnipotentiam, vis Bonitatem, vis Misericordiam, vis Caritatem, vis Humilitatem, vis Obedientiam, vis Fidelitatem, vis Sanguinem Christi, vis Corpus, vis Animam, vis Divinitatem, vis Sanctissimam totam Triadem, vis merita, vis gratias, vis dona, vis totum quantus est Christus Deus? omnia in illo uno Sacramento sunt. Tam dives, qui est in una re, quam dives credis in omnibus, qui tam dives in via hic, & in peregrinatione nostra; quam dives in Patria, in regno illo hereditario! verè dives es, & veras habes divitias, & tales, quas quantumlibet aliis communicas, nihil tamen deperdis, sed omnes, quicunque volunt, ditas. O quid facis anima mea, quid huic tam diviti homini non famularis, aut inique famularis!

3. *Habebat villicum,*

OMnes villici tui sumus Deus, & omnes iniqui, omnes enim naturâ servi tui sumus, sed nemo nostrum fidelis est in servitio. Commisisti nobis multa ex bonis tuis, sed nos dissipavimus illa, abutimur enim Creaturis tuis abs te nobis concessis, & neglecto te, amamus illas, propter quas tu magis amandus eras, quia tu nobis illas in auxilium amoris & servitii tui dederas, nos autem non sic, sed nequissime ingrati, amamus dona magis quam Te, utimur te, fruimur illis; planè ac si illa essent propter nos, tu autem propter illa, hoc est minor illis: Quod, quidem quid aliud? quam te subjecere rebus factis a te, & nos ipsos facere Deos, fines ultimos omnium nostrum: quod iniquitas est pessima, & superbia & idololatria. O anima! esto subiecta Deo tuo,

G. D. C. E.
 Bicki
 operi acce1
 Tomus III
 N. V
 58

Vis Om-
cordiam, in obsequium suum.

Obedien-
christi, vis 4. *Diffamatus apud eum, quasi dissipasset.*

vis San-
s gratias,
as Deus?
m dives,
mniibus,
inatione
illo hæ-
divitias,
nunicas,
que vo-
uid huic
iquefa-
nes ini-
sumus,
Com-
dissipa-
s abs te
us illas,
atuno-
ederas,
, ama-
ruimur
autem
uidem
tis à te,
nnium
super-
a Deo
tuo,

Diffamatus sum Domine apud te nec semel,
nec parum. Clamor enim peccatorum
rum, & testimonium meæ ipsius consciencie
condemnat me, peccatumque meum con-
me est semper, quia peccavi nimis Tibi in
mea. Confiteor ergo quia dissipavi bona
innocentiam in baptismo acceptam; fui
ens ad facienda mala, voluntariè peccans fui,
timorem tuum ob oculos posui, sed oblitus
tui in terra ut aliena, quæ tamen erat tua;
am animam meam à te averti, omnibus sensi-
membrisque corporis coram te abusus sum,
& ingenio, judicio, scientiis offendit te, virtu-
tis quas habui in superbiæ fætorem converti,
peccando dissipavi & perdidit, gratiam tuam
sicut aquam, gloriatusque sum etiam in
peccatis, denique aliis ut mali essent, au-
x, exemplum, socius, laudator, spectator fui,
quò ulterius pergerem in bonis tuis Deus dif-
fendis? Ecce confiteor mala mea, & doleo
a mala sunt, quia Tibi Deo summo Bono
meque amabili & pretioso displicant, Tu
am animam meam ne contempseris Domine,
parce peccatis meis, suscipe autem, & respi-
re cunctam vultus mei quâ hæc omnia de-
ante te, peccavi enim in cælum & coram te,
audeo oculos sursum levare ad te. Tu au-
parce & restitue portionem meam mihi
pius es.

4. *Quid*

5. Quid hoc audio de te? redde rationem.

Quid dices Deo, qui hæc dicet tibi, Quid hoc
audio de te? Redde rationem villicationis
tuæ, ecce enim amplius non poteris villicare,
Tu autem & pravè agere pergis; & rationem
reddere non potes? Quam melius esset à te ipso
exigere factorum dictorumque rationem & co-
gitationum, quam dissipare bona Domini, male
scilicet uti, negligenterque potentiis sensibusque
tam animæ quam corporis, occupare te rebus
non profuturis, immergere in temporalibus ani-
mum, interna æternaque negligere, à quibus o-
mnis efficacia & vigor, vitaque & procedit & de-
pendet. O quid dices in illa tremenda hora!
cum audies; Quid hoc audio de te? Redde ra-
tionem! Totum te das occupationibus, & ab-
sorberis illis, nescis tibi moderari, reliquo me Deo
fonte vivo seccaris rivulos; queris lucem in te-
nebris, me Patre lumen spreto; laudes vena-
ris humanas, gloriam autem meam, quæ à me
solo est, non curas; quasi non tantus quisque
sit, quantum apud me est; & quasi ego similis sim
hominibus, mendax, decipiens sicut illi in state-
ris. Redde igitur nunc omnis anteactæ vitæ, o-
mnis temporis à me tibi concessi rationem.
Age cur tuas orationes, examina consueta, le-
ctiones pias, confessiones, concionesque sa-
cerdos, nec non spirituales exercitationes, tam fre-
quenter omittis? tam negligenter perficies, tam
imperfectè relinquis, cur tempus mihi debitum,
ad tuas confabulationes, studia, rugas, suffura-
tis? Et quid te omnia juvabunt hæc, in quibus
nunc erubescis, & rationem reddere, quam sperari
exigo, non potes? ô quantæ angustiæ erunt illus in

nem. Tibi undique! Igitur ista ut evites, esto fide-
Quid hoc servus & prudens, esto Dives in Deum, non
licationis affectus sed ratio regat, neque hoc facio quod
villicare, sed quod debes, nec blandire tibi, quod nemo
rationem deat, sciat, suspicetur, ego enim omnia video,
t à te ipso sens sum, omniaque nuda sunt oculis meis:
em & co- m volo, patefacere omnia possum toti mundo.
iiri, male
nsibusque
te rebus
libus ani-
quibus o-
dit & de-
da hora!
edde ra-
, & ab-
me Deo
em intè-
es vena-
ux à me
quisque
miliis simi-
in state-
z vitæ, o-
ationem, a-
ueta, le-
sque sa-
tung
tunc

6. *Non poteris amplius villicare.*

Ensura villicationis nostræ est tempus vitæ nostræ. Tunc non poteris amplius villicare, quando non poteris ultra vivere. Villicare mereri est, & donis Dei ad salutem, gratiam, oriamque parandam uti, hoc tamdiu facere posses, quamdiu vivis, post mortem tempus non ultra promerendi. Quidquid in vita non comparaveris, id comparabis nunquam, clausa est janua & tabernaculum meritoria gratia Christi, jam sublatæ, jam conclusæ sunt. Euge, quidni nunc labores? quid lassescis? nunc quisque sed dives jam es? jam non egis? Non cesset manus tua, non cesset pes tuus, non cesset intentus, intellectus, voluntas, memoria, vires, mens, in vita, oportetudo, totus labora, suda, incumbe, erit mensura bona, sed copiosa merces, erit mensura bona, sed impeditivè incipe: nunc inchoa, non enim postea villicate, nullum opus tibi sine fructu, sine merito, sine gratia, charitatis gloriaque eius; tam augmento elabatur. Hic avarus esto licet, esto debitum, amelius, hoc laudis est; etiam minimis lucris sufficiens, placet hoc studium Deo, favet illi, fovet in quibus lud, eadem pænè opera, & remissè & ferventer, quam operari potes, sed illo discrimine, quia unus & erunt plus intensus, pro mille remissis est.

7. *Scio*

7. *Scio quid faciam.*

Potesné id dicere de te in tanto discrimine? Eheu quotusquisque hominum potest! Ecce Deus dicit morieris, reddes rationem, non poteris villicare, jam morere, jam redde rationem, tu quid? quid faciam? an? scio quid faciam. Eheu quantos videoas qui dum jam agunt animam, tunc primum querunt quid faciam? fecisse oportuit, non quid factō opus sit inquirere, sed hæc est cæcitas filiorum lucis. Anima mea quid tu? paratané es ad reddendam rationem? scisné quid facies, in tali punto? Unum mihi restat mi JESU in illa hora faciendum, nempe deflenda peccata, de propriis meritis desperandum, in sanguine tuo præsumendum, diligendus. Tu super omnia, & appretiandus super omnia. Ex toto corde, & voluntate, & anima, hoc & nunc faciam & semper faciam & tum faciam. Tu JESU adjuva, & præsta ut faciam.

8. *Filiī hujus sæculi prudentiores filiis lucis.*

PRO pudor, dolorque! Sed tamen Christi est sermo, veritatem ejus oculo cernimus. Quantò enim studio, & pœnè præcipito rūunt sæculares festinantque ad ea quæ illos mergunt in interitum æternum, quas industrias non adhibent? ut sudant, ut vigilant, ut sanguinem, vitam æternam, omnia profundunt? quid nos spirituales simile agimus? Promptiores illi ad interitum, quam ego ad vitam, illi tam facile proficiunt in suis laboriosissimis malitiis, ego in suavissima Christi disciplina, tot per annos, nihil omnino profeci, nec prima quidem elementa satis didici. Da mihi Aulicum, da Studiosum, da militem, da artificem, qui decem vel novem annis

is in su
anere p
spiritua
dubi p
D
Ogn
esse
us ille
abitat?
itation
acem su
aventu
ilaritate
milarare
avissim
JESUS Ô
on gau
enit qu
te qui v
io autem
e venit
e bened
beded
eus, ip
ens? E
ritus n
tionis n
undam
atum tu
V.P.D

in suo se munere exercuit, quid illo in hoc
munere perfectius? Quām perfectus ego in vita
spirituali? cui tot, & plures annos impendi.
dubi pudor frons? Ah fervor ubi es?

DOMINICA IX.

post Pentecosten.

1. *Tempus visitationis tuæ.*

Ognoscisné anima, gaudes? gloriaris? ad-
esse visitationis tuæ tempus? quo te JESUS
nus ille Salvator, Sponsus, Pater, Rex magnus
abit? an fortè non cognoscis? an fortè metuis
itationem istam. Onoli ignorare ista quæ ad
acem sunt tibi, noli metuere, pacificus est iste
ventus Christi tui, & humilis mansuetusque
charitatem & exultationem poscit. Et quis non
hilaretur adventu amicissimi, desideratissimi,
avissimi, munificentissimi, Domini. Si amas
JESUS ô anima, cur ad visitationis ejus tempus
non gaudes? si paupercula es, contempta, en-
tit qui te ditabit qui honorificabit, contemnat
te qui vult, dummodo JESUS me honorificet,
eo autem quia honorificat, hoc ipso quia ad
e venit; venisse est honorificare. Honorificavit
benedictionem intulit Arca Dei in domum
Ibedom, non multò magis honorificabit
JESUS, ipse Christus JESUS domum cordis ingre-
iens? Exultent igitur omnia ossa mea, & totus
spiritus meus glorietur, quia venit tempus visi-
tionis meæ. Tu verò anima mea satage, &
undam facito domum tuam, ne quid inordi-
num tuus apud te deprehendat Hospes.

V.P. Druzb. Op. X.

P

2. *Vi-*

2. *Videns JESUS Civitatem flevit.*

Considera quoties Dominus JESUS super animam tuam fleverit, & flet. Considera porro quam misera sit illa anima, cuius calamitas lacrymas, Christo excitat. Talis autem est, quæ in peccatis suis hæret, nec per poenitentiam consurgere laborat, nec à sapore erigere se satagit, est enim natura temporis, ut vomitum Christo creet: constat autem vomitu lacrymas exprimi. Vide ergo Tepide, quantam Christi visceribus violentiā facias.

3. *Videns Civitatem flevit.*

HÆc est diversitas Christi & mundi; dum hic gaudet & ridet, ille dolet & luget. Elige adhærere cui vis, imò vide cuius notam geris. Nota Christi, fletus, nota mundi, risus. Alterum dilige sed aternum hoc non esse scito, Olim fletus risu, & risus fletu mutabitur. Ni fallor, Christus flens, lætior est mundo ridente.

4. *Si cognovisses Et tu.*

Prima hæc fletus Christi causa, nempe, Malum culpæ. Est enim hoc malum, omnibus malis pejus. Non cognoscere tempus Visitationis, & ea quæ ad pacem sunt tibi. Unde Dominus JESUS hoc potissimum nomine offensus nobis redditur, quia non cognoscimus, non observamus, non exceptimus tempus visitationis, probationis, tentationis, gratiæ, illustrationis, monitionis, afflictionis, pœnz. Sæpe Christus nos visitat diluculo, & subito probat; nos autem impatientes sumus & pusillanimes, Sæpe prævenit nos in benedictionibus dulcedinis, & extollimur; quæque erant gratiæ donantis, putamus esse debita redditis, sicque incressati recalcitramus. Sæpe dum

aff
us dor
nob
ndo no
dicet f
justitia
infern
5. S.
Ultra
ad
omo co
cepit,
eo, qu
re nisi
gnus si
tissim
ognosc
rem du
de po
N alia
næ,
Christi a
infini
de anim
deempt
estinata
dinem
objicere
ratia, à
wanda
bit, &
unque
ortem,

affligimur, induramus verticem, & verti-
us dorsum Deo, ita ut Deum qui puniendo
n nobis misericorditer crudelis, cogamus par-
ndo nobis esse crudeliter misericordem, illum
dicet facimus misereri nostri, ne discamus face-
justiam, quod omnium malorum pessimum,
inferno jam jam proximum.

5. *Si cognovisses & tu quæ ad pacem tibi.*
Ultra sunt quæ si homo cognosceret, esset, illi
ad pacem cum Deo & hominibus. Si enim
omo cognosceret Deum, se ipsum, quid à DEO
cepit, quid accepturum se speret, quid debeat
eo, quid in ipsum commiserit, quid commit-
te nisi gratia Dei fulciatur posset, quo DEUS
ignus sit, quæ media à Deo habeat ad quæm per-
stissimè serviendum. Hæc & similia si homo
ognosceret, esset omnino ad pacem ipsi, nunc
trem dum hæc negligit, quam excusationem ha-
bit de peccato.

6. *Quia venient dies.*

¶ N alia fletus Christi causa, Malum scilicet pœ-
næ, quam erat populus ille 40 anno post
Christi ascensionem subiturus. Et quidni eos JE-
sus infinita Patris misericordia flet, quotiescun-
deanimam ad imaginem suam factam, sanguine
redemptam, ad æternitatem gloriæ creatam &
estinatam, cogitur propter ejus scelera, ingratia-
tum, negligentiamque damnationi æternæ
objicere, in æternum à suo conspectu divino, à
sæpius aliquando acerbissime mortuum se me-
nit, & hoc clamant vulnera adhuc relicta, il-
que ipsum sanguinem pro illa fusum, illam
mortem, illam crucis ignominiam pro ipsa tole-
ratam,

ratam, quæ ipsi debebat esse in salutem, in premium, in vitam, in æternam gloriam, cogitur jubere iis deinceps esse in perpetuam perniciem, perditionem, confusionem, tormentum. O dolor cui hæc lacrymas non excutiant? quem tanta calamitas non moveat? quis non horreat æternitatem illam junctam desperationi, quæ tanquam vallum circumdat & angustat animam! quis non timeat terram illam morientium? puteum abyssi, terram miserabilem, ad quam prosternitur, & alliditur anima, nec relinquitur in ea lapis super lapidem, cum nec sanitas sit in ossibus ejus, nec in portis ejus, sublata spe venia, pœnitentia spatio, inducta autem in locum ejus obstinatione voluntatis in malo, odio Dei & execratione, studio insuper blasphemandi nomen ejus, furore ac rabiæ æternâ, diabolicâ. Hæc autem omnia infelici animæ evenient ideo, quia non cognovit tempus visitationis suæ, non cognovit quæ erant ad pacem sibi, non cognovit istos dies intè venturos, dies utique calamitatis, sed abusa est benignitate Dei ad pœnitentiam se in hac vita vocantis, exspectantis, incitantis: abusa est, vitæ tempore sanitatem, robore, opibus, facultatibus tam animæ quam corporis, dissipavitque omnia hæc bona in offendis & contumeliis Divinis, nunquam respiciens & agens pœnitentiam, aut si quando cœperat pœnitere, rediit tanquam canis ad vomitum, cumulans mala pejoribus aut novissima ejus essent deterriora primis.

7. *Qua venient dies.*

Non potuit magis graphicè peccatrix, tepida que anima moriens describi. Venient dies in eam, in quibus videbit stultitiam suam, quod multa

in preti- ulta bona amiserit, quæ modico fervore adhi-
tur jube- to lucrari poterat. Circumdatur vallo perdit
iem, per- imponis, ut illi etiam grave sit ad Deum cor eri-
O dolor ve, imo vallo superbiæ cingitur, putans omnia
tanta ca- a salva esse, ex quo sequitur, ut aut scrupulis,
xternita- a præsumptione circumdata & angustata, com-
tanquam bovere se non possit, nec pios motus aut exci-
quis non ve, aut promovere erga Deum, nisi proster-
m abyssi, tur in terram, à qua se cum alacritate erigere
tatur, & nebat, sed cui adhærebat agglutinata; horrore
apis super horis in servitio Dei, commodis tamen corpo-
eius, nec rindulgens, contenta gravia, & oculos homi-
entia spa- m laudentia peccata devitare. Prosternitur igi-
tione vo- ad terram quia etiam tunc non persuadet sibi
ne, studio ex corpore egressuram, quare valetudinem
ore ac ra- amit, & nonnisi de auxiliis corporis agitat so-
ia infelici- quaque est, ignara, infelix, migrandum sibi esse;
t tempus migratio, cum illi jam instat, tum perspicit
t. ad pa- los quos sibi videtur procreâsse bene operan-
enturos, quosque vix volebat de terra in cælum ire &
mignitate vari, ecce ipsos in terra hærere, terrenos, frigi-
is, exspe- os, & mortuos, nec cælo dignos fætus, à se di-
re sanita- ddere, nec comitari se adjudicandum, quia non
næ quam- ena, quia mala sunt, tepida, sine intentione pu-
in offend- sine cura & fervore. Cum autem adjudican-
siciens & venit, ecce lapis super lapidem non relin-
erat pœ- letur, ecce omnia quæ fecit dissolutæ scopæ,
n, cumu- nitas, sensualitas, curiositas, otiositas, tepidi-
ent dete- t, ecce omnia ligna, fænum stipula, ecce con-
multa. fio, tremor, dolor, sera pœnitentia, despera-
t, tepida- n, damnatio, supplicia inferni. Hæc autem
ent dies n, quod eveniunt tepidæ animæ, quia non cognoscunt
tempus visitationis suæ, quâ illâ toties Dei
auxiliis,

auxiliis, gratiis, Sacramentis, vocationis gratia, odi plan
curâ & monitis abusa est: & quid non?

8. *Cepit ejicere vendentes in templo.*

Hoc facit præsentia Christi, ut statim exeantur, dixi
vanitates, & fuci mundani ex eo corde ad hominem
quod venit. Si in corde tuo amor vanitatum sapud
est, voluptatum, commoditatum, sensualitatum, iustitiam
sunt adhuc Vendentes & ementes in templo, non identer
est Christus, quia si esset, ejecisset. Revera sunt
hæc malè empta, quia vendit illa mundus & emit
homo; nempe emit, corde, amore, estimatione,
heu quanto, quam grandi pretio, quam vilia
quam nugatoria! Indue JESUM anima mea ut
hos ementes vendentesque ejiciat, Amen. Veni
Domine JESU & noli tardare! sit Templum tuum,
Domus Orationis, Domus laudis, ut te jugiter
cor meum lauder, dicatque Tibi Faciem Tuam
Domine requiram.

Causæ fletus super Civitatem.

1. *Flevit JESUS, quia misericos est, & misericordiam magnam Civitati inesse & tum impendere vidit.*

2. *Flevit JESUS, quia voluit ostendere Civitati, & cuivis peccatori, quid illum oporteat deceatque facere, scilicet, videre se & flere super se.*

3. *Flevit JESUS, Fatales istæ Christi lacrymæ, & ominosæ omniumque instar pænarum, Væ Regno, Urbi, Animæ, super quam cadit Christi lacryma. Est enim signum induratae, & solam tantum pœnam exspectantis misericordia locum jam non habentis animæ, (non quod non possit ad Deum converti velit, sed quia nolit) & ejusmodi*

nis gratia, sed plane, ut Deus nolens & flens cogatur
men punire illam. Talis fletus fuit tempore
lo. Æ, quando Deus tactus dolore cordis intrin-
m exeat os, dixit: Pœniter me fecisse hominem, dele-
corde ad hominem de terra; Talis illa fuit misericor-
dianitatum apud Iisaiam: Misereamur impio, & non di-
ualitatum, iustitiam, Verè etiam talis fuit fletus DEI
mplo, non identer, quando è templo ejecit vendentes.

evera sunt
us & emit
imatione,
uam vilia
a mea ut
en. Veni
um tuum,
te jugiter
m Tuam
& mis-
pendere
ere Civi-
oporeat
flere su-
acrymæ,
um, Væ
t Christi
& solam
æ locum
on possit
& ejus-
modi

4. Flevit JESUS super publica peccata; quo-
m hæc natura est, ut postquam invaluerint
mel, corrigi non possint, nisi populorum in-
spectione. Per historias sacras profanasque hoc
debis, publica peccata, extremis & communi-
smalis cladibusque esse piata. Pœnitentiam
erat Ninive, sed non diu rediit ad ingenium,
ndem periiit. Et sanè quem corrigas, quem
oneas? In publicis peccatis, omnes peccant,
illus non peccat. Hinc fletus Christi, quia
publica calamitate erat puniturus publica scelera.
Ipsiisset lenius, si salvâ justitiâ & remedii efficac-
tare potuisset; non potuit, flevit.

5. Flevit JESUS. Ultimum quippe remedi-
m peccatorum sunt Christi lacrymæ. In Cruce
soriens, pro peccatis ultimum sacrificium ob-
lit, lacrymas clamoremque validum.

6. Flevit JESUS. Cum lacrymis nimirum ro-
peccatorem, ut convertatur; Credo Deum
tymatum tunc esse, cum dixit, Quare mo-
muni dominus Israël?

7. Flevit JESUS, tota quippe urbs, imò gens
tribat. Gaudium est Christo super uno pec-
atore pœnitentiam agente, quidni sit fletus su-
m omni populo impœnitente?

G. DILLZ
Bicki
opri: ascer
Tomus III
N: V
58

8. Flevit JESus, non flebat Civitas illa super se, imò ridebat: Ergo flet Christus. Sic infani scilicet solent ridere, at sani solent flere, eorum insaniam videntes.

9. Flevit JESus, Contraria studia sua Studiis peccatorum ostendens illis, uter justius ac prudenterius? credo facilè tibi suspectum esse risum peccatoris, super quem Christus lacrymatur.

10. Flevit JESus, non solum supra Lazarum, sed & super Civitatem, ut dicere Phariseus posset; Ecce quomodo amabat illam! vel non potuit hic facere, ut hæc non moreretur & perire? seu, in proposita causa, non potuit facere ut viveret?

11. Flevit JESus, magno scilicet constabat Civitas illa Christo idèo flevit. O quanti constat anima! flet Christus super animam, tories quoties Sacramentalem gratiam, suique sanguinis meritum illi offert, & flet non lacrymas, sed sanguinem, sed corpus, sed merita sua illi fundendo.

12. Flevit JESus super caput Patriæ suæ, super Regum sedem, super locum honoris DEI, super Sacratissimam mundi partem, quæ enim mundi pars à Deo in tantum fuerat nobilitata, ut Hierusalem? non est ignobile quod flevit JESus.

13. Flevit JESus non externam Urbis speciem intuens, sed intimum statum intra spectans; ita etiam, non plagam exteriorem, sed interiorem, æternæ reminiscens imminentem flevit; neque enim de bobus aut de Saxis cura est Deo, sed hunc jubet timeri, qui occiso corpore mittit in Gehennam.

14. Fle-

illa super 14. Flevit JESus, indicans se nolle mortem
Sic insani catoris, & hoc fletu prodens illud. Nun-
c, eorum uid voluntatis meæ est mors impii: Si volo
mortem impii, cur fleo, dicit Dominus.

ia Studiis 15. Flevit JESus. Non enim ex Dei causa erat
us ac pru- in extrema abjectio, & derelictio tamdiu di-
sse risum- sti populi: Perditio tua ex te Israël, tantum-
natur. todo ex me auxilium tuum.

Lazarum, 16. Flevit JESus. Quia consummata malitia
æus pos- uitatis, non recipiebat misericordiam & me-
non po- niam. Flevit ergo, non quia miserebatur, sed
periret? cuius misereri se non posse videbat, & dolebat.
Facere ut Iam bonus est nimis JESus ut flet doleatque
constabat cuius misereri non possit. Et hinc est quod
cuius constat infa condignum, etiam damnatos.

ties quo- 17. Flevit JESus quia magnum in animabus
anguinis am jam redimendis illi damnum imminiebat,
sed san- deo flet tantam, tanti pretii laborisque, ja-
illi fun- duram.

e suæ, su- 18. Flevit JESus quare & vos ô Collabora-
ris DEI, ctes Christi non fletis super Civitates tanta in-
uæ enim delicta cernentes? super Pagos & Castella,
ilitata, ut antam in illis Dei ignorantiam advertentes,
vit JESus. tremplum vobis dat Christus; non corrigun-
is speci- tur ad clamores vestros urbes, flete super eas,
pectans; incurabilis facta est plaga earum, flete super illas,
interio- restrum hoc est officium.

vit; ne- 19. Flevit JESus, ne nimium grave foret Pau-
est Deo, & Pauli similibus, obsecrare unumquemque
re mittit cum lacrymis ad ambulandum dignè Deo, ad
4. Fle- landum in fide. Non primus hoc fecit Paulus,
mas ficerat ante Christus; en flet super Civitatem,
non parcit lacrymis. Quis credat Christo in ani-
marum cura & conquintione usque ad lacry-
mas

mas ventum iri? Ventum; ô quanti ergo labores pro animarum salute subiri debent ab hominibus, ad eam curam à Christo destinatis! Desiderium convertendæ Hierosolymæ, lacrymas ciet Christo, & non ciebit mihi salus animæ sudorem? ô quis det in hoc ministerio emori, & prius vitam, quàm animarum curam linquere.

20. Flevit JESus quia persuadere, voluit nobis fletum. Est autem Sapientis dictum; Si mestere cupis, flendum est tibi protinus ipsi.

DOMINICA X.

post Pentecosten.

1. *Deus gratias Tibi ago. Luc 18.*

Quid enim agam aliud, quàm offeram tibi hostiam laudis & gratiarum actionis de manu linguae meæ, si tradidero omnem substantiam meam tibi, Tu bonorum meorum non es, quia Deus meus es Tu, & minor sum omnibus beneficiis tuis, siquidem omnis substantia mea, tanquam nihilum ante te. Tu scis Domine quia sic est prout loquor, & si me magnificavero amplius, ecce tu contra me. Nihil ergo ego, Tu autem Deus magnus Domine, & magnificatus vehementer. Et tamen quia venis ad me in Sanctissimo Sacramento, communicas que te mihi largiter, æquum est ut respondeam Tibi non tamen ex æquo, quia non possum; non ex meo, quia nihil sum, sed ex dono gratiæ tui, gratias agens animo humili, corde puro, affectu verecundo, mente sincera, & ad Te solum Deum conversa. Mi JESu excipe à me vi-

litas

go labo-
nas mea. Venis ad me? Gratiæ tibi; manes
b homi-
necum? Gratiæ tibi; facis Te cibum? gratiæ
is! De-
bi; communicas mihi non solum dona Tua;
acrymas idetiam Te ipsum? gratiæ tibi. O Anima mea
imæ su-
mandoquidem agnosciste, in veritate, esse nihil,
ori, &
nullo modo parem, dignamque donis Do-
quere.
nisi Tui, induit saltem affectum hunc grandem,
luitno-
Deo placentem Gratitudinis, ut memoriam
Si me levitatis Christi eructare frequenter possis. De-
statur enim Dominus tuus donis istis Pauper-
itis tuæ.

2. *Deus propitius esto mihi.*

Es propinquus mi JESU, esto & propitius, es
intimus, & mihi planè inviceratus, aperi
tam viscera propitiationis & misericordiæ Tuæ
et parcas peccatis meis, & sanes miseras meas
magnas, & multas nimis. Non habeo precem
quam fundam Tibi, quam, ut conscius
peccatorum meorum, confitear adversum me
iniquitates meas, & loquar amaritudines, dicam
que Propitius esto peccato meo.

3. *Duo homines ascenderunt in templum.*

Considera Scopum Parabolæ hujus expres-
sum, in verbis, hoc Evangelium præceden-
tibus, quæ sunt talia, Dicebat autem ad quos-
dam qui in se confidebant tanquam justi, & a-
perteabantur cæteros, parabolam istam &c. His
nim verbis indicatur scopus quem Christus in
iac parabola prætendit, non esse aliud, quam
nostram malitiam, exitium, vel supplicium, nec
non genera filiosque superbiæ explicare omni-
usque ob oculos proponere, & ad fugam dete-
nationemque ejus inducere. Prima igitur super-
bia malitia est & filia, confidere in se. 2. justum
se pu-

se putare. 3. Cæteros aspernari; horum vitiorum Christus exprimit. Impudentiam quia tam liberè cum Deo agunt. 2. Nequitiam quia licet Deo pro suis operibus gratias agunt, ea tamen sibi attribuunt, & ex iis se efferunt. 3. Stultitiam, quia ipsi laudes suas decantant, cum expectare debuerint dum à Deo laudarentur. 4. Cæcitatem, quia se cum pejoribus comparant, at ad meliores non attendunt. 5. Pœnam quia cum se extollunt, humiliantur; & dum de Sanctitate superbiunt, à Sanctitate destituuntur. Detestare ergo superbiam, metire te tuo pede, nosce te ipsum, tibi attende, neque tibi facile crede aut blandire quia parvum est cor hominis, eusque via quæ videtur homini recta, novissima autem ejus ducunt ad mortem. Est etiam qui se nequiter humiliet gratias Deo agendo, interim tamen interiora ejus plena sunt dolo, alteri se præferendo. Ad hæc, melioribus te compara, nec hoc tantum specta quod habes, sed quod nondum es assecutus. Scito quod multa tibi desunt, quod is quem tu malum putas, si hanc gratiam haberet quam tu, multis te superaret. Quare noli elevare caput, si justus es, gratia Dei es, quod es.

4. *Non sum sicut cæteri hominum.*

Heu quam incertæ cogitationes hominum! quam periculorum aliquos censurare; Quod majus periculum quam eo ipso, quia Phariseus Publicanum damnavit, ipse damnatus est, rejecit Publicanum, rejectus est à Deo. O Superbia quam facile, quam alta dejicis! ô Humilitas quam facile erigeris! Memento Anima mea totius formidandæ periculorum parabolæ. Qui stat

ut videat ne cadat. Verè qui cadit, Dominò
cadit, potens est autem Deus, sicut & te imò
usquam te, imò abjecto te statuere illum.
videnim an non surrexit homo pro Lucifero,
avid pro Saule, pro Juda Matthias, pro Phari-
Publicanus, pro Judæis Gentes? Tu ipse
cordari potes, quoties in idipsum quod modo
aliis culpabas, statim in idem incidebas. Fuge
go censuram aliorum, & dic tibi, **Quid ad te?**

5. *Publicanus autem à longè stans.*

Uare à longè? quale nolebat? nempe se
noverat, sciebat in se nihil boni, sciebat
ultamala, ideo à longè, ideo nolebat, quia ve-
rè kundiā prohibebatur. O verecundia quanti
pud Deum es? omnia impetas, Publicanum
et Pharisæo justificas! non audes cælum intue-
& cælum penetras! à longè stas, & Deus ad
accurrit. Disce Anima mea verecundiam
An causam non habes verecundandi? to-
tus fracta fides tanta defædatio, tanta vilitas, cum
ita majestate, pulchritudine, fidelitate com-
posita, non merito ruborem incutiunt?

6. *Deus propitius esto mihi peccatori.*

Onsidera hujus orationis valorem. Hæc
unica, plus valuit apud Deum, quam o-
nes Pharisæi tot, tantæque justitiæ. Tanta est
Iesus, si cum humilitate (uti h̄c) conjungatur,
potuerit Publicanum justificatum in domum
remittere. Considera præterea ejusdem
cessitatem: semper enim tibi est necessaria,
iustus, tive sis iujustus, in quovis opere, me-
dicere potes debesque, Deus propitius esto!
ulus es? at potes quolibet momento peccare,
isti aliquando peccator? dic ergo Deus pro-
pitius

pitius esto. Peccator es? tantò frequentius
repete, & humilius verecundiusque usurpa,
Deus Propitius esto mihi; Sit ergo frequens
oratio hæc in ore & corde tuo, cum Spiritu hu-
militatis, verecundia, & contritionis conjuncta;
& pudeat te tam frequenter hanc orationem
usurpare, nec tamen eundem effectum, quem
obtinuit Publicanus, referre.

7. *Omnis qui se exaltat humiliabitur.*

Elatio & Exaltatio fructus humilitatis sunt;
Depressio, & Abjectio, fructus vel pœnæ
potius superbiæ sunt. Quantum te ipsum de-
jicis, tantum te Deus extollit; quantum te ipsum
evehis, tantum te Deus dejicit. Vis cadere? eri-
ge te, cades. Vis erigi? abjice te, stabis. Si
te sponte exaltas, invitus humiliaberis; si te
sponte humilias, invitus extolleris. Vide jam
igitur, præstetne humiliari an exaltari à te ipso?
præstetne exaltari vel humiliari te à Deo? Si te
Deus extollit, nemo te humiliabit. Si tu te ipse
humiliaveris, Deus te exaltabit, si tu te exaltave-
ris, Deus te deprimet. En optio, elige; Vita &
mors, gloria & confusio, in manu tua. Hoc
scio, in multitudine veritatis effatum est, Omnis
qui se humiliat exaltabitur, & qui se exaltat hu-
miliabitur.

DOMINICA XI.

Post Pentecosten.

1. *Bene omnia fecit. Marc. 7.*

Quomodo non omnia bona faceret Bonitas?
Opera Creationis, Opera Redemptionis,
opera glorificationis, bene omnia fecit, te ipsum
attende,

uentiū: iende, quid in te fecit, quod non bene fecit.
usurpa, nglulos dies recole, quos tibi bonos, in quibus
equens me tibi non fecit? quid longè abeas? hodier-
itu hu- m vide diem, an non bone tibi fecit omnia,
juncta, n se tibi fecit omnia? an non omnia, qui &
tionem dum & potum? descendit usque ad gustum,
, quem que ad palatum tuum, & non fecit se omnia,
on bene fecit omnia? Mi JEsu fac in me bene
bona omnia, quia facis bona omnia: & qui
s sunt; n sibi te mihi bene omnia, sis tu mihi bona om-
pœnæ. a. In me autem sint tibi omnia, ego autem
m de- ter omnia, & bene omnia. O Anima mea
e ipsum uid torpescis? procumbe ad pedes JEsu, &
e? eri- te, ut in te bene faciat omnia. Multa tibi bona
is. Si sunt? faciat illa; multa bona sunt, sed non
; si te me? faciat bene, multa mala sunt, faciat non
de jam & faciat bene, & cum hæc fecerit, dic illi ju-
z ipso? ter in corde tuo, Bene omnia fecit.

2. *Apprehendens eum de turba.*
Ide quot quātasque Christus ceremonias
adhibuerit in hujus surdi & muti curatione.
Apprehendit eum. 2. Educt de turba. 3.
Uult digitos in auriculas. 4. Expuit & tangit
linguam ejus. 5. Suspicit in cælum. 6. Ingemit.
Ait Epheta, hoc est, mandat ut solvatur vin-
ulum linguæ auriumque ejus. Ex his disce,
nam sit difficile hominem qui obmutuit & ob-
aduit in Anima, revocare ad loquaciam & au-
tionem. Uno verbo, quam difficile sit animam
ocatricem convertere, ita ut verè dicatur, opus
de dexteræ Excelsi. Ubi & gratias ages Deo,
uile eruit tanta cum difficultate à cæno impro-
avitæ, & timebis ne tuo vitio, negligentiaque
corpore, & ingratitudine incidas in surditatem
& ob-

& obmutescientiam spiritualem, ut tibi nec orare, nec legere, nec loqui libeat pia. Tum verò & hinc cognosces, quā patientiā opus habeat is, qui alios ad bonum promovere curat, non succedit semel? tenta iterum modus unus non est efficax? adhibe alium, non potes sermone cum ipso? conare oratione ad Deum: non audit ille? Deus audiat te pro illo: non gemit ille super se? gemitu pro illo ad cælum, & cave Christi sanguine redemptum negligas, & de illo desperes. Vide potius, ne in te culpa sit, quominus aliquid efficias in hujus salute.

3. Adducunt ei surdum.

Quæ est ista surditas? Sanè si omnis Christi actio, nostra est Institutio, & morbi omnes corporum quos Christus sanasse legitur, typi sunt Animæ morborum, surditas ista surditatem Animæ denotat. Surda est anima, quando vocem Exactoris non audit, sicut homo non audiens & non habens in ore suo redargutiones. Surditatem causant duo, vel enim læditur organum vel oppletur auris Animæ, & respiratio cordis, vel potius cor ipsum, juxta illud, Ducam eum in solitudinem & ibi loquar ad cor ejus? Quid igitur surdus est in anima, corde surdus est: surdus autem corde, quia læsum est cor. Porro cor læditur, quando à Deo avertitur, & creature adhæret magis quām Deo. Quod fit per peccata lethalia. Læsio quippe cordis lethalis est. Atqui oppletur cor, quando per negligentiam & torporem foventur in eo levia peccata, nociva desideria, libertas conversationis, evagatio sensuum, incuria cogitationum, carnis commoditates, hæc enim sensorum cordis ita opplent,

ut

V.P. Dr.

corare, sonus audiatur nullus. Tu nunc jam inspice,
verò & manū oppletam habes aurem Animæ, & juxta
beat is, emotias à Christo hic adhibitas extitrationem
on succ-
ito.

4. *Adducunt ei sursum:*

4. *Malum et Iurium.*
ne cum *U*i non audit, vocem utique loquentium
n audit non audit. Vox enim objectum auditūs.
ille su- *u*isiderā ergo varios, qui perpetuō ad cor
e Chri- mā clamant, nec tamen illa ipsos audit. Lo-
illo de- tur conscientia propria, & quidem efficacis-
omnibus *u*ne ac pertinacissimè, quiri & veracissimè, cui
os claudi, cui nihil falsi objici potest; sola
ditas opponi valet; Loquitur autem; Pecca-
Christi Deum iratum habes, occidisti animam, in dæ-
omnes mis potestate servis, infernus habitatio tua est,
typi pœnitentiam; Loquitur Deus; Révestere
ditatem amitis, revertere ut intutemur te, ut Pater
dovo- suam omnipotentiam te convertat, Conver-
no non t ad Dominum Deum tuum, ut Filius te suo
tiones. quine lavet; Spiritus S. suo lumine illustret,
r orga- charitate inflammet. Loquitur Angelus,
piratio quequo perges thesaurizare tibi iram in die
Ducam a? an ignoras quia benignitas Dei, te ad pœ-
r ejus? ntimi divitias bonitatis ejus
lus est: intermis; quoque piget dormies? quo-
Porro que non surges? quamdiu erit Cras Cras,
eaturæ quare non modo? quare non hodie, quare non
er pec- is hora finis turpitudinis tuæ? Loquitur pro-
alis est. inquis tuus Clamans, Miserere animæ tuæ pla-
entiam deo, datis eleemosynam ut omnia munda-
a, no- in tibi. Loquitur omnis Creatura, Accipe
vagatio beneficium, Redde debitum, Fuge supplicium.
mmon- *u*al sunt voces; quas anima surda non audit; &
pplent, *u*ia non audit, non novit; & quia novit, perit.
ut *V.P. Druzb. Op. X.* Con-

Q

Con-

Considera ergo prædictarum vocum pondus, & Domini
acquiesce consiliis earum.

5. Epheta.

O Quoties inclamatur tibi à Christo, Adaperire quæ D
rire. Stat ille ad ostium & pulsat, ut si forte ludunt,
adaperias, intret & cænet apud te. Clamat, Aperitum; er
ri mihi soror mea sponsa, aperi mihi ô Anima, voierit, v
quæ etsi sponsa sis, sororis tamen instar haberis; me intr
Ecce cincinni mei rore sunt pleni, ecce venio catoris,
donis & miserationibus onustus, ecce madeo, quo
sanguinetotus, quem pro te effudi: Ecce oleum laudite,
effusum nomen meum, idcirco adolescentula! qua
diligunt me; Ecce ego unctus oleo præconsor-est; sec
tibus, & nomen mihi Christus: unctus sum un-
guento quod descendit usque in oram ipsam ve
stimenti: Adaperire ergo, quid obducis pessu-Quand
lum foribus? aperi, mihi, ô! Beati servi illi, quo tul
quos quotiescumque venerit Dominus, etiam in latus lab
etia vigilia tamen invenerit vigilantes, ita ut cùm quia, ex o
pulsaverit confestim aperiant illi! Tales sane ani
mæ, velut prudentes Virgines ingrediuntur cum Religio
sponso ad nuptias, nec illis claudetur janua, sed rectè. A
sequentur Agnum quocunque ierit. At tu quid non ref
ad hæc anima mea? Ecce sponsus tuus labora-Religio,
vit clamans & sustinens, raucae factæ sunt fau-on contin
ces ejus, fervorumque ipsius. En dicit: quidnum, est
potui ultra facere vineæ meæ? clamavi, pulsau-
vi, vocavi, & non respondit mihi; non aperuit Deo, loq
mihi; dicit Dominus, Similis factus sum pueris qui ante L
in foro sedentibus, & canentibus, & tandem a Deo,
dicentibus; Cantavimus vobis & non saltastis. 7.
Exurge ergo tandem & attende Dominum cla
mantem, adaperire, quousque clausus eris Deo,
quousque non parebis inspirationibus vocibus-
que

ndus, & Domini tui? Ecce nisi Dominus custodie-
civitatem frustra vigilat &c. Dominus est,
vis David, qui aperit & claudit. Tolle tua
Adape-ia quæ Deum excludunt, dæmonem malum
si forte dudunt, tolle inquam hæc & accipe ostium
at, Ape num; en ait: Ego sum ostium, per me si quis
Anima, voierit, vitam referet non mortem: non enim
haberis; me intrat mors, cum ego nolim mortem
e venio, tatoris, sed intrat per fenestras vestras. Hoc
madeo, quod ego sum, domos vestras munite,
e oleum laudite, si custoditas habere vultis. O felix
centulæma! quæ Deo clausa est, cujus ostium Chri-
consor-est; sed esse non potest, nisi aperuerit Deo,
cum un- ejus voluntati tradiderit.
sam ve-

6. Loquebatur rectè.

s pessu- Quando tempus illud erat, ô anima mea,
ervi illi, quo tuloquebaris rectè? Vx mihi quia vir
etiam in lutus labii sum ego? Consummatio malitiæ
ut cùm quia, ex ore tuo te judico, ait Christus, & Ex
ne ani- nos tuis damnaberis. En quod anni sunt ex
ur cum Religionem ingressus es, & nondum loque-
ua, sed rectè. Audi ergo Apostolum concludentem.
tu quid non refrenat linguam suam, hujus vanæ
labora Religio, quid ergo prodest Christum sequi,
nt fau- on contingat consequi? quid juvat esse Chri-
: quid num, esse Religiosum si non contingat esse
pulsa- JEsu! Loqui verò rectè, Quid est? Loqui
aperuit Deo, loqui propter Deum, loqui cum Deo,
i pueris qui ante Deum, loqui pro Deo, loqui pla-
tandem tia Deo.
altaftis.

7. Adducunt ei surdum & mutum.

um cla- Nam multi sunt in toto orbe surdi & muti!
is Deo, quæ in multi sunt qui Evangelium erube-
ocibus- nt, licet ejus Prædicationem vitâ, officiis, be-
que

Q. 2

neficio

neficio, titulo, veste, instituto, voce juramento, utque
 præferunt, tam multi omnino sunt muti. Cane obdure-
 muti non valentes latrare; Ecce parvuli peti, sed po-
 runt panem, & non erat qui frangeret. In tan-
 multis Regni partibus, tam multa barbaries est
 Dei & Christi ignorans, nec est qui dolcat super
 contritione Joseph. Dicit S. joannes, si quis au-
 dit, dicat veni: de Christo etiam scriptum; Ha-
 dicens clarabat, Si quis habet aures audiendi inter e-
 audiat; de eodem David locutus: Domine la-
 bia mea non prohibeo, tu scisti. Isaias quoque servus
 dolet, dicens: Vx mihi quia tacui. Ingemiscit nos me
 huic penuria, condole tantæ miseriae hominum qui se
 quia non est à quo audirent veritatem; non es in hoc
 qui testimonium perhibeat ipsis de veritate quam
 Petet tu à Christo Domino, qui de se apud Pilati audiendi
 tum dixit, Ego in hoc natus sum, & ad hoc venuisti
 in mundum, ut testimonium perhibeam veritatem
 ut ipse quoque te in hoc natum esse velit, u-
 testimonium veritati ejus perhibeas, velitque te
 esse vas Electionis, ut portes nomen ejus in gen-
 tibus. Sed ex parte alia multò est surdorum ma-
 jor multitudo, magisque deflenda negligenti;
 vel stultitia vel malitia de qua queritur Ilias & Propheta
 ipse Christus, Domine quis credidit auditui no-
 stro? Cecinimus vobis & non saltaltis, plora-
 viimus & non flevistis nec audistis. Quò fit, u-
 a Deum
 in tanta fidei Christianæ claritate, tot sint Ha-
 tici, Athæi, Schismaticei, Ethnici; Quo item fit
 ut in tanta Concionum Concionatorumque con-
 pia & cura, nulla penè, aut certè rara sequatu-
 morum emendatio in populis. Orabis ergo in-
 tensè & ardenter, & frequenter Deum, ut ape-
 riat aures populorum ad audiendum sermonem
 ejus, in ejus

ramento, utque non graviter auribus suis audiantur. Cane obdurent corda, si hodie vocem ejus audierint. In tantum petierint, sed potius semen verbi Domini cum gaudient, excipient, cordeque puro & perfecto ferantur. In tantum aries est centesimum, leat supe-

quis au-

um; Hæc considera quām multi muti surdique sunt audiēndi inter eos, quos minime tales esse oportet. Quām laetabitur Deus apud Isaiam, Quis surdus quoque servus meus? & quis cæcus, nisi ad quem agemus nos meos misi? quis mutus in laudibus meis, ominus quis se servitio meo devovit? Conscientiam non es in hoc inquire, quām elinguis es in oratione veritate, quām mutus in mēditando, quām surdus in Pilaudiēndis Dei inspirationibus. Dole super hoc veniam tui duritiem, & emendationem servo-
nique propone,

DOMINICA XII.

post Pentecosten.

1. Beati oculi qui vident. Luc. 10.

Illeas & bromnem modum planè beati qui JESUM vident fide vivā in panis specie, qui vident in plora ne Carnem, in orbiculo immensum, in Crea-ō fit, u Deum & Hominem. Beati qui vident & Hæc etrānt acute dignitatem ejus, & ad redaman- item fini illum totis viribus. Beati qui vi- que co- t desiderium illius, quo nobis conjungitur equatu- ad ejus complexus toto corpore anhelant. ergo in- t qui vident quid ille sit, quo dignus sit, ut ape- nentum se nostri causa demittat, & quid contra- monem- ejus, in ejus comparatione sint; quid illi debeant,

Q. 3

quid

quid causâ illius agere & audere debeant. Beati. *Quia* qui vident divitias ejus, & promptitudinem An-*Quâ* mi, cum qua paratus est bona sua nobis largiri, *mur* nostrisque miseriis succurrere, & qui vicissim *didit* in totos se ei pandunt, omnesque illi necessitates *ce id pa* suas fiderent aperiunt, de gratiis ejus copiose, *sed no* sumunt & ditantur. O Anima mea aperi oculos *les desce* ad ista, & hanc tibi benedictionem ne invide, *s. nunc* Christus est, qui hæc videntes pronuntiat beatos, *s. Sunt* illi crede.

2. *Beati oculi qui vident.*

Beatū vocati sunt Apostoli qui Christum vide-*as quer* runt in carne; at etiā Christus dixit, *illud* Beati *alter, i* qui non viderunt & crediderunt. An non Beati, *um ule* qui in historia tantūm Evangelica Christum *quid fac* contemplantes, omnia ejus opera amant, miran-*pes con* tur, omnes ejus gestus motusque indagant, & *creber* in se exprimere contendunt? an non beatus, *aciendo* qui in paupertate & Christi videt divitias, toto *urorem* mundo potiores? an non beatus qui in castitate *gratias ag* conjugium, in patientia gaudium, in cruce vo- *quid faci* luptatem, in contemptu gloriam videt? Beatus *que serid* planè per omnem modum! atque ut crēdas, *at nunc c* Christus gratulatorium occinit, Beati oculi qui *offidebi* vident. O! quam multi hæc oculi non vident, *4* et si alias oculatissimi sibi videntur; abscondita *H*æc enim sunt hæc à Sapientibus & prudentibus, *lumi* revelata autem parvulis. Gratias tu age Deo, qui *ce qui* tibi hoc dedit, ut audires vocem & converte-*non dilig* reris, & videres, roga autem ut id ipsum tibi *aternam* opere exequi donet, ne scienti bona, & non fa-*acula, i* cienti, peccatum tibi sit.

3. *Quid*

nt. Beati. *Quid faciendo vitam æternam possidebo?*
 nem Ani- Quàm utilis quæstio ! O quàm rara in
 is largiri, mundo ! quàm etiam (si forte aliquomodo
 vicissim dicit) in reprobum retorqueri sensum solita !
 cessitates te id patet in hoc legis perito, qui utilia quæ-
 s copiose, sed non ad utilitatem, verum ad tentationem,
 oculos describit Apostolus alicubi : Semper discen-
 e invide, nunquam ad scientiam veritatis pervenien-
 at beatos, Sunt enim quidam, qui se scire velle simu-
 nt, ut sciolli videantur, ignorantiam præten-
 nt, ut scientiam ostendant. Sed quam rara
 hæc quæstio, res clamat. Quid enim homi-
 nis quærunt ? alius ait quæritque, *Quid facien-
 do, illud alteri eripiam ? Quid faciendo, quæ-
 alter, illum in hoc impediam ? quid faciendo
 um ulciscar ? quid faciendo illum pervertam ?*
 quid faciendo gratiam hominum acquiram,
 opes conservabo &c. quæ omnia inutilia sunt,
 & creberrima tamen sunt. Nemo quærit, *Quid
 faciendo vitam æternam possidebo ? Corri-
 gorem Anima mea hunc in te, si est: si non est,
 gratias age Deo, & serò inquire atque exequere,*
*quid faciendo vitam æternam possideas; vide-
 que serò, an sic faciendo sicut vivendo, pro-
 culi qui nunc defacto vivis & facis, Regnum cæloruin-
 possidebis.*

4. *Diliges Dominum Deum tuum.*

Hæc est Superioris Quæstionis adæquata so-
 lutio. Ecce plenitudo legis est Dilectio ;
 ecce qui diligit, legem adimplevit, qui autem
 non diligit manet in morte. O quantum ad vitam
 æternam compendium. Dilige ! Noli facere mi-
 acula, noli creare mundos, noli loqui variis
 linguis, noli stupendas facere eleemosynas, mor-
 tifici-

Q 4

3. Quid

ificationes, Dilige & fac quod vis, & vitam æter-
nam possidebis. Nec dubitā, ait Christus, hoc
fac & vivēs, Quid facilius quām diligere? Vo-
luntatis hæc actio est, voluntas libera est; & quid
facilius eo quod liberum est? O amare, ô ire, ô
sibi perire! ô ad Deum pervenire! pervenisti si
Deum & Christum dilexisti,

5. *Homo quidam descendebat.*

Hunc hominem te esse intellige, Samarita-
num putā Christum, Stabulum puta Reli-
gionis statum, qui tui curam suscepit, qui vul-
nera vitæ sacerularis, alligat suavitate, solidat vino
disciplinæ, & oleo charitatis fovet. O quid da-
bis huic Samaritano! ô quantum debes stabulo,
ne per te inquietur, ne disciplina illius tuā dis-
solutione labefactetur, ne ex eo tanquam in-
curabilis, & pestilens æger pellaris ejiciaris-
que,

4. *Samaritanus autem quidam.*

Samaritanus tu esse debes, idque tuum Institu-
tum à te exigit. Plebs misella, similis est ei
qui, incidit in latrones varios curarum sacer-
ularium; Semiviva est, vix enim quidquam fidei
emicat in illa, jacet in multitudine peccatorum,
transit Sacerdos, transit & Levita, negligit oves
sibi commissas. Quid ages Samaritane? Duc
errantes in viam confractum solida, alliga vul-
nera, effunde vinum veritatis, juge oleum com-
miserationis, impone jumento tuo, pænitentiam
age pro populis, eorumque peccata devora.
Duc in stabulum Ecclesię, fide, confessionis. O
quanto eares tibi merito, quanta saluti, dum-
modo ne torpescas, ne evanescas à dæmonio me-
ridiano! Scito animas illas Christi Jesu sanguine
redem-

in ater- temptas, miserè à latronibus tractatas, tibi
us, hoc oncreditas. Curam illius habe. Lege charitatis &
re? Vo- tituti. Ne parce sumptui, ne labori; quicquid
& quid pererogaveris reddetur tibi. O supererogave-
ō ire, o quis te apprehendit, quām pauci, quām raro!
venisti si tantis excusationibus ac tantis querelis, tar-
tionibus plena esset Domus cum confessio-
nem audiendæ, cum infirmus adeundus, cum
oximus juvandus, cūm excurrendum, cūm in-
escathechisandum est, si istud supererogave-
s, nobis bene cognitum esset? Vade ergo ani-
mea, fac similiter, accende in te zelum Ani-
marum, & omni ratione cura ut aptum fias in-
strumentum Dei ad proximorum salutem, quod
in doctrinā solidā, multa virtute, ferventi cha-
rate, iugi oratione, profundā demissione, tui
contemptu; vade fac similiter,

7. *Diliges Dominum Deum tuum.*

Ex istis verbis collige, totam vitam tuam, to-
tam substantiam tuam, totam curam, cogi-
tationem actionemque tuam esse debere Amo-
rem, Dilectionem, Charitatem; Et quāmvis
loc plenè in hac vita esse nequit, ex parte tamen
sicut curandum. Aliquando Deum dilige actu,
aliquando intentione, aliquando virtute, sem-
per habitu. Amorem tuum ad hanc libellam
trige. Ex toto corde tuo, Ex tota anima tua,
Ex omnibus viribus tuis, Ex omni mente tua,
Noli credere tibi superficialiter tantum attendas
amorem tuum, experire illum quam facile de-
inquis, quam facile ad creaturam te convertis,
quam facile rebus levibus turbaris, quam impo-
sus es, si quid magis heroicum agendum, susti-
nen-

Q5

nendumq; quām molestē fers si non ad votū
succedunt omnia, si quis indiscretius morosius-
que te habet?

8. *Diliges proximum tuum sicut te.*

AGe amorem tuum hic proba quantum te,
quantum alium diligis; quām facile tibi
parcis, teque apud te excusas, quām libenter au-
dis, si de te bona sit apud alios opinio, quām in-
dignaris te contemni, facis hoc ipsum proximo
tuo? quid multis? si non sicut te diligis, non
diligis; præceptum sic sonat.

DOMINICA XIII.

post Pentecosten.

1. *Cum ingredederetur castellum occurserunt.*

Luc. 12.

Ingreditur hodie JESUS castellum tuum An-
nam scilicet tuam, in Jerusalem se ptitat ire,
omnia putat digna se, Civitatem Sanctam arbit-
ratur, & ecce leprosi iique decem occurserunt.
O fraudem, ô injuriā! siccine recipitur Chri-
stus? Leprosus Intellectus, leprosa Memoria,
Voluntas, Irascibilis, Concupisibilis, Visus, Ta-
ctus, Auditus, Odoratus. Quorsum intras Do-
mine JESU? leprosis hic plena omnia, hic lepra
cætitatis, malitiæ, oblivionis, Superbiæ, Amo-
ris proprii, vanitatis, Sensualitatis, mollitiei, re-
piditatis; frustra ad hanc sicum accedit, fructi-
bus caret. Ah quanta mihi erubescendi materies,
& qui tantum leprosus sum, & tam pridem, & in
eo loco, & tanta habens ad munditium auxilia, &
toties mundatus? Quanquam tu ô cor meum
neque in tanta calanitate animæ tuæ spem ab-
jice,

l votum
prosius-
tum te,
cile tibi
nterau-
uam in-
roximo
s, non
unt.
m Ani-
titatire,
n arbi-
rruas.
ur Chri-
memoria,
us, Ta-
ras Do-
c lepra
, Amo-
tiei, te-
fructi-
ateries,
m, & in
xilla, &
nieum
em ab-
jice,
ke, sed leprosorum istorum turbam, Christo in
Sanctissimo Sacramento objice venienti, & à
longè quidem, sed tamen in oculis statue, ut eum
misericordiam flectas, oculosque benignita-
tis ejus ad te convertas, si forte misereatur mis-
erit tua, & dicat tibi, Surge, vade, fides tua te sal-
vum fecit.

2. *Occurrerunt ei decem viri leprosi.*

In lege antiqua conspectum hominum fugie-
bant leprosi, in Lege Christi, Christo occur-
ront, non enim venit Christus in servitute Mo-
saica, sed venit querere, & salvum facere quod
perierat. Aspice miseros istos homines, à longè
stantes, humiliiter clamantes, IESU Præceptor
miserere nostri. Vide & Benignissimum, eos
mantem & misericorditer intuentem, ad Sacer-
dotes ablegantem, intus verò jam ad eorum se-
mundationem accingentem IESUM, & disce,
quām diversi sint Christi mores à tuis. Ille nul-
lum aspernatur, nemini se taciturnum moro-
sum, tristem exhibit, non conqueritur de intem-
pestivo occursu, tandemque Christi affabilita-
tem & mansuetudinem imitare.

3. *Qui steterunt à longè & levaverunt vocem.*

En lepræ remedium, occurrere Christo, stare
à longè, levare vocem. Occurrit Christo
quilepram agnoscentes, remedium ab illo querit.
Stat à longè, qui cum timore & reverentiā hu-
mili cogitat, quantum inter se & Deum intersit,
& profundè se abjiciens, cum Publicano vere-
undo peccatus tundit. Levat vocem, quæ non
ore, sed mente, sed affectu, vim facit Christo,
gemituque ac suspiriis flectit misericordiam ejus
sibi. Aspira sic, ô Animamea, ad IESUM, humili-

lia

liate, abjice, & dic, IESU; Præceptor miserere, vides lepram quoniam multa est, lana,

4. IESU Præceptor miserere,

SI IESUS Præceptor, tu ergo discipulus; ô qualis ille Præceptor, qualis tu discipulus? quām ille abundē præceptoris fungitur officio? quantum tu officio discipuli indormis. Etenim, quantum profecisti per tot annos in Schola Christi? Quod Christi, non dico consilium, sed præceptum impletus perfectè? quæ in te Magistri similitudo, quantum tibi sapit ejus doctrina de Paupertate, de Obedientia, de Castitate, patientia, amore inimicorum, nec doctrinā solum sed etiam exemplum? quā ergo fronte IESUM appellas Præceptorem, siquidem agnoscis te esse non discipulum.

5. IESU Præceptor,

PRæceptor dictus est à præcipiendo, vel à præcapiendo, vel à præincipiendo. Est enim Præceptoris, & præconcipere quæ docet, & præcapere, & ipsum incipere. Atque talis fuit Præceptor Christus. Non enim solo verbo, sed etiam facto docuit, omnium præceptorum suorum dans nobis exemplar in seipso; Cœpit IESUS primum facere & docere. Tu ergo si Christum agnoscis Præceptorem, fiderer ejus præcepta diligenterque edisce, sciscitare exempla. Quod si etiam posuerunt te forte custodem in vineis, & fecerunt Præceptorem aliorum, constitueruntque super Gentes & Regna, ut evellas, & dissipes, & destruas, & edifices, & plantes, quæris autem qui id facies? Audi, proximum, Cœpit IESUS facere, postea docere: dans utique exemplum tibi. Quid enim tu audeas docere

alios,

alios, quod nō facis? Hypocrita, ejice primū tabem ex tuo, ut festucam videoas in oculo alieno, Inspice ergo in Præceptorem IESUM, & pati Āeterno gratias age, quod talem tibi dedit præceptorem. Statue, præceptis ejus exactè obedire, revoca tibi illa in memoriam, & cum te alios docere oportebit, contendere luceria esse, non lucens solum, sed & ardens.

6. *Ite ostendite vos.*

NE videaris verbo tantum agnoscere in Christo auctoritatem Magistri, Ecce statim IESUS præcipit, Ite. O quām sāpe à Deo postulas virtutem, cuius quando tibi Deus exēcēdā occasionē subministrat, mox resiliis à præcepto, ostendisque frustra à te Christum Præceptorem vocatum, nec purē fuisse cordi imitationem Christi, aut virtutis professionem. Semper igitur quando à Christo donum petis virtutis, protinus ad ejus te exēcēdā occasionē præpara, imò illam inquit & arripe.

7. *Ite ostendite vos.*

¶ Ouit Christus mundare leprosos absque hoc Ite, sed quia exigebat cooperationem eorum in sanitate sua, idè dixit Ite, & ostendite vos. Nec tu ergo gratis te sp̄eres Sanctum futurum: ora & labora; Vim patitur Regnum Domini. Patet quidem cælum, sed angustam habet portam, & per arctam semitam contendendum est. Poterat adhuc Christus leprosos m̄tundare, at volebat legem servare, quæ jubebat ut leprosi, qui lepram depositissent, Sacerdoti se s̄isterent probaturo, an verè lepra per̄iisset; & simul IESUS & præceptum implet, & fidem obedientiamque leprosorum probat, quos nondum m̄ndatos,

tos, ad Sacerdotes pergere jubet, tanquam mundos, quia interim dum irent, mundati sunt. Disce hic tu observationem legum tuarum, & earum quæ parvæ videntur: quæ etsi parvæ videntur & sunt, si tamen serventur, lepram detergunt, si non, lepram advocant. Vim etiam obedientiæ agnosce. Quare tu in obedientia vivens non es mundus, nec haec tenus planè mundatus? quia tardus es, murmurans, examinans, nunquam simpliciter & exactè obediens.

8. *Dum irent mundati sunt.*

HÆc est ad perfectionem via certissima. Si stare appetis, mundari non vis, deficere vis, imò deficis. Vis mundari? Christus ne salutari quidem jubet quenquam in via, adeo itineri vult esse intentos: tu stando mundari vis? aut te, aut Christum falli necesse est.

9. *Unus ex illis ut vidi.*

O Quàm pauci Domine JESU dona tua agnoscimus! decem mundati, unus vidi, unus rediit, extollit vocem ex decem unus, omnes clamaverunt; Miserere nostri, unus clamat, Gloriam habe. Et tu anima mea, nonne ex centum beneficiis vix unum agnoscis, vix pro uno gratiam habes, refers? O quam sumus pii dum malis premimur! erepti autem non videmus, nos eripitos esse. Non est dubium, & reliquos vidisse, quod mundi facti essent, attamen vel contemplaverunt Donum Dei, vel gratias agere, redire que pigritarunt. Si causam quæris, quare unus tantum rediit, puto ego quia unus tantum verè lepram cognovit: nam ex mali cognitione, & boni aestimavit qualitatem; quàm multi sunt qui in Confessione mundantur, & pauci deinceps emen-

mendantur, dantque Deo gloriam; quare? id
tē, quia fæditarem peccatorum non agnove-
nt, nec verō pro illis doluerunt, ideo & remis-
onis donum non magni æstimarunt.

10. *Nonne decem mundati sunt.*

Unt quidem bona Dei sine pœnitentia apud
Deum, attamen ita Deus odit ingratitudi-
nem ut dolat se beneficisse ingratis. Audi do-
cimē; Non est inventus qui rediret, & dare
gloriam Deo, nisi hic alienigena. Si hæc vox non
est dolentis, nulla est. O si verba perpendas sin-
gula, quam dici posset verum esse illud à Christo
dictum; Publicani & meretrices præcedent vos
in Regnum Dei. Quantò enim homines se mis-
tores esse, vel fuisse agnoscunt, tantò pluris æsti-
mant gratiam Dei; contra verō, quibus sua mi-
letia ignota est. Deo ingratiti sunt; Horresce-
re ergo ingratitudinis vitium & sæpe DÉO gratias
age.

DOMINICA XIV.

Post Pentecosten.

1. *Nolite solliciti esse Animæ vestræ quid man-
ducetis.* Matt. 6.

Quis est homo qui vult vitam, & diligit dies vi-
dere bonos? hoc Evangelium præsens le-
bat, attendat, impleat. Adimittit sollicitudo vitam,
Spiritus tristis exsiccat ossa, amarum faciunt vi-
tere curæ? Ecce his omnibus liberat nos Deus
noster, amantissimusque Pater: Nolite, inquit,
solliciti esse animæ vestræ quid manducetis; ne-
que corpori quid induamini, scit enim Pater ve-
ter, quia his omnibus indigetis, & quia scit, dat
affluen-

affluenter, nec impropereat, dat sicut Pater filii, sicut Pastor ovinis, sicut bonus Pater unus pupilli; Ne longè ab i anima mea; escas tuas tibi ab hoc Patre præparatas, inque conspectu tuo mensam positam considera quam nobilis, quam lauta, quam instrueta sit hæc Sanctissimi Sacraffenti mensa? quo non abundat fercula? quibus caref deliciis? omite delectamentum suavitatis in se continet. Regale quippe convivium a Rege Regibus institutum, Angelis invidendum, & quid ad hoc, ô homines! dicitis? quare animæ vestrae sitiunt vehementer? eni potus, eni cibus, eni convivium, eni cœna magna, eni nuptiæ filii Regis, a Rege Regibus instituæ? Si quis sit, veniat & bibat: nolite Solliciti esse Animæ vestrae quid manducetis, sed prius quomodo manducetis. Ut sit quid manducetis, Pater cœlestis curabit; ut vos digne manducetis, vos curate.

2. *Nemo potest duobus Dominis servire.*

Cogita tibi a Christo Domino dati optiones eligendi Dominum cui servias, quem velis: è duobus unus eligendus est, hac lege, ut quam primùm uni adhæseris, alteri statim inimicus hostisque fias, illum contemnas odioque habeas. Unus ex his Dominis, est Christus, alter Diabolus. Elige quem horum velis; in manu tua est eligere. Et verum quidem est; quod si naturam, si obligationem, si præmissionem spectas, Deo servire debes, si autem voluntatem propriam liberamente respicias, potes diabolo adhætere; Si Deum sequeris nihil te beatius, nihil te dignius, si diabolum, nihil miserius, respice nunc quæ te optio deceat.

3. *Nemo*

3. *Nem*
Omin
dicit
to corde
adi non e
tus, aut r
est Dei,
ponit,
nes offe
Deo &
ritatem a
vire. Me
lestia gust
ile; nullia
la carnis
Belial, Ar
Domino

Cee qui
Ecce an
are has, e
li vult es
institutur
rvus Dei
agustare
pones?
stitutur. Su
m si renui
o; pacen
lidere te
nica.

5.
Onditio
describi
V.P. Dru

3. *Nemo potest duobus Dominis servire.*
 Ominus Deus te totum sibi vult, ideoque
 dicit, Diliges Dominum Deum tuum ex
 corde tuo &c. ut scias, divisum cor, Deo
 non esse: sed ita Deum resolutum esse, ut
 aut nulla ex parte ejus sis oportet. Ille to-
 est Dei, qui servit Deo soli; qui nulli rei Deum
 ponit, nec Deum propter ulla humanas ra-
 ges offendit; Claudicat in utramque partem,
 Deo & creaturæ servire vult. Noli errare, sed
 audiri, Nemo potest duobus Dominis
 vire. Mentitur qui se posse utrumque dicit;
 nestia gustare, & carnalibus non carere, impos-
 sibile; nulla est lucis & tenebrarum conventio;
 carnis & Spiritus concordia; inter Christum
 Belial, Arcam & Dagon pax nulla, totum ergo
 Domino Deo trade.

4. *Aut enim unum.*

Ecce qui amat Creaturas, odit Deum. Imo,
 Ecce amor Creaturarum odium est Dei, &
 has, est illum odisse. O quām verē dictum:
 vult esse Amicus hujus mundi, inimicus Dei
 instituitur. Et, Si adhuc hominibus placet m-
 ratus Dei non essem. Miraris quod cælestia
 gustare non datur? Si aceto plenus es, ubi
 pones? vinum novum in utres veteris non
 situr. Subjiciaris Deo, ut subjiciatur tibi caro;
 si renuis tu Deo, nequaquam subjicietur tibi
 pacem fac inter te & Deum, ut detur tibi
 lidere terram tuam, hæc est enim beatitudo.
 nifica.

5. *Aut enim unum odio habebit.*

Conditiones hominis aliquot in hoc Evangelio
 describuntur. Prima est, quod sit Servus.
 V.P. Druzb. Op. X. R. Non

Non enim homo planè liber est, sed conditus est, ut eum necesse sit alicui esse Subditum. 2. Quod unius tantum Domini servus sit, Dei scilicet vel Diaboli; Dei vel māmonā; utique servire non potest; tum quia unus homo est, tum quia Domini sunt sibi oppositi & contrarii. 3. Quod ad nullius cogatur servitium, sed liberè utrumque eligat sibi, licet uni servire teneatur, sitque de salute ejus, alteri autem servire, sit ejus pēnīcies. 4. Quia tenetur amare Dominum cui servit: ibi enim non dura necessitate servitur, ubi diligitur, & qui jubet, & quod jubetur. 5. Quia oportet illum mores Domini sui sustinere, vestem illius & insignia circumferre, per omniaque Domino suo conformari. 6. Quia debet de mercede sua non pacisci cum Domino, sed eam de manu ipsius exspectare, fidereque ipsius liberalitati & fidei Deus enim talis est Dominus, ut nolit servum de mercede cogitantem, sed gratuitum, & tamen gratis nolit sibi servire, Diabolus contra, promittit & paciscitur cum servis suis de mercede, fallit tamen semper, nec eam p̄fstat, sed sola spe p̄scit usque ad mortem; ut videri potest in avaris, in ambitiosis &c. Has conditiones tibi applica, & ut iis cum salute tua respondeas, elabora.

6. *Nolite solliciti esse.*

HÆc est vitæ religiosæ fortuna, Nolite solliciti esse. Quid te turbat in Religione, quia sollicitus es de te, & de impertinentibus ad te? Permitte te regi ab his, quibus commisisti te, projice in Deum, projice securus, non se subtrahet. Quid in te stas, & non stas? Si nullies Dei circate prōvidentiam expertus non es, ne Deo crede; sin autem, etiamnē Deo fidere dubitas? Vide quām amar-

anter tec
lancholi
citi esse,
opus ha
neim soli
date, im
tibi, L
entem e
dus nosc
li: Si m
m ipse tu
tibi qu
are fidei i
quām su
junt. H
Providen
10. 7. M
Sic in o
ne anim
otiosa,
am esca?
tibilem,
mortuu
n homo
us Sangu
iti esse,
d bibem
ia genti
e non hal
lbus ani
lus, vit
e multa

is est, anter tecum agat Pater tuus! videt te tristem, Quod melancholicum, anxium en blandiens ait, Nolite tristi esse, scit enim Pater vester, quia his omni- opus habetis. Quid vis amplius a Deo? ergo nem sollicitudinem projice in eum cui cura dete, imo de omnibus etiam minimis. Perdeti tibi, Deum Sapientum esse, Bonum esse, entem esse, magis quam te; Si Sapientior, nus noscit, quae tibi expediunt, quam tu, cre- illi: Si melior est, igitur meliora tibi cupit, nipse tu tibi: Si potentior est, Ergo faci- tibi quae vult dare potest bona, quam tu, are fide illi, & committe te illi. O providen- quam suavis es illis, qui te experiri non ne- junt. Hæc est una ad pacem via Considera- Providentia Dei, & fiducia in ea collo- io.

7. *Nonne anima plus est quam esca.*

Sic in omni cura carnis tibi responde, Non- ne anima plus est quam esca? Appetit illi- otiosa, levia? dic, Nonne anima plus est am esca? quid? an decet fovete carnem cor- tibilem, & male facere animæ pro qua Chri- mortuus est? & Quam dabit comutatio- n homo pro Anima sua, quandoquidem us Sanguinem dedit pro illa? Nolite ergo tristi esse, dicentes; Quid manducabimus, aut bibemus, aut quo operiemur? hæc enim nia gentes inquirunt, & illi qui spem aterius non habent.

8. *Considerate.*

Ubus animæ Consideratio, doctrinia, lux, sa- lus, vita, occupatio, quies animæ. Vis di- multa, vis evitare pericula; vis scire agen- da,

R 2

da, non agenda, vis nosse modum omnium, vis
prævidere imminentia? Considerate. Quare
tam frequentia peccata, turbæ, inquietudines?
non est Consideratio. Considera, provide, non
erunt, Totius mundi est vox ista, Considerate,
perimus, nos manent cælestia, vos quoque
moriemini, exspectat vos futura vita, ardor in-
fernī æternus est, moriendum est; diabolus cir-
cuit quærens quem devoret, Severè Deus judi-
cat, tam multi quotidie pereunt, in momento
mori possunt, isti quos sperno meliores me sunt;
Considerate, vigilate, orate, attendite, Nolite
fieri sicut equus & mulus, quibus non est intel-
lectus.

9. *Nec Salomon in omni gloria sua.*

O Vanitas mundi! quæ à lilio & fæno tota
vincitur! quis credit? dicit Veritas. Dic
quid vis munde, æstima te quomodo vis, falle-
ris; unum lilium tuam gloriam vincit, Christus
afferit, Veritas dicit, Crede. Sed ineffabile ar-
gumentum Bonitatis Dei; Nec Salomon in o-
mni gloria sua coopertus est sicut unum lilium.
Mira comparatio & magnifica, & talis, qualem
nec Salomon in omni Sapientia sua reperisset,
adèò luculenta est. O quanta est pulchritudo
tua Domine! quæm pulcher es, qui tam pulchra
facis! O quantæ sunt divitiae tuæ Deus, quas
hominibus largiri paratus es! non es dives in
homines, qui tam dives es in flores! Et non ser-
vies illi cor meum totum? non illi fides per om-
nia? non illi te committes regendum universum?
Ô projice te in Deum & Deo dona te ipsum.

DOMI-

DOMINICA XV.

Post Pentecosten.

I. *Ibat JESus in Civitatem.*

Adverte mirum eventum, JESus ad urbem, adolescens exurbe; Vita ad portam accedit, mortuus è porta Civitatis efferebatur. Cetera vita, an obviat? credo quod vel nefas putet mortuum jacere isthinc, quo veniat vita, vel certè longum videtur exspectare dum veniat in urbem Vita, sed obviam fertur venienti, ut quām-primum vitæ restituatur. Et forte ideo accedit ad loculum, qui ad Lazarum non nisi rogatus, nonnisi deductus accedit. Placet enim Christo in mortuis desiderium & cursus ad vitam. Quid tu Anima mea? eni JESus intrat portas tuas. Effer mortuos tuos obviam Vitæ venienti, ut vivificantur à facie Vitæ; quia quæ conuentio Vitam introducere, & mortuos retinere? Mortuus tuus, unicus tuus est, Cor tuum unicum, mortuum Cor est, si divisum est; Divisum est cor eorum, non est in conspectu eorum, nunc interibunt, ajunt hostes hominum in Psalmi. Si partiris Cor in te Deum & Creaturam, mortuum habes, & quomodo Christo obviabis? quomodo illum recipies? O JESU qui filium tuum Viduæ suscitasti, salva animam meam, & libera eam à morte peccati, & ira tuæ, ut non onerem, amplius dicam, Adolescentulus sum ego & contemptus, ideoque efferor extra portam, sed ut sum? otius surgam & serviam tibi, in plenitudine cordis.

R 3

2. Deus

2. Deus visitavit plebem suam.

Quidni gaudeas anima mea, Deus visitavit plebem suam. Plebs mea vos dicit Dominus, Vocabo non plebem meam, plebem, & non misericordiam consecutam, misericordiam consecutam. Quid faciam Tibi, mi Iesu, qui tam dulciter, tam frequenter, tam amanter, tam humiliter, tam diligenter amas me, visitas me? Vere ego plebs tua! plebejum te mihi fecisti, familiarem, domesticum, intimum! non est aliud quam ut ossa mea tibi dicant, Deus meus es tu, exaltabo te.

3. Ecce defunctus efferebatur,

Miserabilem hominum sortem perpende. Morimur, & velut aquæ dilabimur. Hoc mori tam certum, quam incertum. Me moritum scio: quando? ubi? quomodo? nescio. Hoc mori, repeti non potest; Statutum est hominibus semel mori. Ex hac hominum sorte, disce; non statuere hic manentem Civitatem prote, sed peregrinum te esse scitq; nec omnino diu hic mansurum. Ex mori isto certo, incertoque, propone ita vivere, ut mori paratus sis semper. Ex hoc mori unico, non repetibili, constitue talis esse in vita, qualis in morte velis reperiri. Nam in morte non est dicendum, Non putaram; in morte errare bis non datur, sed arbor in quamcunque partem ceciderit ibi erit aeternum. Sic ergo semper vive, quasi semper moriturus.

4. Ecce defunctus efferebatur Unicus Matris.

Mulier haec, est anima mea; Filius ejus unicus, est Voluntas: moritur hic filius, quando malo consentit. Unicus est, quia sola voluntate Deo anima placet, solusque & unicus Dei

ab

¶ Anima fructus Bona Voluntas. Neque pos-
 sit visitavit anima complecti Creatorem & Creaturam
 Domini. Effertur hic filius ad sepulturam extra
 & non ortam, quando tempore, seu potius frigore
 in con- tortua induratur, venitque in profundum &
 qui tam anteminit. Iterum; haec mulier, Voluntas est,
 am hu- ius eius Bonum propositum: moritur hic fili-
 e? Ve- s, quando voluntas a bono proposito ad ma-
 fami- in inclinatur. Vis ut reviviscat tuus filius?
 t aliud ferat mater & veniat in occursum IESU; con-
 es tu, leatur Domino miseras suas, cæcitates & ma-
 has, tunc enim Dominus qui cor contritum
 on despiciat, tangat loculum, cohibebit fletum,
 scitabit filium, matri reddet, dabit fervorem;
 nima verò stupore repleta, populos affectuum
 turum, ad gratias agendas Deo concitet, & lau-
 am Deo salutari suo dicere jubeat.

5. *Filius unicus efferebatur.*

Quid sibi volunt istæ circumstantiæ? Ecce fi-
 lius, unicus matris suæ, viduæ efferebatur?
 in designant mundi vanitatem, bonorum ejus
 utilitatem, amicitiam fallacem, brevitatem
 eliciarum? Non putas te moritum quia juve-
 nes, quia delicatus matri? Ecce filius, unicus,
 adolescens, non mortuus est solum, sed etiam
 fertur. Deliciosus erat Matri, Spes domus erat,
 unicus erat, toti Civitati Magnus erat. Sic enim,
 dum vivimus amamur, dum morimur efferrimur.
 mundo! ô homines! ô amici! ô Parentes!
 obis fidem? an non domus haec mea? an non
 te facultates meæ? hi ornatus mei, qui mihi
 dites proximitebantur? cur nunc me effertis?
 mortuus es, quid vales? fætes, exi hinc! O va-
 gas, ô nugæ etiam matri, etiam unicus, etiam
 adole-

adolescens foetet, & molestus est filius, mortuus effertur. Quid te fundas in his Anime, è quibus efferendus es & pellendus? isthic te funda quod es efferendus, quod es inducendus. Ob bona æterna quantum præstatis! vobis nemo moritur, à vobis nemo effertur; imò ad vos per mortem itur propter vos mori volunt qui vos nōrunt, O! vos ego amem, vos appetam!

6. *Misericordia motus super eum.*

Non tam facile cera ab igne mollescit, vel stupa à flamma accenditur, quām citò misericordia JESU super miseria Matris hujus & omnium miserorum, præsertim eorum qui filii unici, hoc est animæ suæ mortem acerbo dolore deflent, commovet. Non est opus ut roges, ut procumbas ad genua, flentem te ostende; rogas, postulasse, impetrasse erit. Anima mea, complectere hoc misericordissimum Christi cor, & pete ut te doceat compati super miseria alienâ. Vide, quod ille non rogatus miseretur; promptior est ad miseria miserandum, quam miseri ad misericordiam petendam. Et tu bene fac aliis etiam non potentibus, modò possis, modò eos indigere videoas, talibus enim hostiis promeretur Deus, & verecundia proximi levatur.

7. *Noli flere.*

Non potentis ferre affectum compassionis credo hæc verba sunt. An potius immodicum fletum cohibentis? an potius promptius auxilium offerentis? an potius causam flendi subesse negantis? an exauditum esse fletum indicantis? an vim sibi fieri lacrymis ostendentis? an non fletu sed fide & precibus opus esse de-

mon-

me, è
thic te
endus.
bis ne-
mò ad
volunt
os ap-
it, vel
itò mi-
jus &
qui filii
dolore
roges,
le; ro-
a mea,
Christi
niseria
eretur;
am mi-
ene fac
modò
rome-
ir.
ffisionis
mmo-
optuni
flendi
am in-
lentis?
Te de-
mon-
monstrantis? an seros esse hos fletus afferentis?
Ioli tu anima mea vana, otiosa, caducaque
mundi flere, sed damna animæ, sed peccata tuæ
ipopulorum, dedecora gloriæ Dei Sanguinis-
de Christi, hæc fletu.

8. *Et dedit illum matri suæ.*

Ur non accepit sibi? magis enim suus quām
Matris erat, sed quorsum suscitasset si Matri
egasset? Ad hæc, si eum sibi habere voluisset,
suscitare non debuisset. Ipse acceperat quan-
to mori jufferat, restituebat igitur, quando vi-
tre jubebat. Non es avarus Domine in donis
beneficiis tuis; non partiris ea nobiscum, sed
omnia integraque nobis das, mundi hoc est mu-
nus, divisiones amare, & meliora sibi, deteriora
tervis suis dare. O quid tu agis cor meum! cur
avidis te Deo, cur non totum Deo das te & tra-
dis? quod es, quod vivis, Dei es, magis Dei
quām tuum meumque. I ad Deum, Deus te
fecit, te finxit, Pater tuus est, ego tantum custos;
vult te Deus? abi, ejus esto, redde illi te, qui fe-
cisse, qui finxit te, Deus meus! accipe illud &
erva.

9. *Adolescens tibi dico surge.*

Jam adolevisti in malitia, consummatus es in
morte, surge, hora est jam te de somno sur-
gere. Tibi dico, te verba mea spectant, te ad vi-
tam voco, te excito, tibi inspirationes motusque
sanctos & gratiæ auxilia communico, surge quo-
usque dormies? O voces! quoties sonatis
quamque raro audimini? raro audimini quia
contemnimi. Væ vobis peccatores; non au-
ditis vocem Surge, audietis vocem Abi, Ite;

R 5

Heu

Heu quis tunc dolor! dolere non placet, surgere
placeat.

10. *Accepit omnes timor,*

IN donis Dei sic te gere. 1. Accipiat te timor, hoc est, humilia te coram Deo indignumque bonis ejus judica. 2. Magnifica Deum, gratias agens illi, magnitudinemque donorum ejus extollens, facque illum magnum tum apud te in animo tuo, approbationis & appretiationis afferu; tum apud alios, per doctrinam & bonum exemplum. 3. Ut exeat hic sermo in universem Judæam. Quanquam hoc aliter potest accipi; scilicet per invitationem Sanctorum, qui veri sunt Judæi sive Confidentes, ut pro te Domino gratias agant, hymnumque dicant, qui benefecit tibi, tu autem in omnem Regionem sparge memoriam beneficiorum ejus, hoc est, omnia opera tua in gloriam Dei facito, & totum te exhibe Ad majorem Dei gloriam.

DOMINICA XVI.

post Pentecosten.

1. *Intravit Jesus Sabbato manducare panem.*

Luc. 14.

Olim sic fuit, nunc autem non sic, nunquam enim intrat Jesus ad nos manducari Panis, non manducare panem. O mutatio dexteræ excelsi! O mira opera tua Domine! virtutum. Animæ mea in his cognoscet nimis, o nimis! Non cognoscet nimis, quasi non sit futurum quod cognosci possit ac debeat, sed nimis, quia quicquid cognoscit, minus est. An non nimis, Deum hominem, Panem fieri, manducari, & manducari ab hominibus, a vilibus, ac peccatoribus, cari

rgere quando & quoties volunt? O mira dignatio tua
Domine JESU, quia intraisti manducare panem!
nos enim panis tuus, nos cibus tuus, esca tua ele-
cta & utinam digni simus quorum ad mensam
esideas, panemque manduces! utinam non si-
mus in istar duri ossis! utinam tibi panem poscen-
s non porrigamus lapidem, & volenti pisces,
non demus scorpionem, & pro pisces serpentem.
Tu Domine, averte ne fiat; si autem fiet, dic ut
pisces isti fiant panes; potens enim est dextera
tua de lapidibus suscitare filios Abrahæ,
2. Cum invitatus fueris ad nuptias non discum-
bas in primo loco.

DRo Hominibus hac lex Domine JESU, non
pro te; nobis sic est faciendum non tibi,
in primo loco Domine discubere debes, quia
Principium es, & in capite libri Scriptum est
te, nostrum autem novissima tenere; & sive
corpori tuo in Sanctissimo Sacramento com-
municamus, non presumtuosè id agere, sed
humiliter & verecundè nos gerere, sive etiam
liù ratione tecum versamur, nihil de meritis
presumere, sed semper sentire abjectè & humi-
la sectari. Tu autem Domine primum locum
sibique tene in toto me, in amore, in timore, in
desiderio, in aestimatione, in operibus, in cogita-
tione. Cedite alia omnia primum locum
JESU. Primus sit JESUS, solus JESUS: in solo
nam JESU est primatus & praeminentia omnis
lignitas. Et nihilominus Domine JESU, pri-
num locum tu mihi concedis & me honoras in
Sacramento, tu mihi ministras te per te, tu
cibus, tu potus, tu mensa, tu pocillator, tu
cisor, tu cinnia, tu praecinctus ministerium
michi

mihi cohibes; ego autem ad mensam tuam re-
sideo, & fercula sumo & comedo omnia. O
Anima! sedisti ad mensam divitis, recubuisti in
primo loco, præcessisti etiam Angelos, vide ut
statuas cultrum in gutture tuo, cultrum reve-
rentiæ.

3. *Et ipsi observabant eum.*

Quis cautus erit, si & Christus observatores
habuit? Habuit, & habere voluit? tum ut
tantò clarior esset innocentia, ubi nihil in eo re-
prehendere potuissent oculatissimā invidiā suā;
tum ut nobis exemplum esset, videndi, quomo-
do cautè ambulemus inter eos, qui ex adverso
sunt; qui amorem quidem simulant ad tempus,
sed æterno suo odio, pabulum ex incuria nostra
captant. O cautè ambulate Filii lucis inter fi-
lios tenebrarum! vos, inquam, cauti estote qui
de aliis solliciti estis, quos Deo lucramini, nam &
vos observamini. Sed quid est quod super men-
sam legitur observari Christus à Pharisæis, in oc-
cupatione amicitiæ, benevolentiæ symbolo,
sinceritatis dono, an mensa & cibus, optimus,
invidis materiam obtrectationis quærendi locus?
hoc, ni fallor, volunt sibi Pharisæi isti. Inter epu-
las facile homo effunditur, hilarescit, solvitur,
sumit namque vires corpus, & anima tunc, quasi
habenas laxat corpori. Ergo tunc æmuli obser-
vant quid carpant, ergo tunc Viro Spirituali
cautè agendum & circumspectè, ergo tunc fer-
vandum illud sapientis ne effundas te super om-
nem escam. Cum federis ad mensam divitis,
considera diligenter, quæ & à quo apposita sunt
tibi, qui tibi affideant, & quales, & statue cultrum
in gutture tuo, certè non sine causa dixit Ambro-
sius.

am re-
a. O
uisti in
vide ut
a reve-
vatores
tum ut
eo re-
ia suá;
omo-
dverso
mpus,
nostra
ter fi-
te qui
ham &
men-
in oc-
bolo,
simus,
ocus?
repu-
lvitur,
, quasi
obser-
rituali
ac ser-
r om-
livitis,
a sunt
lrum
nbro-
sius

us: Vix unquam, imò nunquam convivia sine
peccato adiri.

4. *Et ipsi observabant eum.*

Ulti sunt unicuique hominum observato-
res, multi observandi. Est enim homo
spectaculum quoddam universitatis, in mundo,
inquam in theatro actionem suam peragens:
Igo omnium in eum intenti oculi; theatrum
mundus, spectator Deus. Et ipsi observabant
eum. Observatores ergo nostri sunt alii qui
nobis volunt bene, qui libenter Scenæ nostræ
applaudunt, cum possunt. Spectant, Deus, An-
gelus Custos, Patroni Sanctissimi, conscientia
propria, ii qui nobis loco Dei præsunt, amici in
spiritu & virtute. Spectant alii, qui nobis male
volunt, & vel optima in invidiam trahunt, tales
sunt dæmon natura, concupiscentia, negligentia,
conscientia mala, inimicus homo. Quis Sa-
piens & intelligit hæc? Monet Apostolus: Ne-
mini quidquam debeatis. Observat Deus ut
adjuvet; Patronus & Custos ut protegat; Con-
scientia ut moneat; Superior ut dirigat. Ami-
cus ut congaudeat; aut exemplum habeat; dæ-
mon ut impedit in bono, pervertatque ad ma-
lum; natura, ut omnia ad se trahit, seque in o-
mnibus querat; Concupiscentia ut impleatur,
animam negligat, carnem curet; Negligentia
ut debitum officii sui deserat, aut perfunctoriæ
absolvi faciat. Servitium Dei inutile & grave
reddat, meritum adimat; Mala conscientia ut
torqueat; Inimicus homo, ut carpat, detrahatur,
objiciat. Vide igitur, ut nemi quidquam de-
beas, observanda tibi non sunt pauca: Deus ut
xstimetur, Angelus ut audiatur, Patronus ut
invo-

invocetur, Superior ut illi obediatur; Inferior ut regatur & instruatur; Conscientia ut munda detur; Institutum ut exactè servetur; Dæmon verò observandus ut vincatur, & fraudes ejus evitentur; Natura ut exuatur; Gratia verò inveniatur; Concupiscentia ut mortificetur: Inimicus ut toleretur, & in bono malum vincatur.

5. Et ecce hydropicus.

HYdropisum tumidum facit hominem, & est symbolum superbiae: facit hominem perpetuò sitire & est symbolum avaritiae: facit fœtere & est symbolum guiae ac luxuriae: facit gravem & immobilem & est symbolum acediae, facit intangibilem, estque symbolum irae, facit mutari colorem, & est symbolum invidiae: facit insensibilem, & tales, ut etsi moribundus sit, non tamen extremè se putet laborare sed vitam sibi longiorein sperare & est symbolum indurati cordis. Vides quam non sine causa Christus circa hydropicum observatur, & quam non sine causa, contra invidiam Pharisæi, hydropicum sanat.

6. Si licet Sabbato curare?

Inter Judæos quæritur, si licet Sabbato curare infirmos? inter Christianos quæritur, si licet die festo bonum agere? Adeò viderunt hostes nostri & deriserunt Sabbathum nostrum. Quando enim tempus, Christiani, peccandi sibi concessum putant, nisi die festo? Et tamen Gregorius ait, Dominica die à labore terreno cessandum est, atque omnimodè orationi insistendum, ut siquid negligentius per sex dies agitur, precibus expietur. In ejus certè rei figuram Deus dixit; Die Sabbati offeretis agnos anniculos, immaculatos,

tos, duplicanda scilicet est pietas & devotio, e festo.

7. *Si licet Sabbatho curare.*

On licet curare infirmos, at licet observare innocentes? proh scelus! proh pravitatem mani cordis! Vx hypocritis camelum glutentibus & excolantibus culicem! adeo improposit & cæca hæc nequitia, ut trabem non vivat, vel festucam querat. O! quam sepe ena minuta, Catonianæ judico, mea vero India palpo; ex externis, alienum damno, ea interna diffimulo, ignoro, foveo.

8. *Sanavit eum & dimisit.*

Umpatur invidus, crepet malignus fabronum nec te lingua ejus à bono revocet. Si men potes, argue prius improbitatem, & si nuntium impone modestum. Sic fecit Christus, comprehendit in astutia sua Sapientes: animosa est virtus Christiana, aut vincit, aut concurrit obstacula. Linguae malorum, telæ illi aranearum; Non est vera virtus, immo non virtus, quæ judiciis hominum flectitur.

9. *Recumbe in novissimo loco.*

Via ad humilitatem sui cognitio, sui humilia-
tio: via ad exaltationem Humilitas. Vis
tumoveri? relinque spatium promovendi? Si
nimum locum tenes, quo promoteberis? quod
non promoteberis, non exaltaberis. Non
tum erit tibi gloria, si primum locum occupasti,
si ab ultimo promotus es. Sed infelicitas
aæcitas mea, cum multis quidem, sed mea ta-
men; quæ, et si hoc videat intellectus, & cogno-
at luce clarius veritatem ipsam, tamen affectus
non amat, nec effectus consuetudoque
eam

eam insilit viam, licet & secura sit & facilis. Anima mea tandem disce, tandem te assuefac ingredi hâc viâ, scilicet per humiliationem vite hujus, ad gloriam, & exaltationem vitæ illius. Gloriam præcedit humilitas, & ante ruinam exaltatur cor. Habe prognosticon, Si alta appetis; Si cor Exaltatur, corrues, si Deficiatur & humiliatur, ascenes.

10. *Da huic locum.*

Da voci Divinæ locum; quoniam inspirat bona; Da monitioni majorum, da infirmitati proximi, da irato, nec stulto secundum stultitiam semper responde, ne ignem gladio fodias, nec flammarum flammæ addas. Honore præveni omnes, majores, meliores, doctiores te judica. Non sic tamen impii, Ne da huic locum. Ne cede; Vinci te sines? illud: irriteri? hoc ille possit? hoc ille assequatur? Sic mundus, sic dæmon, sed non sic Christus: Da huic locum ait, & rationem addit: Si non vis tenere locum novissimum cum rubore.

11. *Et tunc incipies tenere novissimum locum cum rubore.*

Olim sic fuerat, ô impii! qui primas Cathedras primos accubitus qui præminentias & respectus vestros, privataque spectatis & curatis, incipietis tenere novissimum locum; Quanquam erunt novissimi primi, & hoc cum rubore. O cum rubore! ruborem eum timete impii, rubor ille æternus est, flamma illum æterna iracundia Dei & desperationis & confusionis inuret, & quis delebit? Quid times rubores sæculi! Si hic magni, major ille: si hic timendus est nobis, potius ille, magis ille; ex hoc discite quate-

natenus 8
num & P
oculi Be
tinent. I
a tibi, cr
ne.

Am temp
in isto gr
in est hic
um est olin
i dictum
nardi, Si
digiosus c
no princ
Depre
am in ha
tende sup
onum est r
hi in tene
tre, bonu
de usque a
abinibus
ia, quæ ut
militas ef
tabjectio
quies mea
nuc auter
olongatus
entium, qu
tuso, quid
necessar
ce & salut
judicior
V.P. Dru

G. DRUZ
Bicki
opere accep
Tomus III
N. V
58

cilis.
c in-
vitæ
Hius.
n ex-
petis;
nilie-
spirat
nific-
dum
ofo-
nore
res te
cum.
hoc
, sic
cum
cum
the-
ntias
cu-
um;
cum
nere
ter-
onis
sæ-
ndus
scite
nate-
natus & quam timendus ille: hic oculi ho-
num & pravorum quidem, at isthīc oculi Dei
oculi Beatorum, & totius mundi ruborem
cutient. Hunc tu ruborem, anima mea, reco-
ta tibi, crebrō incute, & ruborem mundi ne
me.

12. *Amice ascende superius.*

Am tempus nimirum ascendendi; quousque
in isto gradu in ipsis principiis hærebis Anima?
In est hic perfectionis meta: S. Richardo di-
m est olim: Ibunt de virtute in virtutem; &
i dictum pura. Time, ne verum sit illud S.
mardi, Sicut rara est Phœnix interris, ita rarus
sios qui ab eo perfectionis gradu, quem
io primo fervore acquisivit, ulterius ascende-
Deprecare Deum & tu Anima mea ne un-
am in hac vita faciat te audire hanc vocem,
ende superius, ascende super candelabrum,
num est mihi sub modio mi Domine, bonum
hi in tenebris, bonum novissimum locum te-
tre, bonum est esse in infimo gradu in Ordine
de usque ad mortem; nec exponas ventis &
tibinibus & procellis hoc vasculum fragile;
ia, quæ utilitas in sanguine meo? locus meus
militas est, locus meus contemptus est, locus
subjectio est & ignoratio apud homines, hæc
uius mea, hic habitabo, quoniam elegi eam.
Huc autem, o Domine, ecce incolatus meus
olongatus est in terra hac infima & aliena mo-
ntium, quousque differor & fluctuo? & non
suso quidem laborem, si adhuc populo tuo
in necessarius, sed tamen terrent me miseriæ
& salutis incertitudo, periculorum nume-
judiciorum tuorum abyssus & fragilitas mea.

V. P. Druzb. Op. X.

S

Dic

Dic ergo Domine animæ meæ Amice ascende nsum, tri-
superius; Veni amica mea, sponsa mea, co-
lumba mea, veni! O! tunc satiabor pulchritu-
dine verbi hujus, & pascar suavitate vultus tui.

13. *Omnis qui se exaltat.*

Axioma hoc Christianorum est, & omnino dignum scitu, & cognitione plusquam demonstrativa. Natura humilitatis est, ut quis se humiliet: non autem satis est, ut quis humilietur; multi enim humiliantur qui tamen humiliiles non sunt, immo recalcitrant contra humiliationem, & indignantur contra eos qui sic secum agunt. Vis esse humilis, ama humiliari ab aliis, ama humiliantem te, & ex justitia deberi tibi humiliationem puta; ubi talis fueris, tunc exaltaberis. Non capit umbram qui illam sequitur, sed qui procumbit hic capit, sic gloria fugit sequentem, & tenetur, ab eo, qui se humiliat & abjecit. Agnosce ergo ordinem & tene; humiliare, tunc exaltare.

DOMINICA XVII.

Post Pentecosten.

1. *Quid vobis videtur de Christo?* Matth. 22.

NEin terroga, anima mea, sensus tuos, neta-
ctum, ne gustum, ne visum, ne odoratum:
Auditum, interrogare potes: sed magis inter-
roga fidem tuam, terroga, Catholicam Eccle-
siam, terroga JESU Christi verba, Quid vobis
videtur de Christo? Panis quidem extra esse vi-
detur, sed non est: fallitur oculus, fides verax
est. O Anima! captiva intellectum, captiva
sen-

Incende nūm, trahe vinc̄tos ad pedes latēntis in hostia
 a, co- ilu&dic; Adoro te supplex latens Deitas, quæ
 hritu- o his figuris verè latitas. Hæc dico, & gaude
 tui. cipi te, falli te, non assequi te. Porrò interro-
 cortuum, voluntarem, mentem affectum de-
 etium, amorem, spem, fidem. Quid vobis
 detur de Christo? Amor dicit, Amo illum,
 siderium dicit, Cupio illum, Fides dicit, Cre-
 quis se Deum & Hominem. Mens dicit, Non ca-
 lietur; illum, major me est. Spes dicit Spero ab illo
 es non ma omnia; Humilitas dicit, Unde hōc mihi
 em, & veniat Dominus meus ad me? Gratitudo di-
 agunt. Gratias ago illi, Omnia offa dicunt; Benedi-
 ca hu- illi, salus, & gloria in æternum & ultra.

2. *Quod est mandatum magnum?*

Mnia magna sunt, quia magnus est qui qui
 mandant illa, verus obediens non querit,
 od. magnum sit mandatum, sed quomodo
 pleat hoc, quod est mandatum. Verus Reli-
 blus non attendit sitnè parva Regula an ma-
 a, sed esse Regulam, satis putat, diligenterque
 Mat.

3. *Quod est mandatum magnum?*

Aghum mandatum Charitas: non quia
 difficile sed quia facillimum, maximum
 receptum, omnium mandatorum compen-
 um, quo expleto; non potest non expleri o-
 ne; quo solo neglecto, nullum implevisse
 rodest. Magnum ergo, quia magni faciendum.
 agnum objecto, magnum, latitudine, facilitate,
 ne, usu. Hoc conare anima, hoc magnum puta,
 vel singulis diebus hujus mandati actuale ex-
 citium habe.

S 2.

4. *Dili-*

4. Diliges ex toto corde.

Non facito prodigia, non filios immola, non novaculis teipsum lania, non vigilia in somnis, non jejuniis exhauri, unum fac Deum diligere ex toto corde. Quis diligit Deum ex toto corde? is qui nihil habet praeter Deum in corde. Sed an otero Parentes, filios, possessiones, famam? amista, sed plus Deum, ex toto corde; præfer illum cunctis his. At nos quid? Cor totum demus nos, qui ne unicum illius partem damus? demus animam, qui illam in terrenis defiximus, & tam varie partiti sumus? demus illi totam mentem, qui tam raro de Deo cogitamus? Ô utinam possis comprehendere & Deo præstare hoc præceptum!

5. Diliges Dominum Deum tuum.

Magnum mandatum est Deum diligere, quia revera non opus erat mandato de diligendo. Quis enim naturam spectans suam, sine præcepto non cognoscit diligendum esse Deum, a quo est, quidquid est. Magnum mandatum, quia summum bonum est homini, Deum diligere. Magnum mandatum est quia cum omnis amor causam habeat propter quam amat, id quod amat, iste solus amor causam non habet, nec habere debet; causa enim diligendi Deum Deus est, & modus sine modo diligere, ait Bernardus. Non amas Deum, si ideo amas, quia benefacit tibi, fecit, facit, faciet, cælum dabit; Non amas Deum, si ideo amas quia iussit se amari. quia punire potest non amantes se. Si quis Deum propter hæc motiva amat alioqui non amaturus, non amat Deum; sed ille vere amat Deum, qui ideo amat, quia Deus est, quia scili-

licet bon
nor, circa
a. Non
omittit, n
amo te, &
io, fine ul
site non
num man
us impleti
na. Mo
digere. P
ræesse sem
us sit quan
e amat
bus supe
ramium n
ierno ma
mare. D
uente non c
eum anim
6. Dili
NOn est
præce
legem? a
em? non
debes pr
igitur &
sunt qui
hinc verò
inimico
qua in iis in
propter D
unque mo
am ferri &

G. Dr. L. Z.
Bicki
Open: ascet.
Tomus III
N. V
58

licet bonus, dignus amore, & debetur illi
non, circa quem solum amor versatur dignissi-
mum. Non da mihi ullum bonum Deus mihi, nec
omitte, nec me terreto pœnis, nec mihi impe-
amo te, & amabo sine ulla lege, sine ullo præ-
lio, sine ullo timore, dignus enim es ut ameris.
Site non amo, quod amem non habeo. Ma-
num mandatum est, quia modum & mensuram
us impletio non habet; quantum potest tantum
ma. Modus diligendi Deum est, sine modo
diligere. Parvus sibi semper videtur amor ma-
ri esse semper vult; pudet illum quod tam par-
us sit quantuscunque sit, soli amori Divino quo-
e amat semet ipsum, cedit, cæteris om-
ibus superior esse contendit. Gratuitus est,
ramum non respicit, non reveretur, pœna illi
ferno major non amare, & una miseria non
mare. Dignus est planè morte Domihe JESU,
uice non diligit, & jam mortuus est. Sic ama-
eum anima, sic conare.

6. *Diliges proximum tuum sicut te ipsum.*

NON est amor Dei, sine amore proximi, nec
præceptum hujus ab illo se jungitur. Amas
legem? amas & imaginem ejus, odisti imagi-
nem? non credo amare te personam: Amare
debes propter Deum, proximum verò sicut
igitur & proximum propter Deum. At quan-
sunt qui plus amant hominem quam Deum!
Hinc verò etiam collige, cur præcepit Christus
inimicos amare? scilicet, quia proximi sunt,
quia in iis imago Dei est, quia non propter se sed
propter Deum amandi sunt. Nam revera ubi-
cunque motivum amoris est, ibi necesse est amo-
rem ferri & esse: Si ergo etiam in tui inimico
S 3 moti-

motivum amoris est, & ratio formalis scilicet Deus, etiam ad inimicum tuum tendet amor tuus, & amabit illum. Ubi ergo sunt excusationes, tuæ quas prætendis in aversionibus tuis à proximis tuis? Si propter Deum diligendi sunt, en etiam in hoste elucet Deus, ama hostem propter Deum.

7. *Quid vobis videtur de Christo?*

Qui alterum examinare vult oportet ut patratus sit & ipse respondere. Phariseus hic habebat unum, non habeat alterum? ad unum responsum obtinuit: Sic nempe evenit sciolis & superbis, qui, dum alios convincere volunt, ipsis suam ignorantiam coguntur agnoscere; cave ergo alios judicare, & tibi ipsis attendere disce.

8. *Quid vobis videtur de Christo?*

MUltiplex est hominum sensus de Christo, Legitur apud Joannem: dicebant alii de eo quia bonus est, alii autem non, sed seducit turbas. Alii eum Joannem Baptistam putant, qui rigorem tantum in Christiana vita requirit, & eos qui illum minus sectari videntur, à perfectione abesse putat. Jeremiam putat, qui Spiritum Christi putat Spiritum servitutis, & non potius tam qui dicit, servite Domino in latititia. Prophetam putant, qui prompti sunt judicare alios, & desperare de eorum emendationibus, quasi non verax ille quidixit, Tu qui es qui judicas servum alienum? Domino suo stat aut cadit. Anima mea, quem dicas esse filium hominis? O Domine JESU, tu es Christus Filius Dei vivi, mitis & mansuetus, & humilis corde.

9. *Cujus*

9. *Cujus filius est.*

scilicet amor usatio- Undanorum quæstio est, utinam non Reli- giosis etiam usitata. Cujus Filius est? O s tuis à omnes! ô nobiles, quid Religioni & huic di sunt, questioni? an confunditis eos qui non habent? Iudice Paulum Non multi potentes, non multi nobiles, non multi Sapientes, sed quæ stulta ut mundi, elegit DEUS, ut confundat sapientes.

10. *Cujus filius est.*

Ontentionem puta Dei & Diaboli de homine, Cujus filius est? Cujus Patris mores tenet; loc certamen in morte dirimitur, hic in vita gatur. Hem! miserum me, cujus filius sum! cujus filius in illa hora inveniar ô JESU? tuus. tuus ô JESU!

11. *Donec ponam inimicos.*

Modò stant inimici tui Deus & inflati ambulant tumentes adversarii tui Christi, superia. Cæterum vox Domini confringentis eos, super omnem impium. Corruent non stant inimici tui JESU, ponentur, jacebunt, & non consurgent, erunt scabellum pedum tuorum, carent subtus pedes tuos. Sed quid? si go unus eorum sum futurus, quid si & ego scabellum pedum tuorum ero! quid si calcabis & me in furore tuo! planè sic accidet mihi si inimicus tuus ero, si ero hostis crucis tuæ: sin autem diligam te, si non erubescam te, si sequar & tollam crucem meam post te, non fiet mihi illud. Hoc faciam, & Tu Domine da ut faciam.

S 4 DOMI-

Cujus

DOMINICA XVIII.

post Pentecosten.

1. *Ascendens in naviculam transfretavit.*

IN naviculam JESus ascendit, transfretat, & venit in Civitatem suam, quando de cælo descendens, ingreditur panis vinique naviculam, verborum Sacerdotialium, tanquam velis quibusdam remisque impulsu; & venit in Civitatem suam, scilicet Animam suam, sibi conjungi appetentem. Quæ quidem Civitas est Capernaum. caput Galileæ, Christi Patriæ, significatque suo nomine Agrum pœnitentiarum, in quo Christus libenter moratur, Civitatemque suam vocat, quia ille nulli cordi libentiū adhæret, nec agrum ullum libentiū colit, quām cor pœnitentis. Iste quippe est campus misericordiæ ejus, in quo erit Christus extra se, & se integrè communicat, quemcunque talem deprehendit. *O Animæ mea! ecce jam est JESus in navicula panis, jam de cælo in terram transfretavit, vult jam ingredi civitatem suam, nempe te, quæ ipsius est Creatione, Redemptione, Voto. Si non potes esse ager deliciarum, sis saltem ager pœnitentiarum; verecunde, dolenter, humiliter, amanter ad Christum suscipiendum accede.*

2. *Ecce offerebant ei paralyticum.*

Hic noster est Christum tractandi modus. Intrat in Civitatem suam, ecce paraliticus in lecto. Intrat Civitatem Naim, Ecce efferebatur unicus. Quid hoc? nostra est inurbanitas, ad nos ille cum Gratiis, nos illi obviamus cum peccatis. Proh pudor! Siccine Rex excipiendus?

hæc.

I.
it.
, & ve-
alo de-
riculam,
lis qui-
Civita-
conjun-
est Ca-
, signi-
in quo
e suam
ret, nec
eniten-
ejus, in
mmu-
O Ani-
panis,
jam in-
ius est
n potes
rentia;
d Chri-

us. In-
ticus in
rebatur
as, ad
m pec-
endus?
hæc.

hæc
accine reddis Domino tuo popule stulte & in-
fideles? ô quoties Christo venienti paralyti-
um offero. intrat ille, dicit, hic te vince, fac
loc in mei gratiam, at ego offero paraliticum in
ecto, Spiritum tepidum, frigidum, ô quousque
loc! quousque?

3. *Videns JESUS fidem illorum.*

Ibenter JESUS fidem videt, illamque requirit
semper; Si potes, (ait Marci 9. v. 23,) cre-
dere, omnia possibilia sunt credenti. Nisi signa
& prodigia videritis non credetis; Non inveni-
tantam fidem in Israel. O mulier, magna est fi-
des tua! Fides tua te salvam fecit. Tantummo-
do crede & salva eris; Non dixi tibi, si credide-
ris videbis gloriam Dei? O generatio incredula
& perversa quamdiu vobiscum ero? quamdiu
te patiar? Non semper tamen Christus fidem
videt vel quia non est, vel quia est quidem, fœ-
da tamen aspectu, sine operibus, mortua est, ca-
daver est: vel quia exigua, effugit aciem oculi-
orum. Prima fides est illa, ubi est fides vestra?
talem Calvinistæ jactant, eamque sibi inesse à
spiritu privato dicunt. Secunda est fœtida, in
peccatis mortalibus. Tertia quæ nec granum
sinapis vincit; quam Petro Christus objicit;
Modicæ fidei, quare dubitasti? O stulti! & tardi-
corde ad credendum. Hinc collige, quod
JESUS quandam fidem videt, ut in hoc Evange-
lio; quandam miratur, ut in Centurione; quan-
dam laudat, ut in Chananæa; quandam requi-
rit, Ubi est fides vestra? quandam deprehendit,
Modicæ fidei quare dubitasti? ô stulti & tardi-
corde ad credendum? hoc dici Calvinistis po-
test, & malis Catholicis, in quibus est fides sed
ficta.

S 5

ficta.

G. DILL

bicki

operi asceri

Tomus III

N. V
58

ficta. Pete gratiam tu à Patre illo, cui dictum, Credo Domine, adjuva incredulitatem meam. Et, Domine, adauge nobis fidem ex dilectione operantem, quam Christus libens videt: nempe quia ipse fidelis est (inde dictum Fidelis Deus) Et quia accedentem ad Deum oportet credere:

4. *Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.*

Hic, enimverò, vera fiducia & causa vera, cur fidam remissionem peccatorum cur enim timeo? quia tibi soli peccavi. Dic Domine animæ meæ, Remittuntur tibi peccata tua; Confidam. Sed enim scio quid respondes mihi: Facito fructus dignos poenitentia; intelligo; sed da quod jubes, & jube quod vis.

5. *Confide fili, remittuntur tibi.*

Tria hic videre potes. Meritum fidei, magnitudinem liberalitatis Christi (quod in fide aliena peccata dimittit) & suavitatem dulcedinemque ejusdem. Vere mel & lac sub lingua ejus: verè meritò mirantur turbæ in verbis gratiæ, quæ procedunt de ore ejus. Quid tam mellitum quam compellatio Filii? quid tam lacteum, quam remittuntur tibi peccata tua? Ergone Paraliticus filius? ergonè pro aliena fide remittuntur illi pœnæ? remittuntur; quia tectum res agitur Bone JESU. Dicant prout volunt quidam de Scribis: His blasphemat; crepet livor, rumpatur invidia, ignea tela diaboli, ferventius etiam, quam solent, excandescant; in verbo Tuo ô JESU, confido ego, prodigus licet sed tamen filius. Dic Animæ meæ. Remittuntur tibi peccata tua, si non propter fidem meam, at propter gratiam & suavitatem tuam.

6. *Cum*

6. Cum videret JESUS cogitationes eorum.

Quam magna nobis necessitas incumbit Sancte vivendi, vel una illa ratio probat, quia cuncta agimus in oculis Judicis cuncta cernentes. Audi Evangelium. rasebant omnes Scribae, in JESUM intenti erant, ecce tamen oculus Domini vidit quid culparet, audivit clamorem tantum, sensit blasphemiam, blasphemiam condemnantium; uno verbo, Vedit cogitationes eorum. Credisne Christiani? Si Scribae cogitationes suas a Christo visum iri sperassent, hoc illo cogitassent? non, dico vobis. Quid igitur est, quod nos fideles, credentesque Deum nobis intimè adesse, nostra cuncta introspicere Christum, tamen ita agimus, atque si Deum non timeremus, non crederemus, cæcum esse arbitramur. Duas hujus rei causas esse video. Vel enim quod sit Deus, quidque, non scimus, vel quia illum nobis præsentem non meminimus. O si sciremus quid sit Deus? quo dignus? qui nos? quid debeamus illi super omnia? O si illum nobis præsentem cogitaremus! quam facile forget vitare imperfectiones nostras, in quibus nobis blangimur tanquam de fragilitate humana, cum potius de negligentia, tempore, inconsiderationeque ac Dei timoris defectu procedant. Cogita Dorothei & Basilii verba. Cogita Deum (ait ille) tibi præsentem, & te coram illo stare, cogita quod JESUS videat cogitationes tuas: sic disticto (hic ait) nunquam lascivire licebit, libabit, vacabit. Vide Dom. Quadragesimæ primam Num. 9.

7. Ut

7. *Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris?*

Locus in eos, qui si clam sint, peccare audent, publicæ honestatem profitentur, quales sunt Politici moderni, similes sepulchris dealbatis, foris enim mundi, intus pleni ossibus mortuorum; quales sunt & Religiosi non pauci, qui privatim multa negligenter agunt, dissolutè se gerunt, publicè & sub centura, fervorem & modestiam prætendunt; ajunt enim, hæc oculus hominis non attingit; quid ais ô homo? non attingit visus hominis? esto; attingit visus Dei: oculos illos non reverebere? an pluris tuâ interest bene audire ab hominibus quâm à Deo? ut quid cogitatis mala, ait Christus; non dicit, ut quid agitis; & ne dicas proditas cogitationes, addit; In cordibus vestris. Cor videbat JESus, & in corde cogitationes latentes penetrabat, arguebat: corde & de corde loquebatur. Et nihilominus tu hunc tam acrem oculum, tam lynceum, non metues? de corde exeunt cogitationes malæ, adulteria homicidia, odia. Cordi ergo attende ô homo: omni custodiâ, cor serva non solum quia ex ipso vita procedit, sed multò magis, quia Deus sedem suam in corde tuo fixit, ut inde totum te, & omnes angulos animæ tuæ contempletur; magis, inquam quia Deus cor tuum sibi proposuit quod solum unumque invenatur, & oculum suum ad illud solum direxit. Vide ergo ut cordi tuo attendas, ne quando audias hoc verbum asperum, ut quid cogitatis mala in cordibus vestris? In corde cogitat malum, qui voluntariè & advertenter cogitat, semper ergo ad conscientiæ tuæ dictamen attende, examina conscientiam accuratè, noli contentus esse

G. DILL
BICKI
OPUS: ACCET
Tomus III
N. V
58

ne opera aut verba vidisse, sed cogitationes
iisque cordis discute.

8. *Surge & ambula.*

Urge, tolle lectum tuum, & vade in domum. Sicut morbi corporum, sunt signa & simili-
do morborum in Anima, ita medicina illorum, & signum & symbolum medicinæ istorum. Quare quod Christus in illis corporaliter iussit
eri, hoc à nobis spiritualiter in istis est facien-
um. Quis nostrum est, quem pestilens non
flavit aura? Cujus non sunt paralyssi resoluta
membra? quem non lectulo affixit desidia, te-
por spiritus? Paralytici sumus, & forte sanari
volumus: quid faciemus. Domine IESU? ecce
cor nostrum ante te, vide fidem nostram: quid
ut facilius tibi quam dicere; surge & ambula.
Audite Paralytici verba Domini; Vocem medi-
candiant infirmi; Surge, tolle lectum, ambula,
vade in domum tuam, morbi vestri causa est ig-
navia, desidia, tepor, mollities. Surge; Usque-
quo piger dormies? jam clarum mane fenestras
intrat, Nec surgere satis est! Tolle lectum tu-
um: Lectus tuus, consuetudo tua est & habi-
tus vitiorum, tolle istum, & contrariis insuesce
virtutum habitibus. Lectus tuus patientia
est, Christi crux est, tolle lectum tuum,
tolle crucem tuam, quotidie, abnega teipsum,
commove teipsum; motum tollit paralyssis,
motu tollitur, sed nunquid hoc satis? non
dum per oīnnum modum. quid adhuc mihi de-
st? vade in domum tuam, ait Christus; Seque-
re me, Domus mea cœlum est, vita æterna est,
huc vade. & quam pulchri gradus, Surge,
Tolle,

G. DILL
bicki
operi ascer
Tomus III
N. V
58

Tolle, Ambula, Vade. O Surge ô Tolle, hæc est Sanctorum via, hæc vita, Surgere quotidie incipere quotidie, tollere & tolerare quotidie, ambulare, proficere quotidie. Semita enim justorum quasi lux splendens surgit ascendit, procedit usque ad perfectum diem. Delectat jacere, sed non delectat paralyticum esse. Surge, hoc enim vis esse quod esse non potes; delectat ire sine onere, sed volens nolens portare crucem tuam debes. Quotidie tolle, tantum enim proficies, quantum tibi vim intuleris. Placet & subsistere & morari, sed qui attentat stare, ruat necesse est, & quid prodest Christum sequi, nec tamen consequi. Vade; perfectio tua: semper adde; semper profice, semper ambula; semper tibi displiciat quod es, si vis pervenire ad id quod non es.

9. *Videntes autem turbæ timuerunt.*

Nihil Deus facit frustra, et si omnia facit gratis: nam quis prior dedit illi, & retribuetur ei, sed facit omnia propter certum definitumque modum. Iste operum divinorum finis, in his verbis Evangelii ostenditur, cum dicitur, quod ad illustrem consonationem paralylici à Christo timuerunt turbæ, & glorificaverunt Deum. Est enim duplex Dei operum finis. 1. Ut sit Dei timor in hominibus. 2. Ut glorificheretur Deus ab eisdem. Sed queritur, quid est quod in tantis Dei circa nos & ante nostros oculos operibus miraculosis, beneficiis, pauci tamen Deum timent & glorificant? Mirum id sane & minimè tolerandum; causa tamen illa videtur quod non sint turbæ videntes. An illi vident bona sibi à Deo facta qui suis bonis in offensionem auctoris abutuntur, qui que

hæc
otidie
tidie,
enim
, pro-
cere,
hoc
at ire
ucem
pro-
et &
, ruat
equi,
tua:
bula;
iread

ratis
ur ei,
nque
n his
od ad
toti-
Est
ei ti-
b eis-
s Dei
mir-
ent &
eran-
tur
facta
ntur,
uique

uique illa, ipsi præferunt? An viderunt Ethnici, ut cum ex his visibilibus, teste Paulo, Deum cognovissent, non tamen sicut Deum glorificerunt, aut gratias egerunt? An viderunt isti Phœsi, qui etsi ad eos, & in omnes pervenisset agnum Dei, licet aliis de ejus adventu narrarent, et opera Christi viderent talia quæ nemo aliud fecit, tamen non videbant Christum, tamen signum volebant videre, adeo ut Christus dixerit e illis, quod videntes nihil viderent. An vident odie Hæretici dona fidei? videntne Ecclesiam? videntne Caput Ecclesiæ? videntne Christum in Eucharistia, videntne Trinitatem & Unitatem in Deo, Sanctos in cælo? justitiam inherentem in ulti? nihil vident, ac ideo non timent, nec glorificant Deum. An vident novi Politici, qui Sapientiam & Potentiam & Providentiam Dei natus, imò Dei existentiam volunt everttere, ut ea Carnis Sapientiam, astutiam, fraudem, dominum, rem politicam constituant? An videt ille qui dixit animæ suæ; Anima mea, habes multa reposita bona in annos plurimos, epulare, jucundare. O cæci filii hominum! O stulti in cogitationibus! O ingrati! bruti! bruta & bestiæ benefactores suos cognoscunt, homo rationalis Deum non cognoscit in donis! O improbitas humana! requireretur Deus tributa a nobis pro donis suis, dare teneremur, nunc autem quid vult? Cognosce dona mea quæ mea sunt. Timor mei sit in te, Lauda me, amplius nihil volo. Nos sic stulti & impii sumus, qui etiam hæc præstare non possumus. Sed olim veniet dies cum dicent impii: Montes cadere super nos; cum arescent prætore & exspectione, cum inimici tui DEUS terram

terrā linguent, & fient scabellum pedum tuorum, videbuntque te, & adorabunt, venientem in nubibus cæli, inviti & malo suo, qui te ad Salvatorem suam nosse solebant. Non sic David fecit, qui ait; Consideravi opera tua Domine & ex-pavi. Considera & tu ô homo quid sit Deus in Angelis? quid in hominibus? quid in reprobis? In Angelis admirabilis, in hominibus amabilis, in reprobis terribilis. Q quis ista videns non timeat? non det laudem Deo? verè quisquis est, oculos habet & non videt, imò vivens non vivit; quia non vivit propter quod, ut viveret, conditus est à Deo.

10. *Surge & tolle lectum.*

Dimissa sunt tibi peccata per pœnitentiam, inserere virtutes per fervorem; abi autem in Dominum tuam, omnia ad æternitatem dirigendo quæcunque facis & cogitas.

DOMINICA XIX.

Post Pentecosten.

1. *Fecit nuptias Filio suo.*

Christum in Eucharistia sumere, est nuptias celebrare, dat enim Christus animæ, sui non solum Corporis, sed totius usum, hoc ipsum etiam ab homine sibi fieri cupiens. Sic ergo imaginare: Pater æternus Sponsor, nuptiale convivium Sanctissimum Sacramentum est. Age, quam splendidus venit Sponsor ad nuptiales epulas, qualis Sponsa ad easdem accedit, talis tu accede ad hanc Communionem, affer ad hanc mensam vere-

G. DRILL
BICKI
operi ascet.

Tomus III

N. V
58

recundiam, affer humilitatem, affer amorem,
 siderium, affer indignitatis propriæ cognitio-
 nis, affer firma proposita Sponso in omnibus
 imper placendi, solus tibi Sponsus placeat, fo-
 sitissimus, nobilissimus, pulcherrimus, pre-
 osissimus Sanctissimus, dignissimus, solus tibi
 Nihil omnia, pende ab aspectu Sponsi, de-
 tem ejus, majestatem, dignitatem, suavitatem
 rare, ama, concupisce. Gratulare illi hæc om-
 ia, ama in illo hæc omnia, illi gratias age pro o-
 nibus. Puta tua esse omnia; siquidem ille tuus
 qui habet hæc omnia. Constitue ita vivere
 & sanctè, prout exigunt ista omnia. Accide
 nte Patri supplex, gratias illi agens, qui dat
 Unigenitum Filium suum in Sponsum, & pro-
 te illi, quod dignè te tali Sponso gerere velis.
 ccede & supplex Sponso, submittens & subdens
 illi ex toto, gratias illi age, quod non dedig-
 tur, nec aspernetur te, sed delicias suas tecum
 vult habere. Accide & Spiritui Sancto supplex,
 esse velit, inter te & Sponsum tuum vinculum
 ternum, sicuti est in Divinitate amor Patris &
 filii; aut sicut est amor Christi & Ecclesiæ. Pete
 illo, supplica illi, ut te sanctificare ut mundare,
 donis suis deliciisque exornare velit, non pro-
 ter te, sed propter Sponsum tuum, qui habere
 vult te, & qui dignus est, ut te talem ha-
 bat propter se: in auxilium Christum invoca,
 carissimam Virginem, Angelum Custodem, San-
 los omnes, cælum totum.

2. *Ecce prandium meum paravi.*

Randum ipse est Christus. Ô quale prandium
 Deus & homo, Corpus & Anima JESU Chri-
 sti. Prandium quia est hujus mundi vita, Arrha
 V.P. Druzb. Op. X. T autem

autem & pignus futuræ illius magnæ Coenæ;
 Suum vocat prandium, quia ab illo solo para-
 tum excogitatumque. Suum vocat, quia se solo
 dignum, nullus Rex tale potest parare. Suum
 vocat, quia propter se paravit, ut suo scilicet
 affectui & mori in nos faceret satis. Suum vocat,
 quia propter suas delicias, quas nobiscum ad
 hanc mensam habere desiderio desideravit,
 illud paravit; paravi, inquit, magno sum-
 ptu, magno labore, magnâ industriâ, Sapi-
 entiâ, mirâ arte, magnâ suavitate, in magnos
 usus, paravi ego, & ego solus. Quid dicitis ho-
 mines famem esse in terra? Ecce prandium me-
 um, paravi; ne molestum esset exspectare cœ-
 nam. Ecce prandium meum paravi, levate fa-
 mem, prægustate in hoc prandio coenæ futurae
 delicias: non fallo, ecce non lacto promissis,
 ecce aspice venite, accumbite, Venenum ne
 horrete, ne suspicamini; meum est, fallere nescio,
 procul à me venenum, totus Sanitas sum, medi-
 cina sum, antidotum. Ecce prandium meum
 paravi; cui? hominibus utique mortalibus, mi-
 seræ & fragili Creaturæ; hunc laborem propter
 tales dignatus sum subire, tantum bonum ho-
 minibus præparavi, eorum omnibus subvenire
 cupiens necessitatibus. Ecce prandium meum
 paravi, nunquid gratis? nunquid otiosè? cur ti-
 metis venire, vobis paravi, cur tardatis venire?
 jam paravi. O penetra hoc bene cor meum &
 voces istas cognosce, teque ad hoc prandium
 dignè illo præpara.

3. Misit

G. DRILL
 BICKI
 operi ascer
 Tomus III
 N. V
 58

3. Misit servos suos vocare invitatos, &
nolebant.

Si esset Divinæ Bonitatis modus, haberetque
mensuram Deus, in nostra salute curanda,
esset quod forte prætenderet malitia humana, se
quoque mensuram servare in Dei amore & Ser-
vitio, esset forte quod causaretur, nihil se sine
eravit, Deo posse. Sed nunc, cum bonitatis illius infini-
tus sit thesaurus, cumque nihil non agat Deus
torum quæ nobis intelligit opportuna, quem
tandem ruinæ nostræ auctorem afferre possu-
mus præter nos? Creaverat nos Deus & quidem
rectos & perfectos, nihil nobis debebat ampli-
us; addit tamen; Fecit nuptias filio suo; nec
nos ab iis nuptiis exclusit. Jam nobis omnia sub-
ecerat sub pedibus, oves, boves &c. contenti
esse poteramus & debebamus; at ille contentus
non fuit, invitavit nos ad nuptias Filii sui, ad fi-
nem supernaturalem nos condidit, Mediatorem
nobis Filium dedit, qui nos dederet in via,
Magister esset. Nec satis habuit invitasse, servos
etiam misit, qui nos ad parata omnia vocarent.
O quid agis Divina Bonitas! an Filius tuus nu-
ptias celebrare sine nobis non potest? An non
atis splendidus est apparatus tuus, nisi in eo ig-
nominia nostra tenebras fecerit? An nulli tibi
hospites te digni futuri, nisi nos Animæ viles
accubuerimus? Ita est Omnipotens Deus, cuius
natura Bonitas, cuius misericordia non est nu-
merus; ita inquam est, Delicia tuæ esse cum fi-
liis hominum, & Delicia tuæ, si tecum sint filii
hominum. Et quid pro sint nuptiæ, sit absint de-
licia? Mitte ergo Servos tuos Deus, voca invi-
tatos, neque enim filio tuo bene erit sine homi-
nibus.

T 2

ne,

ne. O homines quid agitis? quid nugamini? quid non paratis vos nuptiis illis? cur tempus illud quod habetis, aliis omnibus impenditis? nec de ornatu nuptiali cogitatis? Ecce nuntii, Servi jam vocant, venite ad nuptias. O stulti! voces, vestes, parate, sumite, ite. Etiam moramini? Væ vobis! Ecce claudetur janua, ecce vos pulsabitis, sed serio! Interim tibi gratia ò Deus, qui nuptias quidem facis, sed propter nos, & magis nobis, quam Filio, non tamen sine nobis. Invitans nos, vocas, Servos mittis, da quoque ut audiamus & properemus, ut non contemnamus, non excusemus, non sine ueste nuptiali veniamus; illa enim priora omnia ingratorum sunt, hoc ultimum præsumentis etiam est.

4. *Et nolebant venire.*

HÆc est nequitia nostra summa, hæc injuria quam homines Deo faciunt, maxima: parat nuptias, mittit servos suos, invitat, vocat, homines autem quid! illi inquam invitati, vocati, quid? Ecce nolebant venire. Quid (Deum immortalem) qui tandem isti sunt? qui nolebant venire? Cur nolebant? Ratio facti, quia Nolebant. Audite coeli, & auribus percipe terra, homines, vilissima terræ portio, à Deo benignissime ad salutem, ad vitam, ad voluptates, ad bonitatem, ad consensum, ad familiaritatem, ad nuptias, invitati sunt à Deo, Rege Regum; nolebant venire. Quid potuisti ultra Deus facere vineæ tuæ, & non fecisti? Fatemur ò bonitas, ò omnipotens, abunde te functam Tuo officio. Sed tu Capharnaum, tu humana malitia, ingratitudo, negligentia, nunquid usque in cœlum, usque ad nuptias Dei exaltaberis, & invitaberis?

usque

usque in infernum descendes? Supergressa es ô humana malitia modum, Superas non solum tuas vires, sed etiam teipsam, plus penè mala es quàm esse potes? Audi ergo verbum Dei, pro eo quod invitati homines ad nuptias, venire noluerunt; veniet dies, dicit Dominus, quando & claudentur januæ Regis, & inchoabuntur nuptiæ: quando dicetis, Domine Domine aperi nobis, tunc respondebit vobis in furore suo justitia ejus, Nescio vos; tunc respondebit vobis malitia vestra de intus, Major est iniquitas mea, quàm ut veniam merear. Tunc præ angustia Spiritus gentis, & dicetis, Nos insensati, Scientiam viam Dei noluimus. Sed enim tunc Dominus subsannabit vos, & irridebit vos, & nesciet vos, quia cum vult non potest, qui quando potuit, noluit: per malum enim nolle, perdidit bonum posse.

5. *Omnia parata sunt.*

Quæ maxima sunt in mysterio, ea solet Sacra Scriptura brevissima facere in sermone. Notius est, quàm ut opus sit afferre exempla. Hoc præsens exemplum esto. Volebat Paterfamilias cælestis explicare, quàm lautum, quàm splendidum apparasset Filio suo nuptiale convivium: cæperat enumerare singula, finem cum videret non futurum, enumerationum, verbo expressit; Et omnia parata sunt. Quæreris quid valeat, quidve sonet hoc omnia? cœlum totum est, gaudium totum ac bonum est. Quod bonum? quod nec oculus vidit; quod bonum? quod solum, quod omne, quod semper, quod unum est bonum quid hic quæreris ô homo in mundo? quid caducis inhæres? bonum quæro, T. 2. aia.

ais. Tale ergo bonum quare, quod bonum sit, non quod sit malum bonum, non quod sit appa-
rens tantum bonum, non quod sit unum tan-
tum bonum; illud quare bonum, quod
omnia, quod solum, quod semper, & vere bo-
num est. Quantumcunque hinc acquisiverimus,
omnia non erunt, pauca erunt, plura deerunt,
bona non erunt. Omnia vis; ad cœlum tende;
ibi enim parata sunt omnia, & qui dicit non
mentitur Deus, quia ibi ille est, qui omnia est, &
super omnia. Proinde neglige ista ô homo, ô
Anima mea, hæc inquam, pereuntia, hæc, non
Omnia, nihil hic paratum est, omnia de novo
paranda, nec tamen ut pares omnia, est possi-
bile; vis parata omnia vis nullo labore omnia,
omnia simul possidenda, vis semper habenda,
nunquam perdenda? cœlum pete, ad cœlum.
omnia istic parata, adeo ut hoc quoque para-
tum sit, quod parare non sit necesse; nam si hoc
non esset, omnia non essent; omnia autem ibi
parata sunt, prompta omnia, & hoc solum desi-
derantia ut accipientur. Quod caput est, ita
parata sunt omnia, ut simul accipi debeat omnia,
& non per partes singula. O quæ omnia! ô quæ!
ô quomodo! ô paratâ! ô quando parata! à con-
stitutione mundi, dicit alibi; quæ oculus desi-
derat, quæ cupit mens, quin plura, quin ma-
jora, capere cor possunt, corde capi non possunt:
Illuc ergo convertere ô cor meum, illuc ite co-
gitationes meæ, ubi omnia parata sunt. Sed illud
solum unumque adferamus ad illa omnia, ut
parati accedamus ac veniamus, usque ad illa
omnia: Scriptum est enim: Et vos estote parati:
quomodo? mundum deserere, mori, rationem
reddere, cœlum ingredi, ad hæc estote parati.

6. Venite

6. *Venite ad nuptias.*

Foris canes & foras : Foris proci & porci ; non vestra hic limina agnoscunt nuptiæ, hædi facessite ; Pudor nubit & Castitas. Quid hic tanina lingat impudentia ? non vos vocamini ad nuptiæ ô impii, qui & nubitis, & nuptum datis, & putrescitis in stercore : facti sicut equus & mulus quibus non est intellectus, quibusque solum illud in ore strepit, Crescite & multiplicamini quibus denique pane facilius quam carne interdicitur. Nihil dictu foedum visuque hæc limina tanget. Agni sunt nuptiæ. Deliciæ hæc sunt sed castæ nuptiæ ; sed puræ, thalami sed intacti. Venite ad nuptias, ait Rex Paterque Unicus Filii. Credis mortalitas te à Deo tanti æstimari ? vocem ejus audis quidem, Credas ; Usque ad delicias amamur : quid ? imò ad nuptias. An non amamur, qui etiam invitamur ? Agnosce ô homo Consilium Sapientiæ, dignationem majestatis, Charitatem Numinis : Agnosce inquam, & excipe, I, ad nuptias vocaris. I, Pater vocat, Abi, vocat ad nuptias Filii : abi, non est præsumptio, ubi est invitatio, sed tamen debet esse præparatio, etenim necesse est ut impleatur illud, venuunt nuptiæ Agni & uxor ejus præparavit se.

7. *Venite ad nuptias.*

NE te puta ad parvam vocatum perfectionem. Non ad simplex servitium, sed ad nuptiale consortium usque vocaris. Ecce omnia parata sunt ex parte Sponsi, & ipse Sponsus Servique Patris vocant, Venite ad nuptias. Tu quid mortalitas ? quiñ te præparas ô Sponsa ? Sequere vocantem Deum, obedi inspirationibus, præparate Conjugi Sponso, Enitere ad fervorem, ad perfectio-

fectionem, & munditatem & ornaementum, ad a-
morem, ad Conjunctionem, ad complexum, ad
oscula, ad cohabitationem. Usque huc ascen-
dere debes, & tu etiamnum in limine primo in-
sistis? ô quando venies? ô quantus pudor in-
comptam ad Sponsum venire! Ad Assu-
menturæ Sponsæ, septem mensibus præparabam-
tur, omni ornatu, omni cultu Rege digno. Tu
quid? tu dignum nihil ages cælesti illo Sponso,
illo thalamo? tu audebis aliquid committere,
quod illi displiceat? quod ejus abs te oculos
avertat? Ne excusationes prætende, ne negligen-
tiam palpa; has excusationes Sponsus tuus non
capit, te culpabit, si quid culpabile invenerit; &
quæ tibi confusio, in primo congressu confundi.

8. Reliqui verò tenuerunt servos ejus.

ETiam usque ad Sanguinem, usque ad ne-
cem, usque ad contumelias ventum est; non
stat in uno gradu malitia, crèscit. Antea
misericordia Rex Servos vocare invitatos ad nuptias,
& nolebant venire; iterum misit alios servos di-
cens, dicite invitatis, Ecce prandium meum
paravi; Illi autem neglexerunt, quin imo abie-
runt, alius ad villam, alias alio, sed hæc leviora.
Pergite invitati. Reliqui verò tenuerunt servos
ipsius. Quid ultra? contumeliis affecerunt. tan-
tumne? occiderunt. Itanè verò ô Deus? haccine
sorte mittis tu Servos tuos ad nos, ut habeamus
in quos debacchemur? Ne vobis blandimini
Christiani; vos estis qui Servos Christi interfici-
tis. Quot beneficia, tot Servi; quot admoni-
tiones, tot Servi. Et contra, quot peccata tot
contumeliæ, vincula, homicidia. Confessus est
nuper aliquis, proposuit Deo accuratè servire,
quid

quid fecit nisi servum Dei tenuit: jam hodie
peccavit, defecit, quid, nisi gratiam Dei contu-
nelâ affecit? & occidit; Et quanti sumus ejus-
nodi, quoties ita facimus! Sed nunquid sem-
per silebit Deus? nunquam te Servorum tuo-
rum non tanget injuria? non facies vindictam
electorum tuorum adclamantium, & pro te?
omnesque invitantium ad nuptias tuas die ac-
vete? habebis patientiam supra illos? non, di-
o vobis: Sed faciet citò vindictam; dicit enim;
Qui vos tangit, me tangit, tangit pupillam oculi
mei: pro pupilla oculi sui putas non pugnabit?
erdet sine dubio, homicidas illos, & Civitatem
lorum succendet; auferet Regnum Dei ab illis,
& genti facienti fructus ejus dabit. Denique,
quia vos non fuistis digni nuptiis, ex vicis &
plateis domus ejus implebitur; ex vobis au-
em viri Sanguinum, nemo gustabit cœnam
illam. Qui habent aures audiendi, audiant.

9. *Rex cum audisset, iratus est.*

Era nimium vindicta Dei est, patet ad ocu-
lum: nisi tam sera esset, nunquam homini-
us tam peccare, aut liceret, aut liberet; nunc
quia seram vident, nullam se visuros putant. Sed
nim sicut sera est, ita etiam seria erit vindicta
illis. Divina quippe justitia, eò acriùs percu-
it, quò diutiùs tolerat, tantò dilationem sup-
nicii gravitate compensat. At quorsum hæc
ut cui? illis enimvero, qui peccant quotidie,
penitent nunquam, peccant plurimùm, emen-
tant nihil; & quoniam tales sumus omnes,
rompti ad culpam, tardi ad pœnitentiam, ideo
omnibus hæc loquor, & omnibus injuriam Dei
enuntio, & dico; Nisi pœnitentiam egeritis,
omnes

T 5

omnes simul peribitis. Quid? an divitias bonitatis contemnimus, an libet thesaurizare nobis iram in die iræ. ut fiat nobis supra modum peccans peccatum, per bohūm operans mihi mortem? Ecce accinxit se ira Dei adversum improbos, ecce manus ejus extenta, ecce arcum suum tetendit, & paravit illum, in eo posuit vasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit. Ecce Rex iratus est, Ecce misit exercitus suos plagarum, & perdet maleficos istos, nos scilicet omnes de terra. Et usque etiam lethargum dormimus, mala facimus, pœnas non sentimus, minas iramque non metuimus? quid facies amplius nobis Deus? aut tu impietas quo pergas ultra! an quia in profundum venisti, contemnis? non iram Regis, non carentem irâ vultum, non spirantem minas, Regis obtutum, non implacabiles exercitus, non perditionem tui metuis? Deus percuissisti nos & non sensimus, vulnerasti & non doluimus, facta est plaga nostra incurabilis, jam nihil meremur, nisi ut securis ad radicem apponatur. Verum tamen patientiam habe in nobis, etiam hac vice; etsi non propter pœnitentiam nostram, propter misericordiam tuam parce peccatis nostris.

10. *Ite ergo ad exitus viarum.*

Heu! quam hoc verum nimis: Surgunt in docti & rapiunt cælum; docti autem cum doctrinis suis putrescunt in cæno mundi, & insinias falsas aucupantur. Quam id verum est? quod ii, qui tenuioris sunt fortunæ, qui afflicti, qui corpore deformes, qui genere ignobiles, qui ingenio tardi, qui gratia & favore hominum destituti, majores sunt in gratia apud Deum. Credo

bo-
to ideo, quia quæ stulta sunt hujus mundi &
obis contempta, Deus elegit; credo ideo, quia isti
pec-
ractabiles magis se Deo præbent, cum contra illi
nor-
lli, sibi fidentes minus se putant Deo opus ha-
pro-
bere, minusque Deum curant. Credo ideo,
uum
quia illi cum se mundo idoneos non esse vident,
nor-
d Deum vertuntur, isti autem mundo se natos
Rex
factos putant. Hinc ipsi deduntur, subdun-
rum,
urque. Audite ô ingenui, ô nobiles, docti, di-
es de
sites, gratosi, ingeniosi, formosi, delicati. Etiam
nus,
vos digni Deo esse potestis. Si propter hæc do-
ram-
amundo placere vultis, qui illa vobis non dedit,
obis
placete istis etiam bobis Deo, qui illa vobis dedit.
quia
Gratias Tibi Domine, qui me pauperem in do-
ram
nis tuis fecisti, ne si ditor fierem, te deseram.
ran-
Da mihi, ut his quæ habeo in laudem tuam & sa-
ex-
item meam, fructumque meum, uti possim.

11. *Congregaverunt quos invenerunt.*

non
Viri Zelosi & animarum aucupes, non faciunt
jam
diferimen; æquè prompti ad pauperem
op-
utque ad Magnatem juvandum procurrunt, in
obis,
omni Anima, Christi sanguinem amant, non
tiam
quia hujus Anima est, sed quia Christi sanguine
pec-
redempta est, eam curant. Et te sic decet facere,
Deus
qui Deus dedit hoc munus sustinere.

12. *Vidit hominem non vestitum vestem nuptiali.*

in-
cum
nsa-
est?
icti,
qui
de-
Cre-
do
Num ego talis Domine Deus in his nuptiis
Religionis Sacræ? inter tot Sanctos tuos
nuptialiter vestitos, & mensæ tuæ accumbentes,
quis scit an non solus ego sine vestem nuptiali! ô
Domine ego Servus tuus, & filius ancillæ Tuæ.
O Eterna Sapientia, cuius domestici vestiti sunt
omnes duplicibus, fac me custodire vestimenta
te in domo tua, ne nudus ambulem
unquam

unquam desit sanctificans gratia tua & charitas tua, faciens me perseverare in servitio tuo in finem.

13. *Amice quomodo huc intrasti?*

Mirum sanè. Vocatus, quæsitus intravit, & tamen quæritur. *Quomodo intrasti?* An nudus intravit? non puto: nam & Fides vestis est, & cum Fide intrat, quisquis intrat; alioquin non intrat. Nam & Fides ostium est, & vestibulum ad salutarem viam. *Quomodo ergo intravit qui sic quæritur & interrogatur?* Cadaver indutus venerat, mortuam fidem habuerat, vitæ charitatis, veste nuptiali. serico gratiæ justificantis caruerat, quis non requirat, videns inter Convivas hominem Cadavere vestitum. *Quomodo huc intravit iste non habens vestem nuptialem?* ô Charitas! Gratia! ô vestis nuptialis, quæm te pauci norunt! quæm pauci curant! quæm pauci habent! quæm pauci prout digna es æstimas! O Anima mea, quid æstimas, si hanc non æstimas.

14. *At ille obmutuit.*

Quid enim responderet? Unum pro mille, non respondebit ei. quid responderet iste convictus ignaviæ, audaciæ, contemptus, superbiæ malitiæ, consummatæ nequitiaæ? *Obmutuit:* Quis non obmutescat Deo judicium exercente qui nihil objicit quod solutionem habet, quod autem solutionem non habet, dum objicitur, quis non obmutescat ad illud? *Obmutuit:* ille, qui semper promptus; ad excusanda, cœlanda, extenuanda, fuit peccata, nonne merito obmutuit, quando ad judicium Dei venit? & vidit quia mentita est iniquitas sibi, & blandita. *Obmu-*

mutuit: Ah me! quantam ego obmutescen-
materiani habeo! *Obmutuit*; ô nunc, anima
ta, ne dà silentium Déo, si tu quoque obmu-
scere non vis; Qui diligitis Dominum ait Da-
d, ne sileatis, & ne detis Silentium ei. Cura ut
ne ei silentium des, ne ille tibi quidquam lo-
batur, ne quicquam objiciat, nunc verò loque-
illi tui cordis amaritudines. *Obmutuit*: Præ
infusione scilicet, quod sine veste nuptiali de-
rehensus sit. *Obmutuit*: ô silentium triste &
ternum! Deus meus ne sic sileam.

15. *Ligatis manibus & pedibus mittite eum.*

IOC quid aliud, quām ademptā, merendi ul-
tra gratiam Dei facultate, sublatā spe veniæ,
anno æterno addici! quid hoc aliud quām à
eo deserī, ejici à facie misericordiæ ejus, mitti
abyssum desperationis, in tenebras & noctem
obstinatio[n]is, & obdurationis odiique Divini.
nimia mea, descende in hæc vivens, ne descen-
as moriens.

16. *Multi enim sunt Vocati pauci electi.*

Tcur hoc mi Deus? nisi quia tu Dominus
naturalis, & licet figulo facere, cum figmen-
tum placet, nec potest illi dicere, cur me ita
accisti, in contumeliam non in honorem? An
non licet facere mihi quod volo? dicet tibi. O
omo! tu qui es, qui respondeas Deo! Domine
umiliabor ego sub manu tua, & formidabo à
facie Judiciorum tuorum, illud solum curans ut
eruiam tibi, cum gratia tua & perseverem, nec
inquam recedam a te. Tu autem Domine Deus
Iesus justus es, & rectum judicium tuum.

17. *Multi*

17. *Multi sunt Vocati pauci Electi.*

Hoc est ô Domine, quod omnium Sapientum evincit captum, quod omnium Sanctitatem humiliat, hoc est, quod omnem robustum frangit & omnem audacem terret, Vocatum me video, electum scire non possum, quia pauci Electi; timeo, ut sim inter electos paucos, & tamen ideò me vocatum puto, ut saltem eligerer, si non quia electus sum, eligi non mereor, nec tamen eligar indignus. O altitudo Sapientiae! multi vocati pauci electi, utrobique thesauri gloriae Dei. Vocavit ne desperaremus de Electione, paucos electos dicit, ne presumemus ex Vocatione; temperavit utrumque & quia vocavit, gloriam meretur & laudem, & quia paucos elegit, timorem vult & solicitudinem.

18. *Multi vocati pauci electi.*

Transeat Domine, non scrutor judicia tua. Vocatus sum? vel hoc ipso quia vocatus sum, tibi servire propter hoc ipsum teneor, quia tu es dignus, & debetur tibi; Elegisti me? gratia tibi: abjecisti me? merui. Elegi dignus non fui, certè non debui; non enim erat in me quidquam cur eligi debearem cum nihil essem. Si ergo elegisti me, gratiam fecisti non debitum: si non elegisti, gratiam non dedisti, quia non debebas. Ego verò sive electus, sive neglectus, servus tuus sum & tu Dominus meus, teneor amare te, & volo servire tibi, quamdiu sum & quamdiu vivo. Tu Domine da ut semper velim, da ut possim, da ut serviam; libertas tua sit tibi circa me, necessitas mea & naturalis obliga-

gatio sit mihi circa servitium tuum, à me semper inviolata & illibata.

DOMINICA XX.

Post Pentecosten.

1. *Cum audisset quia JESUS adveniret.*

Egulus, auditio Christi adventu, occurrit, & rogavit pro filio mori incipiente. Ecce advenit JESUS descendens de Judæa cælesti, in Galilæam terrestrem; occurre ei, excipe illum, oga illum ut sanare velit te, & Animam tuam iori incipientem. Quid enim tibi ipse es sine Christo, nisi dux in præceps, nisi laqueus in mortem, nisi venenum ad perniciem? Curre ergo deum qui vita est, qui sanitas est, qui medicina, si Dux in salutem: Curre ad illum, hoc solùm te exspectantem, ut venias ad illum, cætera omnia præstare paratum. Hoc modicum labora, invenies multam requiem. Abi ad illum, expe illum, miseras illi tuas patefac, & desiderium cordis tui ipse retribuet tibi. O Domine! nad te curro fontem virtutum, fontem luminis, tormentum voluptatis, Deum Dominumque meum. Non cor meum ad te pando, ecce miseras meas non fileo. Vides Domine infirmitates meas, in illas per Sacratissimi Corporis tui munera & ulhera, ut vivam tibi fortis, vegetus, sanus, robustus, & nemo me ultra despiciat.

2. *Abiit & rogabat eum ut descenderet.*

Otest amor Carnalis in hominibus hujus saeculi tantum, ut Regulus, ob morbum & mortem filioli, supplex sit Christo, cæteroqui superi, demittat se, pompeque obliviscatur, qui

qui alias Christum, in prosperis degens, contempsisset. Heu dolor! Sic morbus carnalis facit humiles ex superbis! me morbi Animæ meæ, Deo supplicem facere non possunt.

3. *Incipiebat mori.*

O Stultitia humana! tum primum salutem curamus, quando jam serum, quando jam anima ex gutture hæret. Ah quisquis *vere* Deum diligis, salutemque tuam amas, dum tempus est, saluti animæ tuæ provide. jam in morte isthæc providentia provida satis esse non potest, aut vix potest. Si digitus corpori doleat, medicum vocas, nec malum crescere negligendo sis: decumbit Anima & negligis, & vix jamjam exspiranti succurris. Quæ ista dementia, quæ insania, tandem est? Quinque sunt, quæ nos negligentes certe esse non sinunt in hac causa. 1. Quia Deus omni curâ curat salutem nostram, cui nos deesse nequaquam revera decet: præsertim cum ille salvare nos nolit sine nobis. 2. Quia certum est, nobis, aut cum Deo in cælo, aut cum demone in inferno, & in æternum esse manendum, medium nihil dari. Certè nisi Stultissimi sumus, cum Deo in æternum esse præeligimus. 3. Levi labore & industriâ potest parari vita æterna & leviori certè quædam damnatio, aut saltrem non majori, tantillum ergo laborem ob tantum bonum non suscipimus? 4. Hostes sunt gravissimi, qui nos in hoc impediunt: dico multos, dico astutos, crudeles, robustos, assiduos; non est autem dementia his obsecrum & vallatum securè agere, vel ultrò etiam illis sese prodere. 5. Brevissimum omnino tempus est. quo salutem possumus operari æternam; hoc autem elapsio, jam

im non datur operatio. Quidni ergo hoc tam
tetioso tempore utimur? sed heu! abutimur
otius illo; & quæ nobis relinquitur excusatio?
alii tibi, ô homo, dicit Dominus, ex me parata
sunt, hac utere; aut si velis, elige alterum. Vivere
ut perisse, semel opus est, at æternum est, nec
opus remanet pænitentia.

4. *Incipiebat mori.*

Mnes plane dum vivimus morimur, &
quanto amplius vivimus, tanto amplius
ad mortem appropiamus; adeò ut vita nostra,
hinc sit aliud, quam cursus ad mortem. Si ergo
vendo, ad mortem currimus, cur non & ad
onam mortem? & si quanto diutius vivimus,
intò propius à morte distamus cur etiam,
quanto diutius vivimus, non paratores ad mor-
tem sumus? vides quām se ista duo inferunt;
loriendum est? Ergo ad præparare debes.

5. *Incipiebat mori.*

Quid est mori incipere, nisi desinere vivere?
Igitur à pari, Quid est incipere vivere, nisi
desinere mori? at hoc ubi? ibi, ubi mors exu-
it, in altera scilicet vita. Hæc vita quam vivi-
mus, vita non est sed mors, & principium vitæ
vivus est principium mortis. Porro mors hu-
is sæculi, est ostium ad vitam, estque princi-
pium vitæ. Quantò igitur beatus est vivere
quam mori, itemque incipere vivere quam inci-
pere mori, tanto beatius est de hoc mundo per-
mortem migrare, quam in hunc mundum per-
migratitatem in rare, & in eo manere. Migratio
nem illa seu egressus, est à morte ad vitam, in-
gressus vero iste & mansio, est ingressus & man-
sio in morte; beatus ergo est mori quam nasci,

V.P. Druzb. Op. X.

U

bea-

beatior mors nostra, Amemus ergo mortem nostram, plus quam vitam nostram; sed ita ut ad mortem parare nos studeamus in vita; non sequus quād ad mortem currimus ab hac vita, imo, hac vita.

6. *Incipiebat mori.*

Quartuor hīc occurunt digna consideratione. 1. Quid sit mori incipere, seu quando homines discendi sunt mori incipere? 2. Quare homines moriuntur? 3. Quis sit iste cui dicitur incipere mori? 4. Quomodo moriendum sit?

Quantum ad Primum.

Tunc homines mori incipiunt, quando vivere incipiunt. Ratio, quia est tunc vivere desinunt quando mori incipiunt: atqui desinere, est incipere mori, & simpliciter emori: Tunc ergo homines incipiunt mori, quando incipiunt vivere. Quod sic declaratur. Vita hominis, est præsentia animæ in corpore, Sed præsentia habet moram, illa mora, dicitur longitudo vitæ; si enim diu moratur Anima in corpore, dicitur homo diu vivere; si autem non diu moratur anima in corpore, dicitur breviter vivere. Nunc ergo, si vivere, est esse Animam præsentem corpori, & si diu vivere, est diu præsentem esse animam corpori; Sequitur, quod quandocunque anima dependere incipit in sua manendi mora à corpore, tunc statim desinit homo vivere; atqui incipit dependere, cum primū incipit vivere in corpore; igitur homo incipit mori, cum primū incipit vivere; ita ut vivere nostrum nihil aliud sit quād continuo mori. Quicquid enim de vita perdimus, hoc quasi moritur, perdimus autem hoc totum quod vivimus.

mus. Unde non est homo dicendus tunc mori incipere, quando anima exit à corpore; tunc enim potius homo desit, quām incæpit mori, sicut, non tunc hora effluit, quando ultimus pulvis excidit, sed tunc potius effluxit, effluebat autem toto tempore, quo arena fluxit & fluere incæpit; non enim ultimus pulvis est hora, sed finis horæ, ita non ultimum punctum vitæ est hora, sed finis mortis; quare, quando vivimus unce & morimur. O quantūm igitur attendere vitæ nostræ debemus! quantum curare, ut nullum ejus punctum, non solum otiosum sit, sed & negotiosum, ô utinam sciamus, quām pretiosam rem perdimus, quando vel frustra, vel etiam male vivimus! vitam perdis ô homo, ô quanti estimas vitam! Vita nostra similis est candelæ, in qua ignis novus, novusque succedit priore pereunte, hinc illud, Accendimur, & extingui-nur.

Quantūm ad Secundum.

Quare moriuntur homines? Quia sunt ex contrariis compositi; contrarietatem iam sequitur pugna, pugnam victoria, tum corruptio, hanc mors. Moriuntur homines, quia peccaverunt; stipendum autem peccati mors. Moriuntur homines, quia sic decretum est; Statutum est hominibus semel mori. Et, Omnes nos manifestari oportet. Moriuntur homines; ut sciant gentes, quoniam homines sunt; hoc est, ut humiles sint; ut non diligent mundum aliquando deferendum, scientes se hic non habere manentem Civitatem; ut tantò magis ad cælestem gloriam promerendam contendant; ut pro operibus suis mercedem aliquando acci-

U 2

piant

plant debitam: ut cogitent semper de vita emendatione, conenturque meliorem vitam facere sequentem quam prior fuit, & esse tales in vita, quales se vellent esse in morte; ut cedant priores sequentibus, cedant opibus, honoribus, dignitatibus, gloriâ, loco, dent aliorum industria locum.

Quantum ad Tertium.

Quis sit iste qui in Evangelio mori incipere dicitur? Erat Adolescens, Regius, dives, Spes Parentum, hic tamen moriebatur! Multa hinc disci possunt; sed 1. Quia mors neminem excipit à suo jure, sed omnes moriuntur: omnia morti subdita. 2. Quia mors non servat ordinem rapiendi homines; non primò pauperem, postea divitem; primò ignobilem postea nobilem; primò debilem postea robustum; primò senem, postea puerum, vel nunquam puerum; sed passim variat alternatque vices, & æquo pulsat pede pauperem tabernas, Regumque tresses.

Quantum ad Quartum.

Triplex est de morte opinio. 1. Naturæ. Hæc dicit; Mortem timendam; Terribilium omnium terribilissimum mors. 2. Mundanæ Sapientiæ: hæc dicit contemnendam: 3. Fidei Catholicæ Christianæ: hæc, naturæ consentit ex parte, mundo dissentit ex toto; mediâ vadit viâ. Hoc ut intelligatur, Sciendum est. Mortem spectari posse, vel in se, suaque natura, vel insubjectis morientibus. Si naturam mortis spectas, timenda est, quia malum est; dicit enim ad non esse; & nisi resurrectio supernaturalis obstaret, æterna esset. Si diversitatem subditorum

rum

um morientium attendis, est partim mala, partim bona. Hinc sequitur: Mortem spectatam primo modo, natura esse inimicam, & ideo etiam a Sanctis naturaliter timeri, In quo sensu Aristoteles dixit: Illam esse terribilissimum omnium. Et in Scriptura dicitur; o mors, quam amara est memoria tua, homini pacem habenti in substantiis suis! Hinc fortissimus quisque, ad mortis memoriam pavet. Spectatam secundo modo mortem, sequitur & metuendam esse, & optandam. Malus es, & mori debes? time. Bonus es & mori debes? gaudie: Mors peccatorum pessima: ac, Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus; non tam mors quam somnus, quies, ingressus in vitam. Unde Christus dixit; Lazarus Amicus noster dormit. Econtra; Malorum mors est, initium mortis suppliciique aeterni. Hoc discrimen patet in illo Epanalope Evangelico & Lazaro. O quam felix huius mors! quam illius misera! Optabat nescio quis, Moriatur anima mea morte iustorum, non impiorum; mors enim illorum est via & janua ad mortem secundam: Ego autem nolo nisi semel mori, quoniam sic statutum est. Secundam mortem Deus non statuit, sed nequitia adinvenerit. Ex his omnibus, anima mea disce; Migrandum esse de corpore isto; Omnes morimur & quasi aquae dilabimur in terram; haeretque tibi in memoria mors ista semper, & illius recordatione, tanquam sale, condias omnia opera tua. Sit tibi tanquam pulsus horologii, excitans te ad agendum serio bonum, pro salute tua, non secus ac sonus horae est tibi signum ad hoc vel illud agendum. Omnia mortem istam tibi inculcant,

U 3

dum-

dummodo tu non negligas. O homo miselle! Hieroglyphicum mortis tu ipse; Somnus, vox, cibus, vita, fax &c. Imitare facem, in qua dum ardet, novus succedit ignis: Et tu, quoniam ardes & consumeris, semper tibi novus fervor innascitur in Perfectionis studio, in via Dei.

7. *Nisi signa & prodigia videritis, non credetis.*

O Incauti & inconsiderantes! An pauca sunt quæ nos movere debent ad hoc, ut serviamus Deo, ut timeamus illum, ut diligentes simus in salute nostra; ut signis & prodigiis sit opus? Si credis Evangelio, quod dicit; Regnum cælorum vim patitur: Qui vult venire post me, tollat crucem suam; Estote perfecti sicut & Pater vester perfectus est: Quid signis habes opus? Verumtamen respice prodigia: Christum Deum, Hominem propter te factum, tam vilem, tam abjectum, tam miserum, crucifixum & mortuum. Non hæc prodigia; nulla sunt, si hæc non sunt; & si hæc non movent, nulla movebunt. Ad quid, inquis, ista me movebunt? O stulte! Discite à me, quia misericordia sum, & humilis corde: ad hoc te moveant exempla ista.

8. *Descende priusquam moriatur filius meus.*

Vide, quo fervore hic petit vitam filio. Rejicitur? supplex instat; tum nec increpationem attendit, nec ullam excusationem adfert, solis precibus agit; & quia instanter petiit, impetravit. O si sciremus Deo vim facere precibus! quantum nobis impetraremus? Sed nunc quid est orare, tepidè orare? ex usu orare, sine intentione, attentione, orare?

9. *Vade*

9. *Vade, filius tuus vivit.*

Ille Christum ut descendat rogat, Christus descendens sanat: quo facto, & probat fidem, & perficit in petente, & insuper divinitatem suam ostendit, quâ, absens morbis medetur. Non vult scilicet Deus præscribi sibi modum salvandi vel exaudiendi nos. Oras? indifferenter ora, propone humiliter & ferventer orationem tuam, causam tuam ipsi Deo committe. Sapienter quippe est ille, quâm tu, & efficacior in agendo, quoniam potentior. Quod vel ex hoc Evangelio disce; In fide enim paterna, statuit vitam filii, cum pater eam poneret in adventu Christi. Nunquam credidisset Pater se fide sua potuisse sanare filium, & tamen ita factum est; Credit Pater, sanatus est puer ex illa hora. Vide igitur, ut Deo relinquas omnia, si vis impetrare omnia.

10. *Cognovit ergo Pater.*

Gratitudinis est, acceptum & impetratum beneficium cognoscere. Unde & credidit iste Regulus in Christum cùm domo tota. Tantum scilicet illi profuit agnovisse beneficium unum, & aliud multò majus accipere. Et quidem, cum agnovit, à Deo sanatum filium in infirmitate carnis, mox ipse sanatus est cum tota familia, in infirmitate cordis. Non sic sâpe faciunt homines. Petunt à Deo gratiam, impetrant; sed ubi impetraverint non cognoscunt horam, non Datorem, sibi industriæque suæ adscribunt, unde & aufertur ab eis donum, gratiaque illis est in peccatum, & hærent in sua spiritus mendicitate, ac nuditate divitiarum Spiritualium, sola autem superbia & ingratitudo illis relinquitur.

Pete ergo tu à Deo, sed cum impetraveris cognosce datorem & gratias illi tribue; ut sic & obtenta retineas, & majora impetres.

11. *Credidit homo.*

Majus est miraculum quod hic crediderit, quam quod filius convaluerit. O mutatio dexteræ! dat filio vitam, sed Patri prius fidem, & tantam quidem, ut filium sanare valuerit; Credidit, ibat, & quia credendo ibat, salvum filium recipiebat. O fides quid non potes! si tui alicubi velut granum sinapis particula sit! Toties oro, nihil impetro; cur? Non credo, male peto.

DOMINICA XXI.

Post Pentecosten.

1. *Simile est regnum cælorum homini Regi.*

Matth. 18.

Considera Dominum JESUM in Sanctissimo Sacramento ad te venire, & in hoc tanquam in throno residere, eo fine ut tecum, & cum corde tuo ponat rationem. Age, adhuc ad eum omnem familiam tuam, omnia bona ejus, quorum te Villicum & dispensatorem fecit. Enipse te de singulis examinat, tu rationem redde. Cur scilicet Intellectus tam vagus, inconsideratus in his quæ agit, dicit cogitat, cur Voluntas tam irresoluta? tarda ad bonum, inconstans? cur Memoria tam raro Dei sui, & gestorum Christi meminit? cur tam obliviousa beneficiorum, immemor judiciorum Dei, & poenarum futurorum? cur passiones tam immortificatæ, imaginatio tam impura, sensus tam laxi? cur tam multos

os defectus, tamque graves patrasti? Ubi im-
& ob-
letio propositorum factorum? qualis officio-
um executio, observatio Regularum, conver-
satio cum Fratribus, Examinum orationumque
derit, ura, practicæ considerationes, alloquia, ubi?
muta-
t qualia sunt? De his Christo redde rationem si
fidem, on potes, deplora, & dic, Patientiam habe in
uerit; te, & gratiâ tuâ adjuva me, & tunc omnia
m fili-
e addam tibi.
si tui
To-
malè

2. *Cum cœpisset ponere rationem, oblatus est
ei unus.*

Heu me! vix cœpit mecum rationem ponere
Deus, jam progredi nequeo, jam convin-
or debiti, par solvendo non sum; & quidquid
spectem nisi ut venunder? ô quanta debita
ontraxi apud Te Deus meus! Debita Naturæ,
Iratiae, Gloriæ. Et quidnam reddam tibi, ego
nus, qui plurimum recepi, plurimum debeo, &
olvendo non sum! Unus ego semper in hac
viseria debendi, idem sum & unus, mihi consto,
non cognosco quid debeam, non curo ut sol-
am. O curæ, adeste! & pungite me, hujusque
debiti commonefacite. Me mirari posses Augu-
stus, qui in tantis debitis, tam altum tamque pla-
cidum dormio, Evigila cor meum, & de solu-
tione cogita, quænam erit illa inquis? Omnia
solvere vis? omnia redde quæ ab illo accepi-
ti, ad paupertatem Spiritus te reduc: Non fit
tum quidquam apud te, non possessio, non
corpus, non scientia, non velle; nudus nudum
Christum si sequeris, omnia reddidisti Christo,
omnia exsolvesti.

U 5

3. Ob-

3. Oblatus est ei qui debebat 10000. talenta.

Vide in quantis te accusant, quam de multis debitis reddenda est tibi ratio? 10000. sunt, unde persolves, si nec unum quadrantem habes? Quod non habeas, audi; Quid habes quod non accepisti? Noli ergo dicere patientiam habe in me, & omnia reddam, sed potius misericordiam habe, ut nihil reddam: dimitte mihi quia non habeo unde reddam: Ut omnia reddas impossibile est, ut dimissionem impetres, faciet humilitas.

4. Debebat 10000. talenta.

Non solum vide quam multa, sed & quam varia, unum altero pretiosius est, quod debes; ideoque talentum dicitur. Vis scire quam multa sunt, & quam varia? scito quanta accepisti a Deo beneficia, quam commisisti multa & multiplicia peccata, quam multa committere poteras; omnia ista debita sunt & haec pœnitendo illa gratias agendo, pensanda sunt. Quam porro varia, vide Naturæ, Gratiæ, Gloriæ dona. Item, Bona Animæ, Corporis, Fortunæ. Item Bona præterita, præsentia, futura. Item a Deo, ab Angelis, a Sanctis, a Creaturis aliis, a proximis. Superioribus, æqualibus, inferioribus, a te ipso; tu ipso beneficium tibi es. Nihilne Deo debes? vel hec ipso nomine quia te fecit, utque posses Deum nosse, dedit. Si te non fecisset, nunquam Deum nosse potuisses: quantus est Deus quem nosse potes, tantum est hoc beneficium. Neque omnino solum quæ dona dedit tibi Deus, sed & in qua perfectione & in gradu. Dedit illi naturam humanam sicut & tibi cum meliore complexione, suavitate, robore, statuta, forma, proportione

ione, educatione, temperie, ad scientiam, virtutesque aptitudine; Unde haec tibi, & haec siilia? Jam gratiae auxilia vide, finis non erit! ut peccata oris, cordis, operis, omissionis, regita, in te, Deum, Proximum commissa quantus debitorum acervus, quantus cumulus, iuanta millia talentorum!

5. *Cum autem non haberet unde redderet.*

Hic plane exprimitur quid sit homo, debitor est, immo debitum; nec unde reddat habet. Is describere hominem? non aliter certe, quam id, Debet, non tamen habet unde reddat. Vis ion debere; Debitum est. Quid igitur praesumes o homo? Habes bona! debita sunt; habes mala? debita sunt, non habes mala? & hoc debitum est; Es aliquid? debitum est; es nihil? debitum est, ut sis, debes, ut non sis, debes. Quid ges? quoque te vertes, debes, debitum es, tamen non de debito cogitas, tamen sic te ges, ac si Deus debitor tuus esset.

6. *Jussit eum Dominus ejus venundari.*

Sthic homo descriptus, hic Deus. Quæris quid sit Deus? respondeo ad captum tuum: Dominus hominis, Creditor hominis; cuius homi bitum, servus, mancipium; ille autem homi nus absolutus Dominus. Et tamen invenire est tales homines, qui putant se non teneri servire Deo, qui dicunt; Omnia pendent ex prædesti natione; Si sum Electus, sim licet pessimus, Sal vabor; Si sum reprobatus, sim licet optimus, damnabor; Vivam igitur ut volo. O stulte, vi les ut voles, cur? quia reprobatus es? at cur reprobatus es? quia Dominus Deus est, qui te reprobavit; at idem Dominus qui te bene vivere jussit.

jussit. Electus es? cur electus? si vives bene, vel
 quia vives bene? & tu vivere bene, non vis,
 quomodo eligeris o stulte? Omnia pendent ex
 prædestinatione; Prædestination autem unde
 pendent? ex Voluntate Dei dices, & Domino ab-
 soluto; at ex eodem dominio & ex eadem vo-
 luntate, nata & data sunt præcepta vivendi: si
 hæc non valent, stulte igitur, & frustra DEUS
 præcepta tulit, leges condidit, & Sacmenta
 statuit, frustra liberum hominem fecit, frustra
 in scripturis hortatur ad bonum, deterret a malo,
 frustra infernum fecit, minatur aut singit. O
 stulte non fides quod te illaqueas? Prædestina-
 vit te Deus, vel reprobavit, cur? quia Dominus
 est, & Naturalis quidem. Agnoscis igitur ex
 Deo dominium, cur non & in te servitium? Si
 ille Deus tuus, utique tu Servus ejus. Si illi li-
 berum facere tecum quod vult, utique tu debes
 facere quod ille vult. Si ille quod vult tibi impe-
 rare potest utique tu quod ille jubet, facere te-
 neris & obedire. O stulte Deum illum vocas, &
 te ipsum hoc ipso suffocas. Deus est ille; sum-
 mum ergo bonum ille, dignissimus igitur, cui tu
 servias est ille. Non reddes illi quod debes illi?
 quo dignus ille est, tu illi negabis tu indigno?
 Deus est ille, tu igitur non Deus, sed opus & fig-
 mentum Dei: an non licet figulo facere quod
 vult cum figmento, an non debet facere & subi-
 re figmentum, omne id, quod vult figulus? Ergo
 dic Deo; Indica mihi cur me ita judices? O stul-
 te licet tibi calcare terram, percutere asinum,
 excindere arborem, extinguere ignem, siccare
 aquam, quid non facere! quo jure? illo scilicet
 quod tibi dedit, qui tibi omnia subdidit; non
 licet

9. DR. 2.
 BICKI
 operi: ascer
 Tomus III
 N. V
 58

ne, vel
n vis,
ent ex
unde
no ab-
n vo-
di: si
DEUS
menta
frustra
malo,
t. O
stina-
minus
ar ex
n? Si
illi li-
debes
mpe-
re te-
as, &
sum-
cuitu
s illi?
gno?
z fig-
quod
subi-
Ergo
stul-
um,
care
licet
non
ebit

cebit illi facere tecum quod valet, qui fecit te? xpulit Deus à facie Israël tot populos, & delebit, jussit Ezechieli, Jeremias, Isaiae, tam mira, tam absurdia, tam juri naturæ & Divino repugnantia facere, quo jure? suo; quia Dominus est. poliaverunt Israëlitæ Ægyptios? jussit Deus. Generabantur gentibus? permisit Deus. Ose ornicariam duxit, & usus eā est? jussit DEUS; ter stercus voravit Nazarius? jussit Deus, Tu omule resistes Deo? Dic tu, dic o cor meum, nonne Deo subiecta erit anima mea? illi Deo, ui cum vult, & ob quæ vult, potest me venundari jubere; etsi ego causam non dabo, jus tamen ille habet, & injuriam non faciet mihi, sed ire suo, & dominio utetur. Sic crede & tene, & vives.

7. *Jussit eum venundari.*

Enundari à Deo quid est, nisi abjici ab ipso. Qui rem venundat, eam à se alienat, & alterius Domini facit. Quando igitur Deus venundat, in alterius transmittit possessionem. Væ illi, quem Deus venundat! Quod enim ibo à facie Tua Deus? aut quis mihi Deus extra te; si Tu Dominus meus non es? Nolo alios mihi Dominos rater te Deus meus, cui Soli dominium competet. Venundas tu Domine à te illos quibus dicis; Discedite maledicti. Hæc est venundatio tua, sed nimis tu neminem à te venundas, nisi quis se venundedit à te, vel Creaturæ alicui, vel reaturarum pessimo diabolo. Merito enim isenundatur ei invitus, qui sese ante eidem considerat spontaneus. Anima mea adhære Deo, si illo venundari non vis.

8. *Mi-*

8. *Misertus autem Dominus ejus dimisit eum, & debitum dimisit illi.*

O Bonitas! ad unicam vocem misertus est, & decretum venundationis mutavit, dimisit eum liberum, insuper debitum omne indulxit in perpetuum. Ô quantæ bonitatis condonationes! ille petierat dilationem, iste dat condonationem. **O** quæm bonæ sunt licitationes tecum DEUS! quæm lucrificæ! Promittimus emendationem tibi, & modicum quid satisfactionis, tu autem omnia dimittis debita nostra, & peccatorum nostrorum recordari non vis amplius in æternum. Sæpe hoc promittere anima mea, ut sæpe talem gratiam obtineas ab ipso, & plenariam Indulgentiam consequaris ab illo.

9. *Suffocabat eum dicens, redde quod debes.*

O Quæm citò obliscimur Propositorum nostrorum, nostræ miseriæ, nostræ pœnitentia! Ipsi debemus, condonationem accipimus, & tamen exigimus debitum, nec misereri volumus. O quæm sæpe injuriolas nostras & debita, exigimus avarè & crudeliter à proximis, quorum nunc ipsi à Deo consecuti fuimus veniam. O nostram nequitiam! misericordiam volumus à Deo, cui infinita debemus, ipsi misericordiam negamus illis, qui nobis modicum quid, verbum aliquin unum debent! *Suffocabat eum.* Quid est suffocare proximum, nisi ad calculum requirere, & exigere plenam ab illo & copiosam satisfactionem, nec misereri fragilitatis ipsius, intercludere illi vocem precum, nec ad preces ejus attendere: Redde quod debes; Ah redde! quæm immemores quæ debemus aliis! omnes libenter loquimur; Redde

edde quod debes ; & nemo libens audit, Redde
quod debes.

10. *Serve nequam omne debitum.*

*V*ide, quām malum sit meminisse injuriarum,
meditari vindictam. Ipse servus obtentam
misericordiam perdidit, quia alteri conservo ean-
em negavit. Solve hoc argumentum Domini :
erve nequam, omne debitum dimisi tibi quia
ogasti me, nonne & te oportuit misereri conservi
ui, sicut & ego tui misertus sum? Solve inquam
loc Argumentum Deo, & eris Sapientior Deo.

11. *Nonne oportuit & te misereri conservi
tui? &c.*

*V*ide causam & motivum, quo te moveri de-
cer ad curandas proximorum animas. Mi-
seritus est Deus tui, & ita quidem copiosè miser-
us, ut possis, & ipse aliorum misereri ; ad quid
gitur pigritaris & donum Dei detines in avaritia
& iniquitate? laboravit pro te Christus, tu non
laborabis pro proximi anima quam redemit Chri-
stus? pepercit tibi Dominus & peccata donavit,
non tu parces injuriā afficientibus te?

12. *Si non remiseritis de cordibus vestris unus-
quisque.*

*M*ulti se remisisse jactant injurias, & mentiun-
tur ; dicunt se non esse averso animo, &
fallunt ; nam nec loqui de illis planè bene possunt
& solent, nec ad eos fiducialiter accedunt, nec
eos ad se admittunt ; suaviter & facile de eorum
moribus loquuntur, & si quid illis sinistri acci-
dat, nonnihil saltem gaudent ; quæ omnia de-
monstrant, non esse de corde remissam injuriam
& offensam. Quam simulationem poena quæ se-
quitur? exprimit Christus in hac Conclusione hu-
jus

9. D. 112.
G. B. 112.
Opus: acer.
Tomus III
N. V
58

ius Evangelii; Sic & Pater meus cælestis, faciet vobis, si non remiseritis unusquisque fratri suo, de cordibus vestris, Quomodo Sic? nempe, iratus Dominus Servo, qui nolebar debitum remittere conservo, tradidit eum tortoribus quoadusque redderet universum debitum.

DOMINICA XXII.

post Pentecosten.

1. *Cujus est hæc imago?* Matt. 22.

Imago Christi, Panis; imago JESU, panis: Ego sum panis verus, ait ipse de se ipso, qui de cælo descendit. Ideò in lege veteri, Panes Propositionis, bene Panem istum designabant. Et Manna illud, manifestissima figura hujus Sacramenti. Vocatur Panis Angelicus Christus: ergo in Sanctissimo Sacramento est Panis. Panis est præcipuum Corporum alimentum; & Hic Panis, præcipuum est animæ edulium: Et multis constat farinæ granis, & Christus, vescentium se, unit corda. Igne panis coquitur, & Christi corpus igne Caritatis, restatque hoc pane frui utiliter. Unus omnium cibus panis est, fastidium non parit, nisi infirmis aut palatum corruptum habentibus; Et Sanctissimum Sacramentum tale est, quo Sancti satis pasci non possunt, quoque solo pasci cupiunt, & quo pasci nolle, est extremam miseriæ subire, & emortuæ signum animæ. Amicorum est, sese pane invitare, & hac invitatione amica convivia designare, & Christus in amicitia perpetuæ signum, hunc Panem nobis reliquit; nosque dum ei conjungere dextras amicas volumus, hoc pane invitat, & largiter satiat. Vere igitur imago

mago
pecier
mago
ecord

A D
peras,
n serm
ossint
lit in v
le: qui
ienti il
Deum
lectis
uo. E
n mult

C Hri
ex
ius de
ne, &
mhi u
sermon
postoli
quendu
reptum
Nam q
daucita
sto tan
verbun
loquen
mones

V.P.

faciet
i suo,
e, ira-
emit-
uoad-
Ego
e cælo
ositio-
manna
. Vo-
nctis-
ouum
cipu-
arinæ
orda.
Cari-
om-
si in-
s; Et
sancti
cupi-
eriam
orum
amica
e per-
nos-
mus,
gitur
nago

mago Christi Panis. Et tu anima mea, quoties
peciem panis consideras, inquire, Cujus est hæc
mago? & sic Christi in Sanctissimo Sacramento
recordare.

2. *Ut caperent eum in sermone.*

Adverte quam cautè loquendum sit tibi, si quo
sermone utendum est; quia à quo minime
peras, & à quibus minime metuis, ab istis captaris
in sermone, si forte tanquam aves cæli portare
possint voces tuas. Unde dicitur, Qui non effen-
sit in verbo, hic perfectus est. Vir, perfectus pla-
nè: quia, qui scit loqui & tacere tempore conve-
nienti ille & pacatus & humilis, & fervens, & in
deum elevatus est; idèò dictum est. Mala aurea
lectis argenteis qui profert verbum in tempore
uo. E contra verò stultus verba multiplicat, &
n multiloquio non deerit peccatum.

3. *Ut caperent eum in sermone.*

Christo insidie in verbis struuntur; Tu num te
ex parte sermonis tutum putas? & non po-
nus deris à Deo, Pone Domine custodiam ori-
neo, & ostium circumstantiæ labiis meis, daque
mihi ut faciam pondus verbis meis, & stateram
sermonibus oris mei. Quare anima mea serva A-
postoli præcepta. Omnis homo tardus sit ad lo-
quendum, velox ad audiendum; sique juxta præ-
ceptum Christi sermo tuus, Est, Est, Non, Non.
Nam quid quid abundant, à malo est. Sectare ergo
paucitatem verborum, quām potes maximam:
sito tardus in loquendo, & quodvis ponderans
verbum, potissimum autem incalescentes inter-
loquendum & ad considentiam declinantes ser-
mones, proscinde & declina.

V.P. Druzb. Op. X.

X

4. *Scio*

4. Scio quia verax es.

Adverte primò, quanta sit vis veracitatis, quæ ab hoste laudatur, Fuge ergo ambiguitates, multò magis mendacia; nam qui verax est, F:lium Dei se probat, qui verò mendax, filius diaboli noscitur. Adverte secundo quod triplex sit Veritas; Sermonis, Cogitationis, Operationis; eaque ad tres: Deum, Proximum, Te ipsum. Ad Deum corde verax est, qui puram habet intentionem, ad Proximum qui illum sicut se diligit: ad se, qui animam corpori, qui curam Spiriti, curæ carnis præponit. Ore ad Deum verax est, qui in omnino opere Deum laudat, & tam pro latiis quam pro tristibus, gratias agit illi: Et ad proximum; qui cum illo dolosè non procedit. Ad se, qui hoc de se quod est, & quod non est, sentit. Opere ad Deum verax est, qui semper hæc quærit agere, quæ sint ad majorem ejus gloriam. Ad proximum, qui proximo meliora, sibi viliora eligit. Ad se, qui propter humanos respectus, à virtute non recedit, nec hypocritam agit.

5. Et non est tibi cura de aliquo.

Nullo alio motivo citius crebriusque homines amoventur à via virtutis quam respectu humanarum personarum. Unde, qui verus Servus Dei est contendat, si in aliquo, in hoc esse magnanimus, ut scilicet nolit sese in speculo oculorum alienorum contemplari, sed hominum judicia sensusque contemnat, minimeque curet, aut illis placere aut displicere. Certissimum enim est istud Pauli, Si adhuc hominibus placerem, servus Christi non essem, ubi nota illam vocem *Adhuc*, innuit enim, tamdiu hominem fore imperfectum, quamdiu humanis respectibus laborabit, hoc est respi-

respicere personam & curam habere de aliquo, nempe facere aliquid propter personam, loqui ad gratiam, laudare malum, negligere bonum. Ut verò te non pugeat pugnæ cum oculis hominum, aspice oculos Dei cuncta cernentis, iis placere contende: hoc si effectui dederis, peracta res est, perfectus es, sanctus es, beatus es. Ad horum oculorum considerationem, & reverentiam, invitant te illa quæ sequuntur in hoc Evangelio, Cognita JESus nequitia eorum! quam cogitavit, non sane ex illorum relatione, sed ex corium penetratione. Hos ergo oculos time, ne illis displiceas, hos oculos quare, ut eis placeas.

6. *Quid me tentatis hypocrite.*

Sic Christus sæpe ad corda nostra dolo plena loquitur, dum videt nos nostra facta, dicta, constituta velle tegere vel ostendere quam justa sint. Quid est dicere, Quid me tentatis? nisi, Quid vultis vos ostendere bonos, cum sitis mali? sepulchra dealbata estis, intus plena spurciis. Quid est Dominus, quid me tentatis? nisi, Quid à me nocitura vobis postulatis, & indignamini si non facio quod vobis noxiū scio. Quid est Dominus, Quid me tentatis? Nisi quo usque mea patientia abutimini, & supra dorsum meum fabricas peccatorum & impoenitentiarum erigitis? quasi ideo 30. annos patiar vos, ut vos prolongare possitis iniquitates vestras, & non magis poenitentiam agere? Quid est Dominus, Quid me tentatis? nisi, Quid presumitis de vobis viribusque Sanctitatis vel gratiarum apud me: Gratiae vestrae fiditis, ideoque vos in occasiones peccandi ingeritis, quasi securi & certi de salute sitis. Quid est Dominus, Quid me tentatis? Nisi cur vestram nequitiam pallio

Sanctitatis tegitis, & aliis vos venditis; foris aliter quam intus etis, alios vos in oculis meis geritis, alios omnino in oculis hominum ostenditis; meos oculos non timetis, hominum aspectus formidatis, clam male de proximo loquimini, in faciem autem eidem adulamini.

7. Ostendite mihi numisma censūs.

O Domine quoties tibi offerimus census operum nostrorum, quoties dicimus, nos haec, illa, pro gloria tua laborare, in quibus nihil est horum quæ dicimus. Quomodo effugiemus, cum dices, Ostendite mihi numisma censūs: cum dices, Cujus hæc imago? Mihi offertur opus hoc, at inscriptio, at imago meum negat; quia dicit illud esse Superbiæ, Vanæ Gloriæ, Ambitionis, Commoditatis propriæ, Amoris servilis & mundani, Politicæ æmulationis, Inobedientiæ, Scandalii, Propriæ Voluntatis, Fraternæ Charitatis violatæ. Et cum hæc ita sint, tamen tam sæpè offerimus tibi hos census, aut quid te tentamus hypocrytæ? si tuus census est, si tuus dentarius, Ubi metalli puritas, ubi sonus? ubi pondus, ubi imago? ubi inscriptio te proferens? O si audiamus te quotidie dicentem, Ostendite mihi numisma censūs; Cujus est hæc imago? O si quotidie recordaremur dictorum te aliquando nobis, Cujus est hæc inscriptio? O Anima mea audi Christum tibi in quovis examine conscientiæ dicentem; Ostende mihi numisma census hujus diei exactæ, beneficiorum acceptorum, occasionum ad bonum suppeditatarum animæ. Ubi census? ubi gloria? Ubi mei memoria? ubi honor? ubi gratia? Usurpa etiam ipsamet verba hæc quoties hostes tui ad te veniunt, hoc illudque suggerunt ac suadent, dic eis,

aliter
eritis,
; me-
s for-
in fa-
ope-
hæc,
stho-
cum
n di-
shoc,
dicit
ionis,
muni-
Scan-
s vio-
offe-
ypo-
, Ubi
ago?
quo-
nisti;
dare-
thæc
ibi in
tende
ficio-
uppe-
Ubi
surpa
ad te
, dic
eis,

éis, Ostendite mihi numisma hujus census; Cujus est hæc imago & inscriptio & intentio, propter quam vultis hoc faciam? bonum suadetis, sed sub melle isto venenum latet.

8. *Cujus est hæc imago?*

DEccandum est? at hoc peccato anima foedatur; Anima autem est imago Dei; antequam pecces, quære primum, Cujus est imago quam maculatus sum? Dei est, proinde non pecco. Injuriā mihi fecit proximus; Malè mihi vel de me locutus; Passio iræ ultiōnem meditatur; inquire primum. Cujus est hæc imago? Ille est homo similis mihi, ad imaginem Dei, parcam, & imaginem Dei honestabo. Accidit illiquid triste à Deo permisum, impatientia & iniquitatis murmurare cogunt & conqueri, quæro Cujus imagine hic census est insignitus? non conqueror, Divinæ providentiaæ acquiesco. Suidet demon sub Specie recti, decipit fidem, vide recti istius voluptatem. In fine & novissimo mordebit ut coluber; hæc ejus imago, dic Fugiam, Cognoscendus est homo, Studia, vita, sermones; vide cujus est hæc imago? Cognosces si canum, si caprarum, si asinorum, si leonum, si luporum, si dæmonum fuerit, tunc illi adjungeris? tu, te canibus, porcis, ursis, leonibus, honeste & tutè consolies? O imago Christi! quam ego vitæ efformandam suscepi, in ea perfecta jam, limate jam, ex amissi perfecta, adhuc rudes non duxi lineas, & adhuc multum ab extrema distat manu.

9. *Reddite quæ sunt,*

Hæc est Lex justitiae, suum cuique tribuere; Justitia debitum respicit & æquat. Et tu ergo

ergo si justus esse vis, debitum tuum, quod cuique debes cognosce, & adæqua, legitimeque redde. Redde in omni opere tuo Deo gloriam & Gratiarum actionem, diabolo vanitatem, mundo contemptum, carni afflictionem; animæ curam, tibi nihil reserva: Sic enim faciens, reddes quæ sunt Cæsaris Cæsari, quæ Dei Deo.

DOMINICA XXIII.

post Pentecosten.

1. *Sit etigerof simbriam vestimenti ejus, salva ero.*

Marci 5.

Anima mea aspice Sanctissimum Sacramentum oculis cordis, & simul cogita miseras tuas, quas non duodecim annis, sed ex quo in mundum egressa es, pateris, & te talem cognoscens, cum maxima fiducia & reverentia, & humilitate, dic intra te ex corde: Si tetigerof tantum simbriam vestimenti Christi mei, si illum in Sanctissimo Sacramento latenter, & tanquam laccinia tectum tetigerof, & ei communicavero, salva ero. Crede ô Anima mea, quod si ita prout dixi postulabis, convertetur ad te misericordissimus JESUS, & videns te, dicet tibi: Confide filia, fides tua te Salvam fecit; & sanaberis ex illa hora.

2. *Domine filia mea modò defuncta est.*

Hoc quoque tu anima mea dic Christo Domino: Ecce Domine, defecit Spiritus meus, non est mihi currere post te tunc, sicut nuper, ingredere ad me, veni in domum meam, impone manum tuam super me, potentem misericordemque ad divitem, & vivam curramque post te fortiter, ferventer, constanter.

3. *Modò*

3. *Modo defuncta est.*

DEntra hoc Modò. Modò, igitur, id est, Nunc, Nunc defungendum est. Modò; quomodo, quo genere mortis ignoro. Curandum scilicet est, ut in te debito modo obeam, Modò, qua post mortem conditione? vitæ an mortis æternæ? quis novit? Modò; si ubique etiam amicissimi auxilio me comitentur in illam viam. Modò; sibi dum fingeret ille & iste varios modos, raptus est, & ego fortè rapiar. Modò; dum aliena cogitamus, spectamus, morimur, Modo quando jam mors instat; Modò omnes intendimus Modis; & omnia penè in nostra vita Modi! Modalistæ sumus omnes. Quando vivam, quando parabo opes, quando gloriam, quando dignitates, quando illum decipiam? devastabo? quando ulciscar? Nemo autem cogitat, quando moriar, & ex hac vita migrabo? Et tunc beatus est plane qui moritur bono modo, debito modo, quia post mortem gaudet de isto modo, sine modo. Modò, sine modo mors est, quid quæris contra illam modum? illud potius quærere, quis cum morte & in morte modus? Juvanda est anima, quis modus? sanandum est corpus, quis modus? timendus dolor, quis modus? disponendum de rebus, quis modus? Anima festinat egredi, quis modus? amicorum turbæ fugient circumstantes, quis solandi modus? Luctus nihil juvant, sed gravant, & quis iste solatii adhibetur modus mortuo? O Modò si tui recordaremur! modò, quām nos mutares in alium modum! O Modo, de te non cursim cogitaremus, si te penetrare & præcipuè invenire & tibi insuēscere conaremur? O Modo cum veneris, quām

X 4

in

in alium, quām in mirum, quām in miserum nos
vertes mutabisque modum,

4. Et surgens, sequebatur eum.

Vide quam promptus currat JESus ad sanandum hanc puellam, ad solandum pueros, nec dicti unius moram facit, continuò surgit & sequitur Patrem mōustum ad mortuam puellam, licet sciret quod in ista domo esset deridendus. Disce & tu, promptitudinem in laboribus pro salute animarum prompte subeundis, ut ad signum unum, ad unicam occasionem, juvandæ Animæ, caritatis Proximo Fratrique præstandæ, consurgas, ac curras, nec tardes, nec moram facias, nec alium qui id præstet demonstres, aut ire posse dicas. Hoc te Christi exemplum docet, de quo vides scriptum; Et surgens JESus, sequebatur eum. Cura ergo & tu, de te addi possit; quod statim sequitur; Ut discipulus ejus, exemplo ejus.

5. Ecce mulier quæ sanguinis fluxum.

Hæc mulier animæ tuæ typus est. Laborat enim ipsa perenni fluxu cogitationum otiosarum, judiciosarum, curiosarum, carnalium, superbarum, tristium, murmurantium, suspiciorum, & quidem non à duodecim annis, sed ex quo ratione uti cœpisti. Quod si istud profluviū vis sistere, applicando mentem unius rei creatæ amori, nonne deterius habes; cum hic medicus malus sit; & præterquam quod hoc sit, etiam erogas omnem substantiam frustra, exponisque te æternæ mortis periculo, eð quod audeas neglecto Deo, quietem tuam & opem & amorem quærere apud Creaturas.

6. Mulier

6. *Mulier quæ sanguinis fluxum.*

Considera tuam negligentiam in cogitationibus restringendis. Si te bene examinas, nulla res apud te magis neglecta, quam cogitationes. Cum ergo sis similis huic mulieri, & eo modo sis affectus, sequere eam in quærenda medela. Abivit illa ad JESUM, accessit retro, tegit fimbriam, sanata est. Fac similiter, si vis cogitationes restringere: applica ad JESUM amorem tuum, in eo mentem desige, cor tuum statue in illo, & prosluvium tuum stabit. Quod amamus, & cogitamus. Si amor visibilis, & cogitatio talis, S. Fulgentius ait. Vis scire quod amas? vide quod cogitas. Idem dico ego; vis scire, cur otiosa cogitas? quia otiosa sunt, & vana quæ amas. Vide igitur quid sit quod utilius ames quam JESUM; vide ubi amplior cogitatio, vel dulcius quid invenies quam JESUM. Allide ergo Filios Babylonis ad hanc Petram, & ad Christum cogitationes affige. Peream, Dulcissime JESU, æterna Sapientia, si de te non cogitavero! Venit retro mulier infirma. Et tu te indignum aspectu & facie Christi reputa; retro veni, & scias, qui sis & qualis. Retro veni, reverendus & humilis; retro veni, tanquam servus; retro veni, tanquam imitator vestigiorum Christi; retro veni, tanquam captator occasio- nis; tunc Christus ad sanandum mortuum ibit. Hæc mulier infirma, occasione usa est, & à morbo sanitatem quærebat; opportune venit, plene invenit. Opportunitas in Christo semper est, sed non semper in te. Non venis opportune, si te tui non pudet, si te reum multorum non agnoscis, si te peccatorum non pænitet, si corrigere piget.

X 5

7. Te-

7. *Tetigit Fimbriam.*

Non corpus, sed vestem ; nec quamvis partem, sed extremam ; non carpsit, non scidit, non tenuit, ut David, ut Jeroboam, sed tetigit reverenter, humiliter, confidenter. Totus quidem Salvator Christus, totus est sanitas, mirum est, cur infimbriâ sanitatem exerit. Vita Christi, vestis Christi, Fimbria vestis ejus, vita ultima ejus, quæ ista? Pallio. Hanc tange quisquis sanari vis; Passionem Christi recole, quisquis proficere & Sanctus esse vis. Fimbria est salutis, Mors Christi, Crux, Vulnera, Spina, flagella. Quis mihi det tangere vos, consauciari à vobis, emori vel à vobis, vel in vobis, vel pro vobis! Hæc mea deinceps sublimior Philosophia, scire JESUM, & hunc Crucifixum. Da JESU, & dicam illud Pauli, Verè & semper Christo confixus sum cruci: Cum confixus est Paulus cruci, quo confixus? Christo. Quid ais? an Christus clavus? & fortissimus quidem. Quis nos separabit à Charitate Christi? Ubi Christi Charitas? in Passione, in Cruce. Clavus ergo Christus est, quo affigimur Crucis: nam quis posset pendere in Cruce, nisi affixus esset amore crucifixi, hoc est ipso Crucifixo, ipso Christo. Sic vive Anima mea, sic morere, si vis sanari à plaga tua.

8. *Recedite, non est mortua puella, sed dormit.*

Quām facile huic dormitare, tam facile Deo mortuum suscitare; quod enim respectu nostri homini est somnus, hoc respectu Dei, vincula mortis. Agnosce ergo Anima mea Christum esse Dominum vitæ & necis, in ejus manu esse jura mortis, & si aut te, aut quemcunque alium

alium mortuum esse metuis vel doles, ad JESUM
accurre, & Regem cælorum vivum adorans de-
precare. Disce etiam ex his Christi verbis, Ne-
minem ante tempus judicare. Vides aliquem
aliquid facientem, quod malum tibi videtur, pu-
tas aliquem esse desperatum planè in malitia,
audi Christum de illo dicentem; Recedite, non
est mortua ista, sed dormit; si cadit, Domino suo
cadit; potens autem Deus statuere peccantem!
Ô quām frequentia, quām facilia sunt in ore no-
strō judicia: & quis nos constituit judices super
proximos nostros, nisi superbia nostra & cæci-
tas? nam si nos ipsos judicaremus, non utique
vacaret nobis alios judicare, nunc autem à Do-
mino corripimur.

9. Deridebant eum.

Vide; Perfidia, Stultitiaque irridet Sapientiam!
sermones ejus non capit. Dixit Christus:
Non est mortua, at illi deridebant eum. Disce
tu hinc, non facile prorumpere ad aliorum dicta
carpenda, & opera judicanda aut contemnenda.
Disce propter alienas irrisiones à virtutis opere,
nequaquam recedere. Nihil homo scit ubi
sensus & oculi hominum consuluntur; propter
Deum vitam bonam inchoasti, propter Deum
in ea perseveres.

10. Turba ejecta intravit JESUS & tenuit manu.

Frustra JESUS in domum cordis inducis aut
trahis, si turba domum implevit. Ecce tur-
ba passionum immortificatarum, pravarum co-
gitationum, curarum inutilium, ejice eas, tunc
intrabit JESUS & tenebit manum tuam. Miraris
non

non succedere lectiones? nempe quia dominum impleverunt turbæ affectuum variorum. Non te affectibus rege, ejice turbam venientem, Ducem adhibe, practicis considerationibus utere, intrabit JESUS.

11. *Puella tibi dico surge.*

Mortuæ Puellæ, non dicit Christus, Redi ad vitam, sed Surge, quasi non mortuæ, sed dormienti. O quoties anima mea, tibi per annum, per mensem, per horam, per momenta dicit JESUS Surge, Surge qui dormis, tu autem nunc non consurgis? an tu magis mortua, ô Anima mea, quam ista puella? illam Christus voce excitat à morte, te non potest clamoribus & pulsibus à somno. O quam pestifer hic somnus lethargicus! Imitare deinceps anima mea mortuam hanc, observa divinos motus, vocem ejus audiat auris tua, negligens in inspirationibus ejus suscipiendis non sis. Est quidem somnus iste tibi dulcis, sed lethalis: molesta autem excitatio sed salutaris. Ut ergo molestiâ, si vis salutem,

12. *Non est mortua puella, sed dormit.*

Mors malis est fur, somnum rumpens; bonis, est somnus, quietem adferens. Est fur malis, ut Holoferni, ut Sisaræ, Isboset, Samsoni, Sauli. At bonis est somnus Leoninus; Catulus Leonis Juda; & Quis suscitabit illum? Illi si leonum adipe inungantur, innoxii dicuntur ab omni ferâ; Christus Leo; securè dormire vis, & à bestiis inferni non lædi? Christus adipe Gratia suæ, & Sanguinis sui te inunget.

DOMI-

DOMINICA XXIV.

post Pentecosten.

1. Ecce h̄ic est Christus. Matth. 24.

Ecce desiderium cordis tui tribuitur tibi ô homo; dilata cor tuum. Ecce dilectus noster stat post parietem nostrum, respiciens per cancellos, prospiciens per fenestras. Ecce h̄ic est Christus, h̄ic sub ista Specie Panis, sub hac vini specie, in hoc Altari, manu, lingua, ore, corde, visceribus tuis. Ecce h̄ic est Christus tuus, quem timebis? Ecce h̄ic est Christus tuus, quid tibi deerit? Ecce h̄ic est Christus, tu peccabis; Ecce h̄ic est Christus, tu te cæcum geres! Ecce h̄ic est Christus, non facies illi submissi cordis honorem? Ecce h̄ic est Christus, non miraris, non gaudes? non ad pedes advolveris? non te illi devoves? Ecce h̄ic est Christus, putasne aliquid deesse? Ecce h̄ic est, & cur tamdiu in te aliquid Christo inimicū respondet? in his verbis, ô homo, quidquid vis, habes. Æger solatiū, pauper divitias, immundus balneum, nudus vestem, famelicus cibum, sitiens potum, timidus robur, denique qui nihil est, habet omnia.

2. Cum videritis abominationem desolationis
in loco Sancto.

Quid est abomination desolationis in loco sancto, nisi peccatum in corde, nisi tepor in Spiritu? an nescitis, ait Apostolus, quia corpora vestra tempora sunt Spiritus Sancti? Si Corpora, multò magis Anima, utique enim Anima plus est quam esca verium, saccus stercorum, corpus. O quanta abomination desolationis in corde meo Deus meus! Quid est? usque adeo insedit

*g. Dux
Bicki
operi: 1811*
sedit tepor iste malignus & tepiditas maledicta,
ita ut non possim currere sicut heri, & nudius
tertius quando corde dilatato & ferventi servie-
bam tibi Deo meo? Et quidni mireris Domine
sicut olim; Quid est quod dilectus meus in do-
mo mea fecit scelera multa? sanè multa, quia
consummatio omnis nequitiae, tepiditas.

3. *Abominatio desolationis in loco Sancto.*

HÆc nihil aliud est, nisi inudentia scelera,
pullulantes curæ, in Ecclesiasticis desideria
sæcularia, quibus omnes quærunt quæ sua sunt,
non quæ JESU Christi: vanitas in prædicatoribus
Evangelii, quâ seipso prædicant; Scandala in
Religiosis foras prorumpentia. O quis Sapiens
& intelligit hæc! ô quis tollet scandalum Regno
Dei! Messis multa, operarii autem pauci! Utinam
consurgat aliquando zelus Patrum nostro-
rum. Utinam convertantur corda Patrum in
Filiis & convertamus populos ad Dominum
Deum ipsorum! Principemque hujus mundi &
abominationem desolationis, ejiciamus foras
de loco Sancto, ornati gladio, zelosi discretique
Spiritûs.

4. *Væ prægnantibus in die illa!*

Nulla re magis inferna abundat atque suâ völ-
luntate, & bonis propositis; sed væ præ-
gnantibus! neque enim apud Deum locum ha-
bet Corvina vox, Cras, Cras; Quàm multi mul-
ta nos facturos pollicemur, & nihil facimus? in-
terim nos mors, in ira Dei, prægnantes & parti-
rientes occupat, atque in tartara mittit, locum
pænitentiae non relinquens: quoniam apud
Deum, non quid volueris, sed quid feceris æsti-
matur. Similes enim sunt homines isti Elephan-
tis,

tis, qu
pariun
Ergo
rare, o
res mi
æterni
non ce

IN hy
Reb
etiam
Autun
vigor
postm
cedit.
seat, i
tuâ cat
remitt

IN hi
ma
culare
curis i
lum i
tas inv
terra
Christ
ram,
ô frig
magis
nascit
tendit
datur.
furus;

icta,
dius
vie-
nine
do-
quia
ris, qui decem annis uterum gestant, & tandem
pariunt, s^æpe etiam ante partum emoriuntur.
Ergo quidquid potest manus tua, instanter ope-
rare, operare, quia tempus non erit ultra, & fo-
res misericordiæ, quæ nunc patent, claudentur
eternitate, regnabitque justitia, Age quod agis,
non cesseret tu a manus, non cesseret pes tuus.

5. *Orate ne fiat fuga vestra hyeme.*

IN hyeme fugiunt, qui mundum deserunt, sed
Religiones indisciplinatas petunt, in quibus
etiam aliqua fuit æstas fervoris & observantiæ,
Autumnus fructuosa ac maturæ perfectionis, &
vigor floridus ac Ver Sanctitatis & novitatis,
postmodum tamen inordinatio & desolatio suc-
cedit. Ora pro tuo corde, ne in hyemem tran-
seat, ne tu in nivem & glaciem concrescas, ne
tuâ causâ, Religionis tuæ disciplina in pluribus
remittatur.

6. *Orate nefuga vestra.*

IN his verbis Difficultas in s^æculo sanandi ani-
mam notatur. Quid enim sunt homines s^æ-
culares nisi ij qui fugiunt mundum, s^æcularibus
curis impliciti, & negotiis mundi? Quid s^æcu-
lum istud fulgiendum? Simile est hyemi: pu-
tas inveniet filius hominis, cum venerit, fidem in
terra? Refrigescet Caritas multorum. unde
Christus dicit; Ignem se venisse mittere in ter-
ram, cur? nempe ut accendatur, friget enim,
ò friget! quia hyems est, terra ipsa frigida est,
magis autem ab aqua infringidatur; hinc hyems
nascitur, & homo ipse tanto propius ad hyemem
tendit, quantò magis s^æcularibus curis circum-
datur. Quapropter certè Sol iste justitiae, rece-
furus à terra, in cælum veniens, ne citò infrige-
siceret,

sceret, promisit & præstítit Spíritum Sanctum, eumque in igne misit, ut impleretur desiderium Prophetarum clamantium; Utinam disrumpentes cælos & descenderes, aquæ arderent igne! Gaude igitur, ô homo! qui ab hac hyeme saceruli, diabolicarum tentationum grandine, gelu & pruina peccatorum lethalium, Dei munere liber, in æstate & vere Religionis, vivis & fugis. Ora autem, ne saltem mente redeas in Ægyptum; atque labora, ut plurimos in illa hyeme algentes calefasias.

7. *Ubi cunque fuerit Corpus, illuc congregabuntur & aquilæ.*

Felices aquilæ quæ ad illud corpus congregabuntur! Quod hoc Corpus? nisi JESUS, quid aquilæ? nisi Servi Christi. Corpus Christi est, quia verbum Caro factum est. Aquilæ Sancti sunt, qui sub ista nube latentem Deum, non solum cognoverunt sed etiam amaverunt; Perspicaces sanè oculos istos fuisse oportebat, qui viderent & amarent; multi enim vident sed pauci amant, hi cum noctuis computabuntur, quia inter aquilas esse non possunt. Multi qui potius Christo dicunt Domine, Domine, quam faciunt, quod Christus dicit; propterea respondebit illis, Nescio vos. O si inter illas computemur Aquilas, quæ assument pennas, mutant fortitudinem, & sicut aquilæ volant & non deficiunt, immutant enim aquilæ juventutem suam, aspicientes in contemplatione ferventi, & ardenti desiderio, quæ lætificat juventutem earum. O si inter illas aquilas sim, quæ corde puro & perfecto in Deum tendunt, & rectos figunt oculos

oculos intentionis suæ credendo, amando, imitando, contemplando!

8. *Statim autem post tribulationem dierum illorum.*

EN signa Adventus Dei & quasi præludia, hinc disce, quod illo tempore; quo Deus abs te exigit totius vitæ rationem, obscurabitur tibi & aliis gratiæ illuminantis Luna, Lumen enim dabit ut malos affligat; tempus pœnitendi & bene agendi non erit ultra, tunc plangent omnes tribus terræ, non cæli; terrenæ enim cogitationes turbabuntur, & in vanum abibunt. Tunc patebit signum Filii hominis in cœlo, signum, inquam, Redemptionis, quo toties tu abusus, vel non fructuosè digneque satis usus. O qui tibi tunc æstus! Qualis tunc esse voles, talis nunc esto, & ut sis, curare proponito.

9. *Et videbunt Filium hominis venientem in nubibus.*

Videbunt justi & plaudent, videbunt impii & plangent. O quanta disparitas! Elige chorus in quo esse & cantare velis tunc, quoniam hæc omnia fient; Hodie tempus est eligendi, æternitas ab hac Electione dependet.

10. *Et mittet Angelos suos cum tuba & congregabunt Electos.*

HÆc est fors, quærentium Dominum, quærentium faciem Dei Jacob; gloria est omnibus Sanctis eius, congregari per Angelos ex omnibus angulis terræ, & speluncis & cavernis. O! illi angustiati, illi afficti, illi purgamenta mundi, illi qui habitu sunt aliquando in derisum, congregabuntur ab Angelis Christi inter alios. Utinam sic moriatur anima mea morte justorum, sed

V. P. Druzb. Op. X.

Y

prius

g. Dux
Buci
Operi asci et
Tomus III
N. V
58

priùs vivat vitam justorum! Sic enim sine dubio
fient novissima m̄ea horum similia. Quod donet
Dominus JESUS, impetret cum omnibus San-
ctis MARIA.

DOMINICA

Dedicationis Ecclesiae.

1. *Hodie huic domui Salus facta est. Luc. 19.*

Quotiescumque communicas Sanctissimum
Sacramento, toties totum hunc Actum
qui de Zachæo & Christo Domino hodie legitur
in Evangelio, repræsentari cogita, ita ut tu qui-
dem Zachæi, Christus verò suam personam gerat.
Itaque audi, quid Christus Zachæo, id est, tibi
loquatur. Hodie salus huic Domui facta est.
Grandis sane & summi momenti attestatio;
quam si cui audire contingat, nihil amplius quod
desideret in hac vita habet, tantum ut bonum
istiusmodi omni diligentia conservare curet.
Etenim quæ dulcior Consolatio esse potest,
quam hæc? si quis sibi & de se dici à Christo au-
diat in corde & conscientia. Hodie huic domui
salus facta est. O quam festinè descendere de-
beres Zachæe ex arbore! quam avide quærere
deberes, ut videoas JESUM Christum? quam gau-
denter illum domo excipere? quam liberaliter
te cum illo gerere? Fac ista, & sine dubio audies,
quod audivit Zachæus; Hodie Salus &c. etenim
cum Sanctissimum Sacramentum salutem ipsam
contineat, si domus tua non erit indigna salute,
certè hoc ipso, quod Sacramentum tantum recipis,
ipsam salutem recipis.

2. Za-

2. *Zachæus, & ipse dives, quærebat videre JESUM.*

Rara istiusmodi curiositas in Divitibus, ut scilicet quærant videre JESUM. Quid enim divitibus & JESU? divitibus, inquam divitias a-mantibus. Hujus rei exemplum aliud ab ipso Zachæo, non invenies in Evangelio. Invenies aliquem divitem qui in Christum casu inciderit, non quæsitum, ab ipsoque ut se sequeretur jussum at possessionum multarum amore victum, abiisse tristem. Matthæus equidem dives fuit, sed Christum non quæsivit, jussus tamen & vocatus secutus est. Reges item seu Magi ab Orientे venientes, quæsierant quidem Christum, sed Stella ducente & docente. At qui sponte, & studiosè quæsierit Christum videre, solus Zachæus legitur. Verum est, Herodem quoque à multo tempore optasse JESUM videre; sed non legitur quæsivisse, quamvis dicitur optasse; ideo etiam quamvis Christum vidiit, tamen ab illo nullum verbum audivit. Quid est ergo causæ, quod tam pauci divites quærant JESUM videre? forte nonnulli eorum sunt qui cupiant, sed qui quærant non sunt multi, ut dixi. Causa prima est; quia non amant JESUM; amore enim divitiarum pleni cum sint, Christum amare non possunt. Patet id in illo adolescente, qui abivit à Christo tristis. 2. Quia se egere Christo non putant; quo autem quis non eget, illud omnino non quærit. 3. Quia nihil omnino de Christo cogitant sublime & concipiunt: Nam cum nihil magnificentem putent, nisi quod terrenum est, in Christo autem nihil terrenum sit, sequitur ut de Christo grande nihil opinentur, quia intendunt

Y 2

& oc-

& occupantur divitiis suis quærendis & augen-
 dis, & ita à Christo quærendo impediuntur, ita,
 ut etsi velint non possint quærere JESum, divitiis
 quærendis occupati; JESus enim in cælo, opes
 in terra; ergo illi moveri deberent duobus mo-
 tibus contrariis simul, quod non potest fieri.
 4. Quia gravati sunt & onusti; JESus autem in
 cursu celer est, non facilè quis illum invenire &
 assequi onustus potest. 5. Non norunt, immo
 & deditantur ea loca audire, in quibus JESus
 invenitur. Locus Christi & Stabulum, Præsepe,
 Crux, Paupertas, Contemptus, Vitæ asperitas,
 Persecutio, Tribulatio; Beati enim pauperes
 Spiritu &c. & quis Divitum hæc non horreat?
 6. Divites & omnes opum amatores staturā pu-
 silli sunt: hoc patet; quia solam terram attingere
 possunt, cælestia mente agitare nullo modo præ-
 valent; quod quidem valerent si altiores essent.
 Cum ergo sint pusilli, altiora quærere nolunt,
 sed dicunt: Quæ in terra sunt, vix invenimus cum
 labore, quæ autem supra cælos sunt, quis inve-
 stigabit? 7. Divites & pacem habentes in substan-
 tiis suis, habent aspectum vitiatum, & uno tan-
 tum terrenorum colore imbutum: ita ut nihil
 possint videre, nisi quod terrenam speciem ha-
 beat; Cum verò JESus totus sit cælestis homo,
 ad illum aspirare illi non possunt videndum: eo
 modo quo quis natus in tenebroso carcere & ita
 educatus, ut lucem nunquam videret, nunquam
 de luce meridiana cogitaret, neque solem quæ-
 reret. Ex his similibusque causis patet, quia
 divites ad quærendum JESum rarissimi se con-
 ferunt.

3. Prin-

9. Dux
 Bicki
 oper: ascert
 Tomus III
 N. V
 58

3. Princeps Publicanorum, & ipse dives, quærebat
videre JESUM.

Ecce publicani & peccatores, præcedunt nos ad Regnum Dei, & quærunt JESUM videre, noctuæ solem, Filii præsentis sæculi, Patrem manentem in cælis, & Patrem futuri sæculi requirunt. Jam autem Filii regni, Filii lucis, de JESU quærendo, vel nihil, vel parum laborant, ut omnino erubescere debeant Pietatem professi, quod palmam in fervore ad virtutes, ad carnis & sensuum mortificationem, ad frequentiam orationis concedant hominibus, quos terrenarum fluctus occupationum, tantum non demergit: Quis enim non erubescat, videns aut sciens, Magnates sub sericis suis horrere cilicio, cum ipsis sub veste horrida mollescant, lino vel bombyce ac serico.

4. Non poterat præturba.

Hæc est infelicitas inter alias divitum maxima, atque causa, cur JESUM nec quærere velint, nec si velint, possint. Turba scilicet, quæ impediuntur; nec una tantum sed turbis turborum. An non turba ingens, Curæ quotidianæ, quibus abundant Divites, de conservandis, augendis, tuendis, meliorandis bonis, operibus, possessionibus? An non turba, solicitude crescendi in fama, réputatione, honoribus? An non turba, Magistratus, quos ordinarie & gerunt & ambiunt Divites? An non turba, Amici & eorum voces, necessitates, preces promotionum, exactiones, quibus, nec si velis possis resistere, ne dum de Deo ipsis repugnantibus cogitare? An non turba, Reipublicæ Curæ, pericula, consilia, negotia, divitum capitibus impendentia? An

Y 3

non

non turba? Respectus humani, timor judicii & linguarum universa illa idolorum legio. *Quid videtur? Quid dicent?* An non turba Adulationes omnium in omnibus etiam in malis? An non turba, Peccata tam sua quam aliena, quae tamen ab aliis sub divitum protectione, vel eorum ius-
su, consilio, conniventia fiunt. Quanquam, quid opus est enumerare, quae sunt turbæ apud Magnates? divitiae & opulentia, magnitudo eo-
rum, constat turbis, ita ut quantò plus turbarum tantò plus divitiarum & magnitudinis censean-
tur habere. Turba pagorum, agrorum, Domo-
rum, turba sacerdotum, nummis plenorum, turba thesaurorum, turba famulorum, turba palatio-
rum, amicorum mensarum, ferculorum, pocu-
lorum, delectationum, musicorum, adulato-
rum, curruum, equorum, canum, haec turbæ pre-
munt divitem. Quid ergo novum si non pos-
sunt IESUM præ turba divites videre? imò præ-
tantis turbarum turbis, mirum potius esset, si
possent. O quanta commiseratione digni sunt
divites miseri tantis turbis! quam fidis opus ha-
berent Mareschalcis, qui has turbas arcerent! sed
infelices, cum omnibus turbis, eorum palatia pa-
teant, etiam insidiis, venenis, detractionibus,
hostibus, mortibus, Soli ad illos Veritati, Virtuti,
Pietati, Deo, clausa est janua. Exeat Aulâ qui
valet esse pius.

5. Ascendit arborem Sycomorum.

EN remedium Divitibus, si quando IESUM
videre, turbam superare, pusillitatem sup-
plere velint, nullum est aliud, quam arborem id
est lignum Crucis amplecti & ascendere. Haec
enim est lignum stultiæ, de qua Apostoli; Nos,
ait,

G. D'UZ
BICKI
Open: ascer
Tomus III
N. V
58

ait, prædicamus Christum, crucifixum Iudeis scandalum, gentibus stultitiam vel quod idem est, Arborem stultitiae & contemptus respectum, irrisiōnum, oblocutionum humanarum ascendere, & ex ea turbam omnem superare, JESUMQUE speculari. Nihil omnino hoc remedio efficacius, non solum divitibus sed omnibus ad virtutem tendentibus. Licet respectus humanos vincere, ex parte, & valde est difficile, & valde facile sit divitibus. Difficile, quia valde attractum famæ sentiunt; facile, quia vix quisquam iis in faciem dicere quid audet; & si semel superent linguas, fere postea silentium indicunt, & admirationi sunt potius quam vituperio.

6. *Zachæe festinans descendere.*

Divitum (quanquam omnium hominum) est mos ut in ascendendo valde festinent, in descendendo valde testudinei sint, licet re ipsâ spectatâ, tardissimè soleant (contra voluntatem suam) ascendere, facillimè autem, levi impulsu decidere magis, quam descendere. Christus ergo Zachæum monet ut festinet descendere sponte, ne cogatur decidere dejectus. Quod contigit Lucifero, qui velut fulgor decidit. Optimum enim consilium est, hoc opibus facere, quod illæ nobis facturæ sunt aliquando. Quid faciunt nobis opes, & totus mundus ejusque bona in morte? deferent nos; hoc ergo faciamus iis ante mortem, saltem affectu; & faciamus festinè, quia facilius est omnino omnia contemnere vel modicum ad aliquid affectum retinere: quâ in re, melior est experientia quam discursus.

Y 4

7. *Hodie*

7. *Hodie oportet me in domo tua manere.*

ADverte Causas propter quas oporteat JESUM in domo nostra manere. Dignum enim omnino est considerare, quod dicit Dominus JESUS Zachæo, incumbere sibi necessitatem manendi in domo ejus. Si enim diceret, Expedire Zachæo, ut se domo suâ excipiat, facile esset causas investigare; at cum dicit id sibi oportere & expedire, dignum est ut rationes inquiramus & perpendamus. Primum ergo sciendum Deum bonorum nostrorum non egere omnino. 2. Sciendum Nos sine Deo ac Christo nihil posse facere; quæ duo, mirabilia reddunt Christi verba illa ad Zachæum: Oportet me hodie. Sed tamen hæc ipsa duo ostendunt, cur Christum oporteat domi nostræ & Zachæi manere. Non enim illum oportet manere quia eget, sed quia nos illo habitatore egemus; & quia sine ipso nihil sumus, & nihil possumus. Eo planè modo, sicut oportet lucem esse in aëre, Spiritum sive aërem in animali, animam in corpore, medicum apud infirmum. Quanquam etiam lux, eget aëre tanquam subjecto; itemque anima corpore tanquam comparte. JESUS autem, domo nostrâ nihil omnino eget; sed ad declarandum bonitatem suam, & illud, quo tenetur beneficiendi nobis desiderium, id quo nos egemus, ut ab ipso obtineamus, se egere dicit, & nostram necessitatem, suam facit. Sic dicit medicus, oportet me adire infirmum; Pater, oportet me visitare liberos; Dives, Oportet me eleemosynam dare pauperi; Rex, Oportet me defendere subditos; ideo Christus Paulo; Sale quid me persequeris. 2. Causa est; quia reveran-

ranon est negandum, Deum egere aliquando ut apud nos maneat. v. g. ut apud Zachæum hodiernum. Natura enim bonitatis est, ut sit communicabilis, & communicativa sui; Eget ergo Bonitas, ut habeat cui se communicet; sicut vox eget auditu, à quo audiatūr sapor gustu à quo gustetur. Quid enim prodest dulcedini quod dulcis sit, si nulli sit dulcis, si nullus ex ea gustat? Thesaurus invisus, Scientia abscondita, quæ utilitas in utrisque? Jam ergo cum Dei natura sit bonitas, sequitur quod egeat his, quibus se comunicare possit. Id potest illustrari exemplo mulieris, lacte turgentia ubera habentis, quæ nisi lac præbeat infantibus, aut saltem illud exprimat, incommoditatem valetudinis patitur; ita Christus, lacte bonitatis habens turgentia viscera, si illud non tribuit alicui, incommodè sibi habere videtur. Quò facit illa antiquorum fictio, qui fingeant Deum quendam uberibus constantem, à quibus omnes suam substantiam sugerent. Et Clemens Alexandrinus Christum vocat, Mamillam Patris æterni; quæ quidem Mamilla, cum hodie plena lacte esset, perambulabat Jericho, quærens credo infantes, & in plateis dans vocem suam, ac dicens, Siquis est parvulus veniat ad me; cumque ibi in Sycomoro puillum hominem vidisset, infantem rata, ait illi, Zachæe, festinans descende &c. tibi lac præbere cogor, turgeo. O dulcissima & fæcundissima Mamilla Patris! quis det, ut etiam oculos tuos refectas super nos, & des nobis de lacte bonitatis tuæ gustare! Curremus post te ô mamilla Sancta, si id defeceris, memores uberum tuorum. Eadem ipsa Dei indigentia declarari potest exemplum

plo mulieris parturientis: huic enim S. Chrysostomus Deum comparat, dicens; Deum prædiderio volendi nobis bene facere; clamare in star parturientis, & partum bonitatis ac misericordiæ suæ in nos effundere volentis. Et sicut mulier si parturiat, & parere non posset, dolorem habet; sic Deus quodammodo ipse torqueatur, quando ipse quidem nobis benefacere vult, at propter nostra impedimenta non potest; proinde valde irascitur & minatur miserias magnas, imò infligit illis, qui illum in misericordia facienda præpediunt. Et hoc est illud quod D. Augustinus dicit, Peccatorem currere à Deo placato ad Deum iratum. Et quod S. Chrysostomus ait: Infernum à Deo ideo paratum est, quia homines nolunt ad cælum, id est quia à Deo nolunt accipere misericordiam, quâ salventur; & ita minatur infernum, ne mittat ad infernum; minatur miseriam, ut commendet & pretiosam faciat misericordiam. O quanta est ergo hominum cæcitas, & malitia, qui Deum crudelem esse cogunt, misericordem esse nolunt! ô quanta Dei Bonitas, quæ ut se nobis obtrudat, misericordiam minatur, nisi bonitatem acceptemus! ô Bonitas Sancta, parva sit ista miseria, si non acceptemus te? nam hanc ipsam declarare possumus, immo ipse Spiritus S. declarat persimilitudinem mercatoris divitis, merces suas exponens, omnes ad emendum invitantis, & emptoribus, ut emant sine auro & argento, suadentis; imò etiam, ut de Sapientia dicitur, ancillas suas ad invitandum mittentis. Contingit etiam hac in re Deo id, quod illi homini, qui fecit cænam magnam; at nolentibus venire invitatis, coactus

G. Dux
 Bicki
 open: arct
 Tomus III
 N. V
 58

Etus est, ex vicis & plateis compellere ad intrandum. Ad hoc ipsum facere posset simile aucupis, escas objicientis, & aviculas capere volentis. Deus enim nos capere in liberrimam servitatem cupit, &c. *Vide num. Sequenti.*

8. *Hodie oportet me.*

CUpiebat Zachæus & quærebat JESUM videre quis esset; JESUS autem ostendit se apud illum hac vice velle manere. Latet haud dubio causa aliqua. Existimo ego, Christum voluisse uti bonâ illâ, quam illo Zachæo inesse & innasci optabat, dispositione & voluntate, & ignem igni addere in salutem, Vis cognoscere quis sim, & ideò quæris me videre? ex aspectu non cognoscet; volo manere tecum hodie, ut tanto plûs tuam hanc curiositatem faciliusque quam per oculum me contemplando, cognoscas. Est hîc unum incredibiliter utile & necessarium, raro autem usitatum, & notum hominibus documentum, quantum intersit, primas gratias à Deo oblatas acceptare, quae de re cum alibi à me sit dictum, hîc, hoc solum dico. Immiserat Deus cupiditatem videndi sui Zachæo, hæc erat prima gratia, excitans: hoc desiderium si Zachæus abiecisset, non ille Christum vidisset, non domi habuisset, non restitutionem, non eleemosynam fecisset, non denique Filius Abrahæ & salutem domui suæ factam audivisset. Ecce quantis bonis se privasset, si primam gratiam neglexisset. Non neglexit, imò quærebat videre JESUM, arborem ascendit, cooperatus est, consecutus est. Quis credidisset ex illo simplici desiderio vivendi, casu, temereque injecto & nato, tantas gratias pependisse! Et hoc est unum ex incredibilibus arcanis

canis maximum. Sed non est h̄ic locus, vide alibi. 2. Existimo Christum voluisse pudorem Zachæo demere in se invitando; & suam ad animas salvandas propensionem ostendere, docere que homines animarum curam habentes; nullam ut occasionem prætermittant, lucrandi animas: potissimum verò, adhibendam esse Religiosorum morum Suavitatem, conversationem modestè hilarem, non tetricam & superbe gravem, cuius h̄ic specimen exhibuit luculentissimum Christus Dominus, dum quasi dissimulatè quærendæ Zachæi Salutis consilio, invitat se ultro ad Zachæi domum, egere se domo ejus ostendit.

9. *Hodie oportet me ēc.*

Considera quotuplex est h̄ec domus in qua oportebat Christum manere? Quadruplex est domus nostra. Una est Cœlum, 2. est Materialis in qua habitamus, 3. Conscientia sive anima, 4. Templum. In Cœlo, certum est Deum manere; Nec de hoc etiam ambigi potest, quod cœlum sit domus nostra. Demateriali domo, quantum egemus ut Deus in illa habitet, non est difficile cogitare, sed quām raro in iis Deus habitet, quis potest sine dolore dicere. Contingit aliquibus domibus tam infelices esse, ut totis sæculis quibus stant, Deum incolam non habeant, non vitio Domorum, sed Dominorum. Quis scit in Civitate an aliquando domus una sit quam Deus incolat, non dubito quod habeat angulos aliquos, sed quod totas domos, valde ambigo. Inducitur aliquando & ingreditur illuc, sed ferè eodem die ejicitur. Deumque, humiles casæ, crebrius habent Deum incolam quām superba

ædifi-

ædificia; raro enim humilem scelera subintran-
casam. Conscientiam esse domum nostram con-
stat ex illo Prodigo, qui dicitur ad se redisse, Ergo
exierat à se : Et anima à Christo comparatur
domui, quām Spiritus immundus, cum septem
nequiores secum acceperit, repetit, & inhabitat.
Quam raro apud nos in hac domo Deus sit,
quis dicet sine lacrymis ? Templa esse domus
Dei certum est ; nostras etiam esse, aut debere
esse non dubium. Hic enim nascimur, hīc ali-
mur, hīc erudimur, hīc à sordibus lavamur, hīc
& cubamus sub somnum mortis. Has domos
frequentare debemus propter tractanda cum
Deo negotia, non proter colloquia, propter
consilia. Hæc templa ideo sibi ædificari jubet
in iis locis, in quibus plures homines incolunt,
ut quia non potest vitio hominum, in singulo-
rum domibus manere (ut dixi supra) neque ta-
men velit omnes homines deserere, cum deli-
ciæ ejus sint esse cum filiis hominum, ideo inter
homines jubet sibi tempa ædificari, ut maneat
inter omnes, si non potest cum omnibus. Ex
quo dicere debemus. 1. Quam frequentare de-
bemus tempa nostra. Sed nos hodie tam inqui-
sumus, ut etiam hāc Domo Deum spoliatum esse
velimus, & eum ex illa exturbemus, quid enim
in templis non facimus ? 2. Quantum ornandis
templis incumbere debeamus. Si omnes domus
nostræ, tempa essent Dei, multos sumpius in
illis exornandis facere deberemus, noluit Deus
tam nobis esse molestus, paucas vel unam ele-
git Domum ut saltem illi ornandæ pro dignitate,
incumbamus. 3. Quam cautè in domibus no-
stris agere & degere debeamus, cum iter illas,
seu

seu cum illis, vicinam Dei domum habeamus, quæ est veluti specula Dei ex qua ille contemplatur civium mores, & quæ fiunt, quæ dicuntur &c.

10. *Hodie salus huic domui facta est.*

Considera, propter unius Patris familias conversionem, toti domui Salutem factam esse; Hinc discant Patres familias, & omnes Prælati, ac Domini, eos multiplici obligatione teneri, ut boni sint, nec sint mali. Discant, eos non solum sibi solis malos esse, sed aliis pluribus, quos exemplo corrumpunt, & à quibus impediunt benedictionem Dei, inducunt maledictionem. Discant etiam famuli, qualem debeat delectum facere in Dominis conquirendis: tales scilicet quærant, quorum vita, sit illis disciplina morum, causa salutis. Discant etiam omnes, quantum boni unus justus in domo, in urbe, in populo possit. Ecce enim quia Zachæus Filius Abrahæ factus est, toti domui salus statim facta est. Sic posteaquam Centurio credidit in Christum, credidit etiam domus tota. Discant denique præcipue Magnates, & quorum auctoritas apud alios aliqua est, quam grandi subjaceant periculo damnationis, non solum propter sua, sed etiam propter aliena peccata. Hoc enim est illud quod dicitur crebrò, Dominos parvis peccatis Deum offendere non posse.

11. *Hodie oportet esse.*

Vidimus quomodo oporteat Deum in Dominis manere nostris, videamus quomodo nos in domo Dei oporteat manere. Domus Dei Templum est, Ecclesia Catholica est, homo totus est, cælestis patria est. Oportet nos in tem-

plis

plis manere reverenter & frequenter. Reverentia templorum consistit, ut in iis orationes faciamus, Verbum Dei, Voluntatem Dei audiamus, dicamusque, decenter in iis conversemur, eaque tractemus, conservemus, Sacramenta frequenter, si diebus singulis, si diebus festis, manè, & à prandiis ea orandi causâ aedemus. Oportet nos in Ecclesia Catholicam manere, quia extra hanc Arcam diluvium est, extra hoc ovile lupi sunt. Oportet autem manere fideli-
ter, credendo omnia, quæ docet Ecclesia; obe-
dienter, omnia faciendo quæ mandat, sive eā
negativa sive affirmativa sint. Oportet nos ha-
bitare in nobis ipsis castè; quia Corpora nostra
templa sunt Spiritus Sancti, quia si Spiritu facta
Carnis mortificaveritis, vivetis: Spiritualiter,
carni necessaria tantum dando, nam si animam
negligimus, nec corpus salvare poterimus: quid
autem prodest homini si mundum lucretur ani-
mam verò perdat! Pacificè quantum ad proxi-
mos, nulli scandalum præbendo, nulli injuriam
faciendo, omnes amando. Oportet nos habita-
re in cælesti domo, jure, desiderio, Spe, cura. Ju-
re curando, ut gratiam Dei, quæ est jus ad cæ-
lum conservemus; Desiderio, ut terrena fasti-
diendo, ad Superna anhelemus: Spe, nec præsu-
mendo, nec desperando, à cælo excidamus, sed
putemus, nos cum gratia Dei & cooperatione
nostra, salutem æternam consequi posse: Cura,
ut semper merita coacervemus, satagamusque,
per bona opera certam facere vocationem & Sa-
lutem nostram; Utique contendamus per angu-
stam portam, & rapinâ vim facere cælo cone-
mur, ut denique cum metu & timore operemur

Salu-

352 *In Dominicas anni totius Meditationes.*

Salutem, curamusque ad anteriora, priorum ob-
liti; ad bravium Supernæ vocationis, renovantes
jugiter Spiritum mentis nostræ, & super funda-
mentum fidei ædificantes, non ligna, fænum, sti-
pulam, sed aurum, argentum, lapides pretiosos,
semper parati ut prudentes Virgines; semper
vigiles, ut fideles Servi; semper lucrantes & ne-
gotiantes talentis Domini, ut boni Servi: do-
nec veniat Dominus, & deducat nos, in illam
Patriam, domum non manu factam in cælis, &
dicat; Euge Serve bone & fidelis, intra in gau-
dium. O Beati qui habitant in domo tua
illa Domine!

F I N I S.

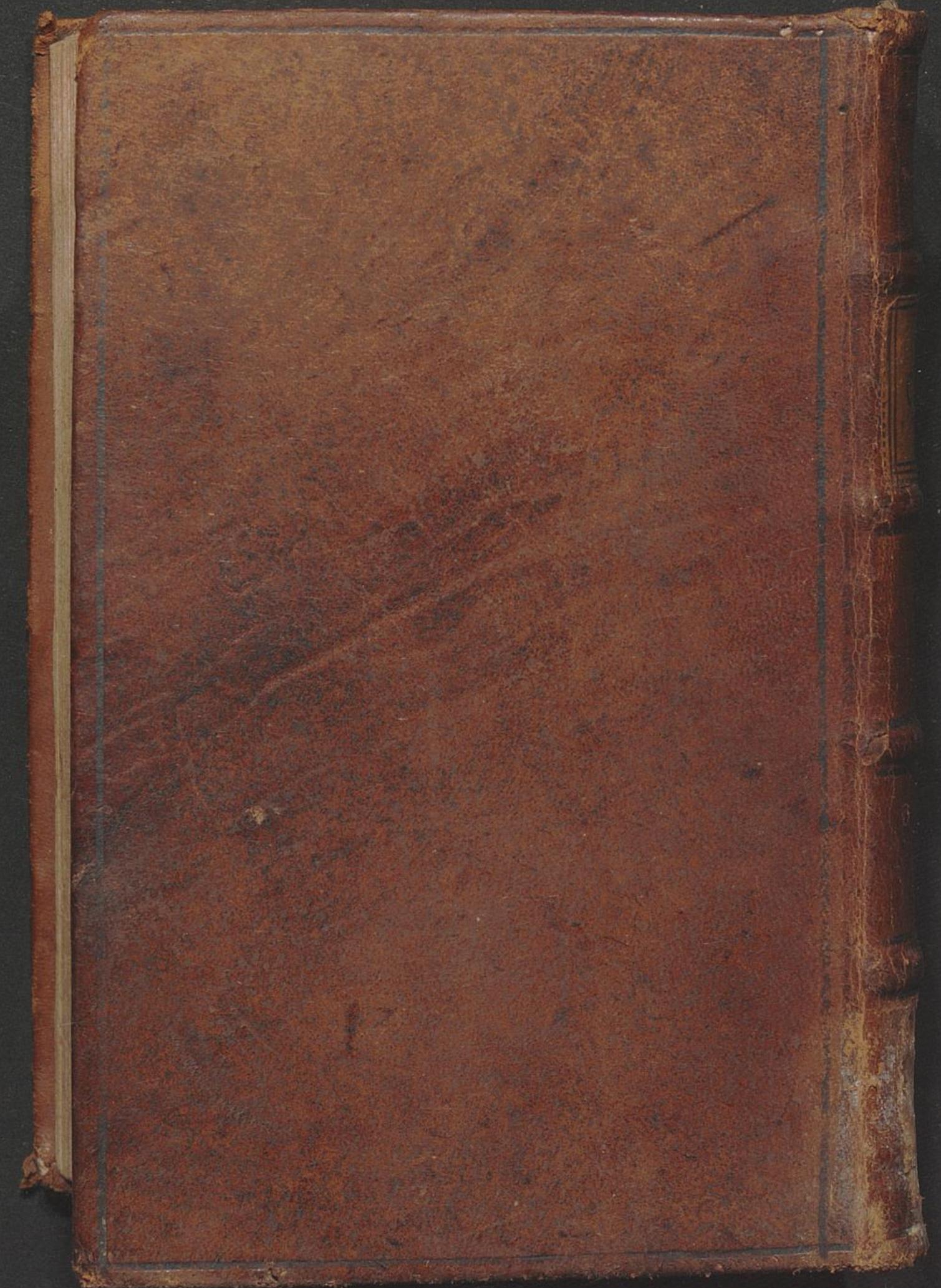

ob-
ntes
nda-
, sti-
osos,
mper
ne-
do-
llam
, &
gau-

5

G. DRUZ.
Blick
oper: arcel
Tomus III
N. V
58

V. F.
C. DRUZ. RICKI.
TOM. III.

Th
2573

G: DRUZ:
Bicki
opere asceri
Tomus III
N: V
58